

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lag om ändring av fordonslagen, lag om ordnande av enskilt godkännande av fordon och lag om temporärt ordnande av enskilt godkännande av fordon

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås ändringar i fordonslagen. Dessutom föreslås att en lag om ordnande av enskilt godkännande av fordon och en lag om temporärt ordnande av enskilt godkännande av fordon stiftas.

Genom ändringen av fordonslagen verkställs direktivet som gäller typgodkännande och enskilt godkännande av motorfordon och släpvagnar till dessa fordon. Skyldigheten att fordon ska vara EG-typgodkända utsträcks till alla nya fordon och deras släpvagnar. I stället för vid registreringsbesiktning som nu ska det vid ett enskilt godkännande konstateras att enskilt tillverkade eller importerade nya fordon och deras släpvagnar stämmer överens med gällande krav. Fordonsförvaltningscentralen bär ansvar för enskilda godkännanden. Det föreslås att bestämmelserna om tekniska tjänster ändras och att arbetsfördelningen mellan tekniska tjänster och Fordonsförvaltningscentralen ändras så att det i princip är de tekniska tjänsterna som utför kontroll av produktionsöverensstämmelsen i

anslutning till typgodkännande. Den marknadstillsyn över fordon som Fordonsförvaltningscentralen ansvarar för utsträcks till alla nya fordon som är avsedda för vägtrafikbruk.

Med stöd av lagen om enskilt godkännande ska Fordonsförvaltningscentralen upphandla behövliga tjänster för enskilda godkännanden hos tjänsteproducenterna.

Med stöd av lagen om temporärt ordnande av enskilt godkännande av fordon föreslås att de besiktningsställen som nu har rätt att utföra registreringsbesiktningar ska utföra enskilda godkännanden tills lagen om ordnande av enskilt godkännande av fordon träder i kraft.

Lagen om ändring av fordonslagen och lagen om temporärt ordnande av enskilt godkännande av fordon avses träda i kraft den 29 februari 2009. Den sistnämnda lagen ska gälla till utgången av 2010. Lagen om ordnande av enskilt godkännande av fordon träder i kraft den 1 januari 2011.

INNEHÅLL

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
INNEHÅLL	2
ALLMÄN MOTIVERING	4
1 NULÄGE	4
1.1 Lagstiftning och praxis.....	4
1.2 Den internationella utvecklingen samt lagstiftningen i utlandet och i EU	4
Internationella bestämmelser som fordonskraven baserar sig på	4
Bestämmelser om EG-typgodkännande av fordon	5
Bestämmelser om EG-typgodkännande av bilar och släpvagnar	5
1.3 Bedömning av nuläget	6
2 MÅLSÄTTNING OCH DE VIKTIGASTE FÖRSLAGEN	7
2.1 Målen	7
2.2 Genomförandealternativ.....	8
2.3 De viktigaste förslagen.....	9
EG-typgodkännande.....	9
Nationellt typgodkännande.....	9
Enskilt godkännande	9
Tekniska tjänster.....	9
Marknadstillsyn	10
3 PROPOSITIONENS KONSEKVENSER	10
3.1 Ekonomiska konsekvenser	10
3.2 Konsekvenser för myndigheterna	11
Konsekvenser för Fordonsförvaltningscentralen.....	11
Övriga konsekvenser för myndigheterna.....	11
3.3 Miljökonsekvenser	12
3.4 Samhälleliga konsekvenser	12
4 BEREDNINGEN AV PROPOSITIONEN	12
5 SAMBAND MED ANDRA PROPOSITIONER.....	13
DETALJMOTIVERING	15
1 LAGFÖRSLAG	15
1.1 Fordonslagen.....	15
5 kap. Typgodkännande och CE-märkning.....	18
5 b kap. Krav som gäller tekniska tjänster.....	24
5 c kap. Enskilda godkännanden.....	27
10 kap. Rätt att använda fordon, komponenter och separata tekniska enheter och förhindrande av användning samt reparationsskyldighet.....	32
Ikraftträdande och tillämpning av de ändrade bestämmelserna.....	35
1.2 Lag om ordnande av enskilt godkännande av fordon	36
1 kap. Allmänna bestämmelser	36
2 kap. Beviljare av enskilt godkännande och enskilt godkännande	37
3 kap. Särskilda bestämmelser	41
4 kap. Ikraftträdande och övergångsbestämmelser	41
1.3 Lag om temporärt ordnande av enskilt godkännande av fordon	42
2 NÄRMARE BESTÄMMELSER.....	43
3 IKRAFTTRÄDANDE	44
4 SAMBAND MED GRUNDLAGEN OCH LAGSTIFTNINGSORDNING	44
4.1 Inledning	44

4.2	Hemfriden	44
4.3	Överföring av offentliga förvaltningsuppgifter på andra än myndigheter	44
4.4	Bemyndiganden att utfärda förordningar och bestämmelser	45
4.5	Straffrättslig laglighetsprincip.....	46
4.6	Bedömning av lagstiftningsordning	46
BILAGA		47
LAGFÖRSLAGET		47
	om ändring av fordonslagen	47
	om ordnande av enskilt godkännande av fordon.....	73
	om temporärt ordnande av enskilt godkännande av fordon	77
BILAGA		79
LAGFÖRSLAGET		79
	om ändring av fordonslagen	79

ALLMÄN MOTIVERING

1 Nuläge

1.1 Lagstiftning och praxis

De viktigaste bestämmelserna om fordon samt om godkännande, besiktning och registrering av fordon fanns fram till utgången av 2002 i vägtrafiklagen (267/1981). På detaljnivå ingick dessa bestämmelser dock i förordningar av statsrådet och kommunikationsministeriet.

Fordonslagen (1090/2002) trädde i kraft vid ingången av 2003. I den togs mera täckande bestämmelser om fordon och godkännande, besiktning och registrering av fordon upp på lagnivå. I lagen definieras också godkännandemyndighet och fordonstillverkarens ansvar inför godkännandemyndigheten samt föreskrivs om allmänna säkerhetskrav för fordon som används på vägar och på andra platser, grundläggande klassificering av fordon, godkännande, periodisk besiktning, registrerings-, ändrings- och kopplingsbesiktning, registrering, teknisk vägkontroll, förhindrande av användning samt reparations-skyldighet. Lagen innehåller dessutom bestämmelser om bötesstraff för överträdelse av bestämmelser om fordon och om administrativa påföljder.

Sedan 1996 måste nya fordonstyper i kategori M₁ (personbilar) och sedan 1998 fordon i kategori M₁ som tas i bruk första gången vara EG-typgodkända. Även nya fordon i kategori L (2- och 3-hjuliga motorfordon samt fyrhjulingar och lätta fyrhjulingar) och nya fordonstyper i kategori T₁—T₃ (jordbruks-traktorer) förutsätts numera vara EG-typgodkända. Kravet att fordon som tas i bruk i kategori T₁—T₃ ska vara EG-typgodkända träder i kraft den 1 juli 2009, men i praktiken är alla fordon i kategori T₁—T₃ om registreras första gången redan nu EG-typgodkända. I fordonslagen föreskrivs om

undantag från kravet på EG-typgodkännande för fordon som tillverkats i små serier samt fordon som tillverkats eller importerats som enskilda exemplar.

Bestämmelser om godkännande av enskilt fordon för trafik ingår i fordonslagen och i bestämmelser som utfärdats med stöd av den. Nya fordon som tillverkas i stora serier godkänns i allmänhet för trafik och registreras första gången på basis av typgodkännande och förhandsanmälan. För alla registreringspliktiga nya och begagnade fordon finns som alternativt förfarande registreringsbesiktning, där man identifierar fordonet, konstaterar dess överensstämmelse med gällande krav och för in uppgifter om fordonet i registret. Bestämmelser om den som utför fordonsbesiktning finns i lagen om koncession för fordonsbesiktning (1099/1998). Dessutom finns mera detaljerade bestämmelser om fordonsbesiktning i trafikministeriets beslut om tilläggsutbildning för fordonsbesiktningspersonal (201/1999). Närmare bestämmelser om typgodkännande samt registrerings-, kopplings- och ändringsbesiktning finns i statsrådets förordning om godkännande av fordon (1244/2002).

1.2 Den internationella utvecklingen samt lagstiftningen i utlandet och i EU

Internationella bestämmelser som fordonskraven baserar sig på

De tekniska kraven på fordon har i Finland redan före anslutningen till EU i hög grad stött sig på tillämpningen av E-reglementena i den överenskommelse om förenhetligande av villkoren för typgodkännande av utrustning och delar till motorfordon samt om ömsesidigt erkännande av sådant godkännande (FördrS 70/1976), som ingicks 1958 inom

ramen för Förenta nationernas ekonomiska kommission för Europa, nedan 1958 års *Genèveöverenskommelse*, samt på tillämpningen av parallella EG-direktiv med samma innehåll som dessa E-reglementen. Finland anslöt sig till 1958 års *Genèveöverenskommelse* i november 1976.

Sedan Finland anslutit sig till EU följer de tekniska kraven på fordon sedan 1995 ännu närmare EG:s direktiv och förordningar för att den inre marknaden ska tryggas. Före anslutningen till EU godkändes i Finland vid sidan av EG-direktiven och E-reglementena med samma innehåll som direktiven bl.a. bevis på överensstämmelse med de amerikanska (FMVSS) standarderna som bevis på överensstämmelse i fråga om flera fordonskrav. De amerikanska standarderna skiljde sig från kraven och testningssätten i sammanfallande E-reglementen och EG-bestämmelser för samma objekt och därför försvann gradvis möjligheten att använda de amerikanska normerna parallellt till följd av EG-anslutningen.

EU-anslutningen förde inte med sig någon väsentlig förändring i tillämpningen av FN:s E-reglementen, eftersom likalydande FN:s E-reglementen fortfarande godkänns som motsvarigheter till de flesta EG-direktiv i gemenskapen. I fortsättningen kommer användningen av FN:s E-reglementen vid sidan av EG-direktiven att öka och t.o.m. ersätta direktiven, eftersom EG 1997 anslöt sig till 1958 års *Genèveöverenskommelse*. Som en del av EG:s mål att förbättra och förenkla normgivningen har gemenskapen allt mer börjat hänvisa direkt till FN:s E-reglementen. E-reglementena tillämpas i stor utsträckning även i länder utanför Europa som anslutit sig till 1958 års *Genèveöverenskommelse*, vilket stärker verksamhetsbetingelserna för den europeiska fordonsindustrin i en global omvärld.

FN:s E-reglementen gäller tillsammans med typgodkännandena endast fordonens utrustning, egenskaper och komponenter, medan åter bestämmelser om typgodkännande av hela fordonet ingår i EG-bestämmelserna. Syftet med dem är att trygga en fungerande inre marknad och förenhetliga förfarandena och de tekniska dokumenten i anslutning till registreringen av nya fordon. EG:s bestäm-

melser täcker också marknadstillsynen och andra konsumentaspekter som är centrala för en fungerande inre marknad inom EU.

Bestämmelser om EG-typgodkännande av fordon

Typgodkännande av fordon och de harmoniserade tekniska kraven i Europeiska unionen bygger på tre direktiv som täcker typgodkännande av hela fordonet samt ett stort antal specialdirektiv som utfärdats med stöd av dem.

Typgodkännande av motorfordon och släpvagnar till dessa fordon omfattas av rådets direktiv 70/156/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning. EG-typgodkännande tillämpas endast på personbilar.

Kraven på typgodkännande av fordon i kategori L bygger på Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/24/EG om typgodkännande av två- och trehjuliga motorfordon och om upphävande av rådets direktiv 92/61/EEG. Kravet på EG-typgodkännande för nya fordon som tas i bruk i kategori L trädde i kraft den 17 juni 2003.

Kraven på typgodkännande av fordon i kategori T₁—T₃ bygger på Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/37/EG om typgodkännande av jordbruks- eller skogstraktorer, av släpvagnar och utbytbara dragna maskiner till sådana traktorer samt av system, komponenter och separata tekniska enheter till dessa fordon och om upphävande av direktiv 74/150/EEG. Kravet på EG-typgodkännande för nya fordon som tas i bruk i kategori T₁—T₃ träder i kraft den 1 juli 2009.

Bestämmelser om EG-typgodkännande av bilar och släpvagnar

Direktiv 70/156/EEG som gäller typgodkännande av motorfordon och släpvagnar ändrades genom direktiv 92/53/EG från 1992 så att kravet på EG-typgodkännande av hela fordonet i första skedet gäller endast personbilar.

Enligt direktiv 92/53/EG ska personbilar som tillverkats i ett stadium från den 1 januari 1996 i fråga om nya fordonstyper och från den 1 januari 1998 för alla personbilar som

tas i bruk första gången vara EG-typgodkända. Kravet på typgodkännande för personbilar i direktiv 92/53/EG är emellertid inte helt fullständigt, eftersom direktivet enligt dess tillämpningsområde inte är tillämpligt på godkännanden av enstaka fordon. I direktivet anges inte närmare vad som avses med enstaka fordon. Därför har det i medlemsländerna uppstått tillämpningstolkningar som skiljer sig från enskilda godkännanden och mycket från varandra. I praktiken kommer de olika tillämpningstolkningarna till uttryck som medlemsländernas olika förfaranden för att godkänna personbilar som inte är EG-typgodkända för trafik.

Direktiv 70/156/EEG som utfärdades 1970 gäller typgodkännande av motorfordon och släpvagnar till dessa fordon och har under årens lopp ändrats flera gånger. När direktivets tillämpningsområde utsträcktes till andra än personbilar, ansågs det vara nödvändigt att upphäva direktivet och ersätta det med det helt nya Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/46/EG om fastställande av en ram för godkännande av motorfordon och släpvagnar till dessa fordon samt av system, komponenter och separata tekniska enheter som är avsedda för sådana fordon, nedan *ramdirektivet för bilar och släpvagnar*.

Huvudsyftet med ramedirektivet för bilar och släpvagnar är att utvidga kravet på EG-typgodkännande förutom för nya personbilar även till tunga fordon, t.ex. lastbilar, bussar och släpvagnar, samt system, komponenter och separata tekniska enheter som är planerade och byggda för sådana fordon. För att den inre marknaden ska gynna även tillverkare av fordon i små serier eller av fordon som byggs i många stadier ska i systemet med typgodkännande också tas in mera exakt fordon som godkänns enskilt och fordon i små serier.

För att förbättra och förenkla regleringen skapar man genom ramedirektivet för bilar och släpvagnar ramar för direkta hänvisningar till internationella standarder och bestämmelser utan att upprepa dem i gemenskapens rättsakter. Dessutom införs detaljerade krav för bedömningen av behörigheten hos personer som utför kvalitetskontroll och tekniskt godkännande samt för marknadstillsynens behov. För att trygga konsumenternas val-

möjligheter och marknader med full konkurrens stärks dessutom förfaranden som behövs för att få information om fordonens tekniska detaljer för tillverkning av reservdelar samt produktion av service- och reparationstjänster.

1.3 Bedömning av nuläget

Största delen av de fordon i kategori M₁-, L och T₁—T₃ som redan omfattas av förfarandet för EG-typgodkännande registreras första gången på basis av förhandsanmälan. Fordon behöver inte visas upp för registreringsbesiktning före den första registreringen. Förfarandet kräver ett avtal med Fordonsförvaltningscentralen om elektronisk dataöverföring och att uppgifter om typgodkännande förs in i fordonstrafikregistret. För företag som importerar eller tillverkar fordon i större partier sparar ett sådant förfarande dock mycket besvär och kostnader. Fordonstillverkare använder ett liknande förfarande i flera EU-länder.

Det faktum att ett förfarande för EU-typgodkännande saknas för fordon i kategorierna M₂, M₃, N och O ger upphov till extra arbete och kostnader för stora fordonstillverkare som levererar sina fordon i samma utförande till de flesta EU-länderna. För dessa fordon måste i varje land sökas ett nationellt typgodkännande eller varje enskilt fordon ska godkännas för trafik, även om fordonet har delgodkännanden enligt alla relevanta specialdirektiv och även om det i praktiken inte råder oklarhet om fordonets överensstämmelse med gällande krav. Stora fordonstillverkare har också oftast redan färdigt förfaranden för sökande av EG-typgodkännande, eftersom det är fråga om ett normalt förfarande för fordon i kategori M₁.

Den nuvarande processen för nationellt typgodkännande har passat ganska bra för mindre fordonstillverkare, ofta sådana som är verksamma i Finland och tillverkar fordon t.ex. i kategori O. I den behöver man inte föra varje fordon till registreringsbesiktning och förfarandena för nationellt typgodkännande är något lättare än ett EG-typgodkännande. Processen för nationellt typgodkännande har under de senaste åren

förts närmare EG-typgodkännandet bl.a. genom att man infört förfaranden för tillsyn över produktionsöverensstämmelse och elektronisk dataöverföring mellan den som söker godkännande och typgodkännandemyndigheten. På så vis har man försökt undvika en situation där tröskeln för sökande av EG-typgodkännande är orimligt hög, eftersom möjligheten till nationellt typgodkännande försvinner.

Överensstämmelse med gällande krav för ett nytt fordon som tillverkats eller importerats som enskilt exemplar konstateras vid registreringsbesiktning. Enligt uppskattning kommer det 2008 att utföras 115 000 registreringsbesiktningar, varav 56 000 gäller nya fordon. Största delen av besiktningstillägen arbetsmängd består av periodiska besiktningar, och dessa kommer enligt uppskattning att uppgå till 2 850 000 år 2008. Vid registreringsbesiktning i Finland konstateras att ett fordonss trafiksäkerhets- och miljöegenskaper motsvarar de tekniska krav som ställts på fordonet. De tekniska kraven på fordon som hör till typgodkännandedirektivets tillämpningsområde bygger i Finland i huvudsak på EU-rättsakter. Närmare bestämmelser om tekniska krav i olika fordonskategorier och om tillämpningen av dem på fordon som importerats begagnade utfärdas genom förordning av kommunikationsministeriet.

2 Målsättning och de viktigaste förslagen

2.1 Målen

Det huvudsakliga målet för propositionen är att verkställa ramdirektivet för bilar och släpvagnar. Förfarandet för EG-typgodkännande utsträcks till alla bilar och släpvagnar som hör till direktivets tillämpningsområde till en början som frivilligt och i enlighet med de övergångsperioder som anges i direktivet senare som obligatoriskt. Typgodkännande föreslås även gälla system, komponenter och separata tekniska enheter som är planerade och byggda för sådana fordon. Genom en utvidgning av förfarandet för EG-typgodkännande undviks nationella typ-

godkännanden för samma fordonstyp i flera medlemsstater samt minskas den mängd arbete och de kostnader som behövs för godkännandet av ett fordon för trafik. Genom att utsträcka förfarandet för EG-typgodkännande till nya fordonsgrupper främjas fri rörlighet för varor och möjliggörs en jämlig konkurrens mellan aktörerna i branschen.

Genom nationella typgodkännanden av små serier som är avsedda för fordon som tillverkas i små serier möjliggörs godkännande av fordon för trafik till lägre kostnader än förfarandet för EG-typgodkännande dock så, att en sådan nivå på miljöskydd och trafiksäkerhet som motsvarar EG-typgodkännande säkerställs. Genom en ömsesidig skyldighet att erkänna nationella typgodkännanden av små serier i olika medlemsländer får små fordonstillverkare lättare tillträde till den internationella marknaden.

Genom förfarandet för enskilt godkännande av nya bilar och deras släpvagnar förenhetligas olika medlemsländers för närvarande mycket varierande förfaranden och underlättas importen av ett fordon eller en släpvagn som genom enskilt godkännande godkänts för trafik i ett annat medlemsland. Målet för förfarandet för enskilt godkännande är dessutom att styra fordonstillverkarna mot förfarandet för typgodkännande. Genom förfarandet för enskilt godkännande ska det i fortsättningen vara möjligt att till skäliga kostnader godkänna fordon som tillverkats och importerats i enstaka exemplar för trafik. Enskilt godkännande ingår inte som begrepp i EGrättsakter om fordon som står utanför ramdirektivet för bilar och släpvagnar, dvs. fordon i kategorierna L och T, och det föreslås inte heller nationellt för dem.

Riktlinjer för förhållandet mellan artikel 28 i grundfördraget som gäller den fria rörligheten och typgodkännande av fordon som skapats för att få den inre marknaden att fungera bättre har hittills sökts via gemenskapsdomstolen.

Genom att överlåta hela verksamheten för enskilt godkännande av fordon på Fordonsförvaltningscentralens ansvar är målet att trygga tillgången på jämlig service till skäliga kostnader i hela landet. Målet för förutsättningarna för utövande av verksamhet för beviljande av enskilt godkännande är att en-

skilt godkännande ska beviljas under samma förutsättningar överallt. Genom krav på sakkunskap och yrkesskicklighet hos den som beviljar enskilda godkännanden är målet att ge besiktningsställen som nu utför registreringsbesiktningar en möjlighet att utvidga sin verksamhet till att bevilja enskilda godkännanden. För att trygga konkurrensen ställs kraven dock så att man också gör det möjligt för nya aktörer att komma in i branschen.

Utförandet av verksamhet för beviljande av enskilda godkännanden genom ett avtal mellan Fordonsförvaltningscentralen och beviljare av enskilda godkännanden förutsätter att ett nytt avtalsförfarande tas i bruk för Fordonsförvaltningscentralen. Ramdirektivet för bilar och släpvagnar ska sättas i kraft den 29 april 2009, vilket emellertid är alltför snart för att Fordonsförvaltningscentralens nya avtalsförfarande ska hinna tas i bruk. Därför är avsikten att enskilda godkännanden under den övergångsperiod som behövs för ibruktandet av det nya avtalsförfarandet med stöd av lagen om temporärt ordnande av enskilt godkännande av fordon ska beviljas av de besiktningsställen som nu har rätt att utföra registreringsbesiktningar.

Målet för ändringarna av kraven på tekniska tjänster som utför produkttest i anslutning till typgodkännande och övervakar produktionsöverensstämmelsen är att uppfylla kraven i EU-rättsakterna och förbättra verksamhetsbetingelserna för företagen i branschen dock så, att detta inte äventyrar verksamhetsbetingelserna och konkurrenskraften för inhemska tillverkare i fordonsbranschen.

Avsikten är att förtydliga ansvarsfrågorna i anslutning till marknadstillsynen över nya fordon och ge Fordonsförvaltningscentralen bättre möjligheter att ingripa i handel med produkter som strider mot rättsakterna.

En precisering av bedömningen av de tekniska tjänsternas behörighet och marknadstillsynsåtgärderna hänförelse till gemenskapens vida horisontella referensram, vars principer har fastställts i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008 om krav för ackreditering och marknadskontroll i samband med saluföring av produkter och upphävande av förordning (EEG) nr 339/93 och överensstämmer med principerna i förordningen.

2.2 Genomförandealternativ

I ramdirektivet för bilar och släpvagnar 2007/46/EG liksom i motsvarande typdirektiv för kategori L 2002/24/EG och typdirektivet om traktorer 2003/37/EG föreskrivs mycket entydigt om beviljande av EG-typgodkännande, de tekniska kraven på en produkt som ska EG-typgodkännas och om godkännandemyndighetens skyldigheter. Nationell beslutanderätt kan utövas i utnämningsskraven för tekniska tjänster som utför produkttestning och övervakar produktionsöverensstämmelsen. Fordonsförvaltningscentralens funktion som en sådan teknisk tjänst begränsas av resursskäl så att man i första hand ska använda andra tekniska tjänster, om det inte orsakar den som söker godkännande oskäliga olägenheter.

I alternativa krav för nationellt typgodkännande av små serier i överensstämmelse med ramdirektivet för bilar och släpvagnar kan utövas nationell beslutanderätt. I direktivet förutsätts emellertid att trafiksäkerhets- och miljöegenskaperna i de alternativa kraven motsvarar kraven på EG-typgodkännande. Avsikten är att mera ingående föreskriva om dessa alternativa krav genom förordning av kommunikationsministeriet. Målet är att ömsesidigt erkännande av nationella typgodkännanden av små serier och enskilda godkännanden som gjorts i olika medlemsländer inte administrativt ska utgöra ett sådant hinder för fri rörlighet som kan anses strida mot grundfördraget. Målet är dessutom att den som tillverkar eller importerar ett enskilt fordon eller ett företag som tillverkar fordon i små serier inte ska belastas med oskäliga testningskostnader, om det annars kan påvisas att de överensstämmer med kraven i anslutning till trafiksäkerhet och miljöegenskaper.

Enskilt godkännande beviljas enligt ramdirektivet för bilar och släpvagnar av en myndighet. På grund av knappa personalresurser och för att trygga tillgången på regionala tjänster föreslås i propositionen att Fordonsförvaltningscentralen ska avtala om beviljande av enskilda godkännanden tillsammans med de företag som uppfyller kraven. När det gäller informationsutbytet mellan olika länder i fråga om enskilda godkännanden har

man i propositionen dock gått in för att det endast är Fordonsförvaltningscentralen som kan vara godkännandemyndighet här. I propositionen föreslås att enskilt godkännande enligt ramdirektivet för bilar och släpvagnar ska införas endast för nya fordon som hör till direktivets tillämpningsområde. Det anses inte nödvändigt att föreslå att förfarandet för enskilt godkännande ska gälla nya fordon i andra fordonskategorier än sådana som täcks av ramdirektivet för bilar och släpvagnar. När det gäller andra fordonskategorier kan bristen på EU-rättsakter om enskilt godkännande av fordon i fortsättningen ge upphov till motsättningar mellan nationella rättsakter och EU-rättsakter. En jämlik behandling av olika fordonskategorier ska dock beaktas genom att kraven på att det vid registreringsbesiktning ska påvisas att fordonet överensstämmer med gällande krav förenhetligas med kraven på enskilt godkännande samt i teknisk reglering på förordningsnivå.

2.3 De viktigaste förslagen

EG-typgodkännande

Kravet på EG-typgodkännande för fordon föreslås bli utsträckt till alla nya fordon och deras släpvagnar inom den tidtabell som anges i ramdirektivet för bilar och släpvagnar. Sådant EG-typgodkännande av små serier som föreskrivs i ramdirektivet för bilar och släpvagnar görs möjligt för fordon i kategori M₁.

Nationellt typgodkännande

För alla nya fordon som hör till tillämpningsområdet för ramdirektivet för bilar och släpvagnar möjliggörs sådant nationellt typgodkännande av små serier som föreskrivs i direktivet. Enligt förslaget ska det skapas förutsättningar för erkännande av nationella typgodkännanden av små serier som beviljats i ett annat medlemsland. Möjligheten till ett nationellt typgodkännande i nuvarande form och till ibruktagande av nationellt typgodkända fordon tas bort för fordon som hör till tillämpningsområdet för ramdirektivet för bi-

lar och släpvagnar inom den tidtabell som anges i ramdirektivet.

Enskilt godkännande

Registreringsbesiktningen av nya bilar och deras släpvagnar föreslås bli ersatt med enskilt godkännande. Ansvaret för beviljande av enskilda godkännanden vilar på Fordonsförvaltningscentralen, som ordnar verksamheten som gäller beviljande av enskilt godkännande. Genom lagen om ordnande av enskilt godkännande av fordon föreskrivs om krav som ställs på den som beviljar enskilt godkännande. Sådana förutsättningar som avses i ramdirektivet för bilar och släpvagnar föreslås bli skapade för erkännande av enskilda godkännanden som beviljats i ett annat medlemsland.

Innan lagen om ordnande av enskilt godkännande av fordon träder i kraft föreslås att besiktningstillägen som utför registreringsbesiktningar med stöd av koncession ska bevilja enskilda godkännanden med stöd av lagen om temporärt ordnande av enskilt godkännande av fordon. Under övergångsperioden som avses vara till utgången av 2010 ska registreringsbesiktningstillägena vara berättigade, men även skyldiga att bevilja enskilda godkännanden.

Tekniska tjänster

Arbetsfördelningen mellan tekniska tjänster och Fordonsförvaltningscentralen samt kraven på tekniska tjänster görs klarare. Godkännande, anmälning och övervakning av tekniska tjänster överförs från kommunikationsministeriet till Fordonsförvaltningscentralen. För nationella behov anges en godkänd sakkunnig som utöver den utsedda tekniska tjänsten till vissa delar ska ha möjlighet att ge utredningar om i vilken mån fordonet överensstämmer med gällande krav. Bestämmelser om alternativa sätt att påvisa överensstämmelse med gällande krav vid enskilt godkännande och registreringsbesiktning utfärdas i fordonslagen.

Marknadstillsyn

Förutsättningarna för marknadstillsyn granskas och marknadstillsynen över nya fordon koncentreras till Fordonsförvaltningscentralen. Klarare principer ställs för åtgärder som förutsätts om en produkt strider mot kraven eller är farlig och befogenheterna preciseras.

3 Propositionens konsekvenser

3.1 Ekonomiska konsekvenser

Propositionen har inga betydande samhällsekonomiska eller statsfinansiella konsekvenser.

Utsträckandet av EG-typgodkännandet till nya fordonskategorier, i synnerhet paketfordon och släpvagnar minskar kostnaderna för företag som importerar fordon när det nationella typgodkännandet försvinner.

Kraven på finländska fordonstillverkare ökar i och med kravet på EG-typgodkännande. Å andra sidan blir det enklare att marknadsföra fordon som tillverkas i Finland i andra medlemsländer och tröskeln för fordonsexport blir lägre. En villkorlig ömsesidig skyldighet att erkänna nationella typgodkännanden av små serier underlättar finländska små tillverkares utvidgningssträvanden och tillträde till marknaden i andra medlemsländer. I ramdirektivet för bilar och släpvagnar förutsätts att man genom alternativa nationella krav till kraven i direktivet ska trygga en sådan nivå på trafiksäkerheten och miljöegenskaperna som motsvarar EU-rättsakter. Kravet ökar trycket på att man senast genom tidtabeller enligt de krav på EG-typgodkännande som anges i direktivet ska avstå från nationella alternativa tekniska krav på tryckluftsbromsarna i tunga fordon och karosseriet i bussar. Detta kan höja testningskostnaderna för vissa företag som tillverkar fordon i små serier.

Enskilt godkännande som är avsett för nya bilar och deras släpvagnar är ett alternativ till typgodkännande. Antalet enskilda godkännanden kommer att vara beroende av de al-

ternativa tekniska krav som ställs på fordonen, priserna på enskilda godkännanden och kursutvecklingen för valutor i länder utanför EES-området. Det totala antalet fordon som årligen godkänns enskilt kommer enligt uppskattning att röra sig mellan 8 000 och 18 000 och på så vis minska antalet registreringsbesiktningar av nya fordon med 15–30 %. Vid enskilt godkännande ska varje fordots överensstämmelse med kraven påvisas särskilt, vilket gör att den tillsyn över produktionsöverensstämmelse som ingår i typgodkännande inte behövs. Självkostnadspriset för enskilda godkännanden bestämmer vilka konsekvenser ändringarna har för de i allmänhet små fordonstillverkare som tycker att förfarandena för typgodkännande är alltför besvärliga. Det nuvarande priset på registreringsbesiktning som utförs av ett besiktningställe enligt fri prissättning och motsvarar enskilt godkännande varierar beroende på det fordon som ska registreringsbesiktas och den som utför besiktningen mellan 60–250 €. Om priset på det enskilda godkännande som behövs för att fordonet ska kunna tas i trafik blir högt som administrativt förfarande, kan det avsevärt försämra konkurrenskraften för tillverkare som använder enskilt godkännande och säljer sina produkter till ett lågt styckepris. Sådana är t.ex. fordon i kategori O₁, vars skattepliktiga detaljförsäljningspris som lägst kan röra sig kring 700 €.

I propositionen föreslås en övergångsperiod fram till den 1 januari 2011 för ordnande av verksamhet för beviljande av enskilt godkännande. Under övergångsperioden ska de besiktningställen som är berättigade att utföra registreringsbesiktningar utföra enskilda godkännanden. Besiktningställen orsakas obetydliga kostnader av att det nya förfarandet för enskilt godkännande införs, informationen om detta samt utbildningen av personalen.

Verksamhetsbetingelserna för tekniska tjänster som utövar tillsyn över produktionsöverensstämmelsen i anslutning till typgodkännande förbättras, då Fordonsförvaltningscentralens verksamhet begränsas till de områden där kommersiella tjänster inte rimligen kan fås.

3.2 Konsekvenser för myndigheterna

Konsekvenser för Fordonsförvaltningscentralen

I tillämpningsområdet för ramdirektivet för bilar och släpvagnar har också tagits med förfaranden för enskilt godkännande av fordon. I direktivet föreskrivs dock inga detaljerade harmoniserade minimikrav för dessa godkännanden. Enligt ramdirektivet för bilar och släpvagnar är enskilda godkännanden nationella godkännanden. Ett nationellt enskilt godkänt fordon ska godkännas i registret i en annan EU-stat, om den mottagande staten inte har grundad anledning att tro att de tekniska bestämmelser enligt vilka fordonet har godkänts inte motsvarar dess egna bestämmelser om enskilt godkännande. I Finland är myndigheten för typgodkännande av fordon Fordonsförvaltningscentralen, vars arbetsmängd ökas av de nya skyldigheterna att införa förfarandet för enskilt godkännande.

I ramdirektivet för bilar och släpvagnar preciseras EG-typgodkännandetest och kraven på tekniska tjänster som utför kvalitetskontroll av produktionen av en godkänd produkt. Kraven på godkännande av tekniska tjänster förutsätter att de uppfyller ISO-standarderna, och för konstaterandet av detta ska medlemsländernas myndigheter tillsätta en bedömningsgrupp. I Finland är Fordonsförvaltningscentralen den myndighet som upprätthåller bedömningsgruppen och anmäler godkända tekniska tjänster till EU och FN.

Ramdirektivet för bilar och släpvagnar gör att kravet på EG-typgodkännande förutom den personbilskategori som nu omfattas av kravet dessutom ska gälla även andra bilkategorier och deras släpvagnar. Detta innebär att de nuvarande nationella typgodkännandena av dessa fordon som i egenskap av nya fordonskategorier kommer att omfattas av kravet på EG:s typgodkännande i stor utsträckning ersätts med EG:s typgodkännanden. I synnerhet när det gäller paketbilar som tillverkas i ett stadium och små lastbilar med täckt karosseri kommer de nationella typgodkännandena antagligen att ersättas med EG-typgodkännanden. Däremot torde godkännandet av de tyngsta lastbilarna och bus-

sarna som tillverkas i flera stadier för trafik att fortsätta med ett förfarande för enskilt godkännande som ersätter den nuvarande registreringsbesiktningen och till vissa delar även med hjälp av nationella godkännanden av små serier. Utvidgningen av ramdirektivet för bilar och släpvagnar till paketbilar, lastbilar, bussar och släpvagnar till dessa fordon minskar antalet nationella typgodkännanden som ska utföras av Fordonsförvaltningscentralen.

Till följd av verkställigheten av ramdirektivet för bilar och släpvagnar antas Fordonsförvaltningscentralens arbetsmängd minska när de nya fordonskategorierna överförs från de nationella typgodkännanden som beviljas av Fordonsförvaltningscentralen till EG-typgodkännanden som kan fås från andra medlemsstater. Nya uppgifter för Fordonsförvaltningscentralen i och med att ramdirektivet för bilar och släpvagnar genomförs är utöver den nuvarande marknadstillsynen över cyklar dessutom marknadstillsyn över andra nya fordon som är avsedda för trafikbruk, godkännande och anmälning av de tekniska tjänsterna samt informationsförmedlingen mellan medlemsländer om enskilda godkännanden och typgodkännande av små serier, vilka däremot ökar Fordonsförvaltningscentralens uppgifter.

Att sätta ramdirektivet för bilar och släpvagnar i kraft nationellt genom de ändringar som föreslås i fordonslagen tillsammans med den lag som föreslås om ordnande av verksamhet för beviljande av enskilt godkännande av fordon orsakar Fordonsförvaltningscentralen fler uppgifter, och för att sköta dem behöver Fordonsförvaltningscentralen minst tre årsverken till.

Övriga konsekvenser för myndigheterna

Ändringen av släpanordningar som ska kopplas till en bil eller dess släpvagn så att de författningstekniskt är en underart av släpvagn underlättar arbetet för den myndighet som övervakar trafiken när de parallella tekniska kraven försvinner för nya släpanordningar.

Registreringsplikten för släpanordningar som ska kopplas till en bil eller dess släpvagn

innebär för föraren en skyldighet att medföra ett registreringsbevis, vilket väsentligt underlättar den kontroll av att fordonet överensstämmer med gällande krav som görs på vägen i synnerhet när det gäller eventuella speciallösningar i fordonet.

3.3 Miljökonsekvenser

I förfarandet för EG-typgodkännande tillämpas redan nu specialdirektiv som gäller miljökonsekvenserna av typgodkännandedirektivet och därför har propositionen inga nämnvärda miljökonsekvenser. En utvidgning av marknadstillsynen så att den gäller försäljningen av fordon möjliggör ett tidigare ingripande om ett fordon strider mot kraven. Att inrikta skyldigheten att reparera ett fordon förutom på personbilar även på andra bilar utvidgar myndighetskontrollen till reparation av alla felaktiga bilar.

3.4 Samhälleliga konsekvenser

Förfarandet för EG-typgodkännande gynnar stora tillverkare, eftersom kostnaderna för godkännande och därtill anknutna kvalitetskontrollförfaranden blir små per tillverkat fordon. Detta kan ha en negativ inverkan på finländska små och medelstora företags konkurrenskraft. Däremot förbättras företagens expansionsförutsättningar, eftersom den fria rörligheten för varor förbättras i och med att förfarandet för EG-typgodkännande utvidgas samt i och med den ömsesidiga skyldigheten att erkänna nationellt typgodkännande av små serier och enskilt godkännande.

4 Beredningen av propositionen

Propositionen har beretts vid kommunikationsministeriet i samarbete med Fordonsförvaltningscentralen. Utlåtanden om propositionen har begärts bl.a. från följande: finansministeriet, justitieministeriet, arbets- och näringsministeriet, inrikesministeriet, social- och hälsovårdsministeriet, försvarsministeriet, miljöministeriet, Fordonsförvaltningscentralen, Trafikskyddet, Rörliga polisen, Tullverket, Gränsbevakningsväsendet, Vägförvaltningen, Konsumentverket, Konkurrensverket, A-Besiktning Ab, K1-Katsastajat Oy,

Privata Besiktningsställes Förbund rf, Autokatsastajat ry, Besiktningsmännen rf, Automobilförbundet rf, Autoalan Keskusliitto ry, Bilimportörerna rf, Linja-autoliitto ry, Finlands Transport och Logistik SKAL rf, Tekniska Handelsförbundet rf, Allmänna Industriförbundet rf, Statens tekniska forskningscentral/Byggnads- och samhällsteknik, Statens tekniska forskningscentral Motorteknik, Statens tekniska forskningscentral /Produkter och produktion, Nemko Oy, Mätteknikcentralens ackrediteringstjänst Finans, Forskningscentralen för jordbruk och livsmedelsekonomi/Vakola, SGS Fimko Ab. Utlåtanden har dessutom begärts från flera andra intressenter inom fordons- och transportbranschen.

Den allmänna uppfattningen i de inkomna utlåtandena är att ändringsförslagen i propositionen är nödvändiga som en lagstiftningsåtgärd, genom vilken skyldigheten i direktivet för typgodkännande av fordon och deras släpvagnar att sätta förpliktelserna i direktivet i kraft i Finland fullgörs. De som på grund av ikraftsättandet av direktivet inom den tidtabell som anges i direktivet blir tvungna att följa de strängare kraven i direktivet och godkännandeförfaranden som harmoniserats på EG-nivå i stället för de nuvarande lindrigare nationella kraven och förfarandena för godkännande av fordon önskar likväl till vissa delar att den nuvarande situationen som bygger på nationella bestämmelser och godkännandeförfaranden skulle fortsätta.

Den ändring som föreslås av Bilimportörerna rf att skyldigheten att reparera fordon och återkalla fordon ska bindas vid importören i stället för vid tillverkningsfabriken och dess representant i fråga om fordon som har importerats av någon annan än tillverkningsfabriken eller dess bemyndigade representant har inte beaktats i propositionen, eftersom skyldigheterna att reparera och återkalla fordon enligt artikel 32 i EG-typgodkännandedirektivet för bilar och släpvagnar gäller fordonstillverkare och deras representanter oavsett vem och vilken instans som har importerat fordonet.

I justitieministeriets utlåtande uppmärksammas formuleringen av bemyndigandebestämmelserna i lagförslaget. På grundval av

justitieministeriets utlåtanden har statsrådets och ministeriets bemyndiganden att utfärda förordning i lagförslaget till många delar gjorts exaktare och skarpare avgränsade. I samband med ändringen har man samtidigt mera ingående utvärderat bemyndigandenas förhållande till 21 och 80 § i grundlagen i syfte att undvika att statsrådet och ministeriet ges fullmakt att utfärda förordningar i ärenden som gäller grunderna för individens rättigheter eller skyldigheter eller som annars entydigt hör till lagens område. Utifrån justitieministeriets utlåtande har dessutom formuleringen av straffbestämmelserna ändrats till de delar det hänvisas till strafflagen.

I lagförslaget som gäller ordnande av enskilt godkännande av fordon föreslog Fordonsförvaltningscentralen i sitt utlåtande att behörighetskraven för en person som utför enskilda godkännanden ska vara biltekniker i stället för besiktningsman, vilket föreslagits i propositionen. Eftersom det inte längre finns någon teknikerutbildning i utbildningssystemet och eftersom avsikten är att det längre fram ska göras en översyn av utbildningskraven för besiktningsmän, har Fordonsförvaltningscentralens ändringsförslag inte beaktats till dessa delar.

A-Besiktning Ab, Privata Besiktningsstäl-
lenas Förbund rf och Autoalan Keskusliitto ry, som representerar fordonsbesiktningsbranschen, understödde inte förslaget att enskilda godkännanden ska utföras genom en särskild lag om enskilt godkännande av fordon så att Fordonsförvaltningscentralen skulle utöva verksamheten genom separata avtal med de aktörer som ges rätt att bevilja enskilda godkännanden. Representanterna för besiktningsbranschen föreslog i sina utlåtanden att det ändamålsenligaste skulle vara att enskilda godkännanden beviljas av besiktningsställen som är verksamma med stöd av besiktningskoncession, på samma sätt som registreringsbesiktningar av enskilda fordon nu är ordnade. Det nya godkännandeslaget "enskilt godkännande" som ramdirektivet för med sig gäller endast sådana nya bilar och deras släpvagnar som inte är EG-typgodkända. Ramdirektivet jämför enskilda godkännanden av nya bilar och deras släpvagnar med myndigheternas motsvarande verksamhet för EG-typgodkännande av

hela fordonet. Ramdirektivet strävar efter att säkerställa att inte förfarandet för enskilt godkännande av nya fordon och släpvagnar blir en omfattande verksamhet genom vilken man kringgår kravet på EG:s typgodkännande och sålunda har beviljandet av enskilt godkännande i direktivet anvisats en myndighet. I Finland är godkännandemyndigheten Fordonsförvaltningscentralen. Fordonsförvaltningscentralen har emellertid ingen egen fältorganisation som kunde tillhandahålla dessa enskilda godkännanden på olika håll i landet. Därför har man i propositionen gått in för förslaget att verksamhet för beviljande av enskilt godkännande av nya bilar och släpvagnar ska utövas av Fordonsförvaltningscentralen på samma sätt som Fordonsförvaltningscentralen nu utför fordonsregistreringsuppgifter genom avtal med de aktörer som sköter dessa uppgifter. Enskilda godkännanden enligt ramdirektivet som faller inom ramarna för myndighetsverksamhet gäller endast godkännande av nya bilar och deras släpvagnar och därför kommer fortfarande största delen av de nuvarande registreringsbesiktningarna, dvs. registreringsbesiktningar av fordon som importeras begagnade, att på samma sätt som nu utföras av besiktningsställen med besiktningskoncession.

Även om det föreslås att förfarandet för enskilt godkännande av nya bilar och släpvagnar ska utföras av Fordonsförvaltningscentralen som en mera noggrant reglerad och övervakad myndighetsfunktion än de nuvarande registreringsbesiktningarna genom avtal med aktörer som utför enskilda godkännanden, hindrar inte den föreslagna lagen om verksamhet för beviljande av enskilda godkännanden av fordon besiktningsställena att ingå ett sådant avtal med Fordonsförvaltningscentralen som avses i den aktuella lagen om utövande av verksamhet för beviljande av enskilt godkännande, om besiktningsställena uppfyller kraven i den aktuella lagen och i bestämmelser som utfärdas med stöd av den.

5 Samband med andra propositioner

Regeringen har den 7 november 2008 överlämnat till riksdagen en proposition med förslag till lagar om ändring av bilskattelagen,

mervärdesskattelagen och 60 § i fordonslagen (RP 192/2008 rd). I den föreslås ändringar i 60 § i fordonslagen. Även i denna proposition föreslås att 60 § i fordonslagen ska ändras.

Lagförslagen (RP 192/2008 rd) godkändes i riksdagen den 9 december 2008 men lagen

om ändring av 60 § i fordonslagen ska träda i kraft genom förordning av statsrådet. Eftersom den nämnda förordningen av statsrådet inte har utfärdats när denna proposition överlämnas ska det under riksdagsbehandlingen beaktas tidpunkten då ändringen av 60 § träder i kraft.

DETALJMOTIVERING

1 Lagförslag

1.1 Fordonslagen

1 §. Tillämpningsområde. Det föreslås att 1 och 3 mom. ska ändras. Bestämmelsen i 1 mom. 2 punkten preciseras så att det framgår att lagen ska gälla även fordons system, komponenter och separata tekniska enheter. Omnämmandet av miljöegenskaper blir 3 punkt, varvid den nuvarande 3 och 4 punkten blir 4 och 5 punkt.

Från 3 mom. flyttas omnämningarna av installation och reparation till ett nytt 4 mom., varvid det nuvarande 4 mom. blir nytt 5 mom. utan ändringar. Dessutom ändras 3 mom. så att tillämpningsområdet i fråga om försäljning, saluföring, import och tillverkning för försäljning samt överlåtelse preciseras när det gäller hela fordon så att det gäller endast nya fordon avsedda för vägtrafik och nya snöskotrar avsedda även för annat än enbart vägtrafik.

I ändringen av 3 mom. och i det 4 mom. som föreslås bli fogat till paragrafen beaktas den skyldighet som åläggs i det ramdirektiv för bilar och släpvagnar som ska genomföras och enligt vilken iakttagandet av direktivet ska omfatta inte bara tidpunkten för registrering för trafik utan också nya bilar och släpvagnar som importeras, tillverkas för försäljning och säljs samt överläts på något annat sätt. Eftersom motsvarande behov av att också i fråga om andra än bilar och släpvagnar se till att de stämmer överens med kraven redan innan de tas i trafik gäller för alla fordon avsedda för vägtrafik, utsträcks tillämpningen av lagen till att omfatta de tekniska kraven för alla fordon avsedda för vägtrafik när det gäller import, tillverkning för försäljning, saluföring, försäljning och annan överlåtelse. Ändringen har en förebyggande effekt när det gäller att försöka minska det antal fordon som strider mot bestämmelserna och som börjar användas i vägtrafik. Ändringen förbättrar möjligheterna att ingripa redan före

ibruktagandet också när det gäller andra fordon än cyklar vilka konstaterats strida mot bestämmelserna. I dagens läge är cyklar den enda fordonskategori där fordonen så som hela fordon omfattas av lagens tillämpningsområde innan de tas i trafik.

De föreslagna ändringarna innebär att marknadstillsynen över alla hela, nya fordon avsedda för vägtrafik, till den del de omfattas av kraven enligt fordonslagen och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den, till övervägande del ska ingå i den tillsyn som Fordonsförvaltningscentralen utövar.

3 §. Definitioner. Det föreslås att 4 och 20 punkten ska strykas, att 3, 5, 8, 21 och 22 punkten ska ändras och att en ny 9 punkt och en ny 20 punkt ska fogas till lagen. Dessutom ändras numreringen av 5—9 punkten till 4—8 punkten.

Definitionen av släpfordon i 3 punkten ändras så att slutet stryks. Den föreslagna ändringen hänför sig till ändringarna av 17 och 18 §, där släpanordningar för koppling till bil blir en underart av släpvagnar, medan de för närvarande utgör en parallellklass till släpvagnarna.

Definitionen av utryckningsfordon i 4 punkten stryks, eftersom det inte hänvisas till den i lagen.

På grund av att 4 punkten stryks kommer numreringen av 5—9 punkten att ändras till 4—8 punkten.

5 punkten blir 4 punkt, och definitionen av militärfordon preciseras så att även fordon som särskilt är avsedda för försvarsmakten ska betraktas som militärfordon. Ändringen föreslås eftersom ett fordon inte nödvändigtvis är i försvarsmaktens besittning när det godkänns.

8 punkten blir 7 punkt, och definitionen av typgodkännande preciseras så att förfarandet för typgodkännande kommer att gälla endast nya fordon, komponenter, system och separata tekniska enheter och ny utrustning. I fråga om utrustning tillämpas för närvarande ett förfarande för typgodkännande bara i sam-

band med nationellt typgodkännande av dubbar. I definitionen stryks omnämmandet av typgodkännande av små serier, eftersom ändringarna av 30 § innebär att typgodkännande av små serier blir en underart av EG-typgodkännande och nationellt typgodkännande.

Det föreslås att 9 punkten ska bli 8 punkt, och där används i enlighet med den ändrade 34 § benämningen typgodkännandemyndighet i stället för godkännandemyndighet när Fordonsförvaltningscentralen avses. Dessutom infogas ett omnämmande av en godkännandemyndighet i landskapet Åland.

Som 9 punkt, mellan definitionerna av typgodkännanden och registreringsbesiktning, föreslås en definition av enskilt godkännande. Med enskilt godkännande avses enskilt godkännande som beviljas i Finland i enlighet med ramdirektivet för bilar och släpvagnar. För enskilda godkännanden som beviljas av andra länder eller landskapet Åland används längre beskrivningar, t.ex. enskilt godkännande som beviljats i en annan EES-stat eller i landskapet Åland.

Det föreslås att definitionen av tillverkare i 20 punkten ska strykas, eftersom bestämmelser om tillverkaren och tillverkarens ansvar inför typgodkännandemyndigheten föreslås i 32 a §. I stället definieras utsedd teknisk tjänst. Med utsedd teknisk tjänst avses en teknisk tjänst som typgodkännandemyndigheten i Finland utsett och som anmälts som den som utför eller övervakar kontroller, mätningar, tester och kalkyler i anslutning till överensstämmelse hos produkter som ska typgodkännas eller för att utföra den tillsyn över produktionens överensstämmelse som hänför sig till typgodkännande.

Det föreslås att definitionen av tillverkarens representant i 21 punkten ändras så att den motsvarar definitionerna i ramdirektivet för bilar och släpvagnar och typgodkännandedirektivet för traktorer (2003/37/EG). Tillverkarens representant ska inte längre behöva vara en i Finland registrerad juridisk person som bedriver handel med eller import av fordon, system, komponenter och separata tekniska enheter, utan det räcker med att tillverkarens representant är verksam inom en EES-stats territorium och tillverkaren på tillbörligt sätt har utsett representanten att företräda

tillverkaren inför godkännandemyndigheten i ärenden som gäller typgodkännande och enskilt godkännande.

I 22 punkten preciseras omnämmandet av "tekniska data" i del I i registreringsintyget så att uttrycket föregås av bestämningen "vissa av", eftersom alla tekniska data som finns i registret inte antecknas i intyget.

6 §. Godkännande av fordon, system, komponenter och separata tekniska enheter för trafik. Det föreslås att 1 mom. ska ändras så att det allmänna förbudet mot användning i trafik utvidgas till att gälla alla fordon, system, komponenter och separata tekniska enheter samt all utrustning, om dessa inte har godkänts för trafik på behörigt sätt.

Genom ändringen av 2 mom. utsträcks förbudet mot att i försäljningssyfte importera, tillverka för försäljning i Finland, saluföra, sälja eller annars överlåta till att gälla alla nya fordon som är avsedda för vägtrafik och nya snöskotrar som är avsedda för terrängtrafik vilka inte stämmer överens med de bestämmelser som utfärdats med stöd av fordonslagen och vilka inte har försetts med godkännandemärkning enligt bestämmelserna eller med CE-märkning, om en sådan förutsätts i bestämmelserna. Tillsammans med ändringarna av 79 § skapas genom denna ändring klarhet i arbetsfördelningen mellan de olika ämbetsverken så att Fordonsförvaltningscentralen i fortsättningen ska utöva marknadstillsyn förutom över cyklar också över de ovan nämnda fordonen. Genom ändringen av 6 § 2 mom. begränsas förbudet dessutom till att gälla enbart användning för väg- och terrängtrafik, eftersom det inte är ändamålsenligt att förbudet utsträcks till att gälla t.ex. tävlingar som ordnas på ett slutet område. Som fordon avsedda för väg- eller terrängtrafik ska inte heller betraktas fordon som säljs som halvfärdiga till den tillverkare som har hand om nästa skede för att kompletteras i enlighet med de krav som gäller användning i väg- eller terrängtrafik.

De motsvarande förbudsbestämmelserna för fordon system, komponenter och separata tekniska enheter i det nuvarande 2 mom. överförs till ett nytt 3 mom. Det på detta sätt reglerade förbudet börjar då omfatta även utrustning. Det nya 3 mom. ska omfatta både nya och begagnade system, komponenter och

separata tekniska enheter och ny och begagnad utrustning. Dessa får inte för användning i väg- eller terrängtrafik importeras, tillverkas för försäljning i Finland, saluföras, säljas eller annars överlåtas, om de inte stämmer överens med fordonslagen eller med stöd av den utfärdade bestämmelser och inte har försetts med godkännandemärkning enligt dessa bestämmelser eller med CE-märkning, om en sådan förutsätts i bestämmelserna.

Det nuvarande 3 mom. blir 4 mom., och hänvisningen i momentet, enligt vilken bestämmelser om tillsyn över import och tillverkning av samt handel med komponenter och separata tekniska enheter finns i 10 kap., kompletteras så att även fordon och utrustning ingår i tillsynsförteckningen.

7 §. Ändring av fordons konstruktion, konstruerande av fordon och istandsättning av skadade fordon. Om 50 procent eller mer av fordonets ursprungliga komponenter byts ut, ska fordonet uppfylla de tekniska krav som gäller för ett nytt fordon. Principen blir tydligare genom de föreslagna ändringarna av paragrafen. Överensstämmelse med kraven hos konstruerade fordon i kategori M, N och O ska konstateras vid enskilt godkännande i stället för vid registreringsbesiktning och genom samma förfarande som när överensstämmelsen hos ett motsvarande nytt fordon konstateras.

15 §. Motorredskap. Det föreslås att 1 punkten ändras så att den motsvarar definitionen av mobil maskin i det ramdirektiv för bilar och släpvagnar som ska genomföras. Av samma orsak upphävs 2 punkten. Definitionen av mobil maskin i ramdirektivet har ett vidsträcktare tillämpningsområde än den nuvarande, gällande definitionen av motorredskap i lagen och det har inte angetts någon begränsning för motorredskaps konstruktiva hastighet. Definitionen av mobila maskiner i ramdirektivet separerar fordonen i fråga från bilar och släpvagnar, förutsatt att fordonen inte till sin konstruktion lämpar sig för person- eller godsbefordran och att maskiner som är monterade på ett bilschassi inte betraktas som mobila maskiner. Den nuvarande 3 punkten blir 2 punkt utan ändringar, för att dragtruckar som tillverkats för förflyttning av gods ska kunna godkännas som motorredskap på det nationella planet.

17 §. Släpvagn och släpanordning. Det föreslås att ett omnämnande av släpanordning fogas till rubriken. Paragrafen ändras så att definitionen av släpvagn enligt det ramdirektiv för bilar och släpvagnar som ska genomföras beaktas. Definitionen enligt direktivet är mera omfattande än den definition av släpvagn som för närvarande gäller i Finland och inrymmer släpanordningar för koppling till bil. Släpanordningar för koppling till bil ska definieras så att de ingår i kategorin släpvagnar men har den underordnade benämningen släpanordningar. Släpanordningar för koppling till bil kommer i enlighet med sin totalmassa att omfattas av de tekniska krav som gäller släpvagnar i kategori O. Släpanordningar för koppling till andra fordon än bilar ska inte definieras som släpvagnar utan ska så som för närvarande kvarstå direkt som släpanordningar. Definitionen av släpanordningar ska tas in från den nuvarande 18 § och bli 4 mom. i den aktuella paragrafen. Det nuvarande 4 mom. blir 5 mom. och kompletteras med en bestämmelse enligt vilken bestämmelser om andra än släpvagnar i kategori O ska utfärdas genom förordning av kommunikationsministeriet.

18 §. Släpanordning. Paragrafen upphävs och innehållet tas in i den föregående 17 §.

28 §. Begränsning av skadliga utsläpp och energiförbrukningen samt av övriga konsekvenser för miljön. Det föreslås att paragrafen och dess rubrik kompletteras så att inte bara skadliga utsläpp och energiförbrukning utan också övriga miljökonsekvenser, såsom växthusgasutsläpp, ingår. Inom Europeiska unionen har man dock ännu inte angett några fordonsspecifika krav på typgodkännande när det gäller växthusgasutsläpp, trots att en begränsning av växthusgasutsläppen står som mål för EU:s strategi för minskade CO₂-utsläpp från personbilar och lätta fordon och i kommissionens förslag till förordning om utsläppsnormer för nya personbilar. Förslaget till förordning baserar sig på strategin.

I paragrafen har begränsningen av utsläpp från fordon och av de miljökonsekvenser fordonen medför omformulerats genom att konsekvenserna har bundits till den allmänna tekniska nivån då fordonet tillverkades. De utsläpp och de konsekvenser för miljön som orsakas av fordon avsedda för transportän-

damål ska begränsas till den nivå som kan uppnås på basis av de rådande tekniska lösningarna i motsvarande fordon då fordonet tillverkades.

29 §. Närmare bestämmelser om begränsning av skadliga utsläpp och energiförbrukningen samt av övriga konsekvenser för miljön. Paragrafen och rubriken har kompletterats med övriga konsekvenser för miljön i enlighet med 28 §.

29 a §. Krav på fordon som begagnade förts in i landet. Genom 1 mom. i den nya paragrafen tas i lagen in den grundläggande bestämmelsen om fordon som begagnade förts in i landet enligt vilken ett fordon ska uppfylla de tekniska krav som gällde i Finland för ett motsvarande fordon som tagits i bruk vid den tidpunkt då det begagnade fordonet första gången tas i bruk. Den nuvarande praxisen ändras inte utan den praxis som är gemensam för de flesta andra EU-länder kommer att kvarstå oförändrad. Den hänvisning till de krav som gäller i Finland som ingår i 66 § 1 mom. 2 punkten ska för begagnade fordon betraktas som en hänvisning till denna paragraf. Som motsvarande fordon betraktas fordon som är likadana i fråga om fordonskategori och eventuella noggrannare tekniska indelningar eller indelningar enligt användningsändamål samt i fråga om godkännandeslag.

När det gäller de tekniska kraven på fordon som i en annan medlemsstat beviljats godkännande av små serier eller enskilt godkännande ska i Finland tillämpas de krav i fråga om motsvarande slag av godkännanden som gällde då fordonet första gången togs i bruk på samma sätt vid erkännande av ett nationellt godkännande av små serier eller enskilt godkännande av ett nytt fordon som beviljats nationellt i ett annat medlemsland. I 39 a och 50 i § föreslås bestämmelser om erkännande.

Med ibruktagande av fordonet första gången avses i princip den första registreringen av fordonet i vilket land som helst. Även exportregistrering ska betraktas som registrering som avses här. För ett fordon som inte registrerats på grund av dess klassificering eller användningsändamål ska som den tidpunkt då fordonet första gången tas i bruk betraktas den tidpunkt då fordonet börjar användas i enlighet med användningsändamålet.

I 2 mom. föreslås en bestämmelse enligt vilken även andra än EG-typgodkända bilar eller bilsläpvagnar ska föras till enskilt godkännande i stället för till registreringsbesiktning före den första registreringen, om fordonen förts in i landet någon annanstans ifrån än från en EES-stat och det inte har gått sex månader sedan de togs i bruk första gången. Avsikten är att undanröja möjligheten att kringgå kraven enligt ramdirektivet för bilar och släpvagnar genom att för en kort tid registrera fordonen i någon annan än en EES-stat och därefter som begagnade föra in dem i landet. Kravet följer den praxis som överenskommits i en arbetsgrupp inom den kommitté som avses i artikel 40 i ramdirektivet.

I 27 § ingår ett bemyndigande att utfärda närmare bestämmelser om de tekniska kraven på fordon som begagnade förts in i landet och om beviljande av undantag från kraven t.ex. när det gäller flyttbilar.

5 kap. Typgodkännande och CE-märkning

Kapitlets nuvarande rubrik Fordons, systems, komponenters och separata tekniska enheters överensstämmelse med gällande krav ändras så att den beskriver det nya innehållet i kapitlet: Typgodkännande och CE-märkning. Innehållet i kapitlet breddas så att det på ett mångsidigare sätt gäller obligatoriska typgodkännanden och CE-märkningar, förfaranden för ansökan om dem och de skyldigheter de inrymmer.

30 §. Typgodkännande. Definitionen av EG-typgodkännande i 1 mom. preciseras till att gälla enbart godkännanden som beviljas nya fordon och deras system, komponenter och separata tekniska enheter. Dessutom ersätts det nuvarande ramdirektivet för typgodkännande av motorfordon och släpvagnar till dessa fordon (70/156/EEG) med det nya ramdirektiv för bilar och släpvagnar som ska genomföras.

Till paragrafen fogas ett nytt 2 mom. där det med hänvisning till det nya ramdirektivet definieras vad som avses med EG-typgodkännande av små serier. Det nuvarande 2 mom. blir då 3 mom. utan ändringar. Det nuvarande 3 mom. blir 4 mom., och definitionen av nationellt typgodkännande i momentet preciseras med hänsyn till tillämp-

ningsområdet för det ramdirektiv som ska genomföras så att nationella typgodkännanden ska beviljas endast nya fordon. Dessutom fastslås att utrustning som används i fordon och som faller utanför tillämpningsområdet för typgodkännandedirektiven ska omfattas av tillämpningsområdet för nationella typgodkännanden. Ett exempel på sådan utrustning är dubbar som används på däck.

Det föreslås att det nuvarande 4 mom., där typgodkännande av små serier definieras, ska upphävas. Definitionen av typgodkännande av små serier ersätts med definitionen av EG-typgodkännande av små serier i det nya 2 mom. och med definitionen av nationellt typgodkännande av små serier i det nya 5 mom. Det ramdirektiv för bilar och släpvagnar som ska genomföras innehåller som ett nytt typgodkännande EG-typgodkännande av små serier för fordon i kategori M₁, vilket förutsätter att den nuvarande definitionen av typgodkännande av små serier uppdelas i en definition av EG-typgodkännande av små serier och en definition av nationellt typgodkännande av små serier.

31 §. Tillämpningsområdet för typgodkännanden. I paragrafen beaktas utvidgningen av tillämpningsområdet för det ramdirektiv för bilar och släpvagnar som ska genomföras i jämförelse med det gällande ramdirektivet. Det utvidgade tillämpningsområdet gäller alla kategorier av bilar och släpvagnar som kopplas till bilar. Till tillämpningsområdet för ramdirektivet läggs dessutom motorredskap, för vilka det i enlighet med ramdirektivet gäller att beviljande av EG-typgodkännande är frivilligt. Tillämpningsområdet för nationellt typgodkännande preciseras så att nationella typgodkännanden kan beviljas andra fordon än fordon som omfattas av EG-typgodkännande samt nationellt definierad annan utrustning för fordon än sådan utrustning som omfattas av direktiven om EG-typgodkännande, t.ex. dubbar på däck. Vid typgodkännande av små serier ska kvantitativa begränsningar som baserar sig på de EU-rättsakter som nämns i 30 § 1 mom. tillämpas.

32 §. Typgodkännandeskyldighet. I enlighet med det nya ramdirektiv för bilar och släpvagnar som ska genomföras utvidgas i 1 mom. EG-typgodkännandeskyldigheten och

den parallellt tillåtna nationella skyldigheten i fråga om typgodkännande av små serier till att gälla alla kategorier av bilar och släpvagnar till dem som så som nya säljs för att användas i vägtrafik och för att registreras första gången.

Till paragrafen fogas ett nytt 2 mom., enligt vilket det förutsätts att system, komponenter och separata tekniska enheter som säljs separat och är avsedda för fordon i kategori M, N, O, L och T₁—T₃, som i enlighet med 1 mom. ska vara EG-typgodkända eller nationellt typgodkända i små serier, ska vara EG- eller E-godkända. I momentet föreslås dessutom en bestämmelse om bemyndigande att genom förordning av kommunikationsministeriet utfärda bestämmelser om undantag i enlighet med ramdirektiven från kraven på EG- och E-godkännande av system, komponenter och separata tekniska enheter.

Till paragrafen fogas ett nytt 3 mom., enligt vilket det inom ramen för direktiven om EG-typgodkännande dock ska tillåtas att överensstämmelse hos fordon påvisas vid registreringsbesiktning, utan typgodkännande. Här handlar det om fordon i kategori L eller T₁—T₃ som för vägtrafik tillverkats eller förts in i landet som enskilda exemplar, fordon i kategori M, N eller O som i en annan EES-stat eller i landskapet Åland har beviljats nationellt typgodkännande av små serier och vilkas nationella typgodkännanden av små serier Finland skulle ha erkänt separat, fordon i kategori M, N och O som godkänts enskilt i en annan EES-stat eller i landskapet Åland, om det påvisas att de till sina trafiksäkerhets- och miljöegenskaper uppfyller de krav som i Finland uppställts på motsvarande fordon som beviljas enskilt godkännande, samt andra fordon än fordon i kategori M, N eller O som färdigställts under den sista etappen vid etappvis typgodkännande.

Till paragrafen fogas ett nytt 4 mom., där det konstateras att i 50 b § bestäms om rätt att enskilt typgodkänna fordon i kategori M, N och O.

32 a §. Tillverkarens ansvar inför typgodkännandemyndigheten. I paragrafen fastställs tillverkarens ansvar inför typgodkännandemyndigheten i Finland, dvs. Fordonsförvaltningscentralen, när det gäller förfarandet för typgodkännande och produktionens överens-

stämmelse. I paragrafen tillämpas de ansvarsområden som slagits fast i de EU-rättsakter som nämns i 30 § 1 mom. och utsträcks ansvarsområdena till att gälla även nationellt typgodkännande.

32 b §. Utseende av tillverkarens representant. I paragrafen åläggs tillverkare som ansöker om EG- typgodkännande eller nationellt typgodkännande av små serier och som är etablerade utanför EES-staterna att för sig utse en representant som är etablerad inom en EES-stats territorium. Tillverkarens representant ska vara etablerad i Finland, om ansökan gäller annat nationellt typgodkännande än nationellt typgodkännande av små serier. I praktiken gäller kravet på att tillverkaren ska ha en representant som är etablerad i Finland nationellt typgodkännande av motorredskap, terrängfordon och dubbar.

33 §. Den som ansöker om godkännande. Till paragrafen fogas ett omnämnande av utrustning. Eftersom tillverkaren och tillverkarens representant (företrädare i direktivet) likställs och tilldelas samma rättigheter i artikel 4 i ramdirektivet för bilar och släpvagnar, bör den andra meningen i paragrafen slopas. I fortsättningen kan också tillverkarens representant således vara den som ansöker om vilket typgodkännande som helst, om representanten bemyndigas av tillverkaren.

34 §. Typgodkännandemyndighet. I paragrafen fastslås Fordonsförvaltningscentralen som den myndighet som ansvarar för typgodkännanden. För åtskillnad från andra slags godkännanden, t.ex. enskilt godkännande, ändras rubriken så att godkännandemyndighet blir typgodkännandemyndighet. Till förteckningen över produkter som ska typgodkännas fogas utrustning. Dessutom ändras förteckningen system, komponenter och separata tekniska enheter så att formen sammanfaller med lagen i övrigt.

34 a §. Behörig myndighet i fråga om ärenden som gäller CE-märkta produkter. Till paragrafen fogas ett omnämnande av snöskoter, eftersom CE-märkningsskyldigheten gäller även snöskotrar.

35 §. Beviljande av typgodkännande. Termen "godkännandemyndighet" i 1—3 moment ändras till termen "typgodkännandemyndighet" i enlighet med ändringen av 34

§. I 1—3 mom. stryks ordet "tekniska", eftersom det för beviljande av typgodkännande förutsätts också annat än att de tekniska kraven uppfylls. Av samma orsak föreslås att 1 mom. kompletteras med en hänvisning till 45 och 46 §, där det redogörs för säkerställande av produktionens överensstämmelse innan typgodkännande beviljas.

I 2 mom. stryks uttrycket "grundläggande fordonstyper", eftersom "ofullbordade fordonstyper", som nämns i samma mening, täcker även grundläggande fordonstyper.

Till 3 och 4 mom. fogas typgodkännande av utrustning, vilket i praktiken betyder nationellt typgodkännande av dubbar.

I 4 mom. tas i lagen in typgodkännandemyndighetens skyldighet att ge den som ansökt om typgodkännande ett intyg över typgodkännande som gäller det beviljade godkännandet.

I 5 mom. stryks omnämmandet av ändring av godkännandet, eftersom de förfaranden som ska tillämpas vid beviljande av godkännande också ska avse ändringar, utvidgningar och korrigeringar av godkännandet. Till momentet fogas ett omnämnande av nationellt typgodkännande av små serier, eftersom det ska beviljas i enlighet med en EU-rättsakt. Omnämmandet av EU-rättsakterna ändras i överensstämmelse med lagen i övrigt. I slutet av paragrafen stryks godkännandemyndighetens rätt att fastställa de förfaranden som ska tillämpas vid nationellt typgodkännande, eftersom det i 40 § föreslås en bestämmelse om bemyndigande att utfärda bestämmelser om förfarandena genom förordning av statsrådet.

36 §. Påvisande av överensstämmelse med kraven vid typgodkännande. Till rubriken fogas uttrycket "vid typgodkännande" som åtskillnad från påvisande av överensstämmelse vid enskilt godkännande, erkännande av nationellt typgodkännande av små serier som beviljats av ett annat medlemsland, vid besiktningar och i anslutning till CE-märkning. I 1 mom. stryks omnämmandet av kontroller, mätningar, tester och kalkyler som utförs av godkännandemyndigheten, eftersom det i 47 § föreslås bli bestämt om typgodkännandemyndighetens möjlighet att verka som en teknisk tjänst. I momentet ändras dessutom omnämmandet av godkännandeintyg som utfärdats i en annan EES-stat så att det bara ta-

las om en EES-stat, eftersom intyg också kan ha beviljats i Finland. I analogi med den ändrade rubriken preciseras momentet dessutom så att det framgår att med ett intyg som utfärdats av en godkännandemyndighet avses ett intyg över typgodkännande och så att det i enlighet med definitionen i 3 § talas om en utsedd teknisk tjänst i stället för enbart teknisk tjänst. Ändringen medför att när typgodkännandemyndigheten beviljar typgodkännande kommer den inte att erkänna testrapporter av en teknisk tjänst som anmälts av en annan EES-stat eller en stat som tillämpar E-reglementet. I stället kommer den att själv meddela vilka tekniska tjänsters testrapporter beviljandet av typgodkännande grundar sig på.

Det föreslås att 2 mom. ska upphävas och att det bemyndigande det innehåller ska flyttas till 40 §.

Till paragrafen fogas ett nytt 2 mom., där det bestäms om alternativa, lindrigare krav för påvisande av överensstämmelse med kraven vid nationellt typgodkännande och EG-typgodkännande av små serier genom hänvisning till den godkända sakkunniga som avses i 48 §. Likaså blir det möjligt för godkännandemyndigheten att vid nationellt typgodkännande när den bedömer att en utredning är tillförlitlig, i stället för ett intyg över typgodkännande som bevis på överensstämmelse med kraven godkänna även en utredning av en teknisk tjänst som anmälts av en annan EES-stat eller en stat som tillämpar E-reglementet i fråga.

I det nya 3 mom. bemyndigas kommunikationsministeriet att genom förordning utfärda bestämmelser om förfaranden för påvisande av överensstämmelse med andra krav än sådana där det krävs fullständig överensstämmelse och bestämmelser om när en i 2 mom. avsedd utredning av en godkänd sakkunnig kan användas som bevis på överensstämmelse med kraven.

36 a §. Förutsättningar för CE-märkning. Det föreslås att 3 mom. ska upphävas, eftersom hänvisningen i 1 mom. är tillräcklig. Hänvisningen gäller förfarandena i samband med påvisande av överensstämmelse. Enligt EU-bestämmelserna om olika produktgrupper förutsätts inte att den tekniska tjänsten i samtliga fall ska ha anmälts av medlemslan-

det. Tillverkaren kan också själv utföra de tester som behövs.

37 §. Vägran att bevilja typgodkännande. I paragrafen föreslås i enlighet med ändringen av 34 § att termen "typgodkännandemyndighet" ska användas i stället för termen "godkännandemyndighet". Typgodkännandemyndigheten ska kunna vägra bevilja godkännande förutom på grundval av det som anges för närvarande, nämligen fara för trafiksäkerheten, också på grundval av att den bedömer att den produkt som ska godkännas allvarligt skadar miljön eller hälsan, trots att den uppfyller kraven. Dessutom preciseras tillämpningen av paragrafen så att även godkännandemyndigheten i landskapet Åland ska underrättas om vägran att bevilja typgodkännande och så att myndigheterna i andra länder eller i landskapet Åland eller kommissionen inte behöver underrättas om vägran att bevilja nationellt typgodkännande.

39 §. Register över typgodkännanden. I paragrafen föreslås i enlighet med ändringen av 34 § att termen "typgodkännandemyndighet" ska användas i stället för termen "godkännandemyndighet". De uppgifter i registret med uppgifter om typgodkännanden som innehåller affärs- och yrkeshemligheter ska utan hinder av bestämmelserna om sekretess få ges förutom till de tidigare föreskrivna även till den tekniska tjänst som på basis av ett avtal med produkttillverkaren övervakar produktionens överensstämmelse och för enskilt godkännande i syfte att konstatera att fordonet stämmer överens med kraven. Sekretessen överförs på den som använder uppgifterna i registret, eftersom bestämmelser om sekretess för den som utför registrering, besiktning och teknisk vägkontroll finns någon annanstans och eftersom bestämmelser om sekretess för tekniska tjänster eller godkända sakkunniga som övervakar överensstämmelsen finns i 46 a §. Dessutom preciseras utlämnandet av uppgifter till fordonskontrollanter så att kontrollanterna ska få använda uppgifterna oavsett sin ställning.

39 a §. Erkännande av typgodkännanden. I den nya paragrafen åläggs Fordonsförvaltningscentralen i dess egenskap av typgodkännandemyndighet i Finland att erkänna EG- och E-typgodkännanden som beviljats i andra länder. Typgodkännandemyndigheten

ska erkänna ett nationellt typgodkännande av små serier som i enlighet med ramdirektivet för bilar och släpvagnar har beviljats i en annan EES-stat eller i landskapet Åland, om det inte finns grundad anledning att anta att de krav i enlighet med vilka godkännandet har beviljats inte motsvarar de krav som i Finland uppställt för ett motsvarande godkännande. Dessutom föreslås en bestämmelse om bemyndigande att genom förordning av statsrådet utfärda närmare bestämmelser om förfarandena vid ömsesidigt erkännande av typgodkännanden och om typgodkännandemyndighetens skyldigheter i fråga om försäljning, registrering eller ibruktagande i en annan EES-stat eller i landskapet Åland av fordon som i Finland beviljats nationellt typgodkännande av små serier.

40 §. Närmare bestämmelser om typgodkännande. I början av 2 mom. stryks den begränsning enligt vilken genom förordning av statsrådet bestäms endast i fråga om nationellt typgodkännande och typgodkännande av små serier, eftersom det genom förordning av statsrådet bestäms om vissa sådana angelägenheter enligt punkterna som gäller även EG-typgodkända fordon. Till 5 punkten fogas fordonskategorierna M, N och O som ska börja omfattas av den möjlighet att beviljas nationellt typgodkännande av små serier som anges i ramdirektivet för bilar och släpvagnar. Till momentet fogas en ny 6 punkt där det bestäms om bemyndigande att genom förordning av statsrådet utfärda bestämmelser om det högsta antal fordon som får införas i registret, säljas eller tas i bruk per år när det gäller fordon som i en annan EES-stat beviljats typgodkännande av små serier vilket Finland har erkänt. Utsträckningen av bemyndigandet till att gälla försäljning hänförs sig till ändringen av 6 §, vilken skapar klarhet i marknadstillsynen över försäljningen av fordon.

I det nya 3 mom. föreslås en bestämmelse om bemyndigande att genom förordning av kommunikationsministeriet utfärda bestämmelser om de tekniska krav som ska tillämpas vid typgodkännande av små serier.

I det nya 4 mom. föreslås en bestämmelse om bemyndigande att genom förordning av statsrådet utfärda närmare bestämmelser om förfarandet för typgodkännande, typgodkän-

nandets giltighet, utfärdandet av intyg över typgodkännande och det formulär som ska användas samt om underrättelserna om beviljat, ändrat, återkallat eller förvägrat godkännande till godkännandemyndigheterna i andra EES-stater, kommissionen och godkännandemyndigheterna i de stater som tillämpar E-reglementet i fråga.

De gällande 41—46 b § tas in i ett nytt 5 a kap: Överensstämmelse hos typgodkända och CE-märkta produkter.

41 §. Intyg över överensstämmelse och godkännandemärkningar. Början av 1 mom. preciseras så att det framgår att intyg över överensstämmelse utfärdas endast för EG-typgodkända fordon. Den gällande sista meningen i momentet upphävs, eftersom innehållet redan ingår i den första meningen. Det bemyndigande som finns i 3 mom. och som gäller underrättelse om de förutsättningar som gäller begränsningar i fråga om användning och installation av komponenter eller separata tekniska enheter upphävs. Ett motsvarande bemyndigande tas in i 93 b §.

41 a §. Påvisande av överensstämmelse genom CE-märkning. Till 1 mom. fogas skyldighet att förse även snöskotrar med CE-märkning, eftersom lagen enligt 1 § ska gälla även import, tillverkning för försäljning, saluföring, försäljning och annan överlåtelse av snöskotrar.

42 §. Åtgärder som förutsätts när i Finland godkända typer inte stämmer överens med kraven. I rubriken stryks omnämmandet av farliga typer. Bestämmelser om åtgärder som förutsätts när godkända typer är farliga föreslås i 81 §, eftersom ärendet sorterar under 10 kap. I 1 mom. stryks på motsvarande sätt omnämmandena av fara. Förutom fordon, komponenter och separata tekniska enheter ska även utrustning omnämnas som föremål för åtgärder med anledning av bristande överensstämmelse. I enlighet med definitionen i 34 § ändras i 3 mom. godkännandemyndigheten till typgodkännandemyndigheten.

43 §. Anmälan om att i Finland godkända typer inte stämmer överens med kraven. I paragrafen talas i enlighet med definitionen i 34 § om typgodkännandemyndigheten i stället för godkännandemyndigheten. Typgodkännandemyndigheten åläggs skyldighet att un-

derrätta även landskapet Åland och kommissionen. När det gäller förfarandena och tidsfristerna för underrättelse hänvisas till ramdirektivet för bilar och släpvagnar, typgodkännandedirektivet för traktorer och typgodkännandedirektivet för fordon i kategori L (2002/24/EG).

44 §. *I annan stat godkända typer som inte stämmer överens med kraven.* I paragrafen talas i enlighet med definitionen i 34 § om typgodkännandemyndigheten i stället för godkännandemyndigheten. Dessutom åläggs typgodkännandemyndigheten tydligare än för närvarande att vidta åtgärder när den får kännedom om att typer som godkänts i en annan stat inte stämmer överens med kraven.

44 a §. *Bristande överensstämmelse hos CE-märkta produkter.* Till 1 och 2 mom. fogas ett omnämnande av snöskoter. När Fordonsförvaltningscentralen, som är behörig myndighet i enlighet med 34 a §, observerar att en snöskoter som släppts ut på marknaden och vars överensstämmelse med gällande krav har påvisats genom CE-märkning inte motsvarar de krav som ställs på produkten, ska Fordonsförvaltningscentralen vidta åtgärder för att avlägsna produkter av det slaget från marknaden och begränsa deras fria rörlighet.

44 b §. *Komponenter, separata tekniska enheter och cyklar som inte överensstämmer med kraven.* Den nuvarande 83 § blir ny 44 b §, eftersom den innehållsmässigt passar bättre in i 5 a kap. I paragrafen tillskrivs Fordonsförvaltningscentralen möjlighet att ingripa i tillverkningen, importen och försäljningen också av sådana komponenter, separata tekniska enheter och cyklar som är avsedda för vägtrafik men som inte omfattas av något separat godkännandeförfarande. På grund av ändringarna av 6 § ändras hänvisningen till 6 § 2 mom. så att det hänvisas till 6 § 3 mom.

45 §. *Tillsyn över överensstämmelse vid produktion.* Paragrafens rubrik ändras eftersom de tidigare rubrikerna innehåller omnämnanden av åtgärder i anslutning till produktionens överensstämmelse vilka inrymmer skyldighet att ingå avtal så som bestäms i 46 §.

Den första meningen i det gällande 2 mom. tas ut och blir ett eget moment. För undvi-

kande av missförstånd talas det om typgodkännande och typgodkännandemyndighet i stället för nuvarande godkännande och godkännandemyndighet. Kravet på att godkännandemyndigheten ska vidta åtgärder i anslutning till tillsynen över produktionens överensstämmelse slopas, eftersom bestämmelser om den som utför tillsyn över produktionens överensstämmelse kommer att finnas i 46 §. Hänvisningarna till de förfaranden för tillsyn över produktionens överensstämmelse som föreskrivs i EU-rättsakterna ändras i analogi med motsvarande hänvisningar i andra lagrum i lagen. Hänvisningen till EU-rättsakterna inrymmer också t.ex. den skyldighet som i punkt 1.2.2 i bilaga X till ramdirektivet för bilar och släpvagnar föreskrivs för typgodkännandemyndigheten och som innebär att typgodkännandemyndigheten vid behov ska samarbeta med godkännandemyndigheterna i andra länder för att produktions överensstämmelse ska kunna säkerställas. Det skapas klarhet i Fordonsförvaltningscentralens rätt att meddela föreskrifter om den tillsyn över produktionens överensstämmelse som ska utföras vid nationellt typgodkännande.

Den sista meningen i det gällande 2 mom. upphävs, eftersom utgångspunkten i fortsättningen är att de tekniska tjänsterna ska utföra tillsynen över produktionens överensstämmelse och därför uppkommer det inte för godkännandemyndigheten något behov av att låta de tekniska tjänsterna utföra tillsynen.

Det nuvarande 4 och 5 mom. upphävs och bestämmelser om befogenheterna för den som utför tillsyn över överensstämmelse med kraven kommer att finnas i den nya 46 a §.

46 §. *Avtal om tillsyn över produktionens överensstämmelse.* Den nuvarande paragraf-texten upphävs helt och hållet, eftersom utgångspunkten är att tillverkaren och den tekniska tjänsten ska ingå avtal i stället för tillverkaren och godkännandemyndigheten. Orsaken till ändringen är målsättningen att spara på resurserna för Fordonsförvaltningscentralen, som är typgodkännandemyndighet, och förbättra verksamhetsbetingelserna för de tekniska tjänsterna.

I det nya 1 mom. bestäms om att den som ansöker om EG- eller E-typgodkännande ska ingå ett avtal om tillsyn över produktionens

överensstämmelse med den utsedda tekniska tjänsten och om att den som ansöker om nationellt typgodkännande ska ingå ett avtal om tillsyn över produktionens överensstämmelse antingen med den utsedda tekniska tjänsten eller med den godkända sakkunniga som avses i 48 §.

Enligt 2 mom. ska den som ansöker om typgodkännande dock kunna ingå det nämnda avtalet för viss tid med typgodkännandemyndigheten, om det inte i Finland eller i de närliggande områdena till Finland finns någon sådan teknisk tjänst eller godkänd sakkunnig som avses i 1 mom. och som inom en skälig tid och till rimliga kostnader kan ta hand om den tillsyn över produktionens överensstämmelse som hänför sig till godkännandet. Avsikten är att styra situationen så att det uppkommer nya organ som övervakar produktionens överensstämmelse och så att de nuvarande verksamhetsbetingelserna tryggas utan att de inhemska företag som tillverkar produkter försätts i en position där deras konkurrenskraft blir lidande av oskäligt höga tillsynskostnader.

Enligt 3 mom. ska den som ansöker om godkännande eller bedömning bära kostnaderna för tillsynen. Dessutom föreslås en bestämmelse om bemyndigande att genom förordning av statsrådet utfärda bestämmelser om innehållet i avtalet. I avtalet kommer parterna överens om metoderna för och omfattningen av den tillsyn över produktionens överensstämmelse som den tekniska tjänsten och tillverkaren utför, dokumenteringen av resultaten av de test och kalkyler som tillverkaren utför eller låter utföra samt om tillgängligheten när det gäller bilagorna i anslutning till tillsynen över överensstämmelsen.

46 a §. *Behörighet för den som utför tillsyn över överensstämmelse.* Till den nya paragrafen överförs de bestämmelser om befogenheter för den som utför tillsynen över överensstämmelse som finns i 46 § 3 och 4 mom.

I 1 mom. bemyndigas typgodkännandemyndigheten att när som helst kontrollera tillsynsmetoderna i fråga om överensstämmelse vid produktionsenheterna för de produkter den godkänner. På så vis blir det möjligt för typgodkännandemyndigheten att ingripa, om den konstaterar att det finns problem med

överensstämmelsen hos typgodkända produkter.

I 2 mom. föreslås bestämmelser om rättigheterna för den som utför tillsynen. Rättigheterna är desamma som de som för närvarande finns förtecknade i 45 § med den skillnaden att det i enlighet med 34 § talas om typgodkännandemyndigheten och att ett omnämnande av den godkända sakkunniga tas in i enlighet med 46 § 1 mom.

Innehållet i 3 mom. motsvarar det nuvarande 45 § 4 mom. Det innehåller dock inte längre något omnämnande av att godkännandemyndigheten kan låta en teknisk tjänst verkställa tillsynen, eftersom utgångspunkten är att de tekniska tjänsterna i fortsättningen ska utföra tillsynen över produktionens överensstämmelse. I enlighet med 46 § 1 mom. nämns däremot den godkända sakkunniga.

Innehållet i 4 mom. motsvarar det nuvarande 46 § 2 mom. Bestämmelsen preciseras dock i enlighet med praxisen så att återkallandet av godkännandet ska föregås av en anmärkning eller varning.

46 b §. *Typgodkännanden upphör att gälla.* I den nya paragrafen bestäms om giltighetens upphörande för typgodkännanden i enlighet med artikel 17 i ramdirektivet för bilar och släpvagnar. Förfarandet utvidgas till att gälla EG-typgodkännanden och nationellt typgodkännande av andra fordonskategorier, eftersom ramdirektivet för bilar och släpvagnar är det nyaste av typgodkännandedirektiven och det ändamålsenligaste alternativet är att praxisen enligt direktivet tillämpas på alla typgodkännanden.

I 42, 46 a och 86 a § bestäms om den rätt att återkalla typgodkännanden som nämns i 1 mom. 4 punkten.

I 4 mom. föreslås en bestämmelse om bemyndigande enligt vilken närmare bestämmelser om upphörande av giltigheten för ett typgodkännande av fordon, system, komponenter och separata tekniska enheter ska utfärdas genom förordning av statsrådet.

5 b kap. **Krav som gäller tekniska tjänster**

I lagen föreslås ett nytt kapitel som gäller tekniska tjänster. I kapitlet definieras utsedda

tekniska tjänster och uppgifterna för, kraven på och tillsynen över godkända sakkunniga som kan jämföras med tekniska tjänster och som gör sådana utredningar om överensstämmelse som behövs för nationella behov i fråga om typgodkännanden. Den viktigaste ändringen när det gäller de tekniska tjänsterna är att kommunikationsministeriet inte alls ska vara en part i deras angelägenheter i fortsättningen, utan all administrering i anslutning till dem och skyldigheterna för medlemsländerna enligt EU-rättsakterna och Genèveöverenskommelsen överförs på Fordonsförvaltningscentralen utöver de uppgifter den har i egenskap av typgodkännandemyndighet.

Dessutom gäller att trots att de tidigare kraven på godkännandeförfaranden enligt typgodkännandedirektiven för olika fordonskategorier och enligt Genèveöverenskommelsen i viss mån avviker från principerna enligt ramdirektivet kan utvidgningen av förfarandena enligt ramdirektivet till att omfatta också godkännanden av alla andra tekniska tjänster som reglerats genom typgodkännandedirektiven och Genèveöverenskommelsen, oavsett fordonsslag, anses vara motiverad av skäl som hänför sig till ändamålsenligheten. Så som den färskaste EU-rättsakten om typgodkännanden kan ramdirektivet betraktas som rättsaktsram för hur den framtida bedömningen av kompetensen och ackrediteringen vid bedömning av överensstämmelse med kraven bör utföras när det gäller fordon. Vid beredningen av innehållet i ramdirektivet har hänsyn tagits till att det bör motsvara den övriga gemenskapsregleringen på sistone när det gäller utvecklingen av ackrediteringen, bedömningen av överensstämmelse med kraven och marknadstillsynen.

47 §. Utsedda tekniska tjänster. Den tidigare 47 §, som har gällt godkännande som beviljas tekniska tjänster, ersätts helt och hållet i enlighet med det nya ramdirektivet så att den handlar om utsedda tekniska tjänster och rubriceras enligt det. I 1 mom. fastslås uppgifterna för de utsedda tekniska tjänsterna. I enlighet med ramdirektivet ska tillverkaren tillåtas verka som utsedd teknisk tjänst i de fall som föreskrivs särskilt i EU:s specialdirektiv. Den grundläggande utgångspunkten i ramdirektivet är att typgodkännandemyndig-

heten svarar för utförandet av bedömning av överensstämmelse, antingen själv eller utgående från utredningar av de tekniska tjänster den utsett särskilt. För typgodkännandemyndigheten bör därför utformas krav på dess verksamhet också i den rollen.

I ramdirektivet finns noggrannare bestämmelser än tidigare om godkännande av och krav på utsedda tekniska tjänster. Det föreslås att kraven ska anges i 2 mom. I fortsättningen ska typgodkännandemyndigheten, dvs. Fordonsförvaltningscentralen, i stället för kommunikationsministeriet godkänna de utsedda tekniska tjänster som uppfyller kraven. Det viktigaste innehållet i kraven är att de utsedda tekniska tjänsterna ska uppfylla särskilt fastslagna, gällande standarder för bedömning av överensstämmelse och kvalitetssäkring av produktionen. I enlighet med ramdirektivet är det tillåtet att anlita underleverantörer, men i 3 mom. bör dock ansvarsområdena och skyldigheterna för sådana tjänster preciseras. Utgångspunkten är att också underleverantörerna i sin verksamhet ska uppfylla motsvarande krav enligt standarderna. Uppdragsgivaren ansvarar dock alltid för underleverantörens verksamhet, och en underleverantör får inte anlitas utan tillverkarens samtycke.

47 a §. Bedömning av utsedda tekniska tjänsters kompetens. I syfte att garantera en enhetlig bedömning av de tekniska tjänsterna i olika medlemsländer innehåller ramdirektivet mycket detaljerade bestämmelser om förfarandena för bedömning av de tekniska tjänsternas kompetens. Förfarandena enligt direktivet motsvarar i regel tillvägagångssättet för ackreditering, och i enlighet med det ska varje utsedd teknisk tjänsts kompetens bedömas av en särskild bedömningsgrupp. I 1 mom. föreslås bestämmelser om krav som gäller bedömningsgruppens verksamhet och den kompetens och opartiskhet som krävs av medlemmarna. Bedömningsgruppens bedömning av en utsedd teknisk tjänst ska basera sig på dokument och bedömning på plats. Eftersom de utsedda tekniska tjänsterna ofta redan har ett ackrediteringsintyg för sin verksamhet i fråga och som baserar sig på en motsvarande bedömning av kompetensen och har utfärdats av en opartisk ackrediteringsinstitution (i Finland FINAS), ska ett sådant in-

tyg betraktas som ett tillräckligt bevis på den tekniska tjänstens kompetens. I 2 mom. föreslås särskilt bli bestämt om att den som utför testning för bedömningen av produkters överensstämmelse med kraven inte får bedöma sitt eget arbete så som övervakare, dvs. utföraren får inte vara ledande bedömare av tillsynen över produktionens överensstämmelse. Eftersom ett ackrediteringsintyg dock inte inbegriper ansvarsförsäkringar, bör skyldigheten att teckna en ansvarsförsäkring anges särskilt i 3 mom. I 50 a § föreslås särskilt bli bestämt om bemyndiganden att genom förordning av statsrådet utfärda bestämmelser om de egentliga detaljerna i förfarandet.

48 §. Godkända sakkunniga. Eftersom det nya ramdirektivet tydligt innehåller ett krav på att varje medlemsland självt ska utse de tekniska tjänster som ska utföra den bedömning som ligger till grund för beviljande av typgodkännande, behövs det inte något erkännande av de tekniska tjänster som andra EES-stater anmält och därför föreslås att den tidigare 48 §, som gällt erkännande, och dess innehåll ska ersättas med en helt ny paragraf med bestämmelser om godkända sakkunniga.

En godkänd sakkunnig är en oberoende instans med tillräckliga yrkeskunskaper som godkänts att utföra andra former av testningar, mätningar och övriga därmed jämförbara utredningar vid EG-typgodkännande än sådana som särskilt angetts som uppgifter för en teknisk tjänst. Godkännandet ska basera sig särskilt på nationella behov. För närvarande bedömer typgodkännandemyndigheten eller den som förrättar registreringsbesiktning tillförlitligheten hos motsvarande sakkunnigas utredningar, men för trygghet av öppenheten för insyn behövs det bestämmelser också om dessa instanser som utför testningar eller annat påvisande av överensstämmelse med kraven. Bestämmelserna gäller bedömning av instansernas verksamhet och godkännande av dem. För ökad öppenhet för insyn bör bedömningarna av apparaturen och personalens kompetens dock i tillämpliga delar följa samma kriterier och förfaranden som när det gäller utsedda tekniska tjänster. I 1 mom. hänvisas därför till de standarder och förfaranden som ska tillämpas vid bedömning av utsedda tekniska tjänsters kompetens. Eftersom de mycket heterogena

tekniska kraven på grund av väldigt mångfasetterade kompetensområden förutsätter ett smidigt system bör i lagen trots allt tas in en bestämmelse om bemyndigande enligt vilken Fordonsförvaltningscentralen ska meddela närmare föreskrifter om innehållet i de godkända sakkunnigas utredningar och om kraven på beskrivningen av verksamheten i anslutning till godkännande och bedömning av kompetensen. Föreskrifterna ska ha sin grund i de principer som de som utför utredningar för närvarande följer.

49 §. Tillsyn över utsedda tekniska tjänster och godkända sakkunniga. Den tidigare paragrafen om tillsyn över anmälda tekniska tjänster ändras och utvidgas till att gälla utsedda tekniska tjänster och godkända sakkunniga. Ändringarna skrivs in i paragrafen. Själva tillsynsförfarandena kvarstår oförändrade. Eftersom godkännandet av de tekniska tjänsterna inte längre ska vara en uppgift för kommunikationsministeriet utan för typgodkännandemyndigheten, kan 3 mom., som gäller utbyte av information mellan myndigheterna, upphävas som obehövligt.

50 §. Återkallande av godkännande som beviljats en utsedd teknisk tjänst eller en godkänd sakkunnig. Det tidigare innehållet i sak som gäller återkallande av godkännande utvidgas till att gälla både utsedda tekniska tjänster och godkända sakkunniga. De egentliga principerna för återkallande kvarstår som tidigare.

50 a §. Närmare bestämmelser. Det bestäms särskilt om bemyndiganden som gäller kapitlet och enligt vilka bestämmelser om detaljer kring godkännande av de särskilt utsedda tekniska tjänsterna och de godkända sakkunniga ska utfärdas särskilt av statsrådet. Största delen av bemyndigandena gagnar i praktiken de instanser som utför godkännanden och bedömningsverksamhet, men bemyndigandet att utfärda bestämmelser om skyldigheten att hålla uppgifter om kompetensområdet offentligt tillgängliga gagnar dem som vill få information om vilka möjligheter det finns att få överensstämmelsen hos fordon, komponenter, system, separata tekniska enheter eller utrustning påvisad.

5 c kap. Enskilda godkännanden

I lagen föreslås ett nytt kapitel om enskilda godkännanden som avses i artikel 24 i ramdirektivet för bilar och släpvagnar. Enskilda godkännanden ska börja omfatta de nya fordon inom tillämpningsområdet för ramdirektivet för bilar och släpvagnar som inte har beviljats EG-typgodkännande, nationellt typgodkännande av små serier eller enskilt godkännande i en annan EES-stat eller som i en annan EES-stat har beviljats nationellt typgodkännande av små serier som Finland inte har erkänt.

Som begagnade fordon vilkas överensstämmelse med kraven konstateras vid registreringsbesiktning ska betraktas alla fordon som registrerats i Finland eller någon annanstans, även i exportregistret, eller som i enlighet med sitt användningsändamål har använts som oregistrerade, med undantag för fordon som avses i 29 a § 2 mom.

50 b §. Rätt som gäller enskilt godkännande. Enskilt godkännande ska kunna beviljas endast nya fordon som omfattas av tillämpningsområdet för ramdirektivet för bilar och släpvagnar och som är avsedda för vägtrafik. På fordon i andra fordonskategorier ska förfarandet för enskilt godkännande inte tillämpas i det här skedet, eftersom motsvarande förfaranden ännu inte har beskrivits i deras motsvarande typgodkännandedirektiv och eftersom en nationell reglering kan medföra förvirring om även andra fordonskategorier med stöd av en EU-rättsakt kan börja beviljas enskilt godkännande i fortsättningen. Motsvarande fordon i andra fordonskategorier ska alltså godkännas för vägtrafik vid registreringsbesiktning.

I 1 mom. föreslås bli bestämt om möjligheten att bevilja enskilt godkännande av ett nytt fordon som ännu inte har typgodkänts eller som efter typgodkännandet men före den första registreringen har ändrats så att det beviljade typgodkännandet har upphört att gälla. Avsikten är att den möjlighet som beskrivs ovan inte ska kunna användas som omväg i situationer där ett fordons typgodkännande har upphört att gälla på grund av att ett krav som gäller ibruktagande har trätt i kraft och det vid enskilt godkännande är möjligt att tillämpa alternativa krav som fordonet upp-

fyller. I sådana fall ska 69 §, som gäller de sista fordonen i serien, alltså tillämpas.

Vid etappvis typgodkännande ska typgodkännande under de sista etapperna kunna ersättas med enskilt godkännande. I praktiken kan detta tillämpas t.ex. när en typgodkänd lastbil förses med någon annan konstruktion.

I 2 mom. hänvisas till den skyldighet att bevilja enskilt godkännande av fordon som begagnade förts in i landet någon annanstans ifrån än från en EES-stat eller landskapet Åland om vilken föreslås bli bestämt i 29 a §.

50 c §. Krav som gäller enskilt godkännande. Ett fordon som beviljas enskilt godkännande ska till sina miljö- och trafiksäkerhetsgenskaper uppfylla de krav som gäller för EG-typgodkännande eller nationellt typgodkännande av små serier. För fordon som beviljas enskilt godkännande ska dock genom förordning av kommunikationsministeriet kunna bestämmas om smärre undantag från kraven. Med sådana undantag avses t.ex. krav som gäller utförande av frontal- och sidokrockar. Som demolerande tester utesluter dessa i praktiken möjligheten för en stor grupp bilar att beviljas enskilt godkännande. Den som ansöker om godkännande ska dock lämna den som beviljar godkännande uppgifter utifrån vilka det är möjligt att försäkra sig om att fordonet till sina allmänna miljö- och trafiksäkerhetsgenskaper motsvarar kraven på EG-typgodkännande eller nationellt typgodkännande av små serier.

50 d §. Förfarande vid enskilt godkännande. I enlighet med ramdirektivet för bilar och släpvagnar föreslås i paragrafen bli bestämt om att tillverkaren, fordonsägaren eller den som handlar för tillverkarens eller ägarens räkning ska ha rätt att ansöka om enskilt godkännande. I fråga om förfarandet hänvisas till det som sägs i direktivet. Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om förfarandet för godkännande, t.ex. att godkännandemyndigheten ska registerföra uppgifterna om godkännandet så att ett utlåtande enligt 50 h § kan ges utgående från uppgifterna. Genom förordning av statsrådet ska den som beviljar enskilda godkännanden också åläggas att separat kontrollera att varje fordon som ska beviljas enskilt godkännande stämmer överens med kraven och

att tillhandahålla de dokument som behövs för registrering av fordonet.

50 e §. Påvisande av överensstämmelse med kraven vid enskilt godkännande. I paragrafen föreslås bestämmelser om sätten för att påvisa överensstämmelse med kraven hos komponenter, system och separata tekniska enheter i fordon som ska beviljas enskilt godkännande.

I 1 mom. förtecknas alternativa sätt för att vid enskilt godkännande påvisa överensstämmelse med kraven för vilka komponenter, system eller separata tekniska enheter som helst. Momentet är tillämpligt även på typgodkända fordon som har ändrats före ett enskilt godkännande, till den del ändringarna inte uppenbarligen eller bevisligen har påverkat överensstämmelsen hos fordonet.

I 2 mom. föreslås en bestämmelse om bemyndigande att genom förordning av kommunikationsministeriet utfärda bestämmelser om när överensstämmelse med kraven kan påvisas utifrån en utredning i enlighet med kompetensområdet för den tekniska tjänst som anmälts av en EES-stat eller en stat som tillämpar E-reglementet, utifrån en utredning i enlighet med kompetensområdet för en godkänd sakkunnig som avses i 48 § eller genom godkännandemärkning i allmänt internationellt bruk som fästs på komponenten, systemet eller den separata tekniska enheten. Här avses t.ex. en märkning som påvisar överensstämmelsen med FMVSS-standard. Med den tekniska tjänst som anmälts av en EES-stat eller en stat som tillämpar E-reglementet avses också en utsedd teknisk tjänst som i enlighet med definitionen har anmälts av Finland. Genom förordning av kommunikationsministeriet ska också utfärdas bestämmelser om när överensstämmelse kan påvisas genom försäkran som baserar sig på tillverkarens mätningar, kalkyler eller tester eller på kontroller, mätningar, kalkyler och utredningar som utförts av den som utför enskilt godkännande. Genom att den som utför enskilt godkännande beviljas rätt att utföra smärre kontroller, mätningar, kalkyler och utredningar kan extra kostnader för den som ansöker om enskilt godkännande undvikas, om det till vissa delar är lätt att utifrån själva fordonet konstatera att det stämmer överens med kraven.

50 f §. Intyg över enskilt godkännande. Enligt förslaget ska ett intyg över enskilt godkännande vara giltigt i tre månader. Intygets giltighet ska dock upphöra om fordonet inte längre uppfyller de gällande tekniska kraven vid tidpunkten för ibruktagandet. Om den som beviljar enskilt godkännande känner till att nya krav på ibruktagandet träder i kraft, ska beviljaren kunna anteckna den avvikande giltighetstiden för intyget.

Genom förordning av statsrådet ska utfärdas bestämmelser om utformningen av intyget över enskilt godkännande, om de uppgifter det ska innehålla och om fortsatt giltighet för intyget. Intygets giltighet ska kunna förlängas utan något nytt enskilt godkännande, om det fordon som beviljats enskilt godkännande fortfarande uppfyller de krav som gällde då det första gången togs i bruk.

50 g §. Beviljare av enskilda godkännanden. Bestämmelser om beviljare av enskilt godkännande kommer att finnas i lagen om ordnande av enskilt godkännande av fordon och i lagen om temporärt ordnande av enskilt godkännande av fordon.

50 h §. Ibruktagande i en annan EES-stat eller i landskapet Åland av fordon som beviljats enskilt godkännande i Finland. Om ägaren av ett fordon som beviljats enskilt godkännande i Finland vill sälja, registrera eller ta i bruk fordonet i en annan EES-stat eller i landskapet Åland, ska typgodkännandemyndigheten enligt paragrafen på ansökan ge fordonets ägare ett utlåtande om de tekniska krav i enlighet med vilka fordonet har godkänts. Utlåtandet ska lämnas av Fordonsförvaltningscentralen, som är typgodkännandemyndighet, eftersom de uppgifter som behövs för utlåtandet registerförs i samband med beviljandet av enskilt godkännande. Utlåtande ska på ansökan också ges i fråga om ett fordon som beviljats enskilt godkännande och som begagnat förs ut ur landet.

50 i §. Erkännande i Finland av godkännandet av ett fordon som beviljats enskilt godkännande i en annan EES-stat eller i landskapet Åland. I 1 mom. åläggs Finland att erkänna ett enskilt godkännande som andra EES-stater och landskapet Åland i enlighet med artikel 24 i ramdirektivet för bilar och släpvagnar har beviljat ett fordon, om det inte finns grundad anledning att anta att de

tekniska bestämmelser enligt vilka godkännandet har beviljats inte motsvarar åtminstone de tekniska krav som i Finland gäller för enskilt godkännande. Erkännandet ska baseras på de dokument som den sökande lämnat in. Här avses ett utlåtande som getts av godkännandemyndigheten i en annan EES-stat eller i landskapet Åland och som motsvarar det utlåtande som avses i 50 h § och de dokument som nämns i 50 e §. Dessutom ska den som utfärdar erkännandet kunna kräva meruppgifter av den godkännandemyndighet som beviljat enskilt godkännande. I meruppgifterna klarläggs nivån på de tekniska krav som fordonet uppfyller. Fordonets överensstämmelse med kraven ska konstateras vid registreringsbesiktning oavsett om det handlar om ett nytt eller ett begagnat fordon.

I 2 mom. föreslås en bestämmelse om bemyndigande att genom förordning av statsrådet utfärda närmare bestämmelser om de förfaranden som ska iakttas vid erkännande av enskilt godkännande.

54 §. Godkännande och underkännande av fordon vid periodisk besiktning. Paragrafen kompletteras med ett omnämmande enligt vilket ett fordon ska kunna underkännas på grund av brister i överensstämmelsen hos fordonets konstruktioner eller utrustning. Tillägget innebär att besiktningsförrättaren får möjlighet att ingripa i brister som är betydande för trafiksäkerheten och miljön och i förekommande fall förutsätta att ändringarna av fordonet ska godkännas vid en ändringsbesiktning innan fordonet godkänns vid en periodisk besiktning. Samtidigt skapas klarhet i grunderna för underkännande i analogi med nuvarande praxis så att fordonets tekniska överensstämmelse ska hållas kvar på den ursprungliga nivån. Eftersom paragrafen tillämpas på godkännande och underkännande av fordon vid ändringsbesiktning enligt 61 §, kopplingsbesiktning enligt 62 § och delvis vid registreringsbesiktning enligt 60 §, skapar ändringen på motsvarande sätt klarhet i grunderna för underkännande i samband med dessa besiktningslag.

60 §. Registreringsbesiktning. I 1 mom. stryks omnämmandet av registreringsbesiktningens giltighet. Bestämmelser om giltigheten föreslås i 2 och 4 mom. Till förteckningen över undantag från den skyldighet som

gäller registreringsbesiktning fogas fordon som beviljats enskilt godkännande i Finland, eftersom överensstämmelse hos nya fordon som är fordon som omfattas av tillämpningsområdet för ramdirektivet för bilar och släpvagnar ska konstateras vid enskilt godkännande i stället för vid registreringsbesiktning. Ett sådant fordon som så som ett färdigt fordon har beviljats enskilt godkännande behöver därför inte genomgå registreringsbesiktning. Ett fordon som i en annan stat har beviljats ett sådant nationellt typgodkännande av små serier som Finland har erkänt ska betraktas som ett i 1 mom. avsett typgodkänt fordon, och ett sådant nytt fordon behöver därför inte genomgå registreringsbesiktning om det har förhandsanmälts som ett färdigt fordon.

Av lagtekniska skäl föreslås i 2 mom. ett omnämmande av dagen för ikraftträdandet av den förra ändringen.

I 3 mom. tas i lagen in ett omnämmande av skyldigheten att ge den som företett fordonet för besiktning ett intyg över registreringsbesiktningen och stryks omnämmandet av fordonets säkra skick, eftersom bestämmelser om kontroll av fordonets skick föreslås i det nya 4 mom.

I det nya 4 mom. föreslås en bestämmelse om att registreringsbesiktningen för ett fordon som tas i bruk första gången ska gälla tre månader på samma sätt som för närvarande. Giltigheten för registreringsbesiktningen av ett fordon som tas i bruk första gången ska dock upphöra, om typgodkännandet eller det enskilda godkännandet av fordonet upphör att gälla eller om fordonet inte längre uppfyller de gällande tekniska kraven vid tidpunkten för det första ibruktagandet. Begränsningen av giltigheten innebär att giltighetstiden förenhetligas med villkoren för första besiktning. Enligt 66 § ska ett fordon som registreras första gången uppfylla de gällande kraven i Finland, vilket inbegriper giltigheten för ett godkännande. Vid behov ska registreringsbesiktningens giltighet kunna förlängas med ett undantagstillstånd som i enlighet med 69 § beviljas typgodkända fordon. Med upphörande av giltigheten för enskilt godkännande avses upphörande av enskilt godkännande som i en annan EES-stat eller i landskapet Åland beviljats ett fordon som ska

tas i bruk första gången. Registreringsbesiktningsskyldigheten ska inte gälla nya fordon som så som färdiga fordon beviljats enskilt godkännande i Finland. Om den som förrättar registreringsbesiktningen känner till att giltighetstiden avviker från tre månader ska denne anteckna detta i intyget över besiktningen. Giltighetstiden för registreringsbesiktningen av ett begagnat fordon ska inte längre begränsas i andra än i de fall som avses i 2 mom., eftersom fordonets överensstämmelse jämförs med kraven vid tidpunkten för det första ibruktagandet.

Enligt 5 mom. ska ett nytt fordon skick inte kontrolleras i samband med registreringsbesiktningen. Ett begagnat fordon skick behöver inte kontrolleras vid registreringsbesiktningen, om ett motsvarande fordon som är i bruk i Finland inte vid den aktuella tidpunkten behöver genomgå periodisk besiktning eller om fordonet i en annan EES-stat eller i landskapet Åland har genomgått en periodisk besiktning som är i kraft enligt beräkningssättet i Finland och som inom EU uppfyller kraven enligt bestämmelserna om periodisk besiktning. När det gäller begagnade fordon ska fordonets skick på begäran av den som visat upp fordonet för besiktning kunna kontrolleras i samband med registreringsbesiktning också i de ovan nämnda fall då periodisk besiktning kan ersättas med registreringsbesiktning i enlighet med 3 § 3 mom. i statsrådets förordning om tillsyn över trafikdugligheten hos fordon som används i trafik.

Det nuvarande 4 mom. blir 6 mom. Samtidigt stryks bemyndigandet att genom förordning av statsrådet utfärda bestämmelser om registreringsbesiktning av fordon som registrerats eller tagits i bruk i landskapet Åland eller utomlands, eftersom bemyndigandet ingår i bemyndigandet att genom förordning av statsrådet utfärda närmare bestämmelser om registreringsbesiktning och utförande av den, intyg över registreringsbesiktning och registreranmälan av uppgifter om registreringsbesiktningen.

60 a §. *Påvisande av överensstämmelse med kraven vid registreringsbesiktning.* I den nya paragrafen bestäms om hur överensstämmelse med kraven kan påvisas vid registreringsbesiktning. Avsikten är att förenhet-

liga praxisen och i lagen ta in grunderna för anvisningarna för besiktningsförrättare.

I 1 mom. hänvisas i fråga om påvisande av överensstämmelse med kraven till 50 e §, där det föreslås bestämmelser om påvisande av överensstämmelse med kraven vid enskilt godkännande. I fråga om samtliga tekniska krav ska överensstämmelsen kunna påvisas på de sätt som avses i 50 e § 1 mom. Det föreslås en bestämmelse om bemyndigande att genom förordning av kommunikationsministeriet utfärda närmare bestämmelser om i fråga om vilka tekniska krav överensstämmelse med kraven alternativt ska kunna påvisas så som avses i 50 e § 2 mom. 1—4 punkten. Dessutom föreslås en bestämmelse om bemyndigande att genom förordning av kommunikationsministeriet utfärda bestämmelser om när överensstämmelse till smärre delar kan påvisas genom besiktningsförrättarens kontroller, mätningar, kalkyler och utredningar. Överensstämmelse ska få påvisas i enlighet med 50 e § 2 mom. 1 och 2 punkten när det för påvisande av överensstämmelse till vissa delar inte behövs något EG- eller E-typgodkännande eller någon typgodkännandemärkning men då det trots allt krävs en teknisk nivå som motsvarar ett EG- eller E-typgodkännande. Överensstämmelse ska kunna påvisas genom en i 50 e § 2 mom. 3 punkten avsedd godkännandemärkning i allmänt internationellt bruk, om godkännandemärkningen är ett bevis på miljöprestanda och trafiksäkerhet som motsvarar ett EG- eller E-typgodkännande. I fråga om i första hand vissa mått för, vägningar av och komponentplaceringar i fordon ska besiktningsförrättaren ha möjlighet att själv konstatera överensstämmelse med kraven eller konstatera att tillverkarens mätningar, kalkyler eller tester är korrekta.

Enligt 2 mom. ska ett giltigt EG-typgodkännande av fordonet eller ett i Finland beviljat eller erkänt, giltigt nationellt typgodkännande av små serier betraktas som bevis på överensstämmelse till den del fordonet inte har ändrats i fråga om de delar som granskats vid godkännandet.

Enligt 3 mom. ska vid bedömning av överensstämmelse med kraven beaktas det intyg över enskilt godkännande som utfärdats i en annan EES-stat eller i landskapet Åland och

gäller grunderna för det enskilda godkännande av ett fordon som i enlighet med artikel 24 i ramdirektivet för bilar och släpvagnar beviljats ett fordon i en annan EES-stat eller i landskapet Åland eller något annat intyg som utfärdats av den myndighet som godkänt fordonet för trafik och av vilket framgår de tester och kontroller som utförts för godkännande av fordonet för trafik och på grundval av vilket det kan konstateras att fordonet stämmer överens med kraven. I 50 i § föreslås bli bestämt om erkännande av enskilt godkännande som beviljats i en annan EES-stat eller i landskapet Åland.

60 b §. *Godkännande och underkännande av fordon vid registreringsbesiktning.* I den nya paragrafen bestäms om godkännande och underkännande av fordon vid registreringsbesiktning. Det hänvisas alltså inte längre bara till 54 §, som gäller periodisk besiktning, eftersom fordonets skick inte alltid kontrolleras vid registreringsbesiktning. Registreringsbesiktning innebär ofta att det i likhet med enskilt godkännande konstateras att fordonet stämmer överens med kraven eller att ett godkänt fordon bara identifieras och uppgifterna om fordonet registerförs.

Enligt 1 mom. ska ett fordon godkännas vid registreringsbesiktning när det gäller de tekniska kraven, om det så som avses i 60 a § konstateras att fordonet uppfyller de tekniska kraven.

Ett fordon som registrerats i någon annan EES-stat eller i landskapet Åland och som begagnat förts in i landet ska i fråga om överensstämmelse godkännas i samband med registreringsbesiktning också om det påvisas att fordonet uppfyller sådana gällande tekniska krav i det tidigare registreringslandet som motsvarar minst de tekniska krav som gäller i Finland.

När det gäller kontroll av fordonets skick föreslås i 2 mom. en hänvisning till 54 §, som gäller periodisk besiktning.

Enligt 3 mom. ska ett fordon som inte godkänns underkännas. Dessutom föreslås en bestämmelse om bemyndigande att genom förordning av statsrådet utfärda närmare bestämmelser om grunderna för underkännande.

62 §. *Kopplingsbesiktning.* När släpanordningar för koppling till bil blir en underart av

släpvagnar i enlighet med den ändrade 17 § förutsätts för fortsatt praxis enligt nuläget att släpanordningar utesluts ur kravet på kopplingsbesiktning. Med anledning av modulkombinationer preciseras att ett fordon i kategori O kan kopplas även till en bilsläpvagn, dvs. till ett annat fordon i kategori O.

63 §. *Tillämpning av bestämmelserna om periodisk besiktning på övriga besiktningar.* Eftersom det föreslås att bestämmelser om godkännande och underkännande av fordon vid registreringsbesiktning ska finnas i den nya 60 b §, stryks hänvisningen till 54 § till denna del.

64 a §. *Undantag från registreringsskyldigheten.* När släpanordningar för koppling till bil blir en underart av släpvagnar ska även släpanordningarna börjar omfattas av registreringsskyldigheten. Detta genomförs genom att undantaget stryks. De flesta släpanordningar för koppling till bil används i vägtrafiken på samma sätt som släpvagnar och det finns inte några grunder för att befria dem från registreringsskyldigheten. Samtidigt kommer de att börja omfattas av försäkringsplikt och deras överensstämmelse med kraven ska konstateras vid typgodkännande eller enskilt godkännande före den första registreringen.

Registreringsskyldigheten för släpanordningar för koppling till bil kommer att underlätta trafikövervakarnas arbete, eftersom det ofta krävs mycket övergripande kännedom om bestämmelserna för att det ska vara möjligt att utan registreringsintyg för ett fordon kunna konstatera att ett specialkonstruerat fordon är trafikdugligt. Likaså kan avsaknaden av ett dokument som visar när ett fordon har tagits i bruk första gången göra det omöjligt att klarlägga vilka bestämmelser som är tillämpliga.

Registreringsskyldigheten för släpanordningar för koppling till bil ska träda i kraft efter en övergångsperiod och till en början gälla nya fordon och senare även begagnade fordon. Övergångsperioden behövs med anledning av svårigheterna med informationen. Det finns inget register över de nuvarande släpanordningarna. Övergångsperioden behövs också för de ändringar som är nödvändiga i Fordonsförvaltningscentralens datasytem, om de registrerade släpanordningarna

befrias från skyldigheten att genomgå periodisk besiktning.

66 §. Första registrering av fordon. Till paragrafen fogas ett nytt 2 mom., där det sägs att i 80 och 81 § finns bestämmelser om rätt att vägra registrera fordon som utgör allvarlig fara för trafiksäkerheten eller medför olägenheter för miljön eller hälsan.

67 §. Vägran att registrera farliga fordon. Paragrafen upphävs och bestämmelser om saken föreslås i 10 kap. 80 §.

69 §. De sista fordonen i serien. Det föreslås att 1 mom. ska preciseras i enlighet med nuvarande praxis så att inte bara tillverkaren utan också tillverkarens representant ska kunna ansöka om undantagstillstånd för de sista fordonen i en serie. Dessutom talas det om en EU-rättsakt i stället för ett E-reglemente, vilken också omfattar EU-förordningar från vilkas krav kan beviljas undantag t.ex. i enlighet med artikel 27 i ramdirektivet för bilar och släpvagnar. Undantag ska inte kunna beviljas om undantag uttryckligen förbjuds i EU-rättsakten i fråga. Här avses t.ex. EU-bestämmelser om användningen av fordon, såsom krav på att färdskrivare ska användas.

Tidsgränserna för olika kategorier av fordon när det gäller beviljande av undantag ändras i motsvarighet till tidsgränserna enligt ramdirektivet för bilar och släpvagnar och tidsgränserna enligt typgodkännandedirektivet för fordon i kategori L och för traktorer. För tydlighetens skull anges de i form av punkter. Undantagstillstånd för de sista fordonen i serien ska få tillämpas också i en situation där ett fordon har ett giltigt nationellt typgodkännande och en EG-typgodkännandeskyldighet inträder för ibrucktagandet av fordonet.

I 2 mom. används inte längre uttrycket fordon av samma märke, utan i stället föreslås i enlighet med direktivet uttrycket samma tillverkarens fordon som ingår i samma fordonskategori. Ändringen påverkar inte praxisen.

Början av 3 mom. upphävs och bestämmelser om saken föreslås i 1 mom. 5 och 6 punkten. Den bestämmelse om bemyndigande som finns i 5 mom. och som gäller utfärdande av bestämmelser genom förordning av kommunikationsministeriet preciseras så att den också gäller tidsfrister vid beviljande av

undantag och registeranteckningar om undantag.

10 kap.

Rätt att använda fordon, komponenter och separata tekniska enheter och förhindrande av användning samt reparationskyldighet.

Omnämmandet av cyklar stryks i rubriken, eftersom fordon, som nämns i början, omfattar även cyklar.

78 §. Rätt att använda komponenter och separata tekniska enheter. Paragrafen upphävs eftersom allt som sägs i den ingår i 6 §.

78 §. Komponenter och tekniska enheter som kräver tillstånd. I stället för den 78 § som föreslås bli upphävd tas in en paragraf med bestämmelser om i artikel 31 i ramdirektivet för bilar och släpvagnar avsedda komponenter och tekniska enheter som kräver tillstånd. Avsikten är att kontrollera försäljningen och ibrucktagandet av sådana komponenter och sådan utrustning som inte direkt omfattas av tillämpningsområdet för ramdirektivet för bilar och släpvagnar men som kan medföra fara för funktionen hos sådana system i trafikbruk som är viktiga med tanke på fordonets säkerhet eller miljöprestandan. För ibrucktagandet av komponenter och utrustning av det slaget ska det krävas tillstånd av typgodkännandemyndigheten baserat på en testrapport av en utsedd teknisk tjänst. I bilaga XIII utformar kommissionen en förteckning över komponenter och utrustning som avses i paragrafen.

I 4 mom. erkänns motsvarande tillstånd som beviljats i en annan EES-stat eller i landskapet Åland. I 5 mom. föreslås en bestämmelse om bemyndigande att närmare bestämmelser om komponenterna och utrustningen samt förfarandena för beviljande av tillstånd ska kunna utfärdas genom förordning av kommunikationsministeriet om det behövs.

79 §. Marknadstillsyn som gäller fordon, komponenter och separata tekniska enheter. I enlighet med den ändrade 6 § ändras paragrafen så att den gäller även andra fordon än cyklar. Därför fogas fordon till rubriken och stryks cyklar. I stället för tillsyn över handel ska det talas om marknadstillsyn.

I 1 mom. hänvisas till 6 § 2 och 3 mom. i stället för till den 78 § som föreslås bli upphävd och kompletteras tillsynsförteckningen med fordon, system och utrustning. Med utrustning avses i praktiken dubbar. Fordonsförvaltningscentralen blir därmed tillsynsmyndighet för import i försäljningssyfte, tillverkning för försäljning i Finland, saluföring, försäljning och annan överlåtelse av alla nya fordon avsedda för väg- eller terrängtrafik, deras system, separata tekniska enheter och utrustning. Med undantag för begagnade fordon ska Fordonsförvaltningscentralen vara tillsynsmyndighet också när det gäller begagnade versioner av de produkter som nämns ovan.

I 2 mom. hänvisas förutom till 6 § 2 mom. också till det nya 3 mom. och föreslås i motsvarighet till den ändrade rubriken att fordon tas in och cyklar stryks.

80 §. Fordon, system, komponenter eller separata tekniska enheter som medför fara. Till rubriken fogas fordon och system. Cyklar stryks eftersom de är fordon.

Som ett nytt 1 mom. föreslås ett moment som till sitt innehåll motsvarar det nuvarande 67 § 1 mom., som föreslås bli upphävt, och artikel 29 i ramdirektivet för bilar och släpvagnar. Innehållet i sak passar nämligen bättre in i 10 kap. I jämförelse med det nuvarande 67 § 1 mom. kompletteras 1 mom. med omnämmanden av fara för arbetarskyddet, miljön och hälsan.

På motsvarande sätt föreslås som ett nytt 2 mom. ett moment som motsvarar det nuvarande 67 § 2 mom.

Det nuvarande 1 mom. blir 3 mom. I stället för tillsynsmyndighet talas det om den behöriga myndigheten enligt 34 §, och då avses fortfarande Fordonsförvaltningscentralen. I fortsättningen ska momentet gälla endast CE-märkta produkter som medför fara. Försäljningen och ibruktagandet av dem ska kunna förbjudas så länge den konstaterade faran kvarstår. I likhet med i 1 mom. infogas ett omnämmande av utrustning, arbetarskyddet, miljön och hälsan. Hänvisningen till 44 § stryks, eftersom 44 § gäller typgodkännande och en hänvisning till 44 a § räcker till för att täcka de förfaranden som krävs.

Det gällande 2 mom. blir 4 mom.

81 §. Åtgärder som förutsätts när i Finland godkända typer samt fordon som beviljats enskilt godkännande medför fara. Till den nya paragraf som tas in i stället för det upphävda 81 § överförs innehållet i bestämmelserna i det nuvarande 42 §, eftersom de passar bättre in i 10 kap. Bestämmelserna gäller de åtgärder enligt artikel 32 i ramdirektivet för bilar och släpvagnar som förutsätts i händelse av risker. Samtidigt utsträcks åtgärderna i tillämpliga delar till att omfatta även enskilt godkända fordon i enlighet med artikel 24 i ramdirektivet för bilar och släpvagnar.

82 §. Verkställande av marknadstillsyn. I rubriken ska det talas om marknadstillsyn i stället för om tillsyn. I motsvarighet till den ändrade 6 § utsträcks paragrafen till att gälla även andra fordon än cyklar.

83 §. Komponenter, separata tekniska enheter och cyklar som inte överensstämmer med kraven. Paragrafen upphävs och bestämmelser om bristande överensstämmelse hos komponenter, separata tekniska enheter och cyklar föreslås i den nya 44 b §.

86 §. Skyldighet att reparera fordon och återkallning. Till rubriken fogas termen återkallning, som beskriver den verksamhet som avses i paragrafen och också används i själva paragraftexten. Paragrafen ändras så att den förutom de nuvarande kategorierna M1 och L också kommer att gälla andra fordon i kategori M, N och O eftersom de i och med ändringarna av 5 kap. kommer att börja omfattas av EG-typgodkännandeförfarandet. Den finska språkdräkten ändras så att det i enlighet med EU-rättsakterna talas om "ajoneuvotyyppi" i stället för "ajoneuvomalli", som inte har definierats i lagen. Den svenska språkdräkten ändras inte till denna del, eftersom "fordonstyp" används i den gällande paragrafen. Omnämmandena av orsakerna till återkallning kompletteras i enlighet med artikel 32 i ramdirektivet för bilar och fordon. Utöver allvarlig fara för trafiksäkerheten och avsevärd olägenhet för miljön ska även olägenhet för hälsan föranleda återkallning.

86 a §. Avlägsnande av fordon från marknaden. I den nya paragrafen föreslås bestämmelser om i artikel 32 i ramdirektivet för bilar och släpvagnar avsedd återkallelse av fordon (dvs. avlägsnande från marknaden). Bestämmelser om direktiv 2001/95/EG som

nämns i artikel 32.1 finns i lagen om lagen om konsumtionsvarors och konsumenttjänsters säkerhet.

I paragrafen åläggs tillverkaren av i Finland EG-typgodkända bilar eller släpvagnar till sådana och typgodkännandemyndigheten att förfara i enlighet med artikel 32 i ramdirektivet för bilar och släpvagnar när det gäller att avlägsna fordon från marknaden, undanröja de risker som ligger till grund för avlägsnandet, eventuellt återkalla typgodkännandet och underrätta godkännandemyndigheterna i andra EES-stater och i landskapet Åland om åtgärderna. Efter att ha informerats av en annan EES-stat om de motsvarande åtgärder som godkännandemyndigheten i den staten har vidtagit ska typgodkännandemyndigheten dessutom åläggas att agera så som avses i artikel 32 i ramdirektivet för bilar och släpvagnar.

93 §. Fordonstillverkarens och importörens särskilda anvisningar för Fordonsförvaltningscentralen. Rubriken preciseras så att det framgår att paragrafen handlar om särskilda anvisningar för Fordonsförvaltningscentralen till skillnad från de anvisningar som avses i de nya 93 a och 93 b §.

93 a §. Fordonstillverkarens och släpvagnstillverkarens anvisningar för användaren av fordonet. I den nya paragrafen föreslås en bestämmelse om tillverkarens anvisningar vilken är förpliktande för tillverkarna av fordon och deras släpvagnar, tillverkarens representanter och importörerna. Den tekniska information i anslutning till direktivet som ska tillhandahållas användarna ska inte få avvika från den information som tillverkaren har tillställt godkännandemyndigheten i samband med typgodkännandeförfarandet. Uppgifterna ska tillhandahållas på båda inhemska språken, t.ex. i ägarens handbok eller i fordonets servicebok.

93 b §. Övriga anvisningar i fråga om tillverkare av typgodkända fordon, komponenter och separata tekniska enheter. I den nya paragrafen bestäms om den skyldighet enligt artikel 38 i ramdirektivet för bilar och släpvagnar som gäller tillverkaren och innebär att fordonstillverkaren ska förse tillverkare av komponenter och separata tekniska enheter med alla uppgifter som krävs för EG-typgodkännande eller för erhållande av ett

tillstånd enligt 78 §. I förekommande fall kan även ritningar som förutsätts för godkännandet eller tillståndet ingå. Fordonstillverkaren ska ha rätt att kräva att tillverkarna av komponenter och separata tekniska enheter ingår avtal om att andra än uppgifter som är allmänt tillgängliga ska hållas konfidentiella.

Tillverkaren av komponenter eller separata tekniska enheter ska lämna fordonstillverkaren uppgifter om begränsningar som gäller användningen eller uppgifter om särskilda monteringskrav. Om så föreskrivs i en rättsakt som gäller komponenterna eller de separata tekniska enheterna, ska tillverkaren av komponenterna eller de separata tekniska enheterna informera användarna om eventuella begränsningar för användningen och om särskilda monteringskrav.

Syftet med paragrafen är att möjliggöra av tillverkaren ekonomiskt oberoende tillverkning av t.ex. reservdelar utifrån komponenter och separata tekniska enheter som godkänts för trafik.

Från 41 § har till 4 mom. överförs en bestämmelse om bemyndigande att genom förordning av statsrådet utfärda närmare bestämmelser om underrättelse om begränsningar för användningen av och särskilda monteringskrav för komponenter eller separata tekniska enheter.

93 c §. Beskrivning. Den nuvarande 81 § blir 93 c § utan ändringar, eftersom den till sitt innehåll passar bättre in i 12 kap.

96 §. Fordonsförseelse. Det föreslås att straffbestämmelserna ska uppdelas i två paragrafer. Det nuvarande 1 mom. överförs till en ny 96 a § under rubriken "Hänvisningar till strafflagen". Det nuvarande 2 mom. blir därmed 1 mom. och kompletteras.

Enligt ramdirektivet ska det vid det nationella genomförandet ses till att det fastställs sanktioner som ska tillämpas vid överträdelse av bestämmelserna. Sanktionerna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.

Eftersom det i paragraferna om typgodkännande bestäms särskilt om återkallande av typgodkännande och om andra påföljder som försummelse av skyldigheterna och bristande överensstämmelse direkt kan medföra, bör det särskilt bestämmas om att det ska vara straffbart att försumma i synnerhet sådant som påverkar godkännandet, lanseringen på

marknaden, försäljningen eller användningen av produkter som betraktas som farliga. Genom att försumma tillverkarens skyldigheter av detta slag kan tillverkaren eller importören i betydande grad försvåra verksamheten för den som utövar marknadstillsyn och försvåra dennes möjlighet att ingripa. På så vis kan tillverkaren eller importören dessutom uppnå betydande ekonomisk nytta. Eftersom den ekonomiska nyttan av försummelserna vanligen är stor anses det inte vara nödvändigt att via ändringar av 2 a kap. 9 § i strafflagen utvidga tillämpningsområdet för ordningsbot till att omfatta gärningar i strid med fordonslagen i fall av detta slag. Eftersom tillverkaren eller importören av produkter som lanseras på marknaden ska känna till bestämmelserna om sina produkter och känna till skyldigheterna redan via de krav som gäller godkännande gäller dessutom att försummelserna bör anses vara straffbara eftersom de är en följd av oaktsamhet. I syfte att öka marknadstillsynens genomslagskraft föreslås därför i 17 punkten en bestämmelse enligt vilken det ska vara straffbart att underlåta att ansöka om försäljningstillstånd. I 18 punkten bestäms särskilt om att det ska vara straffbart att bryta mot ett säljförbud som hänför sig till marknadstillsynen.

I 19 punkten föreslås en separat bestämmelse om att det ska vara straffbart att försumma att lämna sådan information enligt EU-förordningar om vilken medlemsstaterna förutsätts föreskriva särskilt. Som ny 20, 21 och 22 punkt föreslås bestämmelser om påföljder vid försumma av tillverkarens skyldighet att lämna information och anmälningsskyldighet i fråga om typgodkännande och marknadstillsyn.

Som en nyhet föreslås i 23 punkten bli bestämt om att det ska vara straffbart att på andra fordon använda färgsättningen och emblemen på polisfordon och gränsbevakningsväsendets fordon som föreskrivs i 20 § 4 mom. Den punkten är den enda bland de nya straffbestämmelserna som också direkt berör enskilda medborgare.

I stället för det nuvarande 2 mom. föreslås ett nytt 2 mom. enligt vilket det med stöd av fordonslagen ska vara straffbart att lämna inkorrekt information i sådana fall då informa-

tionen lämnas en instans som med stöd av lag utför offentliga förvaltningsuppdrag.

96 a §. Hänvisningar till strafflagen. Paragrafen är ny. Enligt vedertagen praxis föreslås hänvisningar till de lagrum i strafflagen där det finns bestämmelser om straff som gäller tillämpningsområdet för lagen. Här nämns straff för äventyrande av trafiksäkerheten som överförs från det nuvarande 96 § 1 mom. Som en ny hänvisning föreslås i analogi med det föreslagna 96 § 2 mom. ett omnämnande av straff för ingivande av osant intyg till en myndighet.

Ikraftträdande och tillämpning av de ändrade bestämmelserna

Lagen bör träda i kraft den 29 april 2009, i enlighet med det som anges i ramdirektivet för bilar och släpvagnar. Bestämmelsen i 3 § 23 punkten, som gäller den som ansvarar för användningen av en bil, ska dock i enlighet med den gällande lagen träda i kraft den 1 januari 2011. De bestämmelser som utfärdats med stöd av fordonslagen ska fortsätta att gälla tills det förskrivs något annat om dem.

I fråga om det ikraftträdande av EG-typgodkännandeskyldigheten enligt ramdirektivet för bilar och släpvagnar som avses i 32 § ska de datum tillämpas som anges i bilaga XIX till ramdirektivet och som gäller nya fordonstyper och fordon som ska tas i bruk.

Ikraftträdandet av EG-typgodkännandeskyldigheten beror av fordonskategorin och hur pass färdigt fordonet är vid tidpunkten för godkännandet. Ikraftträdandedatumen sträcker sig från den 29 april 2009 till den 29 oktober 2014. Det finns sammanlagt 19 ikraftträdandedatum av vilka två datum som gäller bussar kan förlängas med tolv månader, om fordonen uppfyller kraven enligt artikel 45.4 i ramdirektivet för bilar och släpvagnar. Fram till de datumen står som alternativ till EG-typgodkännande eller nationellt typgodkännande av små serier av bilar och deras släpvagnar enskilt godkännande enligt 5 b kap. eller nationellt typgodkännande av färdiga fordon. Typgodkännanden enligt ramdirektivet för bilar och fordon ska kunna beviljas alla fordon inom direktivets tillämpningsområde från och med den

29 april 2009. I enlighet med artikel 27.4 i ramdirektivet ska 69 §, som gäller de sista fordonen i serien, kunna tillämpas också på datumet för EG-typgodkännanden av fordon som hör till tillämpningsområdet för direktivet.

På grund av den tid som behövs för arrangemang enligt de nya bestämmelserna när det gäller tillsyn över produktionens överensstämmelse bör de nuvarande avtalen mellan innehavaren av typgodkännanden eller den som ansöker om typgodkännande och Fordonsförvaltningscentralen fortsätta att gälla utan ändringar, dock högst till den 1 maj 2014.

Eftersom de nya krav på godkännande av de tekniska tjänsterna är lindrigare än de krav som tillämpas för närvarande, kommer de godkännanden av de tekniska tjänsterna som är giltiga när den nya lagen träder i kraft att fortsätta gälla utan ändringar.

På grund av den tid som krävs för godkännandeförfarandet för godkända sakkunniga enligt 48 §, kan vid påvisande av överensstämmelse vid registreringsbesiktning och enskilt godkännande de förfaranden för registreringsbesiktning som gäller vid ikraftträdandet tillämpas till och med den 31 december 2009.

På grund av behovet av information om registreringsskyldigheten i fråga om släpanordningar och på grund av de ändringar som behövs i Fordonsförvaltningscentralens datasystem bör den bestämmelse om registreringsskyldighet som gäller släpanordningar för koppling till bil som finns i 64 a § 4 punkten tillämpas på fordon som tas i bruk första gången från och med den 1 januari 2011 och på övriga fordon från och med den 1 januari 2015. På släpanordningar för koppling till bil ska dock skyldigheterna beträffande typgodkännande eller enskilt godkännande tillämpas så snart lagen har trätt i kraft, på samma sätt som när det gäller övriga fordon i kategori O.

Lagens 30 § 1 mom., 31, 32, 34, 40 och 69 § ska tillämpas i fråga om fordon i kategori T₁–T₃ och C samt i fråga om trafiktraktorer från och med den 1 juli 2009 på alla fordon som tas i bruk första gången, då EG-typgodkännandeskyldigheten enligt typgodkännandedirektivet för traktorer kommer att

börja gälla förutom nya typgodkännanden även fordon som tas i bruk.

Ärenden som är anhängiga när lagen träder i kraft ska behandlas och avgöras med stöd av de författningar som gäller vid ikraftträdandet. Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter ska få vidtas innan lagen träder i kraft.

1.2 Lag om ordnande av enskilt godkännande av fordon

1 kap. Allmänna bestämmelser

1 §. *Lagens tillämpningsområde.* Till lagens tillämpningsområde hör enligt 1 mom. uppgifter som ingår i verksamhet för beviljande av enskilt godkännande som avses i fordonslagen. Enligt den definition som föreslås i fordonslagen avses med enskilt godkännande ett förfarande genom vilket det konstateras att en enskild bil eller dess släpvagn, oavsett om den är unik eller inte, uppfyller de gällande kraven. Lagen föreslås således inte gälla fordon, traktorer, motorredskap eller terrängfordon i kategori L. Godkännande av enskilt tillverkade eller importerade traktorer samt fordon, motorredskap och terrängfordon i kategori L ska fortfarande utföras vid registreringsbesiktningen, om de inte har typgodkänts och förhandsanmälts.

Enligt 50 b § i fordonslagen kan enskilt godkännande beviljas endast för nya fordon. Dessutom föreskrivs i lagens 29 a § om skyldigheten att godkänna enskilda fordon som importeras begagnade från en annan stat än en EES-stat eller landskapet Åland. Lagen skulle också omfatta verksamhet för beviljande av enskilt godkännande av dessa fordon.

I 2 mom. föreslås för tydlighetens skull en hänvisande bestämmelse till fordonslagen och bestämmelser som utfärdas med stöd av den och innehåller bestämmelser om innehåll i enskilt godkännande. Fordonslagens bestämmelser föreslås ingå i lagens nya 5 c kap.

2 §. *Definitioner I 1 mom. tas in två definitioner.* Med enskilt godkännande avses enligt 1 mom. enskilt godkännande som avses i fordonslagen. Enligt förslaget ska till enskilt godkännande dessutom höra registrering i

fordonstrafikregistret av uppgifter om fordon som fått enskilt godkännande, vilket motsvarar det förfarande som nu iakttas vid registreringsbesiktning.

Med beviljare av enskilda godkännanden avses enligt 1 mom. 2 punkten instanser med vilka Fordonsförvaltningscentralen har ingått en överenskommelse om beviljande av enskilda godkännanden.

I praktiken utgörs enskilt godkännande enligt fordonslagen av kontroll av att de dokument som lämnats in för att bevisa att fordonet överensstämmer med gällande krav är tillräckliga och ändamålsenliga, av en visuell jämförelse av uppgifterna i dokumenten med det fordon som ska godkännas samt av identifiering av fordonet. Beviljaren av enskilda godkännanden fattar efter dessa åtgärder beslut om att bevilja eller förvägra enskilt godkännande. Om enskilt godkännande beviljas, ges ett intyg över enskilt godkännande, vilket föreskrivs i 50 f § i fordonslagen.

Enligt 50 e § 2 mom. 3 punkten i fordonslagen ska den som beviljar enskilda godkännanden i samband med det enskilda godkännandet utföra mindre kontroller, mätningar, kalkyler och utredningar. Dessa hör inte direkt till sådant enskilt godkännande som avses i denna lag. Om beviljaren av enskilda godkännanden utför sådana uppgifter, ska enligt 2 mom. ingås en särskild överenskommelse om dem med den som föreslagit enskilt godkännande av fordonet. Om en sådan överenskommelse har ingåtts, anses också dessa uppgifter höra till sådant enskilt godkännande som avses i denna lag. Överenskommelsen ska ingås innan dessa utförs.

3 §. Fordonsförvaltningscentralens ansvar för enskilda godkännanden. Fordonsförvaltningscentralen beviljar inte själv enskilda godkännanden, men är enligt paragrafen ansvarig för att de beviljas.

2 kap. **Beviljare av enskilt godkännande och enskilt godkännande**

4 §. Att ordna beviljande av enskilda godkännanden. Fordonsförvaltningscentralen upphandlar de tjänster som behövs för verksamheten för beviljande av enskilda godkännande genom att ingå avtal om utförandet av

uppgifterna med de aktuella tjänsteproducenterna. Fordonsförvaltningscentralen beviljar inte själv enskilda godkännanden. Vid upphandlingen av tjänster tillämpas bestämmelserna om offentlig upphandling.

Vid ordnandet av tjänsterna ska man sörja för att tjänster för enskilt godkännande i skälig omfattning ska finnas tillgängliga i hela landet. Också tjänsternas kvalitet och enhetlighet bör ombesörjas.

5 §. Avtal om beviljande av enskilda godkännanden. Enligt 1 mom. ska ett avtal om verksamhet för beviljande av enskilda godkännanden ingås för viss tid, högst fem år.

I 2 mom. föreskrivs om saker som man åtminstone bör avtala om i avtalet om verksamhet för beviljande av enskilda godkännanden. Bestämmelserna innehåller endast de centrala kraven för att säkerställa att beviljandet sköts på behörigt sätt. Avsikten är att Fordonsförvaltningscentralen förhandlar om övriga avtalsvillkor med varje tjänsteproducent särskilt.

Bestämmelserna i punkterna 1—4 i det föreslagna 2 mom. är nödvändiga för att ett tillräckligt täckande och högklassigt servicenätverk ska kunna garanteras på riksplan.

Enligt nämnda 2 mom. 5 punkten ska avtalet innehålla en överenskommelse om det förfarande som ska iakttas vid användningen av fordonstrafikregistret och registreringen av uppgifter och om påvisandet av den datasekretess och det dataskydd som förutsätts av tjänsteproducenten. Med påvisandet av datasekretess avses den skyldighet att uppfylla kraven i datasekretesslagstiftningen som ställs på tjänsteproducenten. I datasäkerhetsärenden förutsätts att tjänsteproducenten använder tillräckligt högklassiga och tillförlitliga tillvägagångssätt för datasäkerheten. Användningen av fordonstrafikregistret och införandet av uppgifter i registret förutsätter i synnerhet utbildning och anvisningar. Till dessa delar kan man komma överens om hur denna utbildning ska ordnas.

Enligt 6 punkten i momentet avtalar man i avtalet om uppbörden av avgifter för enskilda godkännanden och redovisningen av avgifterna till Fordonsförvaltningscentralen.

Enligt 7 punkten i momentet ska man i avtalet avtala om att dokument som gäller enskilda godkännanden ska lämnas till For-

donsförvaltningscentralen. Enligt den föreslagna 11 § ska Fordonsförvaltningscentralen förvara dokument som gäller enskilda godkännanden.

Avtalet mellan Fordonsförvaltningscentralen och tjänsteproducenten kan enligt 1 mom. vara i kraft högst fem år. I avtalet ska man enligt 8 punkten precisera avtalsperioden samt när verksamheten inleds och upphör.

Fordonsförvaltningscentralen betalar beviljare av enskilda godkännanden en ersättning för skötseln av uppgiften. I avtalet ska enligt 9 punkten avtalas om denna ersättning.

Enligt den föreslagna 10 punkten ska man i avtalet också avtala om tillsynen över verksamheten för beviljande av enskilda godkännanden och om eventuella andra sätt genom vilka Fordonsförvaltningscentralen kan säkerställa att verksamheten utövas på behörigt sätt. Tillsynen täcker både tillsynen över att de allmänna villkoren för dem som utövar verksamhet för beviljande av enskilda godkännanden uppfylls och tillsynen över att uppgifterna sköts på behörigt sätt.

6 §. Villkor som gäller beviljare av enskilt godkännande och beviljande av enskilt godkännande. Beviljaren av enskilda godkännanden ska vara tillförlitlig, sakkunnig, oberoende och solid. Fordonsförvaltningscentralen måste innan avtalet ingås utreda att tjänsteproducenten uppfyller villkoren och följa upp att villkoren uppfylls under hela avtalsperioden.

Mera ingående bestämmelser om bedömning av tillförlitlighet och oberoende ingår i 7 och 10 § samt om sakkänedom i 8 §. Med kraven på soliditet avses att beviljaren av enskilda godkännanden ska kunna svara för sina skyldigheter i laga ordning.

I 2 mom. föreskrivs om skyldigheten för beviljaren av enskilda godkännanden att ha ett dokumenterat kvalitetssystem. Det bör vara tillräckligt effektivt och dokumenterat. Med hjälp av dokumenteringen kan kvalitetssystemets effektivitet bedömas. Även i 3 mom. föreskrivs om vissa omständigheter som påverkar verksamhetens kvalitet. Tjänsteproducenten ska ha tillräcklig personal för verksamheten för beviljande av enskilda godkännanden och lämpliga lokaler. Likaså ska datatrafikförbindelserna och standarden på datasystemen vara tillräckliga. Datatrafik-

förbindelserna kan anses vara tillräckliga, om de gör det möjligt att i realtid föra in information i fordonstrafikregistret. Överenskommelse om närmare datasäkerhetskrav ingås i avtalet om skötseln av uppgifterna.

Enligt det föreslagna 4 mom. kan Mätteknikcentralens tjänster anlitas vid prövning av om beviljaren av enskilda godkännanden uppfyller kraven. Bestämmelser om Mätteknikcentralen ingår i lagen om mätteknikcentralen (1149/1990), och dess uppgift är bl.a. att utföra uppgifter i anslutning till konstate- randet av testningslaboratori- ers kompetens. I standarden SFS-EN ISO/IEC 17020 ingår allmänna kriterier för olika typer av kontroll- organ. Standarden kan i tillämpliga delar ut- nyttjas vid bedömningen av allmänna villkor för beviljaren av enskilda godkännanden, t.ex. dokumentering av kvalitetssystemet och effektivitet.

7 §. Bedömning av tillförlitligheten hos beviljare av enskilt godkännande. När det gäller bedömningen av tillförlitligheten hos beviljaren av enskilda godkännanden hänvisas till bedömningen av tillförlitlighet hos den som söker koncession i lagen om koncession för fordonsbesiktning. I 4 § i den aktuella lagen föreskrivs om personer som förutsatts vara tillförlitliga. Sådana personer är bl.a. den som söker koncession för besiktning, den som svarar för verksamheten, den som utför besiktningar och en medlem i styrelsen för en sökande vars verksamhet bedrivs i bolagsform. Enligt förslaget bör på motsvarande sätt beviljaren av enskilda godkännanden, den som utför enskilda godkännanden, den som svarar för verksamhet för beviljande av enskilda godkännanden och en medlem i styrelsen för den som beviljar enskilda godkännanden i bolagsform och så vidare vara tillförlitlig. Dessa får inte genom sin verksamhet visa att de är uppenbart olämpliga att bevilja eller utföra enskilda godkännanden. De får inte vara dömda åtminstone för brott som nämns i 4 § i lagen om koncession för fordonsbesiktning.

Avsikten är att i fortsättningen till riksdagen lämna regeringens proposition med förslag till lag om ändring av lagen om koncession för fordonsbesiktning, vars mål är att öka priskonkurrensen inom besiktningsverksamhet. I samband med beredningen av pro-

positionen är avsikten att även bedöma vilka tillförlitlighetskriterier man i fortsättningen bör ha för dem som utför besiktning. I samband med den propositionen kan eventuella ändringar föreslås också i denna paragraf. Allmänt taget kan man dock utgå ifrån att den som innehar koncession för fordonsbesiktning och den som beviljar enskilda godkännanden kan förutsättas vara lika tillförlitliga.

8 §. Sakkännedom hos beviljare av enskilt godkännande. Beviljare av enskilda godkännanden bör enligt 1 mom. vara en behörig person som svarar för verksamheten för beviljande av enskilda godkännanden.

I 2 mom. specificeras den behörighet som avses i 1 mom. genom en hänvisning till lagen om koncession för fordonsbesiktning och dess krav på grundutbildning. Den som ansvarar för verksamhet för beviljande av enskilda godkännanden bör ha samma grundutbildning som den som svarar för besiktningsverksamhet. Den som svarar för besiktningsverksamheten förutsätts som grundutbildning ha avlagt minst examen vid biltekniska studielinjen vid en teknisk läroanstalt eller motsvarande lämplig examen på teknikernivå. Eftersom inga nya tekniker utexamineras längre, avser grundutbildningskravet minst ingenjörsexamen.

Såsom anges vid 7 § är avsikten att regeringens proposition med förslag till lag om ändring av lagen om koncession för fordonsbesiktning ska avlåtas till riksdagen i fortsättningen. Enligt preliminära utredningar är ett centralt konkurrensökande mål i propositionen att ändra utbildningskraven i besiktningsverksamheten. De ändringar som föreslås torde gälla kraven på sakkännedom och yrkesskicklighet hos både de som ansvarar för besiktningsverksamheten och de som utför besiktningar. I detta sammanhang är avsikten att även grundutbildningskraven för den som ansvarar för verksamhet för beviljande av enskilda godkännanden ska omprövas och eventuellt behövliga ändringar göras i dem.

Den som ansvarar för beviljandet av enskilda godkännanden förutsätts utöver grundutbildning ha sådan tilläggsutbildning och fortbildning som behövs för denna verksamhet. Närmare bestämmelser om dem utfärdas

genom kommunikationsministeriets förordning. Eftersom det vid enskilt godkännande är fråga om nya fordon och släpvagnar samt om godkännande av dem, kan nödvändig tilläggsutbildning åtminstone delvis avvika från den tilläggsutbildning som krävs i besiktningsbranschen.

9 §. Krav på yrkesskicklighet hos den som utför enskilda godkännanden. På samma sätt som i den föreslagna 8 § hänvisas även i fråga om kravet på yrkesskicklighet hos den som utför enskilda godkännanden i denna paragraf till lagen om koncession för fordonsbesiktning. Den som utför enskilda godkännanden ska ha åtminstone samma grundutbildning som föreskrivs för den som utför besiktningar.

Med hänvisning till motiveringen till 8 § omprövas även grundutbildningskraven för den som utför enskilda godkännanden då ändringar föreslås i behörighetskraven för den som utför besiktningar.

Bestämmelser om tilläggsutbildning för den som utför enskilda godkännanden utfärdas på samma sätt som föreslås i 8 § genom kommunikationsministeriets förordning.

10 §. Bedömning av oberoende hos beviljare av enskilt godkännande. Även när det gäller bedömningen av oberoendet hos beviljaren av enskilda godkännanden hänvisas till lagen om koncession för fordonsbesiktning. När det gäller besiktningsverksamheten har man utgått från att den som bedriver besiktningsverksamhet i stor utsträckning ska vara oberoende av hela fordonsbranschen. Eftersom det i verksamheten för beviljande av enskilda godkännanden är fråga om en offentlig förvaltningsuppgift som åtminstone kan jämföras med besiktningsverksamhet, är det till dessa delar motiverat att hänvisa till lagen om koncession för fordonsbesiktning.

11 §. Förvaring av dokument som gäller enskilda godkännanden samt utlämnande av uppgifter om dem. Enligt 1 mom. ska Fordonsförvaltningscentralen förvara dokument som gäller enskilda godkännanden. Redan nu förvarar Fordonsförvaltningscentralen dokument som gäller registreringsbesiktning.

Enligt 2 mom. ska beviljaren av enskilda godkännanden sända de dokument som avses i 1 mom. till Fordonsförvaltningscentralen, som via en teknisk anslutning får lämna ut

dem till personer som utför besiktnings- och registreringsuppgifter samt till dem som bedriver verksamhet för beviljande av enskilda godkännanden.

12 §. Tillsyn. I 1 mom. åläggs Fordonsförvaltningscentralen en allmän tillsynsskyldighet. Tillsynen kan naturligtvis gälla endast den verksamhet för beviljande av enskilda godkännanden som bedrivs av beviljaren av enskilda godkännanden samt uppfyllandet av villkoren för beviljaren av enskilda godkännanden.

Vid tillsynen kan Mätteknikcentralens eller någon annan motsvarande organisations hjälp anlitas. Bestämmelser om Mätteknikcentralen ingår i lagen om Mättekniskcentralen.

Enligt 2 mom. ska beviljaren av enskilda godkännanden åläggas att lämna de uppgifter som behövs för tillsynen till Fordonsförvaltningscentralen. Beviljaren av enskilda godkännanden ska utan dröjsmål på eget initiativ meddela Fordonsförvaltningscentralen om sådana ändringar i sin verksamhet eller sina omständigheter som kan ha inverkan på utövandet av verksamheten för beviljande av enskilda godkännanden. De ändringar som ska meddelas kan gälla åtminstone de allmänna kraven för beviljaren av enskilda godkännanden eller villkoren i avtalet mellan beviljaren av enskilda godkännanden och Fordonsförvaltningscentralen.

Fordonsförvaltningscentralen har enligt 3 mom. rätt att utföra inspektioner i sin avtalspartners lokaler. Målet är att genom tillsynen särskilt utreda hur enskilda godkännanden kan utföras på behörig sätt och hur de allmänna villkoren för tjänsteproducenten fortgående kan uppfyllas. Fordonsförvaltningscentralens inspektionsbefogenheter utsträcker sig dock inte till lokaler som omfattas av skydd för hemfriden enligt 10 § 1 mom. i grundlagen. Det innebär att inspektioner enligt förslaget inte får företas i lokaler som används för permanent boende.

I 4 mom. föreskrivs om Fordonsförvaltningscentralens rätt att häva ett avtal om verksamhet för beviljande av enskilda godkännanden. Fordonsförvaltningscentralen ska ha rätt att häva ett avtal, om tjänsteproducenten inte uppfyller föreskrivna krav, vägrar lämna uppgifter som är nödvändiga för Fordonsförvaltningscentralens tillsyn över verk-

samheten eller på något väsentligt sätt bryter mot det avtal som avses i 4 och 5 § så att ett ändamålsenligt utförande av verksamheten för beviljande av enskilda godkännanden äventyras. Ett avtal kan också hävas, om enskilda godkännanden har beviljats i strid med väsentliga bestämmelser om dessa.

Innan ett avtal hävs ska Fordonsförvaltningscentralen dock enligt 5 mom. ge beviljaren av enskilda godkännanden en anmärkning och en skriftlig varning om de förseelser eller försummelser som avses i 4 mom. Om dessa inte leder till önskat slutresultat, kan avtalet hävas.

13 §. Fordonsförvaltningscentralens rätt att få upplysningar och rätt att lämna uppgifter vidare. För att Fordonsförvaltningscentralen ska kunna konstatera det tillförlitlighetskrav som i 7 § föreslås för beviljaren av enskilda godkännanden bör centralen i egen- skap av myndighet som svarar för verksamheten för beviljande av enskilda godkännanden och ordnandet av verksamheten ha rätt att utan hinder av sekretessbestämmelserna kontrollera straffuppgifterna i straffregistret och fordonstrafikregistret. I lagen föreslås en bestämmelse som möjliggör tillgång till uppgifterna. Straffuppgifter kan också kontrolleras i samband med tillsynen över verksamhet för beviljande av enskilda godkännanden.

Bestämmelser om straffregistret ingår i straffregisterlagen (770/1993) och i straffregisterförordningen (772/1993). I 6 § 3 punkten i lagen om fordonstrafikregistret föreskrivs om uppgifter som ska införas i fordonstrafikregistret om brott som begåtts vid framförande av ett motordrivet fordon. Enligt 1 § 3 mom. i lagen får Fordonsförvaltningscentralen använda fordonstrafikregistret för skötseln av uppdrag eller förpliktelser som enligt lag ankommer på den. För att Fordonsförvaltningscentralen ska kunna använda de uppgifter som förts in i fordonstrafikregistret för att bedöma tillförlitligheten hos en avtalspartner som avses även i denna lag, föreslås en bestämmelse om saken i paragrafen.

I paragrafen ges Fordonsförvaltningscentralen dessutom rätt att i samband med hävandet av ett avtal överläta information om ett brott till beviljaren av enskilda godkännanden, eftersom Fordonsförvaltningscentra-

len ska motivera hävandet av ett avtal till följd av brott.

14 §. Tystnadsplikt. I samband med bedömning av tillförlitligheten medan ett avtal om enskilt godkännande är i kraft kan tjänsteproducenten eller den som är anställd hos denna få kännedom om straffuppgifter som gäller en sådan person som avses i 7 §. Därför föreskrivs tystnadsplikt för att skydda dessa uppgifter. För olovligt utlämnande av uppgifter som avses i paragrafen till utomstående föreskrivs straff i 38 kap. 1 och 2 § i strafflagen (39/1889).

3 kap. Särskilda bestämmelser

15 §. Sökande av rättelse och ändringssökande. I 1 mom. föreskrivs om rättelse i ett beslut som gäller beviljande av enskilt godkännande och om tekniskt förbud mot sökande av ändring i sagda beslut. Rättelse yrkas hos Fordonsförvaltningscentralen, som är den myndighet som ansvarar för ordnandet av verksamheten.

I 2 mom. föreskrivs om ändringssökande i fall där Fordonsförvaltningscentralen har meddelat ett beslut med anledning av ett rättelseyrkande. I Fordonsförvaltningscentralens beslut söks ändring i enlighet med förvaltningsprocesslagen (586/1996).

16 §. Handräckning. I paragrafen åläggs polisen att lämna handräckning vid tillsynen över att den föreslagna lagen och bestämmelser som utfärdas med stöd av den iakttas. Om beviljaren av enskilda godkännanden hindrar Fordonsförvaltningscentralens tillsynsåtgärd, kan handräckning av polisen begäras för genomförande av tillsynen.

17 §. Straffbestämmelser och hänvisningsbestämmelser som gäller straff. Enligt 1 mom. ska en person som bedriver verksamhet för beviljande av enskilda godkännanden i denna uppgift jämföras med en tjänsteman, och därför ska bestämmelser rörande straffrättsligt tjänsteansvar tillämpas på honom. Den som utför enskilda godkännanden får inte orättmätigt använda sin ställning i eget eller annans intresse eller avslöja uppgifter han fått i sin tjänsteutövning. Det är under dessa förhållanden straffbart att t.ex. kräva eller godkänna en förmån för att upp-

fylla sina skyldigheter eller att utföra dem i sådant syfte.

Det föreslagna 2 mom. innehåller hänvisningar till strafflagen om utmätande av straff för felaktig registeranteckning och brott mot tystnadsplikten. Om tystnadsplikt då det gäller i fordonstrafikregistret antecknade uppgifter och straff som utmätts för brott mot denna plikt föreskrivs i 22 § 1 mom. i lagen om fordonstrafikregistret. I 22 § 2 mom. i samma lag föreskrivs genom hänvisningsbestämmelser om straff för dataintrång i registret samt för personregisterförseelse.

I 3 mom. hänvisas till strafflagens paragraf om usurpation av tjänstemannabefogenhet

18 §. Avgift för enskilt godkännande. För enskilda godkännanden tas ut avgifter till Fordonsförvaltningscentralen. Storleken på avgifterna ska bestämmas enligt vad som föreskrivs i lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992) på basis av självkostnadspris. Avgifternas storlek motsvarar beloppet av de totala kostnaderna för produktionen av tjänsterna.

Beviljaren av enskilda godkännanden tar ut avgiften från kunden och redovisar den till Fordonsförvaltningscentralen på det sätt som överenskommit i avtalet. Tjänsteproducenten ska inte kunna debitera kunden serviceavgift eller annan motsvarande avgift utöver de fastställda avgifterna. Fordonsförvaltningscentralen betalar tjänsteproducenten den överenskomna serviceersättningen för utförda tjänster.

4 kap. Ikraftträdande och övergångsbestämmelser

19 §. Ikraftträdande. En sedvanlig bestämmelse om ikraftträdande tas in i paragrafens 1 mom. Lagen avses träda i kraft den 1 januari 2011.

Ramdirektivet för bilar och släpvagnar ska genomföras senast den 29 april 2009. Enskilt godkännande bygger på nämnda ramdirektiv. Eftersom det system för beviljande av enskilda godkännanden som föreslås i denna lag inte kan tas i bruk från det aktuella datumet, föreslås att lagen träder i kraft nämnda 1 januari 2011. På så vis ges de som producerar tjänster för beviljande av enskilda god-

kännanden och Fordonsförvaltningscentralen tid att förbereda sig på lagens ikraftträdande.

För att möjliggöra verksamhet för beviljande av enskilda godkännanden redan från den 29 april 2009 föreslås en temporär lag med ingående hänvisningar till lagen om koncession för fordonsbesiktning.

20 §. Övergångsbestämmelser. I 1 mom. tas in en mera individualiserad bestämmelse än vanligt om rätten att vidta åtgärder innan lagen träder i kraft. Enligt bestämmelsen kan Fordonsförvaltningscentralen redan innan lagen träder i kraft ingå avtal med tjänsteproducenter för att ordna verksamhet för beviljande av enskilda godkännanden. På så vis är tjänster för beviljande av enskilda godkännanden tillgängliga när lagen träder i kraft.

I 2 mom. ges rätt att vidta även andra åtgärder innan lagen träder i kraft än sådana åtgärder som avses i 1 mom. och hänför sig till lagens verkställighet. Dessa åtgärder hänför sig främst till upphandling av de tjänster som behövs för enskilda godkännanden och t.ex. ändringar i automatiska databehandlingssystem.

1.3 Lag om temporärt ordnande av enskilt godkännande av fordon

1 §. Lagens syfte. Den bestående lag som föreslås bli stiftad om ordnande av verksamhet för beviljande av enskilt godkännande av fordon avses träda i kraft först den 1 januari 2011. Ramdirektivet för bilar och släpvagnar måste dock sättas i kraft den 29 april 2009. Därför föreslås en temporär lag, genom vilken verksamheten för beviljande av enskilda godkännanden ordnas genom temporära arrangemang fram till slutet av 2010.

2 §. Hänvisning till fordonslagen. Lagens tillämpningsområde föreslås i sak motsvara tillämpningsområdet för den bestående lag som föreslås om ordnande av verksamhet för beviljande av enskilda godkännanden.

3 §. Enskilt godkännande. I paragrafen tas in en definition av enskilt godkännande. Definitionen motsvarar i sak definitionen i den bestående lag som föreslås om ordnande av enskilt godkännande av fordon.

4 §. Beviljare av enskilt godkännande. De besiktningsställen som utför registreringsbesiktningar ska temporärt bevilja enskilda

godkännanden fram till utgången av 2010 utan separata arrangemang. I 7 § lagen om koncession för fordonsbesiktning föreskrivs om koncessionens omfattning. Enligt nämnda 7 § ska registreringsbesiktningar utföras av besiktningsställen som utför alla besiktningslag.

5 §. Rättigheter, krav och skyldigheter som gäller beviljare av enskilt godkännande. När det gäller rättigheter, krav och skyldigheter som gäller beviljaren av enskilda godkännanden hänvisas till de rättigheter, krav och skyldigheter som gäller den som utför besiktning i enlighet med lagen om koncession för fordonsbesiktning.

Besiktningsställen som utför registreringsbesiktningar med stöd av koncession för fordonsbesiktning ska vara berättigade, men också skyldiga att bevilja enskilda godkännanden. Fordon som har tillverkats eller importerats som enskilda exemplar godkänns för närvarande för trafik vid registreringsbesiktning, och därför sker det i sak inga nämnvärda förändringar i uppgiftsbeskrivningen för besiktningsställen. Den största förändringen i det inledande skedet är att identifiera när det är fråga om enskilt godkännande och när det är fråga om registreringsbesiktning.

De allmänna kraven på besiktningsställen gäller tillförlitlighet, sakkännedom, soliditet och oberoende. I 3—6 § i lagen om koncession för fordonsbesiktning föreskrivs om dessa. Bestämmelser om besiktningslokaler ingår dessutom i 11 §, om opartiskhet i 13 § och om god förvaltning i 14 § i nämnda lag. I trafikministeriets beslut om koncession för fordonsbesiktning (202/1999) föreskrivs om besiktningsanordningar.

6 §. Krav på den som beviljar enskilt godkännande. På dem som beviljar enskilda godkännanden tillämpas det som i lagen om koncession för fordonsbesiktning och med stöd av den föreskrivs om dem som utför registreringsbesiktningar.

I 10 § i lagen om koncession för fordonsbesiktning föreskrivs om behörighetsvillkor för personer som utför besiktningar. Närmare bestämmelser om dessa krav ingår i trafikministeriets beslut om tilläggsutbildning för fordonsbesiktningspersonal (201/1999).

7 §. Förvaring av dokument som gäller enskilt godkännande samt utlämnande av uppgifter om dem. Paragrafen motsvarar i sak bestämmelserna i den bestående lag som föreslås om ordnande av enskilt godkännande av fordon.

8 §. Tillsyn. Fordonsförvaltningscentralen utövar tillsyn över verksamheten för beviljande av enskilda godkännanden. Även annars utövar Fordonsförvaltningscentralen tillsyn över efterlevnaden av bestämmelserna i denna lag och bestämmelser som eventuellt utfärdas med stöd den med de rättigheter och skyldigheter som föreskrivs i lagen om koncession för fordonsbesiktning.

9 §. Sökande av rättelse och ändringssökande. Paragrafen motsvarar bestämmelserna i den bestående lag som föreslås om ordnande av enskilt godkännande av fordon.

10 §. Handräckning. Paragrafen motsvarar bestämmelserna i den bestående lag som föreslås om ordnande av enskilt godkännande av fordon.

11 §. Närmare bestämmelser. I paragrafen föreslås att statsrådet ges rätt att vid behov utfärda närmare bestämmelser om tillämpningen av bestämmelserna i lagen om koncession för fordonsbesiktning på ordnande av verksamhet för beviljande av enskilt godkännande av fordon.

12 §. Ikraftträdande. Lagen avses träda i kraft samtidigt som de ändringar som nu föreslås i fordonslagen, dvs. den 29 april 2009. Lagen föreslås vara i kraft till utgången av 2010.

2 Närmare bestämmelser

Befogenheter enligt 80 § i grundlagen för statsrådet, kommunikationsministeriet eller någon annan myndighet att utfärda närmare bestämmelser och föreskrifter skrivs noggrant avgränsade in i den aktuella paragrafen.

Statsrådets förordning om godkännande av fordon föreslås bli ändrad. Närmare bestämmelser om förfarandet för enskilt godkännande, intyg som ska beviljas över enskilt godkännande och förlängning av dess giltighetstid samt om förfaranden som ska iakttas vid erkännandet av enskilt godkännande av fordon i en annan EES-stat eller i landskapet Åland tas in i det 5 c kap. som föreslås bli

fogat till fordonslagen. Det föreslås att författningar som gäller tekniska tjänster och tillsynen över dem ska ändras och närmare bestämmelser utfärdas om en sådan utsedd teknisk tjänst och en sådan godkänd sakkunnig som avses i 5 b kap. i fordonslagen. I statsrådets förordning om godkännande av fordon föreslås också närmare bestämmelser om det största antalet fordon som godkänns genom EG-typgodkännande av små serier och nationellt typgodkännande av små serier enligt 30 § i fordonslagen och registerförs varje år samt om förfaranden, tidsfrister och tillgång till upplysningar om godkännandehandlingarna i anslutning till ömsesidigt erkännande av nationellt typgodkännande av små serier.

Genom en ändring i statsrådets förordning om uppgifterna i fordonstrafikregistret (1116/2003) möjliggörs införandet av uppgifter om enskilt godkännande i registret och användningen av uppgifter i anslutning till enskilt godkännande som samplingsgrund.

Till kommunikationsministeriets förordning om bilars och släpvagnars konstruktion och utrustning föreslås bli fogat krav på fordonskategorier i tabellform i fråga om EG-typgodkännande av små serier, nationellt typgodkännande av små serier och enskilt godkännande. De nationella kraven som gäller fordon som hör till tillämpningsområdet för ramdirektivet för bilar och släpvagnar upphävs eller i dem görs de ändringar som direktivet förutsätter.

I tillämpningsområdet för kommunikationsministeriets förordning om traktorers, motorredskaps, terrängfordons, till dem hörande släpvagnars samt släpanordningars konstruktion och utrustning (274/2006) stryks släpanordning som ska kopplas till en bil, eftersom den på grund av att 18 § i fordonslagen upphävs och 17 § ändras blir en släpvagn och bestämmelser om kraven på den ingår i kommunikationsministeriets förordning om bilars och släpvagnars konstruktion och utrustning.

Dessutom görs mindre ändringar i förordningen om användning av fordon på väg och statsrådets förordning om tillsyn över trafikdugligheten hos fordon som används i trafik (1245/2002).

3 Ikraftträdande

Det huvudsakliga målet för propositionen är att verkställa ramdirektivet för bilar och släpvnagnar. Medlemsstaterna ska sätta de författningar som förutsätts i direktivet i kraft före den 29 april 2009.

Avsikten är att lagen om ändring av fordonslagen ska träda i kraft den 29 april 2009. Lagen om ordnande av enskilt godkännande av fordon avses dock träda i kraft den 1 januari 2011. Lagen om temporärt ordnande av enskilt godkännande av fordon avses vara i kraft från den 29 april 2009 till den 31 december 2010.

4 Samband med grundlagen och lagstiftningsordning

4.1 Inledning

Fordonslagen har godkänts med grundlagsutskottets medverkan (GrUU 40/2002 rd). I sitt utlåtande om lagförslaget behandlade grundlagsutskottet de förslag till bestämmelser som hänförde sig till hemfriden, överföring av offentliga förvaltningsuppgifter på andra än myndigheter, näringsfrihet, bemyndigande att utfärda förordning, den straffrättsliga laglighetsprincipen och förbud mot ändringssökande.

Bestämmelserna om näringsfrihet i fordonslagen gäller tillstånd som krävs för installation och reparation av system, komponenter och separata tekniska enheter. I dessa bestämmelser föreslås inga ändringar i denna proposition.

De föreslagna lagarna innehåller inga förbud mot ändringssökande.

4.2 Hemfriden

Vars och ens hemfrid är tryggad i 10 § 1 mom. i grundlagen. Grundlagsutskottet har behandlat hemfriden i flera utlåtanden (se t.ex. GrUU 17/1998 rd, s. 4/II, GrUU 26/2001 rd, s. 5/I, GrUU 46/2001 rd, s. 3/II, GrUU 12/2002 rd, s. II).

Grundlagsutskottet har i sin praxis ansett att en åtgärd som ingriper i hemfriden kan godkännas ”för att brott ska kunna utredas” om åtgärden kopplas till en konkret och specificerad anledning att misstänka att brott mot lagen har begåtts eller kommer att begås. Utskottet har ansett att ringa förseelser bör utredas med andra metoder som ingriper mindre i skyddet för de grundläggande fri- och rättigheterna.

I 46 a § 2 mom. i fordonslagen ges typgodkännandemyndigheten, den tekniska tjänsten och den godkända sakkunniga rätt att utföra kontroll i vissa lokaler. Enligt 3 mom. i samma paragraf får kontrollen ändå inte utföras på en plats som omfattas av hemfriden.

I 49 § 2 mom. och 82 § 1 mom. i fordonslagen ges rätt att utföra kontroller i vissa lokaler eller på vissa platser. Kontroller får inte heller i dessa fall utföras i lokaler eller på platser som omfattas av hemfriden.

I 12 § 3 mom. i lagen om ordnande av verksamhet för beviljande av enskilt godkännande av fordon ges Fordonsförvaltningscentralen rätt att företa kontroller på platser där verksamhet för beviljande av enskilda godkännanden utövas. Kontrollen får emellertid inte företas på en plats som omfattas av hemfriden.

Bestämmelser som omfattas av hemfriden i de föreslagna lagarna är inte enligt det ovan beskrivna problematiska med avseende på hemfriden i grundlagen.

4.3 Överföring av offentliga förvaltningsuppgifter på andra än myndigheter

Enligt 124 § i grundlagen kan offentliga förvaltningsuppgifter anförtros andra än myndigheter endast genom lag eller med stöd av lag, om det behövs för en ändamålsenlig skötsel av uppgifterna och det inte äventyrar de grundläggande fri- och rättigheterna, rätts-säkerheten eller andra krav på god förvaltning. Uppgifter som innebär betydande utövning av offentlig makt får dock ges endast myndigheter.

Grundlagsutskottet har behandlat överföringen av förvaltningsuppgifter på andra än myndigheter t.ex. i utlåtandena GrUU

23/2000 rd (lotterilagen), GrUU 28/2001 rd (lagen om privata säkerhetstjänster), GrUU 52/2001 (lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat), GrUU 53/2001 rd (lagen om affärsbanker och andra kreditinstitut), GrUU 2/2002 rd (lagen om elektroniska signaturer) samt GrUU 67/2002 rd (lagen om Finansinspektionen).

Grundlagsutskottet har understrukit betydelsen av att rättssäkerheten och god förvaltningssed säkerställs genom bestämmelser, också när förvaltningsuppgifter förs över på andra än myndigheter (se t.ex. GrUB 10/1998 rd s. 35/II, GrUU 26/2001 rd, s. 5/II). Utskottet har ansett att en förutsättning för vanlig lagstiftningsordning är att exakta bestämmelser utfärdas om garantierna för förvaltningen och rättssäkerheten (GrUU 14/1999 rd). Detta innebär att lagen åtminstone ska innehålla bestämmelser om förvaltningsförfarande, offentlighet i myndighetens verksamhet, det språk som ska användas i myndigheten samt om parternas rätt att söka ändring.

Enligt 47 § i fordonslagen ska den utsedda tekniska tjänsten utföra kontroller, mätningar, tester, kalkyler och bedömningar för att påvisa produkternas överensstämmelse med gällande krav och för kvalitetskontroll av produktionen. Därtill ska den utsedda sakkunniga enligt 48 § göra utredningar genom vilka produkternas överensstämmelse med kraven också påvisas eller deras kvalitet övervakas.

Den tekniska tjänstens och den utsedda sakkunnigas uppgifter ska betraktas som offentliga förvaltningsuppgifter enligt 124 § i grundlagen.

Sådan verksamhet för beviljande av enskilda godkännanden av fordon som avses i förslaget till lag om ordnande av verksamhet för beviljande av enskilt godkännande av fordon ska betraktas som en offentlig förvaltningsuppgift som avses i 124 § i grundlagen.

I fordonslagen och i lagen om ordnande av verksamhet för beviljande av enskilt godkännande av fordon ska beaktas att rättssäkerhet och god förvaltning iakttas när det gäller överföring av en offentlig förvaltningsuppgift på någon annan än en myndighet. Sålunda strider inte de föreslagna bestämmelserna mot grundlagen.

4.4 Bemyndiganden att utfärda förordningar och bestämmelser

Enligt 80 § 1 mom. i grundlagen ska genom lag utfärdas bestämmelser om grunderna för individens rättigheter och skyldigheter. Statsrådet och ministerierna kan utfärda förordningar med stöd av ett bemyndigande i lag. Enligt 80 § 2 mom. i grundlagen kan även andra myndigheter genom lag bemyndigas att utfärda rättsnormer i bestämda frågor, om det med hänsyn till föremålet för regleringen finns särskilda skäl och regleringens betydelse i sak inte kräver att den sker genom lag eller förordning. Tillämpningsområdet för ett sådant bemyndigande ska vara exakt avgränsat. Av grundlagen följer dessutom att det ska anges exakt i lag vad som bemyndigandet täcker.

Grundlagsutskottet har behandlat frågan bl.a. i sina utlåtanden GrUU 19/ 2002 rd (läkemedelslagen), GrUU 21/2001 rd (lagen om säkerhetsutredningar), GrUU 34/2000 rd (telemarknadslagen), GrUU 25/2000 rd (lagen om försäkringsbolag) och GrUU 23/2000 rd (lotterilagen).

Grundlagsutskottet har i sin utlåtandepraxis konstaterat följande om tillämpningen av 80 § 2 mom. i grundlagen. Jämfört med bemyndigandena att utfärda förordning omfattas ett sådant bemyndigande av kravet på att tillämpningsområdet för bemyndigandet ska anges noggrant i lag, vilket går längre än det allmänna kravet på att tillämpningsområdet ska vara exakt avgränsat. Tillämpningsområdet för bemyndigandet ska dessutom enligt en uttrycklig bestämmelse i grundlagen vara exakt avgränsat (se också t.ex. GrUU 46/2001 rd, s. 3/I). Andra myndigheter kan ur grundlagssynvinkel endast i undantagsfall bemyndigas att utfärda rättsnormer (GrUB 10/1998 rd, s. 23/II). I samband med grundlagsreformen nämndes som exempel på myndigheters rätt att utfärda rättsnormer en teknisk reglering av smärre detaljer som inte inbegriper prövningsrätt i någon större utsträckning (RP 1/1998 rd, s. 133/II, se även GrUU 16/2002 rd, s. 2/I).

Grundlagsutskottet har också upprepade gånger betonat att tolkningen av bemyndigandena och innehållet i bestämmelser som utfärdas med stöd av dem inskränks direkt av

80 § 1 och 2 mom. i grundlagen (se t.ex. GrUU 48/2001 rd, s. 4). Det går därmed inte att genom förordning eller myndighetsföreskrifter utfärda allmänna rättsregler om exempelvis grunderna för individens rättigheter och skyldigheter eller frågor som enligt grundlagen i övrigt hör till området för lag (GrUU 16/2002 rd, s. 2/II).

I propositionen föreslås att bemyndigandena att utfärda förordningar och bestämmelser ska ändras och delvis utökas. Nya bestämmelser om bemyndigande föreslås i 31 §, 32 § 2 mom., 35 § 5 mom., 36 § 3 mom., 40 § 3 och 4 mom., 46 § 3 mom., 46 b § 3 mom., 50 a §, 50 c §, 50 d § 2 mom., 50 e § 2 mom., 50 f §, 50 i § 2 mom., 60 a § 1 mom., 60 b § 3 mom., 78 § 5 mom., 93 b § 4 mom. och 93 c § 2 mom. i fordonslagen. Mindre ändringar har dessutom gjorts i vissa bemyndiganden. Bemyndigandena i nämnda bestämmelser föreslås för statsrådet eller kommunikationsministeriet. I 45 § 4 mom. och 48 § 2 mom. i fordonslagen föreslås dessutom bemyndiganden för Fordonsförvaltningscentralen att utfärda föreskrifter.

I 8 § 2 mom. och 9 § i lagen om ordnande av beviljande av enskilt godkännande av fordon föreslås rättigheter för kommunikationsministeriet att utfärda förordning.

I de föreslagna bemyndigandebestämmelserna har beaktats grundlagsutskottets tolkningspraxis och således står de inte i strid med 80 § i grundlagen.

4.5 Straffrättslig laglighetsprincip

I 8 § i grundlagen fastställs en straffrättslig laglighetsprincip. Den innehåller ett krav på att regleringen ska vara exakt.

Grundlagsutskottet har behandlat den straffrättsliga laglighetsprincipen bl.a. i utlåtandena GrUU 26/2002 rd, s. 2/I och GrUU 40/2002 rd, s. 7/I. Grundlagsutskottet har ansett att brottsrekvisitet för varje brott ska uttryckas tillräckligt exakt i lagen för att det utifrån bestämmelsens ordalydelse ska gå att förutse om en viss åtgärd eller försummelse är straffbar.

I propositionen föreslås nya straffbestämmelser i 96 § 1 mom. 17—23 punkten i fordonslagen samt ett nytt 2 mom. Dessutom föreslås ändringar i punkterna 4 och 12 i nämnda 1 moment. I de föreslagna ändringarna har beaktats grundlagsutskottets tolkningspraxis för att brottsrekvisitet ska vara tillräckligt exakt.

4.6 Bedömning av lagstiftningsordning

På basis av det ovan beskrivna kan lagförslagen behandlas i vanlig lagstiftningsordning.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

*Bilaga
Lagförslaget*

1.

Lag

om ändring av fordonslagen

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i fordonslagen av den 11 december 2002 (1090/2002) 18 §, 36 a § 3 mom. samt 67 och 83 §, av dem 36 a § 3 mom. sådant det lyder i lag 362/2006 och 67 § sådan den lyder i lagarna 1328/2004 och 233/2007,

ändras 1, 3 och 6 §, 7 § 1 mom., 15, 17, 28 och 29 §, rubriken för 5 kap., 30–34, 34 a, 35, 36, 37 och 39–41 §, 41 a § 1 mom., 42–44, 44 a, 45–50, 54 och 60 §, 62 § 1 mom., 63, 64 a och 69 §, rubriken för 10 kap., 78–81 §, rubriken för 82 §, 82 § 1 mom., rubriken för 86 §, 86 § 1 och 2 mom., rubriken för 93 § och 96 §,

av dem 1 § sådan den lyder delvis ändrad i nämnda lag 233/2007, 3 och 60 §, 62 § 1 mom., 64 a §, rubriken för 86 §, 86 § 1 och 2 mom. och 96 § sådana de lyder i sistnämnda lag, 6 §, rubriken 5 för kap., 34 a §, 41 a § 1 mom., 44 a, 45, 78 och 80 § sådana de lyder i nämnda lag 362/2006, 30, 35, 41 och 49 § sådana de lyder delvis ändrade i nämnda lag 1328/2004, 31, 32, 34, 40, 47, 50 och 69 § sådana de lyder i sistnämnda lag, samt

fogas till lagen nya 29 a, 32 a, 32 b och 39 a §, före 41 § en ny kapitelrubrik, till lagen nya 44 b, 46 a och 46 b §, före 47 § en ny kapitelrubrik, till lagen nya 47 a och 50 a §, ett nytt 5 c kap., nya 60 a och 60 b §, till 66 §, sådan den lyder i nämnda lag 233/2007, ett nytt 2 mom., varvid det nuvarande 2 mom. blir 3 mom., samt till lagen nya 86 a och 93 a–93 c § som följer:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Tillämpningsområde

Denna lag gäller, i fråga om fordon som används på vägar som avses i vägtrafiklagen (267/1981) och på andra platser, fordonens

- 1) klassificering,
- 2) konstruktion, manöverorgan, utrustning, system, komponenter och separata tekniska enheter,
- 3) miljöegenskaper,
- 4) godkännande för trafik samt registrering,

5) periodiska och övriga besiktningar i syfte att kontrollera fordons skick och register-uppgifter samt ändra dessa.

Denna lag gäller tekniska vägkontroller av fordon.

Denna lag gäller import, tillverkning för försäljning, saluföring, försäljning och annan överlåtelse av nya snöskotrar samt av nya fordon avsedda för vägtrafik samt sådana system, komponenter och separata tekniska enheter och sådan utrustning om vilkas tekniska egenskaper eller godkännandemärkningar föreskrivs i denna lag eller med stöd av den.

Denna lag gäller installation och reparation av snöskotrar samt av fordon avsedda för vägtrafik samt sådana system, komponenter och separata tekniska enheter och sådan utrustning om vilkas tekniska egenskaper eller

godkännandemärkningar föreskrivs i denna lag eller med stöd av den.

Denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den ska tillämpas på militärfordon. Om det med tanke på ett militärfordons särskilda användningssyfte eller konstruktion är nödvändigt, kan genom förordning av försvarsministeriet föreskrivas att alla bestämmelser i denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den inte ska tillämpas på ett sådant militärfordon.

3 §

Definitioner

I denna lag avses med

- 1) *fordon* en anordning som är avsedd för färd på marken och som inte löper på skenor,
- 2) *motordrivet fordon* ett fordon som drivs med maskinkraft; motordrivna fordon är bilar, mopeder och motorcyklar samt fordon i kategori L som inte hör till dessa klasser samt traktorer, motorredskap och terrängfordon,
- 3) *släpfordon* ett fordon som kopplas till ett annat fordon och som inte är avsett att vara självgående,
- 4) *militärfordon* ett fordon som innehas av försvarsmakten eller ett fordon som särskilt är avsett för försvarsmakten samt ett fordon som är avsett för Förenta Nationernas fredsbevarande verksamhet och befinner sig i Finland,
- 5) *EES-stat* en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,
- 6) *register* det fordonstrafikregister som avses i lagen om fordonstrafikregistret (541/2003),
- 7) *typgodkännande* ett förfarande genom vilket en typgodkännandemyndighet certifierar att en fordonstyp, ett system, en komponent, en separat teknisk enhet eller en utrustning uppfyller de tekniska kraven; typgodkännanden är EG-typgodkännande, E-typgodkännande och nationellt typgodkännande,
- 8) *etappvis typgodkännande* ett förfarande där en typgodkännandemyndighet ensam eller tillsammans med en godkännandemyndighet i en annan EES-stat eller i landskapet Åland certifierar att en ej färdigbyggd eller

en färdigbyggd fordonstyp, enligt byggnadsstadiet, uppfyller de gällande tekniska kraven,

9) *enskilt godkännande* ett förfarande genom vilket det konstateras att en enskild bil eller dess släpvagn, oavsett om den är unik eller inte, uppfyller de gällande kraven,

10) *registreringsbesiktning* kontroll som utförs för att klassificera och registrera ett enskilt fordon,

11) *kopplingsbesiktning* kontroll som utförs för godkännande av koppling mellan ett dragfordon och ett eller flera släpfordon,

12) *ändringsbesiktning* kontroll som utförs för att ändringar av ett fordon ska kunna godkännas och de uppgifter om ett fordon som antecknats i registret ska kunna ändras eller kompletteras,

13) *periodisk besiktning* föreskriven regelbunden kontroll av ett fordon skick under den tid fordonet används och av uppgifter som antecknats i registret,

14) *teknisk vägkontroll* på väg eller någon annanstans förrättad kontroll av skicket hos fordon och av de uppgifter som antecknats i registret,

15) *första registrering* den åtgärd då identifieringsuppgifter om ett fordon och uppgifter om ägande, innehav, den som ansvarar för användningen av bilen, trafikförsäkring och användningsändamål första gången antecknas i registret i Finland,

16) *ändringsregistrering* anteckning i registret av förändringar som i fråga om fordonet skett i uppgifterna om ägande, innehav, den som ansvarar för användningen av bilen samt trafikförsäkring och användningsändamål,

17) *system* sådan apparatur i ett fordon som utgör en väsentlig del av fordonet och som i allmänhet inte kan lösgöras i separata komponenter, såsom bromssystem, avgasreningsystem eller inredningsdetaljer,

18) *komponent* en anordning som är avsedd att utgöra en del av ett fordon och som kan lösgöras eller installeras i fordonet och typgodkännas särskilt, såsom strålkastare och lyktor,

19) *separat teknisk enhet* en anordning som är avsedd att utgöra en del av ett fordon och som hänförs till en viss fordonstyp och som kan typgodkännas särskilt eller som en

del av ifrågavarande fordonstyp, såsom underkörningsskydd, och en från fordonet fristående anordning som används i trafik, såsom skyddshjälm eller skyddsanordning för barn,

20) *utsedd teknisk tjänst* en inrättning som Finland utsett till teknisk tjänst och som anmälts för Europeiska gemenskapernas kommission eller Förenta Nationernas generalsekretariat,

21) *tillverkarens representant* den som tillverkaren av fordon, system, komponenter eller separata enheter befullmäktigat att företräda denne inför godkännandemyndigheten och agera på dennes vägnar i frågor som gäller typgodkännande eller enskilt godkännande,

22) *registreringsintyg* ett dokument om första registrering, ändringsregistrering, tagande ur trafik och tagande i trafik som utfärdats av den som utför registrering och som intygar att fordonet är registrerat och av vars del I (teknisk del) framgår uppgifter som gäller fordonets ägare och innehavare samt vissa av fordonets tekniska data och vars del II (anmälningsdel) är avsedd för anmälan av förändringar i registeruppgifterna,

23) *den som ansvarar för användningen av en bil* en i Finland bosatt myndig fysisk person som är en bils huvudsakliga förare utan att vara dess ägare eller innehavare eller, om bilen inte har någon huvudsaklig förare, som har uppgifter om bilens förare; den som ansvarar för användningen av en bil ska ha kör rätt minst för fordon av klass B,

24) *påvisande av överensstämmelse genom CE-märkning* ett förfarande med vilket tillverkaren genom CE-märkning påvisar att kraven i en teknisk förenhetligad standard eller i ett särdirektiv därom uppfylls i fråga om ett fordon, ett system, en komponent eller en separat teknisk enhet som vid påvisande av överensstämmelse omfattas av rådets beslut 93/465/EEG om moduler för olika stadier i förfaranden vid bedömning av överensstämmelse samt regler för anbringande och användning av CE-märkning om överensstämmelse, avsedda att användas i tekniska harmoniseringsdirektiv eller motsvarande särdirektiv,

25) *avställning* att ett fordon som registrerats första gången tas ur trafik tillfälligt och att uppgift om detta antecknas i registret,

26) *påställning* att ett fordon som registrerats första gången och därefter avställts åter tas i trafik och att uppgift om detta antecknas i registret,

27) *slutlig avregistrering* att ett fordon som registrerats första gången slutligt tas ur trafik i Finland och att uppgift om detta antecknas i registret.

6 §

Godkännande av fordon, system, komponenter och separata tekniska enheter för trafik

Användning i trafik av ett fordon, ett system, en komponent, en separat teknisk enhet och en utrustning är förbjuden, om fordons- typen eller det enskilda fordonet, systemet, komponenten, den separata tekniska enheten eller utrustningen inte har godkänts för trafik på behörigt sätt.

Sådana fordon som inte stämmer överens med denna lag eller med stöd av den utfärdade bestämmelser och som inte försetts med godkännandemärkning enligt dessa bestämmelser eller med CE-märkning, om sådan förutsätts i bestämmelserna, får inte importeras till landet i försäljningssyfte eller tillverkas för försäljning i Finland, saluföras eller säljas eller annars överlåtas som ny för vägtrafik. Detsamma gäller en snöskoter för terrängtrafik.

Sådana system, komponenter och separata tekniska enheter och sådan utrustning som inte stämmer överens med denna lag eller med stöd av den utfärdade bestämmelser och som inte försetts med godkännandemärkning enligt dessa bestämmelser eller med CE-märkning, om sådan förutsätts i bestämmelserna, får inte importeras till landet i försäljningssyfte eller tillverkas för försäljning i Finland, saluföras eller säljas eller annars överlåtas för att användas i vägtrafik eller terrängtrafik.

Bestämmelser om godkännande av fordon samt system, komponenter och separata tekniska enheter finns i 5, 5 a, 5 c och 7 kap. Bestämmelser om tillsyn över import och tillverkning av samt handel med fordon,

komponenter, separata tekniska enheter och utrustning finns i 10 kap.

7 §

Ändring av fordons konstruktion, konstruerande av fordon och istandsättning av skadade fordon

Konstruktionen hos ett fordon som används i trafik får inte efter ibruktagandet ändras så att fordonet inte längre uppfyller kraven, om inte något annat bestäms om obetydliga ändringar genom förordning av kommunikationsministeriet. Om 50 procent eller mer av fordonets ursprungliga komponenter byts ut, ska fordonet ges ett nytt tillverkningsnummer. Ett fordon i kategori M, N och O av detta slag som tas i bruk första gången ska godkännas enskilt och ett fordon i en annan kategori ska visas upp för godkännande vid en registreringsbesiktning. Fordonet ska antecknas i register som ett konstruerat fordon eller som ett konstruerat och ändrat fordon. Bestämmelser om bilskatt för konstruerade fordon finns i bilskattelagen (1482/1994).

15 §

Motorredskap

Motorredskap är

1) ett självgående fordon som är konstruerat och tillverkat för att utföra arbete och som med hänsyn till sin konstruktion inte lämpar sig för person- eller godstransport; maskiner som är monterade på en bil ska inte betraktas som motorredskap,

2) en dragtruck som tillverkats för förflyttning av släpvagnar och transportlavetter i hamn eller på något annat terminalområde och vars största konstruktiva hastighet är högst 50 km/h, om inte fordonet ska anses vara en lastbil eller trafiktraktor.

17 §

Släpvagn och släpanordning

Fordon O₁—O₄ (bilsläpvagn) är ett släpfordon.

Bilsläpvagnar indelas i följande kategorier med hänsyn till totalmassan:

- 1) fordon i kategori O₁ (*lätt släpvagn*) med en totalmassa som är högst 0,75 ton,
- 2) fordon i kategori O₂ med en totalmassa som är större än 0,75 ton men högst 3,5 ton,
- 3) fordon i kategori O₃ med en totalmassa som är större än 3,5 ton men högst 10 ton,
- 4) fordon i kategori O₄ med en totalmassa som är större än 10 ton.

Fordon i kategori R är en traktorsläpvagn avsedd för godstransport.

Släpanordning är en bilsläpvagn eller ett släpfordon för koppling till ett annat motordrivet fordon än en bil, som inte är avsedd för person- eller godstransport eller turism.

Genom förordning av kommunikationsministeriet utfärdas bestämmelser om indelningen av släpvagnar i klasser med hänsyn till konstruktionen och om andra släpvagnar än bilsläpvagnar.

28 §

Begränsning av skadliga utsläpp och energiförbrukningen samt av övriga konsekvenser för miljön

Den energiförbrukning och de övriga växthusgasutsläpp och de övriga skadliga utsläpp, såsom gasformiga utsläpp, partikelutsläpp, buller och elektromagnetiska störningar, som orsakas av fordon avsedda för transportändamål får inte överskrida den allmänna tekniska nivån då fordonet tillverkades.

29 §

Närmare bestämmelser om begränsning av skadliga utsläpp och energiförbrukningen samt av övriga konsekvenser för miljön

Närmare bestämmelser om begränsning av energiförbrukningen och växthusgasutsläp-

pen och de skadliga utsläppen, såsom gasformiga utsläpp, partikelutsläpp, buller och elektromagnetiska störningar, som orsakas av fordon som är avsedda för transportändamål och som används i trafik utfärdas vid behov genom förordning av kommunikationsministeriet.

29 a §

Krav på fordon som begagnade förts in i landet

Ett fordon som begagnat förts in i landet och registreras första gången eller annars tas i bruk i trafik första gången i Finland eller någon annanstans ska uppfylla de tekniska krav som gäller i Finland då fordonet första gången tas i bruk eller senare.

Vid första registrering av bilar eller bilsläpvnar som begagnade förts in i landet någon annanstans ifrån än från en EES-stat eller från landskapet Åland och som tagits i bruk där inom en kortare period än sex månader ska fordonet föras till enskilt godkännande, om det inte har EG-typgodkänts.

5 kap.

Typgodkännande och CE-märkning

30 §

Typgodkännande

Med *EG-typgodkännande* avses typgodkännanden enligt Europeiska gemenskapens rättsakter om typgodkännande av nya fordon och av system, komponenter och separata tekniska enheter i dessa. EG-typgodkännande av hela fordon baserar sig på följande direktiv:

1) Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/46/EG om fastställande av en ram för godkännande av motorfordon och släpvnar till dessa fordon samt av system, komponenter och separata tekniska enheter som är avsedda för sådana fordon,

2) Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/24/EG om typgodkännande av två- eller trehjuliga motorfordon och om upphävande av rådets direktiv 92/61/EEG,

3) Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/37/EG om typgodkännande av jordbruks- eller skogsbrukstraktorer, av släpvnar och utbytbara dragna maskiner till sådana traktorer samt av system, komponenter och separata tekniska enheter till dessa fordon och om upphävande av direktiv 74/150/EEG.

Med *EG-typgodkännande* av små serier avses EG-typgodkännanden som i enlighet med de rättsakter som nämns i 1 mom. 1 eller 3 punkten beviljas fordon som är nya fordon av en typ som tillverkas i ett begränsat antal.

Med *E-typgodkännande* avses typgodkännanden enligt de reglementen som bifogats överenskommelsen om förenhetligande av villkoren (nedan *E-reglementet*) för typgodkännande av utrustning och delar till motorfordon samt om ömsesidigt erkännande av sådant godkännande (FördrS 70/1976), nedan *Genèveöverenskommelsen*.

Med *nationellt typgodkännande* avses typgodkännanden i Finland av nya fordon eller utrustning.

Med *nationellt typgodkännande* av små serier avses nationella typgodkännanden som i enlighet med de EU-rättsakter som nämns i 1 mom. beviljas fordon som är nya fordon av en typ som tillverkas i ett begränsat antal.

31 §

Tillämpningsområdet för typgodkännanden

EG-typgodkännande beviljas system, komponenter eller separata tekniska enheter samt fordon i kategori M, N, O, L och T₁—T₃ eller motorredskap. Nationellt typgodkännande beviljas andra fordon och annan utrustning avsedda för vägtrafik samt motorredskap. Vid typgodkännande av små serier tillämpas kvantitativa begränsningar som baserar sig på de rättsakter som nämns i 30 § 1 mom. E-typgodkännande beviljas system, komponenter och separata tekniska enheter.

32 §

Typgodkännandeskyldighet

Nya fordon i kategori M, N, O, L och T₁—T₃ som säljs för användning i vägtrafik eller registreras första gången ska vara EG-typgodkända eller nationellt typgodkända i små serier.

System, komponenter och separata tekniska enheter som är avsedda för fordon som avses 1 mom. och säljs separat ska vara EG- eller E-typgodkända. Genom förordning av kommunikationsministeriet kan dock utfärdas bestämmelser om undantag från detta i enlighet med de rättsakter som nämns i 30 § 1 mom.

Med avvikelse från 1 mom. får följande nya fordon föras till registreringsbesiktning för konstaterande av överensstämmelse med kraven:

1) fordon i kategori L eller T₁—T₃ som tillverkats eller förts in i landet som enskilda exemplar för användning i vägtrafik och som inte är EG-typgodkända eller nationellt typgodkända i små serier,

2) fordon i kategori M, N eller O som är nationellt typgodkända i små serier i en annan EES-stat eller i landskapet Åland och vilkas nationella typgodkännande av små serier Finland har erkänt så som avses i 39 a § 2 mom.,

3) fordon i kategori M, N och O som godkänts enskilt i en annan EES-stat eller i landskapet Åland,

4) andra fordon än fordon i kategori M, N eller O som färdigställts under den sista etappen vid etappvis typgodkännande.

I 50 b § bestäms om rätt att bevilja enskilt typgodkännande av fordon i kategori M, N och O.

32 a §

Tillverkarens ansvar inför typgodkännandemyndigheten

Fordonets, systemets, komponentens, den separata tekniska enhetens och utrustningens tillverkare svarar inför den typgodkännan-

demyndighet som nämns i 34 § för typgodkännandet av den produkt han tillverkar samt för produktionens överensstämmelse oavsett om tillverkaren har deltagit i alla tillverkningskedan i fråga om produkten. Vid etappvis typgodkännande svarar varje tillverkare inför typgodkännandemyndigheten för godkännandet av fordonet och produktions överensstämmelse i fråga om de system, komponenter, separata tekniska enheter och den utrustning som har tillfogats eller ändrats under det aktuella tillverkningskedet i fråga om fordonet.

32 b §

Utseende av tillverkarens representant

Fordonets, komponentens, systemets, den separata tekniska enhetens och utrustningens tillverkare som ansöker om EG-typgodkännande eller nationellt typgodkännande och är etablerad utanför en EES-stat ska utse en representant som är etablerad i en EES-stat. När det är fråga om annat nationellt typgodkännande än nationellt typgodkännande av små serier, ska tillverkarens representant dock vara etablerad i Finland.

33 §

Den som ansöker om godkännande

Typgodkännande söks av fordonets, systemets, komponentens, den separata tekniska enhetens eller utrustningens tillverkare eller av tillverkarens representant.

34 §

Typgodkännandemyndighet

I Finland är Fordonsförvaltningscentralen typgodkännandemyndighet i fråga om fordon i kategori M, N, L, O, T₁—T₃, C och R, trafiktraktorer, motorredskap och terrängfordon

liksom system, komponenter, separata tekniska enheter och utrustning i dessa.

34 a §

Behörig myndighet i fråga om ärenden som gäller CE-märkta produkter

Om i denna lag eller med stöd av den utfärdade bestämmelser förutsätts påvisande av överensstämmelse genom CE-märkning i fråga om en cykel, en snöskoter, en komponent, ett system eller en separat teknisk enhet är Fordonsförvaltningscentralen behörig myndighet.

35 §

Beviljande av typgodkännande

Typgodkännandemyndigheten beviljar typgodkännande av fordon eller system i fråga om sådana färdiga fordonstyper och system som stämmer överens med de informationsdokument som fordonstillverkaren företer och som uppfyller de krav som uppställts för färdiga fordon eller system. I 45 och 46 § finns bestämmelser om de åtgärder för säkerställande av produktionens överensstämmelse som krävs innan typgodkännande beviljas.

Typgodkännandemyndigheten beviljar etappvist typgodkännande för sådana ofullbordade fordonstyper som stämmer överens med informationsdokumenten och som uppfyller de krav som uppställts för fordonet utifrån tillverkningsskedet för fordonstypen.

Typgodkännandemyndigheten beviljar typgodkännande av komponenter, separata tekniska enheter eller utrustning i fråga om sådana typer av komponenter, separata tekniska enheter eller utrustning som stämmer överens med informationsdokumenten och som uppfyller de krav som uppställts för komponenterna, de separata tekniska enheterna eller utrustningen.

Över typgodkännandet ges ett intyg över typgodkännande. I godkännandet kan vid behov inkluderas begränsningar i fråga om användningen av fordon, system, komponenter, separata tekniska enheter eller utrustning och sådana villkor för installation av system, komponenter, separata tekniska enheter eller utrustning som beror på säkerhetskrav eller på komponenternas, de separata tekniska enheternas eller utrustningens egenskaper.

Vid beviljande av godkännande tillämpas i fråga om EG-typgodkännande och nationellt typgodkännande av små serier det förfarande som föreskrivs i de rättsakter som nämns i 30 § 1 mom. och i fråga om E-typgodkännande det förfarande som föreskrivs i Genèveöverenskommelsen.

36 §

Påvisande av överensstämmelse med kraven vid typgodkännande

Den överensstämmelse med kraven som avses i 35 § påvisas genom att den som ansöker om godkännande lämnar in ett intyg över typgodkännande som utfärdats av en godkännandemyndighet i en annan EES-stat eller i landskapet Åland eller i en stat som tillämpar E-reglementet i fråga eller genom kontroller, mätningar, tester och kalkyler som utförs av en utsedd teknisk tjänst.

Med avvikelse från 1 mom. kan överensstämmelse med kraven för nationellt typgodkännande samt överensstämmelse med andra krav än sådana där det krävs fullständig överensstämmelse enligt den rättsakt som nämns i 30 § 1 mom. 1 punkten och som tillämpas vid EG-typgodkännande av små serier påvisas också på basis av en utredning av en godkänd sakkunnig enligt 48 § eller till smärre delar genom kontroller, mätningar, tester och kalkyler som utförs av typgodkännandemyndigheten. Vid nationellt typgodkännande kan typgodkännandemyndigheten som bevis på överensstämmelse godkänna även en utredning om överensstämmelse som gjorts av en teknisk tjänst som anmälts av en annan EES-stat eller en stat som tillämpar E-reglementet i fråga.

Genom förordning av kommunikationsministeriet utfärdas bestämmelser om förfaranden för påvisande av överensstämmelse med de övriga krav enligt 2 mom. som inte förutsätter fullständig överensstämmelse och som tillämpas vid EG-typgodkännande av små serier och överensstämmelse i fråga om nationellt typgodkännande samt om när överensstämmelse med kraven kan påvisas på basis av en i 2 mom. avsedd utredning av en godkänd sakkunnig.

37 §

Vägran att bevilja typgodkännande

Om typgodkännandemyndigheten bedömer att en typ av fordon, system, komponenter eller separata tekniska enheter som uppfyller kraven enligt 35 § utgör en allvarlig fara för trafiksäkerheten eller allvarligt skadar miljön eller hälsan, kan typgodkännandemyndigheten vägra att meddela typgodkännande. Typgodkännandemyndigheten ska utan hinder av bestämmelserna om sekretess utan dröjsmål underrätta godkännandemyndigheterna i de övriga EES-staterna och i landskapet Åland, godkännandemyndigheterna i de stater som tillämpar E-reglementet i fråga och Europeiska gemenskapernas kommission om att godkännande vägrats samt uppge grunderna för sitt beslut. Någon underrättelse behövs dock inte om att ansökan om typgodkännande har avslagits.

39 §

Register över typgodkännanden

Typgodkännandemyndigheten ska föra ett register över de typgodkännanden den beviljat och över sådana typgodkännanden av fordon om vilka den får uppgifter av godkännandemyndigheter i de övriga EES-staterna, i landskapet Åland eller i de stater som tillträtt Genèveöverenskommelsen eller av fordons-tillverkare eller dessas representanter. I registret antecknas de uppgifter som finns i intyget över typgodkännande av fordonstypen och de testresultat som fogats till intyget.

De uppgifter i registret över typgodkännanden som innehåller affärs- och yrkeshemligheter får utan hinder av bestämmelserna om sekretess ges till

1) besiktningsförrättare för utförande av i lag eller med stöd av lag föreskrivna besiktningsuppdrag,

2) avtalsregistrerare för utförande av i lag eller med stöd av lag föreskrivna registreringsuppdrag,

3) den tekniska tjänst som på basis av ett avtal med produkttillverkaren övervakar produktionens överensstämmelse för utförande av tillsynsuppdrag,

4) beviljare av enskilda godkännanden för ett enskilt godkännande av ett fordon,

5) fordonskontrollanter för uppdrag som utförs i samband med teknisk vägkontroll.

39 a §

Erkännande av typgodkännanden

Finland erkänner EG-typgodkännanden och E-typgodkännanden som andra EES-stater eller landskapet Åland i enlighet med de rättsakter som nämns i 30 § 1 mom. har beviljat färdiga fordon, system, komponenter och separata tekniska enheter eller färdig utrustning, samt ett EG- eller E-typgodkännande som beviljats ett fullbordat tillverkningskede för fordon som typgodkänns etappvis.

Finland erkänner ett nationellt typgodkännande av små serier som andra EES-stater och landskapet Åland i enlighet med de rättsakter som nämns i 30 § mom. 1 punkten har beviljat fordon, om det inte finns grundad anledning att misstänka att de tekniska bestämmelser enligt vilka godkännandet har beviljats inte motsvarar åtminstone de tekniska krav som i Finland gäller för nationellt typgodkännande av små serier.

Genom förordning av statsrådet utfärdas bestämmelser om förfaranden, tidsfrister och erhållande av tekniska uppgifter ur godkännandehandlingarna i fråga om

1) beviljande av erkännande av ett nationellt typgodkännande av små serier som beviljats av en annan EES-stat eller landskapet Åland,

2) sökande av erkännande hos en annan EES-stat eller landskapet Åland för ett i Finland beviljat nationellt typgodkännande av små serier,

3) försäljning, registrering eller ibruktage i en annan EES-stat eller i landskapet Åland av fordon som typgodkänts nationellt i Finland.

40 §

Närmare bestämmelser om typgodkännande

Närmare bestämmelser om EG-typgodkännande av jordbruks- och skogsbrukstraktorer, av släpvagnar och utbytbara dragna maskiner till sådana traktorer samt av system, komponenter och separata tekniska enheter till dessa fordon utfärdas genom förordning av statsrådet.

Genom förordning av statsrådet bestäms vid behov

1) vilka fordon som hänförs till samma typ,
2) om anmälan av tekniska uppgifter som gäller typgodkännanden och uppgifter om godkännanden till registret över typgodkännanden och om registrering av uppgifterna i registret,

3) om befogenheter för Fordonsförvaltningscentralen att bevilja smärre enskilda undantag vid typgodkännande, om undantaget inte äventyrar trafiksäkerheten eller snedvrider konkurrensen,

4) det högsta antal genom typgodkännande av små serier godkända fordon som får införas i registret per år,

5) på vilka villkor ett i en annan EES-stat för fordon i kategori M, N, O, L och T₁—T₃ beviljat nationellt typgodkännande av små serier gäller i Finland,

6) det högsta antal genom i Finland erkänt typgodkännande av små serier beviljat av en annan EES-stat som får införas i registret, säljas eller tas i bruk per år.

Genom förordning av kommunikationsministeriet utfärdas vid behov närmare bestämmelser om de tekniska krav enligt vilka ett i en annan EES-stat för fordon i kategori M, N, O, L och T₁—T₃ beviljat nationellt typgodkännande av små serier gäller i Finland.

Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om förfarandet vid typgodkännande, typgodkännandets giltighet, utfärdandet av intyg över typgodkännande och den blankett som ska användas samt om underrättelserna om beviljat, ändrat, återkallat eller förvägrat godkännande till godkännandemyndigheterna i andra EES-stater och i landskapet Åland, Europeiska gemenskaperna kommission och godkännandemyndigheterna i de stater som tillämpar E-reglementet i fråga.

5 a kap.

Överensstämmelse hos typgodkända och CE-märkta produkter

41 §

Intyg över överensstämmelse och godkännandemärkningar

Tillverkaren av EG-typgodkända fordon ska utfärda ett intyg över överensstämmelse enligt tillverkningsskedet för typgodkända fordon.

Tillverkaren ska förse varje komponent eller separat teknisk enhet som tillverkats i enlighet med typgodkännandet med sitt kommersiella märke eller sitt varumärke och med typbeteckning. Om så anges i Europeiska gemenskapens rättsakter eller i ett E-reglemente, ska varje komponent och separata tekniska enhet förse med ett typgodkännandenummer eller typgodkännandemärke. Tillverkaren behöver då inte förse komponenterna eller enheterna med ett kommersiellt märke eller varumärke och typbeteckning.

Närmare bestämmelser om utfärdandet av intyg över överensstämmelse för komponenter eller separata tekniska enheter samt om uppgifterna i intyget utfärdas genom förordning av statsrådet. Genom förordning av statsrådet kan också bestämmas att komponenter och separata tekniska enheter inte behöver förse med varumärke eller typbeteckning eller andra godkännandemärkningar, om Europeiska gemenskapens lagstiftning eller en internationell överenskommelse som är bindande för Finland inte kräver ett sådant märke eller en sådan märkning.

41 a §

Påvisande av överensstämmelse genom CE-märkning

En cykel, en snöskoter, ett fordons komponent, ett system eller en separat teknisk enhet ska CE-märkas av tillverkaren, tillverkarens representant eller den som svarar för utsläppande av produkten på marknaden, om märkning förutsätts i mera detaljerade bestämmelser som avser produkten.

42 §

Åtgärder som förutsätts när i Finland godkända typer inte stämmer överens med kraven

Om typgodkännandemyndigheten konstaterar eller får kännedom om att fordon, komponenter, separata tekniska enheter eller utrustning som den har godkänt inte stämmer överens med kraven på den typ som typgodkännandemyndigheten har godkänt, ska typgodkännandemyndigheten vidta befogade åtgärder för att säkerställa att de tillverkade fordonen, komponenterna eller separata tekniska enheterna på nytt får att stämma överens med kraven på den godkända typen. I detta syfte har typgodkännandemyndigheten rätt att

1) temporärt eller permanent förbjuda att sådana fordon, komponenter eller separata tekniska enheter eller sådan utrustning som inte uppfyller kraven tillverkas, saluförs, säljs eller överläts på annat sätt samt används,

2) kräva att sådana ändringar görs i fordonen, komponenterna, de separata tekniska enheterna eller utrustningen att kraven uppfylls, och kräva att resultatet påvisas,

3) förplikta den som tillverkar, importerar eller säljer fordonen, komponenterna, de separata tekniska enheterna eller utrustningen att offentligt meddela att dessa inte stämmer överens med kraven samt själv lämna ett sådant meddelande på tillverkarens, importörens eller säljarens bekostnad,

4) förplikta tillverkaren, importören eller säljaren att ersätta kostnaderna för testning

och undersökning, om typgodkännandemyndigheten utövar någon av de rättigheter som avses i 1—3 punkten.

Typgodkännandemyndigheten kan förena förbudet samt ändrings- eller anmälningsuppgiften med vite eller hot om tvångsutförande så som bestäms i viteslagen (1113/1990). Typgodkännandemyndigheten betalar kostnaderna för en åtgärd som vidtas genom tvångsutförande. Kostnaderna får utan dom eller beslut drivas in hos parten i den ordning som föreskrivs i lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007).

Om de åtgärder som avses i 1 och 2 mom. inte leder till ett resultat enligt 1 mom., kan typgodkännandemyndigheten vid behov återkalla typgodkännandet.

43 §

Anmälan om att i Finland godkända typer inte stämmer överens med kraven

Om det i de fall som avses i 42 § är fråga om EG-typgodkännande, ska typgodkännandemyndigheten underrätta godkännandemyndigheterna i de övriga EES-staterna och i landskapet Åland samt Europeiska gemenskapernas kommission om de åtgärder som vidtagits, om så förutsätts i en EU-rättsakt. Anmälan ska göras utan dröjsmål i enlighet med det förfarande som anges i de rättsakter som nämns i 30 § 1 mom. Om det är fråga om typgodkännande med stöd av Genèveöverenskommelsen, ska typgodkännandemyndigheten underrätta godkännandemyndigheterna i de stater som tillämpar det aktuella reglementet om de åtgärder som vidtagits. En sådan anmälan får göras utan hinder av bestämmelserna om sekretess.

44 §

I annan stat godkända typer som inte stämmer överens med kraven

Om typgodkännandemyndigheten bedömer att fordon, komponenter eller separata tekniska enheter som godkänts i en annan EES-stat eller, om det är fråga om godkännande med stöd av Genèveöverenskommelsen, i en

stat som tillämpar E-reglementet i fråga och som åtföljs av ett intyg över överensstämmelse eller godkännandemärke inte stämmer överens med kraven på den godkända typen, ska typgodkännandemyndigheten begära att den stat som meddelat typgodkännandet ska kontrollera att tillverkade fordon, komponenter eller separata tekniska enheter stämmer överens med kraven på den godkända typen.

44 a §

Bristande överensstämmelse hos CE-märkta produkter

Om en behörig myndighet observerar att en cykel, en snöskoter, en komponent, ett system eller en separat teknisk enhet som släppts ut på marknaden och vars överensstämmelse med gällande krav är påvisad genom CE-märkning inte motsvarar de krav som ställs på produkten, ska den behöriga myndigheten handla så som bestäms i 42 § 1 och 2 mom. för att avlägsna sådana produkter från marknaden och begränsa deras fria rörlighet.

Den behöriga myndigheten ska underrätta kommissionen om vidtagna marknadstillsynsåtgärder i enlighet med vad som förutsätts i fråga om cykeln, snöskotern, komponenten, systemet eller den separata tekniska enheten i direktiv som tillämpas med stöd av denna lag eller i någon annan bestämmelse.

44 b §

Bristande överensstämmelse hos komponenter, separata tekniska enheter och cyklar

Om tillsynsmyndigheten observerar eller får kännedom om att sådana i 6 § 3 mom. avsedda komponenter eller separata tekniska enheter, som inte behöver ha godkänts särskilt för transportändamål, eller cyklar importerats, tillverkas för försäljning i Finland, saluförs, säljs eller överläts på annat sätt, ska tillsynsmyndigheten förfara enligt 42 § 1 och 2 mom.

Om åtgärder enligt 42 § 1 och 2 mom. inte leder till att komponenter, separata tekniska

enheter eller cyklar fås att uppfylla kraven, kan tillsynsmyndigheten bestämma att de komponenter, separata tekniska enheter eller cyklar som tillverkaren, importören och säljaren har i sin besittning ska förstöras eller bestämma hur det annars ska förfaras i fråga om dessa.

45 §

Tillsyn över överensstämmelse vid produktion

Vid överlåtelse av fordon, system, komponenter eller separata tekniska enheter ska tillverkaren och tillverkarens representant se till att fordonet, systemet, komponenten eller den tekniska enheten till sin konstruktion och utrustning samt sitt skick stämmer överens med den godkända typen eller förutsättningarna för CE-märkningen.

Tillverkaren eller tillverkarens representant ska utan dröjsmål underrätta typgodkännandemyndigheten om sådana uppgifter om bristande överensstämmelse hos en typ som kan leda till att typgodkännandet återkallas.

Innan typgodkännande beviljas ska typgodkännandemyndigheten försäkra sig om ett tillräckligt förfarande som garanterar effektiv tillsyn över produktionens överensstämmelse.

Utöver vad som bestäms i denna lag ska vid tillsynen över produktionens överensstämmelse tillämpas i fråga om EG-typgodkännande de förfaranden som föreskrivs i de rättsakter som nämns i 30 § 1 mom., och i fråga om E-typgodkännande det förfarande som föreskrivs i Genèveöverenskommelsen. Fordonsförvaltningscentralen meddelar närmare föreskrifter om hur förfarandena ovan ska tillämpas på tillsynen över produktionens överensstämmelse för nationellt typgodkännande.

Vid bedömning av och därmed förknippad tillsyn över överensstämmelse i fråga om en produkt som certifierats med CE-märkning tillämpas vad som bestäms i det direktiv eller i de bestämmelser som utfärdats om genomförande av direktivet.

46 §

Avtal om tillsyn över produktionens överensstämmelse

Innan typgodkännande beviljas ska den som ansöker om godkännande ingå ett avtal om tillsyn över produktionens överensstämmelse. Den som ansöker om EG- eller E-typgodkännande ska ingå ett avtal med den utsedda tekniska tjänsten. Den som ansöker om nationellt typgodkännande ska ingå ett avtal med antingen den utsedda tekniska tjänsten eller den godkända sakkunniga som avses i 48 §. Avtalet ska fogas till dokumenten i ansökan om typgodkännande.

Den som ansöker om godkännande kan ingå det avtal som avses i 1 mom. med typgodkännandemyndigheten, om det inte rimligen går att finna en utsedd teknisk tjänst eller en godkänd sakkunnig som utför tillsyn över produktionens överensstämmelse eller med den godkända sakkunniga. Avtalet med typgodkännandemyndigheten ingås för viss tid, högst fem år.

I avtalet om tillsyn över produktionens överensstämmelse avtalas om hur tillsynen ska verkställas. Kostnaderna för tillsynen över överensstämmelse betalas av den som ansökt om godkännande eller bedömning. Närmare bestämmelser om innehållet i avtalet utfärdas genom förordning av statsrådet.

Innehavaren av ett typgodkännande ska utan dröjsmål underrätta typgodkännandemyndigheten om att avtalet om tillsyn över produktionens överensstämmelse har ändrats eller upphört att gälla.

46 a §

Behörighet för den som utför tillsyn över överensstämmelse

Typgodkännandemyndigheten får när som helst kontrollera tillsynsmetoderna i fråga om överensstämmelse vid produktionsenheterna för de produkter den godkänt.

Typgodkännandemyndigheten, den utsedda tekniska tjänsten och den godkända sakkunniga har rätt att för tillsynen

1) få tillträde till platser där fordon, system, komponenter och separata tekniska enheter

tillverkas, lagras, säljs, installeras, repareras och kontrolleras,

2) ta prov på produktionen och med bestämda intervaller utföra tester eller kalkyler som föreskrivs i standarder som tillämpas med stöd av denna lag, i Europeiska gemenskapens rättsakter eller E-reglementen,

3) vid behov få tillgång till material som behövs för att kontrollera kvaliteten och överensstämmelsen i fråga om varje godkänd typ eller CE-märkt produkt,

4) kontrollera tillsynsmetoderna i fråga om produktionens överensstämmelse.

Kontroll och tillsyn får inte verkställas i lokaler som används för permanent boende. Om den tekniska tjänsten eller den godkända sakkunniga verkställer tillsynen över överensstämmelse med stöd av ett avtal som avses i 46 § 1 mom., ska den tekniska tjänsten eller den godkända sakkunniga tillämpa vad som bestäms i förvaltningslagen (434/2003), lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) och språklagen (423/2003).

Om tillsynen över produktionens överensstämmelse i fråga om en typgodkänd produkt inte verkställs så som förutsätts i bestämmelserna och det avtal om tillsyn över produktionens överensstämmelse som avses i 46 § 1 mom., kan typgodkännandemyndigheten ge tillverkaren en anmärkning eller varning. Om anmärkningen eller varningen inte leder till att bristerna i verksamheten avhjälpas inom utsatt tid, kan typgodkännandemyndigheten för viss tid eller helt och hållet återkalla sitt typgodkännande.

46 b §

Typgodkännanden upphör att gälla

Giltighetstiden för ett typgodkännande av fordon löper ut, om

1) nya bestämmelser om registrering, försäljning eller ibruktagande av fordonet träder i kraft och typgodkännandet inte har uppdaterats så att det motsvarar bestämmelserna,

2) tillverkningen av det typgodkända fordonet upphör slutgiltigt,

3) giltighetstiden för det tillstånd som avses i 78 § löper ut,

4) typgodkännandemyndigheten återkallar typgodkännandet.

Innehavaren av typgodkännande av fordon ska utan dröjsmål underrätta typgodkännandemyndigheten om att typgodkännandet giltighetstid löper ut enligt 1 mom. 1 och 2 punkten.

Närmare bestämmelser om hur giltighetstiden för ett typgodkännande av fordon, system, komponenter och separata tekniska enheter löper ut utfärdas genom förordning av statsrådet.

5 b kap.

Krav som gäller tekniska tjänster

47 §

Utsedda tekniska tjänster

Utsedda tekniska tjänster ska för påvisande av överensstämmelse utföra i 36 § avsedda eller med kvalitetskontrollen förknippade i 45 § 4 mom. avsedda kontroller, mätningar, tester, kalkyler och bedömningar eller de tester och bedömningar som behövs för påvisande av överensstämmelse hos komponenter och utrustning som avses i 78 § 2 mom. Ett godkännande som utsedd teknisk tjänst kan beviljas för viss tid. Tillverkaren kan godkännas som utsedd teknisk tjänst endast om så föreskrivs i den rättsakt av Europeiska gemenskapen som gäller de aktuella tekniska kraven. Typgodkännandemyndigheten kan godkännas som utsedda teknisk tjänst om myndigheten uppfyller kraven i denna paragraf.

Typgodkännandemyndigheten godkänner de utsedda tekniska tjänsterna på basis av en bedömning utifrån ansökan, om den tekniska tjänsten uppfyller kraven i följande standarder i fråga om den aktuella verksamheten:

1) standarden SFS-EN ISO/IEC 17025 som gäller testning för bedömning av överensstämmelse hos produkter,

2) standarden SFS-EN ISO/IEC 17020 som gäller tillsyn över tillverkarens eller en tredje parts testning för bedömning av produktions överensstämmelse,

3) standarden SFS-EN ISO/IEC 17021 som gäller bedömning av tillverkarens förfaran-

den för tillsyn över produktionens överensstämmelse,

4) standarden SFS-EN ISO/IEC 17020 som gäller testning för bedömning av produktions överensstämmelse.

På de villkor som avses i de standarder som nämns i 2 mom. får utsedda tekniska tjänster för utförandet av kontroller, mätningar, tester och kalkyler som entreprenör anlita en extern, kvalificerad tjänst med tillverkarens samtycke eller tillverkarens laboratorium eller mät- och testanordningar. Den utsedda tekniska tjänsten svarar för de kontroller, mätningar, tester, kalkyler och bedömningar som den anlidade tjänsten eller det anlidade laboratoriet gör och sörjer för att entreprenören följer de standarder som förutsatts för verksamheten. Om typgodkännandemyndigheten beslutar vilken entreprenör som ska anlitas, svarar typgodkännandemyndigheten för entreprenörens agerande.

47 a §

Bedömning av utsedda tekniska tjänsters kompetens

För bedömning av en teknisk tjänsts kompetens ska typgodkännandemyndigheten tillätta en bedömningsgrupp med medlemmar som är oavhängiga av den verksamhet som bedömningen gäller och som har de särskilda kunskaper som rör det tekniska område på vilket den tekniska tjänsten kommer att bedriva verksamhet. Bedömningsgruppens beslut om utseende av den tekniska tjänsten ska basera sig på en bedömningsrapport utifrån uppgifterna i de dokument som den ansökande tekniska tjänsten har lämnat in och utifrån bedömning av den tekniska tjänsten på plats. Som ett led i bedömningen godkänns ett giltigt ackrediteringsintyg som visar att kraven enligt de standarder som nämns i 47 § 2 mom. uppfylls som ett kompenserande bevis i stället för bedömning av den tekniska tjänstens kompetens och bedömning av den tekniska tjänstens verksamhet på plats.

Kompetensområdet för den tekniska tjänst som utses ska omfatta alla de bestämmelser och den verksamhet i fråga om vilka den tekniska tjänsten ansöker om att bli utsedd. Den

som utför testning för bedömningen av överensstämmelse med kraven får inte för samma uppdragsgivares räkning vara ledande bedömare av tillsynen över produktionens överensstämmelse.

Den tekniska tjänsten ska ha en ansvarsförsäkring som motsvarar omfattningen av dess verksamhet för att ersätta andra än indirekta skador som den tekniska tjänstens verksamhet orsakar en tillverkare eller tredje parter.

48 §

Godkända sakkunniga

Typgodkännandemyndigheten kan på ansökan godkänna en teknisk tjänst, en organisation som utför testning eller en enskild sakkunnig som godkänd sakkunnig för att utföra i 36 § 2 mom., 45 § 4 mom. eller 50 e § 2 mom. avsedda utredningar inom sitt kompetensområde som typgodkännandemyndigheten särskilt slagit fast i sitt beslut. Den godkända sakkunniga ska ha de anordningar som förutsätts för uppgifterna och yrkeskunskunnig personal. Vid bedömning av anordningarna och personalens kompetens iakttas i tillämpliga delar kraven enligt de standarder som nämns i 47 § 2 mom. 1 och 2 punkten och förfarandet enligt 47 a § 1 mom.

Fordonsförvaltningscentralen meddelar närmare föreskrifter om innehållet i de utredningar som avses i 1 mom. och om innehållet i de intyg som gäller eventuella kontroller, tester och kalkyler som behövs för utredningarna och i den beskrivning av verksamheten för godkända sakkunniga som förutsätts för beslut om godkännande.

49 §

Tillsyn över utsedda tekniska tjänster och godkända sakkunniga

De utsedda tekniska tjänsterna och de godkända sakkunniga ska föra register över sina kontroller, mätningar, tester, kalkyler och utredningar. De utsedda tekniska tjänsterna och de godkända sakkunniga ska underrätta typ-

godkännandemyndigheten om de upphör med sin verksamhet eller verksamheten ändras så att villkoren för utseende eller godkännande inte längre uppfylls.

Typgodkännandemyndigheten övervakar de utsedda tekniska tjänsternas och de godkända sakkunnigas verksamhet i fråga om den verksamhet som dessa med stöd av 47 eller 48 § har godkänts att utöva, och säkerställer regelbundet att de föreskrivna kraven uppfylls. För tillsynen har typgodkännandemyndigheten och de sakkunniga som den anlitat rätt att få tillträde till sådana lokaler i de utsedda tekniska tjänsterna och hos de godkända sakkunniga som inte används för permanent boende och där kontroller, mätningar, tester, kalkyler och utredningar görs och att utan hinder av bestämmelserna om sekretess få tillgång till material som gäller de utsedda tekniska tjänsternas och de godkända sakkunnigas oberoende samt personal, system, anordningar och redskap liksom kontroller, mätningar, tester, kalkyler och utredningar. Kostnaderna för tillsynen betalas av de utsedda tekniska tjänsterna och de godkända sakkunniga.

50 §

Återkallande av godkännande som beviljats en utsedd teknisk tjänst eller en godkänd sakkunnig

Om en utsedd teknisk tjänst eller en godkänd sakkunnig inte uppfyller föreskrivna krav eller i verksamhet som avses i detta kapitel handlar i strid med bestämmelserna, kan typgodkännandemyndigheten ge en anmärkning eller varning. Om anmärkningen eller varningen som ges till den utsedda tekniska tjänsten eller den godkända sakkunniga inte leder till att bristerna i verksamheten avhjälps, kan typgodkännandemyndigheten för viss tid återkalla beviljat godkännande. Godkännandet kan återkallas helt och hållet, om väsentliga brister eller försummelser framkommit i verksamheten för den utsedda tekniska tjänsten eller den godkända sakkunniga.

50 a §

Närmare bestämmelser om de tekniska tjänsterna

Närmare bestämmelser om förfarandet för godkännande av utsedda tekniska tjänster, om bedömningen och om innehållet i bedömningsrapporten och om anmälan om utsedda tekniska tjänster utfärdas närmare genom förordning av statsrådet. Genom förordning av statsrådet utfärdas vid behov också bestämmelser om de tidsfrister, krav, begränsningar och villkor som ska uppställas i samband med godkännandet av utsedda tekniska tjänster och godkända sakkunniga och som är nödvändiga för tillbörlig verksamhet samt om offentligt tillgängliga uppgifter om kompetensområdet.

5 c kap.

Enskilda godkännanden

50 b §

Rätt som gäller enskilt godkännande

Enskilt godkännande beviljas ett nytt fordon i kategori M, N eller O som säljs för användning i vägtrafik eller registreras första gången och som inte har typgodkänts. Ett typgodkänt fordon i kategori M, N eller O kan dock föras till enskilt godkännande, om det före den första registreringen har ändrats så att det beviljade typgodkännandet har upphört att gälla eller om det för fordonet i ett annat EES-land eller i landskapet Åland har beviljats ett sådant nationellt typgodkännande av små serier som inte har erkänts i Finland. Dessutom kan ett fordon i kategori M, N eller O som färdigställts under den sista etappen vid etappvis typgodkännande beviljas enskilt godkännande i stället för EG-typgodkännande eller nationellt typgodkännande av små serier.

I 29 a § 2 mom. bestäms om skyldighet att bevilja enskilt godkännande av bilar och bilsläpvnar som begagnade förts in i landet

någon annanstans ifrån än från en EES-stat eller från landskapet Åland.

50 c §

Krav som gäller enskilt godkännande

Ett fordon som beviljas enskilt godkännande ska till sina miljö- och trafiksäkerhets-egenskaper uppfylla de krav som gäller för EG-typgodkännande och nationellt typgodkännande av små serier. För fordon som beviljas enskilt godkännande kan dock genom förordning av kommunikationsministeriet bestämmas om smärre undantag från de tekniska kraven på fordonet.

50 d §

Förfarande vid enskilt godkännande

Fordonets tillverkare eller ägare eller, för deras räkning, en person som är stadigvarande bosatt inom en EES-stats territorium ska ansöka om enskilt godkännande.

Vid enskilt godkännande kontrolleras fordonets identifieringsuppgifter och övriga uppgifter som behövs för registreringen. Dessutom kontrolleras om fordonet till sin konstruktion, sina mått och sin utrustning stämmer överens med bestämmelserna. Vid enskilt godkännande tillämpas det förfarande som föreskrivs i den rättsakt som nämns i 30 § 1 mom. 1 punkten. Genom förordning av statsrådet kan utfärdas närmare bestämmelser om enskilda godkännanden och om registeranmälan av uppgifter om enskilda godkännanden.

50 e §

Påvisande av överensstämmelse med kraven vid enskilt godkännande

Komponenters, systems och separata tekniska enheters överensstämmelse med kraven kan vid enskilt godkännande påvisas

1) genom ett av den som ansöker om godkännande inlämnat intyg över EG-

typgodkännande av en godkännandemyndighet i en EES-stat eller i landskapet Åland eller en godkännandemärkning som påvisar ett godkännande enligt intyget,

2) genom ett intyg över E-typgodkännande av en godkännandemyndighet i en stat som tillämpar E-reglementet i fråga eller genom en godkännandemärkning som påvisar ett godkännande enligt intyget.

Utöver 1 mom. ska genom förordning av kommunikationsministeriet utfärdas bestämmelser om när överensstämmelse med de tekniska kraven kan påvisas

1) på basis av en utredning som motsvarar kompetensområdet för den tekniska tjänst som anmälts av en EES-stat eller en stat som tillämpar E-reglementet,

2) på basis av en utredning som motsvarar kompetensområdet för en godkänd sakkunnig som avses i 48 §,

3) genom någon annan än i 1 mom. avsedd godkännandemärkning i allmänt internationellt bruk som fästs på komponenten, systemet eller den separata tekniska enheten,

4) genom tillverkarens mätningar, kalkyler eller tester som baserar sig på förfaranden som används allmänt,

5) till smärre delar genom kontroller, mätningar, kalkyler och utredningar av den som beviljar enskilt godkännande.

50 f §

Intyg över enskilt godkännande

Sökanden ska få ett intyg över enskilt godkännande som är giltigt tre månader. Intygets giltighet upphör om ett fordon som tas i bruk första gången inte längre uppfyller de tekniska krav som gällde vid tidpunkten för ibruktagandet. Om fordonet inte har registrerats inom tre månader efter att intyget givits, kan intygets giltighet förlängas, om fordonet fortfarande uppfyller de tekniska krav som gällde vid tidpunkten för det första ibruktagandet.

Genom förordning av statsrådet utfärdas bestämmelser om intyget över enskilt god-

kännande och om fortsatt giltighet för intyget.

50 g §

Beviljare av enskilda godkännanden

Bestämmelser om beviljare av enskilda godkännanden utfärdades särskilt.

50 h §

Ibruktagande i en annan EES-stat eller i landskapet Åland av fordon som beviljats enskilt godkännande i Finland

Om ägaren av ett fordon som beviljats enskilt godkännande i Finland vill sälja, registrera eller ta i bruk fordonet i en annan EES-stat eller i landskapet Åland, ska typgodkännandemyndigheten på ansökan ge fordonets ägare ett utlåtande om de tekniska krav i enlighet med vilka fordonet har godkänts.

50 i §

Erkännande i Finland av godkännandet av ett fordon som beviljats enskilt godkännande i en annan EES-stat eller i landskapet Åland

Utifrån de dokument som sökanden lämnat in erkänner Finland ett enskilt godkännande som en annan EES-stat eller landskapet Åland beviljat med stöd av den rättsakt som nämns i 30 § 1 mom. 1 punkten, om det inte finns grundad anledning att misstänka att de tekniska bestämmelser enligt vilka godkännandet har beviljats inte motsvarar åtminstone de tekniska krav som i Finland gäller för enskilt godkännande. Fordonets överensstämmelse med kraven konstateras vid en registreringsbesiktning.

Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om det förfarande som ska iakttas vid erkännande av ett enskilt

godkännande som beviljats ett fordon i en annan EES-stat eller i landskapet Åland.

54 §

Godkännande och underkännande av fordon vid periodisk besiktning

Ett fordon ska godkännas vid periodisk besiktning, om det vid besiktningen inte har upptäckts sådana brister i överensstämmelsen hos fordonets konstruktioner eller utrustning som förutsätter ändringsbesiktning eller sådana fel eller brister som är betydande med tanke på trafiksäkerheten eller avsevärda med tanke på miljön. Om fordonet inte godkänns vid besiktningen ska det underkännas. Närmare bestämmelser om grunderna för underkännande utfärdas genom förordning av statsrådet.

60 §

Registreringsbesiktning

Innan ett motordrivet fordon och ett fordon som kopplats till detta eller till dess släpvagn registreras första gången ska det ha godkänts vid en registreringsbesiktning. För registreringsbesiktning behöver inte uppvisas ett i enlighet med 65 § förhandsanmält och som färdigt fordon typgodkänt fordon eller ett fordon som första gången ska tas i bruk och som har beviljats enskilt godkännande i Finland, om godkännandet av fordonet är i kraft vid tidpunkten för den första registreringen och att fordonets konstruktion eller utrustning inte har ändrats till de delar som granskats vid godkännandet.

Ett motordrivet fordon och ett fordon som kopplats till detta eller till dess släpvagn ska ha godkänts vid en registreringsbesiktning tidigast tre månader tidigare innan det åter tas i trafik, om

1) fordonet har varit registrerat i Finland, men har avregistrerats före den 2 november 2007,

2) fordonet har avställts för export utomlands eller till landskapet Åland och för registrering där, eller

3) fordonet på grund av skada har avställts på anmälan av en sammanslutning som sköter trafik- eller bilförsäkringsärenden.

Vid registreringsbesiktning kontrolleras fordonets identifieringsuppgifter och övriga uppgifter som behövs för registreringen. Dessutom kontrolleras om fordonet till sin konstruktion, sina mått och sin utrustning stämmer överens med bestämmelserna. Till den som företett fordonet för besiktning ges ett intyg över registreringsbesiktningen.

Intyget över registreringsbesiktningen av ett fordon som ska tas i bruk första gången är giltigt i tre månader. Giltigheten upphör om typgodkännandet eller det enskilda godkännandet av fordonet upphör att gälla eller om fordonet inte längre uppfyller de tekniska krav som gällde vid tidpunkten för det första ibruktagandet.

Begagnade fordons skick kontrolleras i samband med registreringsbesiktning. Fordonets skick kontrolleras inte, om inte den som företer fordonet för besiktning vill det, förutsatt att

1) fordonet inte alls behöver genomgå periodisk besiktning i Finland,

2) fordonet är så nytt att det ännu inte behöver genomgå periodisk besiktning i Finland, eller

3) fordonet har genomgått periodisk besiktning i en EES-stat eller i landskapet Åland och

a) ett intyg eller en kopia av intyget företes,

b) besiktningen fortfarande är giltig med beaktande av de tidsfrister som gäller för besiktningens periodicitet i Finland, samt

c) innehållet i besiktningen motsvarar kraven enligt bestämmelserna om periodisk besiktning i Europeiska gemenskapen; i samband med registreringsbesiktning kontrolleras dock alla objekt som anges i bestämmelserna om periodisk besiktning i Finland och som inte har kontrollerats vid periodisk besiktning i en EES-stat eller i landskapet Åland.

Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om registreringsbesiktningen, intyget över registreringsbesiktning och registeranmälan av uppgifter om re-

gistreringsbesiktningen. Genom förordning av statsrådet kan också föreskrivas att ett fordon, med avvikelse från 1 och 2 mom., inte behöver föras till registreringsbesiktning, om detta inte är nödvändigt

- 1) för identifiering av fordonet,
- 2) för registeranmälan av uppgifter om fordonet,
- 3) för kontroll av om fordonet uppfyller kraven i de fordonsspecifika bestämmelserna, eller
- 4) av andra likartade skäl.

60 a §

Påvisande av överensstämmelse med kraven vid registreringsbesiktning

Om ett fordon godkänns för trafik på basis av registreringsbesiktning, kan uppfyllandet av kraven på fordonets struktur, mått eller utrustning påvisas så som avses i 50 e § 1 mom. Genom förordning av kommunikationsministeriet utfärdas dessutom bestämmelser om när överensstämmelse i fråga om de tekniska kraven kan påvisas så som avses i 50 e § 2 mom. 1—4 punkten eller till smärre delar genom besiktningsförrättarens kontroller, mätningar, kalkyler och utredningar.

Ett giltigt EG-typgodkännande eller ett giltigt nationellt typgodkännande av små serier som beviljats fordonet eller erkänts i Finland betraktas som bevis på överensstämmelse.

Vid påvisande av överensstämmelse vid registreringsbesiktning ska beaktas det intyg över enskilt godkännande som fordonet beviljats i en annan EES-stat eller i landskapet Åland eller något annat intyg som beviljats av en myndighet och av vilket framgår de kontroller som fordonet genomgått.

60 b §

Godkännande och underkännande av fordon vid registreringsbesiktning

Ett fordon som i Finland första gången godkänns för trafik i samband med registre-

ringsbesiktning ska godkännas i fråga om överensstämmelse, om fordonet uppfyller de tekniska kraven. Ett fordon som registrerats i någon annan EES-stat eller i landskapet Åland och som begagnat förts in i landet ska i fråga om överensstämmelse godkännas i samband med registreringsbesiktning också om det påvisas att fordonet uppfyller sådana gällande tekniska krav i det tidigare registreringslandet som motsvarar minst de tekniska krav som gäller i Finland.

Om fordonets skick kontrolleras i samband med registreringsbesiktningen, ska 54 § tillämpas i fråga om godkännande och underkännande.

Om fordonet inte godkänns vid registreringsbesiktningen ska det underkännas. Närmare bestämmelser om grunderna för underkännande utfärdas genom förordning av statsrådet.

62 §

Kopplingsbesiktning

Ett fordon i kategori M eller N och ett annat fordon i kategori O än en släpanordning som ska kopplas till fordonet eller dess släpvagn ska föras till kopplingsbesiktning innan kombinationen tas i bruk, om det är fråga om en fordonskombination som godkänts för specialtransporter eller om fordonets mekaniska kopplingsanordningar, kopplingen av elledningarna och, i fråga om ett fordon som är försett med tryckluftsbrömsar, dimensioneringen och placeringen av släpbrömskopplingarna avviker från de kopplingsanordningar som allmänt används i fordon.

63 §

Tillämpning av bestämmelserna om periodisk besiktning på övriga besiktningar

Bestämmelserna i 52, 55—57 och 59 § tillämpas på registrerings-, ändrings- och kopp-

lingsbesiktning. Registreringsbesiktning får dock utföras trots förbudet i 52 §. I fråga om godkännande och underkännande av fordon vid ändrings- och kopplingsbesiktning ska 54 § tillämpas.

64 a §

Undantag från registreringsskyldigheten

Registreringsskyldigheten enligt 8 § och anmälningsskyldigheten enligt 64 § gäller inte

- 1) andra terrängfordon än snöskotrar,
- 2) motorredskap, byggda eller utrustade för produktion av skörd, skördebärgning eller väghållning, eller sådana traktorer eller motsvarande motorredskap som är avsedda att styras av gående,
- 3) släpvagnar som är avsedda att kopplas till fordon i kategori L, traktorer, motorredskap eller terrängfordon,
- 4) släpanordningar med undantag för släpanordningar för koppling till bil,
- 5) slädar.

66 §

Första registrering av fordon

I 80 och 81 § finns bestämmelser om rätt att vägra registrera fordon som utgör allvarlig fara för trafiksäkerheten eller medför olägenheter för miljön eller hälsan.

69 §

De sista fordonen i serien

Godkännandemyndigheten kan på ansökan av tillverkaren eller tillverkarens representant bevilja undantag från de krav som grundar sig på Europeiska gemenskapens rättsakter om fordonens konstruktion och utrustning, om inte något annat föreskrivs i dem,

- 1) för högst 6 månader från att kraven i fråga om fordonet trätt i kraft eller, om den

tid undantagen är i kraft går ut i slutet av ett kalenderår, för 7 månader för ett färdigt fordon i kategori L, motorredskap eller terrängfordon,

- 2) för högst 12 månader från det att kraven i fråga om fordonet har trätt i kraft eller, om den tid undantaget är i kraft går ut i slutet av ett kalenderår, för 13 månader för fordon i kategori L, motorredskap och terrängfordon som godkänns utifrån etappvis typgodkännande,

- 3) för högst 12 månader från det att kraven i fråga om fordonet trätt i kraft för färdiga fordon i kategori M, N eller O,

- 4) för högst 18 månader från det att kraven i fråga om fordonet trätt i kraft för fordon i kategori M, N eller O som färdigställts som ett resultat av den sista etappen vid etappvis typgodkännande,

- 5) för högst 24 månader från det att kraven i fråga om fordonet trätt i kraft för färdiga fordon i kategori T₁—T₃,

- 6) för högst 30 månader från det att kraven i fråga om fordonet trätt i kraft för fordon i kategori T₁—T₃ som färdigställts som ett resultat av den sista etappen vid etappvis typgodkännande.

Undantag enligt 1 mom. kan beviljas för högst 10 procent av samma tillverkares fordon i kategori M₁ och för 30 procent av samma tillverkares fordon i varje annan fordonskategori vilka tagits i bruk i Finland under det föregående kalenderåret eller de föregående 12 månaderna. Fordonsantalet enligt det nämnda procenttalet avrundas uppåt till närmaste hela tal.

Med avvikelse från 2 mom. kan i fråga om fordon i kategori T₁—T₃ undantag beviljas för högst 10 procent av alla de fordon av typerna i fråga som tagits i bruk i Finland under de två föregående åren. Maximiantalet i fråga får dock inte understiga 20.

Undantaget i 1—3 mom. tillämpas endast på fordon som

- 1) fanns inom EES-staternas territorium när typgodkännandet upphörde att gälla,

- 2) har ett giltigt intyg över överensstämmelse eller ett intyg över giltigt nationellt typgodkännande, som utfärdats medan de aktuella fordonens typgodkännande fortfarande var giltigt, och som

3) ännu inte hade registrerats eller tagits i bruk förrän nämnda typgodkännande upphörde att gälla.

Bestämmelser om förfarandet, tidsfristerna och registeranteckningarna om undantag vid beviljande av undantag för de sista fordonen i serien utfärdas genom förordning av kommunikationsministeriet.

10 kap.

Rätt att använda fordon, komponenter och separata tekniska enheter och förhindrande av användning samt reparationsskyldighet

78 §

Komponenter och tekniska enheter som kräver tillstånd

Ett fordon eller dess släpvagns komponenter eller utrustning som kan medföra en betydande risk vad gäller korrekt funktion av system som är nödvändiga för fordonets säkerhet eller för dess miljöprestanda får bjudas ut för försäljning, säljas eller tas i bruk endast om typgodkännandemyndigheten har beviljat tillstånd för det.

I fråga om ansökan om, beviljande och ändring av det tillstånd som avses i 1 mom., märkning och förpackning av komponenter eller utrustning, tillverkarens anmälningar och säkerställande av produktionens överensstämmelse tillämpas de förfaranden som föreskrivs i eller har godkänts med stöd av den rättsakt som nämns i 30 § 1 mom. 1 punkten.

Om typgodkännandemyndigheten observerar att villkoren för beviljande av det redan gällande tillståndet som avses i 1 mom. inte uppfylls, ska den begära att tillverkaren av komponenten eller utrustningen vidtar behövliga åtgärder för att säkerställa att komponenten eller utrustningen på nytt fås att stämma överens med kraven. Om komponenten eller utrustningen trots begäran inte fås att stämma överens med kraven, ska typgodkännandemyndigheten återkalla tillståndet.

Tillstånd som motsvarar tillstånd enligt 1 mom. och som beviljats i någon annan EES-stat än Finland eller i landskapet Åland och som fortfarande är giltiga är giltiga också i Finland.

Genom förordning av kommunikationsministeriet utfärdas vid behov närmare bestämmelser om de komponenter och den utrustning som avses i 1 mom. och om det förfarande som avses i 2 mom.

79 §

Marknadstillsyn som gäller fordon, komponenter och separata tekniska enheter

Fordonsförvaltningscentralen är tillsynsmyndighet i fråga om tillverkning av och handel med fordon, system, komponenter, separata tekniska enheter och utrustning som nämns i 6 § 2 och 3 mom. Tullverket är tillsynsmyndighet i fråga om övervakning av import från länder utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet till Finland.

Förbudet enligt 6 § 2 och 3 mom. gäller inte fordon, komponenter eller separata tekniska enheter, vilka på grund av slitage eller av någon annan orsak är odugliga för det ursprungliga ändamålet, om detta anges synligt genom en anteckning på de fordon, komponenter eller separata tekniska enheter som saluförs eller på deras förpackningar eller om det annars klart framgår att ett fordon, en komponent eller en separat teknisk enhet säljs som skrot eller för något annat ändamål än för att som sådana användas i trafik.

80 §

Fordon, system, komponenter eller separata tekniska enheter som medför fara

Om typgodkännandemyndigheten bedömer att något fordon eller system eller någon komponent eller separat teknisk enhet som avses i de rättsakter som nämns i 30 § 1 mom. medför allvarlig fara för trafiksäkerhe-

ten, arbetarskyddet, miljön eller hälsan trots att den är försedd med ett giltigt intyg över överensstämmelse, kan typgodkännandemyndigheten för en tid av högst sex månader förbjuda första registrering eller försäljning av ett sådant fordon, ett sådant system, en sådan komponent eller en sådan teknisk enhet. Typgodkännandemyndigheten ska utan dröjsmål och utan hinder av bestämmelserna om sekretess anmäla detta till godkännandemyndigheterna i de övriga EES-staterna och i landskapet Åland, godkännandemyndigheterna i de stater som tillämpar E-reglementet i fråga, Europeiska gemenskapernas kommission och, om så förutsätts i en rättsakt som nämns i 30 § 1 mom., tillverkaren av fordonet samt uppge grunderna för sitt beslut.

Om en medlemsstat som meddelat typgodkännande gör en fara som avses i 1 mom. och som anmälts till den stridig, ska typgodkännandemyndigheten försöka lösa meningskiljaktigheten genom samråd med den myndighet som beviljat godkännandet.

Om Fordonsförvaltningscentralen bedömer att en komponent eller separat teknisk enhet som är försedd med CE-märkning enligt denna lag eller med stöd av den utfärdade bestämmelser medför allvarlig fara för trafiksäkerheten, arbetarskyddet, miljön eller hälsan trots att den är försedd med tillräckliga märkningar, kan Fordonsförvaltningscentralen förbjuda att sådana komponenter och separata tekniska enheter säljs eller tas i bruk. I sådana fall ska den behöriga myndigheten förfara enligt 44 a §.

Om en cykel eller någon annan än en typgodkänd komponent eller separat teknisk enhet medför fara för förarens hälsa eller egendom, ska lagen om konsumtionsvarors och konsumenttjänsters säkerhet (75/2004) tillämpas.

81 §

Åtgärder som förutsätts när i Finland godkända typer samt fordon som beviljats enskilt godkännande medför fara

Om fordon, system, komponenter, separata tekniska enheter eller utrustning som bevil-

jats typgodkännande eller enskilt godkännande i Finland medför fara som avses i 80 § 1 mom., ska typgodkännandemyndigheten försäkra sig om att faran undanröjs. I detta syfte har typgodkännandemyndigheten rätt att

1) temporärt eller permanent förbjuda att de farliga fordonen, system, komponenterna eller de separata tekniska enheterna tillverkas, saluförs, registreras första gången, säljs eller överläts på annat sätt samt används,

2) kräva att sådana ändringar görs i fordonen, system, komponenterna eller de separata tekniska enheterna att faran undanröjs, och kräva att resultatet påvisas,

3) förplikta den som tillverkar, importerar eller säljer fordon, komponenter eller separata tekniska enheter att offentligt meddela att en fara sammanhänger med fordonen, komponenterna eller enheterna samt vid behov själv lämna ett sådant meddelande på tillverkarens, importörens eller säljarens bekostnad,

4) förplikta tillverkaren, importören eller säljaren att ersätta kostnaderna för testning och undersökning, om typgodkännandemyndigheten utövar någon av de rättigheter som avses i 1—3 punkten.

Tillverkaren, importören eller säljaren ska utan dröjsmål informera typgodkännandemyndigheten om fara som kan föranleda verksamhet enligt 1 mom. 1—3 punkten.

Typgodkännandemyndigheten kan förena det förbud samt den ändrings- eller anmälningssupplemaning den meddelat tillverkaren, importören eller säljaren med vite eller hot om tvångsutförande så som bestäms i viteslagen. Typgodkännandemyndigheten ska betala kostnaderna för en åtgärd som vidtas genom tvångsutförande. Kostnaderna får utan dom eller beslut drivas in hos parten i den ordning som föreskrivs i lagen om verkställighet av skatter och avgifter.

82 §

Verkställande av marknadstillsyn

För utförande av marknadstillsyn eller kontroll i anslutning till den har polisen, tillsynsmyndigheten och av tillsynsmyndigheten befullmäktigade sakkunniga rätt att få tillträ-

de till den plats där den som importerar, tillverkar eller säljer fordon, komponenter och separata tekniska enheter tillverkar, lagrar och säljer dem, att för undersökning ta prov och att utan hinder av bestämmelserna om sekretess få behövliga handlingar och uppgifter om egenskaper hos och godkännande av fordonen, komponenterna och de separata tekniska enheterna. Kontroll och tillsyn får dock inte verkställas i lokaler som används för permanent boende. Tillsynsmyndigheten har rätt att förbjuda att misstänkta fordon, komponenter och separata tekniska enheter importeras, tillverkas och överläts under den tid undersökningen pågår. Undersökningen ska utföras i brådskanie ordning.

86 §

Skyldighet att reparera fordon och återkallning

Om sådana fel eller avvikelser som medför allvarlig fara för trafiksäkerheten eller avsevärd olägenhet för miljön eller hälsan konstateras i en fordons typ i kategori M, N, O eller L som godkänts för användning i trafik i Finland eller i en del av fordonen av en sådan typ, ska fordonstillverkaren, tillverkarens representant och importören underrätta Fordonsförvaltningscentralen om alla pågående återkallningskampanjer, de objekt som ska repareras och kännetecknen för utförd reparation så snart fordonstillverkaren har inlett en återkallningskampanj för en sådan fordons typ i Finland eller någon annanstans inom en EES-stats territorium. Fordonstillverkaren, tillverkarens representant och importören ska se till att felet eller avvikelsen avhjälpas i fråga om alla nämnda fordon som används i Finland. Tillverkaren, tillverkarens representant och importören ska underrätta Fordonsförvaltningscentralen om när återkallningskampanjen har slutförts och alla fordon har reparerats.

Om tillverkaren av en fordons typ, tillverkarens representant eller importören försummar sin underrättelseskyldighet i fråga om en återkallningskampanj enligt 1 mom., kan

Fordonsförvaltningscentralen förelägga den försumlige vite enligt viteslagen.

86 a §

Avlägsnande av fordon från marknaden

Om en tillverkare av fordon som beviljats EG-typgodkännande i Finland är tvungen att i enlighet med den rättsakt som nämns i 30 § 1 mom. 1 punkten från marknaden avlägsna fordon som redan sålts, registrerats eller tagits i bruk på grund av att ett eller flera system eller en eller flera komponenter eller separata tekniska enheter som monterats på fordonet medför allvarlig fara för trafiksäkerheten, hälsan eller miljön, ska tillverkaren omedelbart underrätta typgodkännandemyndigheten om detta. Tillverkaren ska föreslå typgodkännandemyndigheten korrigering åtgärder med vilka tillverkaren undanröjer den fara som avses ovan. Typgodkännandemyndigheten ska utan dröjsmål meddela godkännandemyndigheterna i andra EES-stater och i landskapet Åland de föreslagna åtgärderna och se till att åtgärderna faktiskt genomförs.

Efter att ha fått det meddelande om korrigering åtgärder för undanröjande som avses i 1 mom. och som lämnats in av en godkännandemyndighet i en annan EES-stat eller i landskapet Åland, ska typgodkännandemyndigheten se till att åtgärderna genomförs i Finland. Om typgodkännandemyndigheten anser att åtgärderna är otillräckliga eller om de inte har genomförts tillräckligt snabbt, ska myndigheten utan dröjsmål informera den godkännandemyndighet som beviljat EG-typgodkännandet.

Om typgodkännandemyndigheten inte själv godtar tillverkarens åtgärder enligt 1 mom. eller om myndigheten får ett i 2 mom. avsett meddelande av en godkännandemyndighet i en annan EES-stat eller i landskapet Åland, ska typgodkännandemyndigheten underrätta tillverkaren om detta. Om tillverkaren inte föreslår och genomför effektiva korrigering åtgärder, ska typgodkännandemyndigheten vidta behövliga skyddsåtgärder, inbegripet återkallelse av EG-typgodkännandet. Vid återkallelse av EG-typgodkännandet ska typ-

godkännandemyndigheten inom 20 arbetsdagar underrätta tillverkaren, godkännandemyndigheterna i andra EES-stater och i landskapet Åland och Europeiska gemenskapernas kommission om detta med rekommenderad post eller på likvärdigt elektroniskt sätt.

93 §

Fordonstillverkarens och importörens särskilda anvisningar för Fordonsförvaltningscentralen

93 a §

Fordonstillverkarens och släpvnstillverkarens anvisningar för användaren av fordonet

Tillverkaren av ett fordon och dess släpvagn ska tillhandahålla teknisk information och anvisningar avsedda för användarna så som avses i artikel 37 i det direktiv som nämns i 30 § 1 mom. 1 punkten.

93 b §

Övriga anvisningar i fråga om tillverkare av typgodkända fordon, komponenter och separata tekniska enheter

Tillverkaren av typgodkända fordon ska förse tillverkarna av komponenter eller separata tekniska enheter med alla de uppgifter som behövs för EG-typgodkännande av komponenterna eller de separata tekniska enheterna eller för beviljande av ett tillstånd enligt 78 §. Fordonstillverkare har rätt att kräva att tillverkarna av komponenter och separata tekniska enheter ingår avtal om att information som inte är allmänt tillgänglig ska hållas konfidentiell.

Om en tillverkare av komponenter eller separata tekniska enheter är innehavare av ett intyg över EG-typgodkännande som i enlighet med den rättsakt utfärdad av Europeiska gemenskaperna som beviljandet av godkännandet grundar sig på omfattar begränsningar för användningen eller särskilda monteringskrav, ska tillverkaren förse fordonstillverkaren med detaljerad information om detta.

Om så föreskrivs i de rättsakter som nämns i 30 § 1 mom. ska tillverkaren av komponenter eller separata tekniska enheter i anslutning till komponenterna eller de separata tekniska enheterna tillhandahålla anvisningar som gäller begränsningar för användningen eller särskilda monteringskrav.

Närmare bestämmelser om underrättelse om begränsningar för användningen och särskilda monteringskrav utfärdas vid behov genom förordning av statsrådet.

93 c §

Beskrivning

Om användningen eller installationen i fordon av andra än typgodkända komponenter eller separata tekniska enheter avsevärt påverkar trafiksäkerheten eller miljön och användningen eller installationen i fordon inte är uppenbar utan anvisningar, ska överlåtaren se till att komponenten och den separata tekniska enheten, då den säljs eller annars överläts som ny, åtföljs av en finsk- och svenskspråkig beskrivning av korrekt användning av komponenten och den separata tekniska enheten, av installation av en komponent och separat teknisk enhet avsedd att installeras i ett fordon och av övriga nödvändiga omständigheter.

Närmare bestämmelser om hur beskrivningen ska ges och om dess innehåll utfärdas genom förordning av statsrådet.

96 §

Fordonsförseelse

Den som uppsåtligen eller av oaktsamhet

1) bryter mot det krav som föreskrivs om fordonets säkerhet, överensstämmelse med kraven och manöveregenskaper i 4 §,

2) underlåter att fullgöra den reparationskyldighet som föreskrivs i 5 eller 57 §,

3) bryter mot användningsförbud eller körförbud enligt 6 § 1 mom. eller 8, 51, 56, 57, 75, 84 eller 85 §,

4) bryter mot det förbud mot tillverkning, import, saluföring, försäljning eller annan överlåtelse som föreskrivs i 6 § 2 eller 3 mom.,

5) bryter mot det förbud att ändra ett fordons konstruktion som föreskrivs i 7 §,

6) underlåter att fullgöra den skyldighet att hålla ett fordon trafikdugligt som föreskrivs i 9 §,

7) underlåter att fullgöra den skyldighet att ha med sig intyget över besiktning som föreskrivs i 58 § eller underlåter att fullgöra den besiktningsskyldighet som föreskrivs i 61 eller 62 §,

8) försummar att göra anmälan om ett fordons registeruppgifter enligt 64 § eller försummar skyldigheten enligt 66 a § att ha med sig registreringsintyg,

9) bryter mot kravet i 66 a § om användning, fastsättning eller skötsel av registreringstecken, registreringsskyltar, förflyttningsmärken eller nationalitetsbeteckningar,

10) använder ett i 66 f § avsett provnummerintyg eller förflyttningsstillstånd i strid med paragrafen eller bestämmelser som utfärdats med stöd av den,

11) bryter mot skyldigheten enligt 71 § att tillåta utförandet av teknisk vägkontroll,

12) vägrar att visa upp de handlingar som avses i 71 § eller att lämna de handlingar som avses i 93 § eller att ge i 71 § avsedda personer tillträde till fordonet eller i 82 § avsedda myndigheter eller personer tillträde till den plats där den som importerar, tillverkar eller säljer fordon, komponenter eller separata tekniska enheter tillverkar, lagrar eller säljer dem eller att ta prov för undersökningar eller att få behövliga handlingar eller uppgifter om egenskaperna hos eller godkännandet av fordon, komponenter eller separata tekniska enheter,

13) försummar att ge den beskrivning som föreskrivs i 93 c §,

14) utför installations- och reparationsarbeten enligt 87 § utan behörigt tillstånd eller i strid med den begränsning som föreskrivs i 90 §,

15) vägrar att ge i 91 § avsedda myndigheter eller personer tillträde till den plats där system, komponenter eller separata tekniska enheter installeras eller repareras,

16) bryter mot de bestämmelser om specialtransportfordon eller utförande av specialtransporter som utfärdats med stöd av 99 §,

17) underlåter att fullgöra den skyldighet enligt 78 § att skaffa tillstånd för att bjuda ut

för försäljning eller sälja komponenter och tekniska enheter,

18) bryter mot ett säljförbud som meddelats med stöd av 80 § 1 mom. eller anmäler ett sådant fordon för första registrering,

19) försummar att lämna sådan information som föreskrivs i en EU-förordning som innehåller tekniska krav och hänför sig till de rättsakter som nämns i 30 § 1 mom. som kan leda till att fordon, komponenter, separata tekniska enheter eller utrustning avlägsnas från marknaden,

20) underlåter att fullgöra sin anmälningskyldighet enligt 45 § 2 mom., 46 § 4 mom., 81 § 2 mom. eller 86 a § 1 mom.,

21) underlåter att fullgöra den skyldighet som ålagts tillverkaren att tillhandahålla material som avses i 46 a § 2 mom. 3 punkten eller material som behövs för verksamhet enligt 49 §,

22) försummar att tillhandahålla information som avses i 93, 93 a och 93 b §, eller

23) bryter mot det förbud att på andra fordon använda färgsättningen och emblemen på polisfordon och gränsbevakningsväsendets fordon som föreskrivs i 20 § 4 mom.,

ska, om inte strängare straff för gärningen föreskrivs någon annanstans i lag, för *fordonsförseelse* dömas till böter.

För fordonsförseelse döms också den som uppsåtligt ger en utsedd teknisk tjänst, en godkänd sakkunnig eller en beviljare av enskilda godkännanden information som till sin juridiska betydelse är inkorrekt vid kontroller, mätningar eller tester som utförs för förfarandet för godkännande av fordon, komponenter, separata tekniska enheter eller utrustning eller vid tester eller bedömningar som utförs för tillsyn över produktionens överensstämmelse.

96 a §

Hänvisningar till strafflagen

Bestämmelser om straff för äventyrande av trafiksäkerheten finns i 23 kap. 1 § i strafflagen (39/1889).

Bestämmelser om straff för ingivande av osant intyg till en myndighet finns i 16 kap. 8 § i strafflagen.

1. Denna lag träder i kraft den 20 . Lagens 3 § 23 punkt träder dock i kraft den 1 januari 2011.

2. De bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av fordonslagen förblir i kraft till dess något annat bestäms eller föreskrivs.

3. EG-typgodkännanden av fordon i kategori M, N och O erkänns från och med den 29 april 2009.

4. EG-typgodkännandeskyldigheten enligt 32 § tillämpas från och med den 29 april 2009 på ett fordon som är av en ny fordonstyp i kategori M₁. Enligt direktiv som nämns i 30 § 1 mom. tillämpas på ett fordon som är avsett för specialbruk i kategori M₁ och som hör till en ny fordonstyp EG-typgodkännandeskyldigheten dock från och med den 29 april 2011 och från och med den 29 april 2012 på alla fordon som är avsedda för specialbruk i kategori M₁ och som tas i bruk första gången.

5. EG-typgodkännandeskyldigheten enligt 32 § tillämpas från och med den 29 oktober 2010 på ett ej färdigbyggt och färdigbyggt fordon som är av ny fordonstyp i kategori N₁ samt oberoende av fordonstypens ålder på alla ej färdigbyggda och färdigbyggda fordon i kategori N₁ från och med den 29 oktober 2011. Enligt direktiv som nämns i 30 § 1 mom. tillämpas på ett fordon som är avsett för specialbruk i kategori N₁ och som hör till en ny fordonstyp EG-typgodkännandeskyldigheten dock från och med den 29 oktober 2012 och från och med den 29 oktober 2014 på alla fordon som är avsedda för specialbruk i kategori N₁ och som tas i bruk första gången. I fråga om ett etappvis färdigbyggt fordon i kategori N₁ tillämpas EG-typgodkännandeskyldigheten på fordon av en ny fordonstyp från och med den 29 oktober 2011 och från och med den 29 april 2013 på alla etappvis färdigbyggda fordon i kategori N₁ som tas i bruk första gången.

6. EG-typgodkännandeskyldigheten enligt 32 § tillämpas från och med den 29 oktober 2010 på ett ej färdigbyggt och färdigbyggt fordon som är av en ny fordonstyp i kategori N₂, N₃, O₁, O₂, O₃ och O₄ samt oberoende av

fordonstypens ålder på alla ej färdigbyggda och färdigbyggda fordon i kategori N₂, N₃, O₁, O₂, O₃ och O₄ från och med den 29 oktober 2012.

7. EG-typgodkännandeskyldigheten enligt 32 § tillämpas från och med den 29 april 2009 på ett ej färdigbyggt och färdigbyggt fordon som är av en ny fordonstyp i kategori M₂ och M₃ samt oberoende av fordonstypens ålder på alla ej färdigbyggda och färdigbyggda fordon i kategori M₂ och M₃ från och med den 29 oktober 2010. EG-typgodkännande för ett ej färdigbyggt och färdigbyggt fordon som är av en ny fordonstyp i kategori M₂ och M₃ kan dock på begäran av tillverkaren ersättas med ett nationellt typgodkännande före den 29 april 2010 om fordonen, deras system, komponenter och separata tekniska enheter har typgodkänts i enlighet med de rättsakter som räknas upp i del I i bilaga IV till det direktiv som nämns i 30 § 1 mom. 1 punkten.

8. Enligt direktiv som nämns i 30 § 1 mom. tillämpas på ett fordon som är avsett för specialbruk i kategori N₂, N₃, M₂, M₃, O₁, O₂, O₃ och O₄ och som hör till en ny fordonstyp EG-typgodkännandeskyldigheten från och med den 29 oktober 2012 och från och med den 29 oktober 2014 på alla fordon som är avsedda för specialbruk i kategori N₂, N₃, M₂, M₃, O₁, O₂, O₃ och O₄ och som tas i bruk första gången.

9. EG-typgodkännandeskyldigheten enligt i 32 § tillämpas från och med den 29 oktober 2012 på ett etappvis färdigbyggt fordon som är av en ny fordonstyp i kategori N₂ och N₃ samt från och med den 29 oktober 2014 på alla etappvis färdigbyggda fordon i kategori N₂ och N₃ som tas i bruk första gången, på ett etappvis färdigbyggt fordon av en ny fordonstyp i kategori M₂ och M₃ från och med den 29 april 2010 och från och med den 29 oktober 2011 på alla etappvis färdigbyggda fordon i kategori M₂ och M₃ som tas i bruk första gången samt från och med den 29 oktober 2011 på ett etappvis färdigbyggt fordon av en ny fordonstyp i kategori O₁, O₂, O₃ och O₄ och från och med den 29 oktober 2013 på alla etappvis färdigbyggda fordon i kategori O₁, O₂, O₃ och O₄ som tas i bruk första gången. EG-typgodkännande för ett etappvis färdigbyggt fordon i kategori M₂ och M₃ kan

dock begäran av tillverkaren ersättes med ett nationellt typgodkännande före den 29 april 2011 om fordonen, deras system, komponenter och separata tekniska enheter har typgodkänts i enlighet med de rättsakter som räknas upp i del I i bilaga IV till det direktiv som nämns i 30 § 1 mom. 1 punkten.

10. De avtal om tillsyn över produktionens överensstämmelse som ingåtts med Fordonsförvaltningscentralen och som gäller när denna lag träder i kraft fortsätter att gälla utan ändringar, dock högst till den 1 maj 2014.

11. De godkännanden av tekniska tjänster som gäller när denna lag träder i kraft fortsätter att gälla utan ändringar.

12. Vid påvisande av överensstämmelse vid registreringsbesiktning och enskilt godkännande kan de förfaranden för registreringsbesiktning som gäller vid ikraftträdandet tillämpas till och med den 31 december 2009.

13. Bestämmelsen om registreringsskylldighet för släpanordningar för koppling till bil i 64 a § 4 punkten ska tillämpas på fordon

som tas i bruk första gången från och med den 1 januari 2011 och på övriga fordon från och med den 1 januari 2015.

14. Lagens 30 § 1 mom., 31, 32, 34, 40 och 69 § ska tillämpas i fråga om fordon i kategori T₁—T₃ och C samt i fråga om trafiktraktorer från och med den 1 juli 2009 på alla fordon som tas i bruk första gången.

15. Under tiden mellan denna lags ikraftträdande och de tillämpningstidpunkter som anges i 4—9, 13 och 14 mom. tillämpas på de fordon och system, komponenter och separata tekniska enheter i dessa vilka avses i nämnda lagrum de bestämmelser som gäller vid lagens ikraftträdande.

16. Ärenden som är anhängiga när denna lag träder i kraft ska behandlas och avgöras med stöd av de bestämmelser som gäller vid ikraftträdandet.

17. Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

2.

Lag**om ordnande av enskilt godkännande av fordon**

I enlighet med riksdagen beslut föreskrivs:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Lagens tillämpningsområde

I denna lag finns bestämmelser om beviljande av enskilt godkännande enligt fordonslagen (1090/2002).

I fordonslagen och med stöd av den föreskrivs om förutsättningarna för beviljande av enskilt godkännande och om annat innehåll i enskilt godkännande samt om ibruktagande i Finland enskilt godkännande i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet än Finland.

2 §

Definitioner

I denna lag avses med:

1) *enskilt godkännande* enskilt godkännande enligt fordonslagen, till enskilt godkännande hör dessutom registrering i fordonstrafikregistret av uppgifter om fordon,

2) *beviljare av enskilt godkännande* instanser med vilka Fordonsförvaltningscentralen har ingått avtal om beviljande av enskilt godkännande av fordon.

Beviljaren av enskilt godkännande kan komma överens med den som söker enskilt godkännande att beviljaren i samband med beviljandet av enskilt godkännande utför sådana mindre kontroller, mätningar, kalkyler och utredningar enligt 50 e § 2 mom. 5 punkten i fordonslagen som behövs för att påvisa överensstämmelse med kraven. Dessa åtgär-

der anses då utgöra en del av ett enskilt godkännande.

3 §

Fordonsförvaltningscentralens ansvar för enskilda godkännanden

Fordonsförvaltningscentralen svarar för enskilda godkännanden av fordon i Finland.

2 kap.

Beviljare av enskilt godkännande och beviljande av enskilt godkännande

4 §

Att ordna beviljande av enskilda godkännanden

Fordonsförvaltningscentralen ordnar beviljande av enskilda godkännanden genom att upphandla nödvändiga tjänster av tjänsteproducenter. Beviljandet ska genom avtal ordnas så att kvaliteten, enhetligheten och tillgången på de tjänster som behövs i verksamheten säkerställs i skälig omfattning i olika delar av landet.

5 §

Avtal om beviljande av enskilda godkännanden

Ett avtal om beviljande av enskilda godkännanden görs för en viss tid av högst fem år.

I avtalet ska överenskommas om

1) inledandet av verksamheten,

2) ort och lokaliteter där enskilda godkännanden beviljas,

3) den utrustning som krävs i verksamheten,

4) betjäningstider,

5) användningen av fordonstrafikregistret, registrering av uppgifter om beviljande av enskilt godkännande i fordonstrafikregistret och om påvisandet av den datasekretess och det dataskydd som förutsätts av beviljaren av enskilt godkännande,

6) det förfarande som ska iakttas vid uttaget av avgifter som tas ut för beviljande av enskilt godkännande och vid redovisningen av dessa avgifter till Fordonsregistercentralen,

7) tillståndet av dokument som gäller beviljande av enskilda godkännanden till Fordonsförvaltningscentralen,

8) avtalsperioden och upphörande av avtalet i specialfall under avtalsperioden,

9) den ersättning som Fordonsförvaltningscentralen betalar till beviljaren av enskilda godkännanden, samt

10) tillsynen och andra medel genom vilka Fordonsförvaltningscentralen kan säkerställa att enskilda godkännanden beviljas på behörigt sätt.

6 §

Villkor som gäller beviljare av enskilt godkännande och beviljande av enskilt godkännande

Beviljaren av enskilt godkännande ska vara tillförlitlig, sakkunnig, oberoende och solid.

Beviljaren av enskilt godkännande ska ha ett effektivt och dokumenterat kvalitetssystem.

Beviljaren av enskilt godkännande ska för utförandet av uppgiften ha en tillräckligt stor och yrkeskunnig personal, lämpliga verksamhetsutrymmen och tillräckliga datatrafikförbindelser. Beviljaren av enskilt godkännande ska också sörja för att dataskyddet och datasäkerheten är ändamålsenliga.

Vid prövningen av om beviljare av enskilt godkännanden uppfyller kraven ska det intyg eller utlåtande som mätteknikcentralen eller någon annan motsvarande inrättning har gett om uppfyllandet av villkoren beaktas.

7 §

Bedömning av tillförlitligheten hos beviljare av enskilt godkännande

På bedömningen av tillförlitligheten hos beviljare av enskilt godkännanden tillämpas det som i lagen om koncession för fordonsbesiktning (1099/1998) föreskrivs om bedömning av tillförlitlighet hos den som söker koncession för fordonsbesiktning.

8 §

Sakkännedom hos beviljare av enskilt godkännande

En beviljare av enskilda godkännanden anses vara sakkunnig om beviljaren i sin tjänst har en behörig person som svarar för beviljande av enskilda godkännanden.

Som bevis på behörigheten förutsätts att den som svarar för beviljande av enskilda godkännanden har den grundutbildning som föreskrivs i och med stöd av lagen om koncession för fordonsbesiktning för personer som svarar för besiktningsverksamheten vid besiktningsställen där registreringsbesiktningar utförs. Dessutom förutsätts sådan tilläggsutbildning som behövs för beviljande av enskilda godkännanden samt fortbildning i syfte att upprätthålla yrkesskickligheten. Genom förordning av kommunikationsministeriet föreskrivs närmare om den tilläggsutbildning och fortbildning som behövs.

9 §

Krav på yrkesskicklighet hos den som utför enskilda godkännanden

Den som utför enskilda godkännanden ska ha den grundutbildning som föreskrivs i och med stöd av lagen om koncession för fordonsbesiktning för personer som utför registreringsbesiktningar. Dessutom förutsätts den tilläggsutbildning som behövs för beviljande av enskilda godkännanden samt fortbildning i syfte att upprätthålla yrkesskickligheten. Genom förordning av kommunikationsministeriet föreskrivs närmare om den

tilläggsutbildning och fortbildning som behövs.

10 §

Bedömning av oberoende hos beviljare av enskilt godkännande

Beviljare av enskilt godkännande anses vara oberoende om beviljaren kan anses vara oberoende enligt lagen om koncession för fordonsbesiktning.

11 §

Förvaring av dokument som gäller enskilda godkännanden samt utlämnande av uppgifter om dem

Dokument som gäller beviljande av enskilda godkännanden förvaras vid Fordonsförvaltningscentralen.

Beviljare av enskilda godkännanden ska sända de dokument som avses i 1 mom. till Fordonsförvaltningscentralen efter att de enskilda godkännandena har utförts. Fordonsförvaltningscentralen får för verksamheten i fråga lämna ut dessa dokument genom teknisk anslutning utan hinder av vad som bestäms om hemlighållandet av dem till personer som utför uppgifter i anslutning till besiktning och registrering av fordon samt till dem som bedriver verksamhet för beviljande av enskilda godkännanden.

12 §

Tillsyn

Fordonsförvaltningscentralen utövar tillsyn över beviljandet av enskilda godkännanden samt över efterlevnaden av denna lag och de bestämmelser som meddelats med stöd av den. Fordonsförvaltningscentralen kan vid tillsynen ta hjälp av Mätteknikcentralen eller någon motsvarande inrättning.

Beviljare av enskilda godkännanden ska utan hinder av sekretessbestämmelserna lämna Fordonsförvaltningscentralen de uppgifter denna behöver för tillsynen över verksamheten och utan dröjsmål meddela Fordonsförvaltningscentralen om sådana förändringar i

den egna verksamheten som kan ha väsentlig inverkan på beviljandet av enskilda godkännanden.

Fordonsförvaltningscentralen har rätt att utföra inspektioner på platser där enskilda godkännanden beviljas. Förhållandena ska vara sådana att en inspektion kan utföras på ett ändamålsenligt sätt. Inspektioner får inte ske i lokaler som används för permanent boende.

Fordonsförvaltningscentralen kan häva ett avtal om beviljande av enskilda godkännanden om beviljaren av enskilda godkännanden

1) inte uppfyller de krav som föreskrivs i 6–10 §,

2) vägrar att lämna uppgifter som är nödvändiga för Fordonsförvaltningscentralens tillsyn över verksamheten,

3) på något väsentligt sätt bryter mot det avtal som avses i 4 och 5 § så att ett ändamålsenligt beviljande av enskilda godkännanden äventyras, eller

4) beviljar enskilda godkännanden i strid med de väsentliga bestämmelserna om dessa.

Villkor för hävande av avtalet är att Fordonsförvaltningscentralen har gett beviljaren av enskilda godkännanden en anmärkning och en skriftlig varning om de förseelser eller försummelser som avses i 4 mom. och att dessa inte har lett till att förseelserna eller försummelserna avhjälpes.

13 §

Fordonsförvaltningscentralens rätt att få upplysningar och rätt att lämna uppgifter vidare

Fordonsförvaltningscentralen har utan hinder av vad som föreskrivs om hemlighållande av uppgifter rätt att genom teknisk anslutning få den information ur straffregistret som är nödvändig för skötseln av uppgifterna och använda information i fordonstrafikregistret för utredning och övervakning av att de krav som föreskrivs för beviljande av enskilda godkännanden är uppfyllda. Information om brott kan som grund för hävande av avtal utan hinder av sekretessbestämmelserna lämnas ut till beviljare av enskilda godkännanden.

14 §

Tystnadsplikt

Beviljare av enskilda godkännanden och en anställd hos denne får inte för utomstående röja sådana uppgifter som de i samband med bedömning av tillförlitlighet enligt 7 § fått om brott som har begåtts av en person som avses i nämnda paragraf och som Fordonsförvaltningscentralen med stöd av 13 § har lämnat ut till tjänsteproducenten.

3 kap.

Särskilda bestämmelser

15 §

Sökande av rättelse och ändringssökande

I ett beslut om enskilt godkännande får ändring inte sökas genom besvär. Rättelse av beslutet kan yrkas hos Fordonsförvaltningscentralen. Rättelseyrkandet ska göras inom 30 dagar efter delfåendet av beslutet. Till beslutet ska fogas en anvisning om rättelseyrkande.

I ett beslut som Fordonsförvaltningscentralen fattat med anledning av ett rättelseyrkande eller i ett beslut som centralen i övrigt fattat med stöd av denna lag kan ändring sökas på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

16 §

Handräckning

Polisen är skyldig att lämna handräckning vid tillsynen över att denna lag och bestämmelser som utfärdats med stöd av den iakttas.

17 §

Straffbestämmelser och hänvisningsbestämmelser som gäller straff

På den som beviljar enskilda godkännanden tillämpas bestämmelserna om straffrättsligt tjänsteansvar.

Bestämmelser om straff för felaktig registeranteckning ingår i 16 kap. 7 § i strafflagen (39/1889). Till straff för brott mot tystnadsplikten enligt 14 § döms enligt 38 kap. 1 eller 2 § i strafflagen, om inte gärningen utgör brott enligt 40 kap. 5 § i strafflagen.

Bestämmelser om usurpation av tjänstemannabefogenhet finns i 16 kap. 9 § i strafflagen.

18 §

Avgift för enskilt godkännande

För enskilt godkännande tas för Fordonsförvaltningscentralen ut en avgift i enlighet med lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992).

4 kap.

Ikraftträdande och övergångsbestämmelser

19 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 20 .

20 §

Övergångsbestämmelser

Innan denna lag träder i kraft kan Fordonsförvaltningscentralen ingå de avtal som avses i 4 och 5 § med.

Även andra åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter än de som avses i 1 mom. får vidtas innan lagen träder i kraft.

3.

Lag**om temporärt ordnande av enskilt godkännande av fordon**

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Lagens syfte

I denna lag föreskrivs om beviljande av enskilt godkännande av fordon till dess att lagen om ordnande av enskilt godkännande av fordon (/20) träder i kraft.

2 §

Hänvisning till fordonslagen

I fordonslagen (1090/2002) och med stöd av den föreskrivs om förutsättningarna för beviljande av enskilt godkännande och om annat innehåll i enskilt godkännande samt om ibruktagandet av ett fordon som fått enskilt godkännande i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet än Finland.

3 §

Enskilt godkännande

Med enskilt godkännande avses enskilt godkännande enligt fordonslagen. Till enskilt godkännande hör dessutom registrering i fordonstrafikregistret av uppgifter om fordon.

4 §

Beviljare av enskilt godkännande

Besiktningstillämplarna som enligt lagen om koncession för fordonsbesiktning (1099/1998) och bestämmelser som utfärdats med stöd av den är berättigade att utföra registreringsbesiktningar ska utföra sådana enskilda godkännanden som avses i denna lag (*beviljare av enskilt godkännande*).

5 §

Rättigheter, krav och skyldigheter som gäller beviljare av enskilt godkännande

Om inte något annat föreskrivs i denna lag, tillämpas på beviljare av enskilt godkännande vad som i lagen om koncession för fordonsbesiktning och med stöd av den föreskrivs om rättigheter, krav och skyldigheter för besiktningstillämplarna som är berättigade att utföra registreringsbesiktningar.

6 §

Krav på den som beviljar enskilt godkännande

På den som beviljar enskilt godkännande tillämpas vad som i lagen om koncession för fordonsbesiktning och med stöd av den föreskrivs om den som utför registreringsbesiktningar.

7 §

Förvaring av dokument som gäller enskilda godkännanden samt utlämnande av uppgifter om dem

Dokument som gäller beviljande av enskilda godkännanden förvaras vid Fordonsförvaltningscentralen.

Beviljare av enskilda godkännanden ska sända de dokument som avses i 1 mom. till Fordonsförvaltningscentralen efter att de enskilda godkännandena har utförts. Fordonsförvaltningscentralen får för verksamheten i fråga lämna ut dessa dokument genom teknisk anslutning utan hinder av vad som bestäms om hemlighållandet av dem till personer som utför uppgifter i anslutning till besiktning och registrering av fordon samt till

dem som bedriver verksamhet för beviljande av enskilda godkännanden.

8 §

Tillsyn

Fordonsförvaltningscentralen utövar tillsyn över beviljandet av enskilda godkännanden samt över efterlevnaden av denna lag och de bestämmelser som meddelats med stöd av den med de rättigheter och skyldigheter som föreskrivs i lagen om koncession för fordonsbesiktning.

9 §

Sökande av rättelse och ändringssökande

I ett beslut om enskilt godkännande får ändring inte sökas genom besvär. Rättelse av beslutet kan yrkas hos Fordonsförvaltningscentralen. Rättelseyrkandet ska göras inom 30 dagar från delfäendet av beslutet. Till beslutet ska fogas en anvisning om rättelseyrkande.

I ett beslut som Fordonsförvaltningscentralen fattat med anledning av ett rättelseyrkande eller i ett beslut som centralen i övrigt fat-

tat med stöd av denna lag kan ändring sökas på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

10 §

Handräckning

Polisen är skyldig att lämna handräckning vid tillsynen över att denna lag och bestämmelser som utfärdas med stöd av den iakttas.

11 §

Närmare bestämmelser

Genom förordning av statsrådet utfärdas vid behov närmare bestämmelser om tillämpningen av lagen om koncession för fordonsbesiktning på beviljande av enskilda godkännanden.

12 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 20 och är i kraft till och med den 31 december 2010.

Helsingfors den 29 januari 2009

Republikens President

TARJA HALONEN

Trafikminister *Anu Vehviläinen*

*Bilaga**Lagförslaget***1.****Lag****om ändring av fordonslagen**

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i fordonslagen av den 11 december 2002 (1090/2002) 18 §, 36 a § 3 mom. samt 67 och 83 §, av dem 36 a § 3 mom. sådant det lyder i lag 362/2006 och 67 § sådan den lyder i lagarna 1328/2004 och 233/2007,

ändras 1, 3 och 6 §, 7 § 1 mom., 15, 17, 28 och 29 §, rubriken för 5 kap., 30–34, 34 a, 35, 36, 37 och 39–41 §, 41 a § 1 mom., 42–44, 44 a, 45–50, 54 och 60 §, 62 § 1 mom., 63, 64 a och 69 §, rubriken för 10 kap., 78–81 §, rubriken för 82 §, 82 § 1 mom., rubriken för 86 §, 86 § 1 och 2 mom. rubriken för 93 § och 96 §,

av dem 1 § sådan den lyder delvis ändrad i nämnda lag 233/2007, 3 och 60 §, 62 § 1 mom., 64 a §, rubriken för 86 §, 86 § 1 och 2 mom. och 96 § sådana de lyder i sistnämnda lag, 6 §, rubriken 5 för kap., 34 a §, 41 a § 1 mom., 44 a, 45, 78 och 80 § sådana de lyder i nämnda lag 362/2006, 30, 35, 41 och 49 § sådana de lyder delvis ändrade i nämnda lag 1328/2004, 31, 32, 34, 40, 47, 50–69 § sådana de lyder i sistnämnda lag, samt

fogas till lagen nya 29 a, 32 a, 32 b och 39 a §, före 41 § en ny kapitelrubrik, till lagen nya 44 b, 46 a och 46 b §, före 47 § en ny kapitelrubrik, till lagen nya 47 a och 50 a §, ett nytt 5 c kap., nya 60 a och 60 b §, till 66 §, sådan den lyder i nämnda lag 233/2007, ett nytt 2 mom., varvid det nuvarande 2 mom. blir 3 mom., samt till lagen nya 86 a och 93 a–93 c § som följer

*Gällande lydelse**Föreslagen lydelse*

1 kap.

1 kap.

Allmänna bestämmelser**Allmänna bestämmelser**

1 §

1 §

*Tillämpningsområde**Tillämpningsområde*

Denna lag gäller, i fråga om fordon som används på vägar som avses i vägtrafiklagen (267/1981) och på andra platser, fordonens

1) klassificering,
2) konstruktion, manöverorgan, utrustning och miljöegenskaper,

3) godkännande för trafik samt registrering,
4) periodiska och övriga besiktningar i syfte att kontrollera fordons skick och registeruppgifter samt att ändra dessa.

Denna lag gäller även tekniska vägkontroll-

Denna lag gäller, i fråga om fordon som används på vägar som avses i vägtrafiklagen (267/1981) och på andra platser, fordonens

1) klassificering,
2) konstruktion, manöverorgan, utrustning, system, komponenter och separata tekniska enheter,

3) miljöegenskaper,
4) godkännande för trafik samt registrering,
5) periodiska och övriga besiktningar i syfte att kontrollera fordons skick och registeruppgifter samt ändra dessa.

Denna lag gäller tekniska vägkontroller av

ler av fordon.

Denna lag gäller dessutom import, tillverkning för försäljning, saluföring, försäljning och annan överlåtelse samt *installation och reparation* av sådana komponenter och separata tekniska enheter *samt cyklar* om vilkas tekniska egenskaper eller godkännandemärkningar föreskrivs i denna lag eller med stöd av den.

Denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den tillämpas på militärfordon. Om det med tanke på ett militärfordons särskilda användningssyfte eller konstruktion är nödvändigt, kan genom förordning av försvarsministeriet föreskrivas att alla bestämmelser i denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den inte skall tillämpas på ett sådant militärfordon.

3 §

Definitioner

I denna lag avses med

1) *fordon en anordning* som är avsedd för färd på marken och som inte löper på skenor,

2) *motordrivet fordon* ett fordon som drivs med maskinkraft; motordrivna fordon är bilar, mopeder och motorcyklar samt fordon i kategori L som inte hör till dessa klasser samt traktorer, motorredskap och terrängfordon,

3) *släpfordon* ett fordon som kopplas till ett annat fordon och som inte är avsett att vara självgående; släpfordon är släpvagnar och släpanordningar,

4) **utryckningsfordon** ett motordrivet fordon som är utrustat med särskilda ljus- och ljudsignalanordningar; utryckningsfordon är räddnings-, polis-, militärpolis- och ambulansbilar och motsvarande andra fordon samt fordon som gränsbevakningsväsendet eller tullverket använder i tjänsten,

5) *militärfordon* ett fordon som innehas av försvarsmakten samt ett fordon som är avsett för Förenta Nationernas fredsbevarande verk-

fordon.

Denna lag gäller import, tillverkning för försäljning, saluföring, försäljning och annan överlåtelse *av nya snöskotrar samt av nya fordon avsedda för vägtrafik samt sådana system, komponenter och separata tekniska enheter och sådan utrustning* om vilkas tekniska egenskaper eller godkännandemärkningar föreskrivs i denna lag eller med stöd av den.

Denna lag gäller installation och reparation av snöskotrar samt av fordon avsedda för vägtrafik samt sådana system, komponenter och separata tekniska enheter och sådan utrustning om vilkas tekniska egenskaper eller godkännandemärkningar föreskrivs i denna lag eller med stöd av den.

Denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den *ska* tillämpas på militärfordon. Om det med tanke på ett militärfordons särskilda användningssyfte eller konstruktion är nödvändigt, kan genom förordning av försvarsministeriet föreskrivas att alla bestämmelser i denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den inte ska tillämpas på ett sådant militärfordon.

3 §

Definitioner

I denna lag avses med

1) *fordon en anordning* som är avsedd för färd på marken och som inte löper på skenor,

2) *motordrivet fordon* ett fordon som drivs med maskinkraft; motordrivna fordon är bilar, mopeder och motorcyklar samt fordon i kategori L som inte hör till dessa klasser samt traktorer, motorredskap och terrängfordon,

3) *släpfordon* ett fordon som kopplas till ett annat fordon och som inte är avsett att vara självgående,

4) *militärfordon* ett fordon som innehas av försvarsmakten *eller ett fordon som särskilt är avsett för försvarsmakten* samt ett fordon

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

samhet och som befinner sig i Finland,

6) *EES-stat* en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

7) *register* det fordonstrafikregister som avses i lagen om fordonstrafikregistret (541/2003),

8) *typgodkännande* ett förfarande genom vilket en godkännandemyndighet certifierar att en fordonstyp, ett system, en komponent eller en separat teknisk enhet uppfyller de tekniska kraven; typgodkännanden är EG-typgodkännande, E-typgodkännande, nationellt typgodkännande och *typgodkännande av små serier*,

9) *etappvis typgodkännande* ett förfarande där en godkännandemyndighet ensam eller tillsammans med en typgodkännandemyndighet i en annan EES-stat certifierar att en ej färdigbyggd eller en färdigbyggd fordonstyp, enligt byggnadsstadiet, uppfyller de gällande tekniska kraven,

10) *registreringsbesiktning* kontroll som utförs för att klassificera och registrera ett enskilt fordon,

11) *kopplingsbesiktning* kontroll som utförs för godkännande av koppling mellan ett dragfordon och ett eller flera släpfordon,

12) *ändringsbesiktning* kontroll som utförs för att ändringar av ett fordon skall kunna godkännas och de uppgifter om ett fordon som antecknats i registret skall kunna ändras eller kompletteras,

13) *periodisk besiktning* föreskriven regelbunden kontroll av ett fordons skick under den tid fordonet används och av uppgifter som antecknats i registret,

14) *teknisk vägkontroll* på väg eller någon annanstans förrättad kontroll av skicket hos fordon och av de uppgifter som antecknats i registret,

15) *första registrering* den åtgärd då identifieringsuppgifter om ett fordon och uppgifter om ägande, innehav, den som ansvarar för användningen av bilen, trafikförsäkring och användningsändamål första gången antecknas

som är avsett för Förenta Nationernas fredsbevarande verksamhet och befinner sig i Finland,

5) *EES-stat* en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

6) *register* det fordonstrafikregister som avses i lagen om fordonstrafikregistret (541/2003),

7) *typgodkännande* ett förfarande genom vilket en *typgodkännandemyndighet* certifierar att en fordonstyp, ett system, en komponent, en separat teknisk enhet *eller en utrustning* uppfyller de tekniska kraven; typgodkännanden är EG-typgodkännande, E-typgodkännande och nationellt typgodkännande,

8) *etappvis typgodkännande* ett förfarande där en typgodkännandemyndighet ensam eller tillsammans med en godkännandemyndighet i en annan EES-stat *eller i landskapet Åland* certifierar att en ej färdigbyggd eller en färdigbyggd fordonstyp, enligt byggnadsstadiet, uppfyller de gällande tekniska kraven,

9) *enskilt godkännande* ett förfarande genom vilket det konstateras att en enskild bil eller dess släpvagn, oavsett om den är unik eller inte, uppfyller de gällande kraven,

10) *registreringsbesiktning* kontroll som utförs för att klassificera och registrera ett enskilt fordon,

11) *kopplingsbesiktning* kontroll som utförs för godkännande av koppling mellan ett dragfordon och ett eller flera släpfordon,

12) *ändringsbesiktning* kontroll som utförs för att ändringar av ett fordon ska kunna godkännas och de uppgifter om ett fordon som antecknats i registret ska kunna ändras eller kompletteras,

13) *periodisk besiktning* föreskriven regelbunden kontroll av ett fordons skick under den tid fordonet används och av uppgifter som antecknats i registret,

14) *teknisk vägkontroll* på väg eller någon annanstans förrättad kontroll av skicket hos fordon och av de uppgifter som antecknats i registret,

15) *första registrering* den åtgärd då identifieringsuppgifter om ett fordon och uppgifter om ägande, innehav, den som ansvarar för användningen av bilen, trafikförsäkring och användningsändamål första gången antecknas

i registret i Finland,

16) *ändringsregistrering* anteckning i registret av förändringar som i fråga om fordonet skett i uppgifterna om ägande, innehav, den som ansvarar för användningen av bilen samt trafikförsäkring och användningsändamål,

17) *system* sådan apparatur i ett fordon som utgör en väsentlig del av fordonet och som i allmänhet inte kan lösgöras i separata komponenter, såsom bromssystem, avgasreningsystem eller inredningsdetaljer,

18) *komponent* en anordning som är avsedd att utgöra en del av ett fordon och som kan lösgöras eller installeras i fordonet och typgodkännas särskilt, såsom strålkastare och lyktor,

19) *separat teknisk enhet* en anordning som är avsedd att utgöra en del av ett fordon och som hänför sig till en viss fordonstyp och som kan typgodkännas särskilt eller som en del av ifrågavarande fordonstyp, såsom underkörningsskydd, och en från fordonet fristående anordning som används i trafik, såsom skyddshjälm eller skyddsanordning för barn,

20) *tillverkare* den som inför typgodkännandemyndigheten svarar för samtliga faktorer i anknytning till förfarandet vid typgodkännande samt för överensstämmelsen i produktionen; tillverkaren behöver inte delta i alla tillverkningskedan i fråga om fordon, system, komponenter eller separata tekniska enheter,

21) *tillverkarens representant* en i Finland registrerad juridisk person som bedriver handel med eller import av fordon, system, komponenter och separata tekniska enheter och som befullmäktigats av tillverkaren och som får tillgång till tekniska uppgifter vilka hänför sig till ett fordon, en komponents eller en separat teknisk enhets konstruktion och utrustning och vilka är ett villkor för godkännande,

22) *registreringsintyg* ett dokument om första registrering, ändringsregistrering, tagande ur trafik och tagande i trafik som utfärdats av den som utför registrering och som intygar att fordonet är registrerat och av vars del I (teknisk del) framgår uppgifter som gäller fordonets ägare och innehavare samt fordonets tekniska data och vars del II (anmälningssedel) är avsedd för anmälan av förändringar i regi-

i registret i Finland,

16) *ändringsregistrering* anteckning i registret av förändringar som i fråga om fordonet skett i uppgifterna om ägande, innehav, den som ansvarar för användningen av bilen samt trafikförsäkring och användningsändamål,

17) *system* sådan apparatur i ett fordon som utgör en väsentlig del av fordonet och som i allmänhet inte kan lösgöras i separata komponenter, såsom bromssystem, avgasreningsystem eller inredningsdetaljer,

18) *komponent* en anordning som är avsedd att utgöra en del av ett fordon och som kan lösgöras eller installeras i fordonet och typgodkännas särskilt, såsom strålkastare och lyktor,

19) *separat teknisk enhet* en anordning som är avsedd att utgöra en del av ett fordon och som hänför sig till en viss fordonstyp och som kan typgodkännas särskilt eller som en del av ifrågavarande fordonstyp, såsom underkörningsskydd, och en från fordonet fristående anordning som används i trafik, såsom skyddshjälm eller skyddsanordning för barn,

20) *utsedd teknisk tjänst* en inrättning som Finland utsett till teknisk tjänst och som anmälts för Europeiska gemenskapernas kommission eller Förenta Nationernas generalsekretariat,

21) *tillverkarens representant* den som tillverkaren av fordon, system, komponenter eller separata enheter befullmäktigat att företräda denne inför godkännandemyndigheten och agera på dennes vägnar i frågor som gäller typgodkännande eller enskilt godkännande,

22) *registreringsintyg* ett dokument om första registrering, ändringsregistrering, tagande ur trafik och tagande i trafik som utfärdats av den som utför registrering och som intygar att fordonet är registrerat och av vars del I (teknisk del) framgår uppgifter som gäller fordonets ägare och innehavare samt vissa av fordonets tekniska data och vars del II (anmälningssedel) är avsedd för anmälan av

teruppgifterna,

23) *den som ansvarar för användningen av en bil* en i Finland bosatt myndig fysisk person som är en bils huvudsakliga förare utan att vara dess ägare eller innehavare eller, om bilen inte har någon huvudsaklig förare, som har uppgifter om bilens förare; den som ansvarar för användningen av en bil skall ha kör rätt minst för fordon av klass B,

24) *påvisande av överensstämmelse genom CE-märkning* ett förfarande med vilket tillverkaren genom CE-märkning påvisar att kraven i en teknisk förenhetligad standard eller i ett särdirektiv därom uppfylls i fråga om ett fordon, ett system, en komponent eller en separat teknisk enhet som vid påvisande av överensstämmelse omfattas av rådets beslut 93/465/EEG om moduler för olika stadier i förfaranden vid bedömning av överensstämmelse samt regler för anbringande och användning av CE-märkning om överensstämmelse, avsedda att användas i tekniska harmoniseringsdirektiv eller motsvarande särdirektiv.

25) *avställning* att ett fordon som registrerats första gången tas ur trafik tillfälligt och att uppgift om detta antecknas i registret,

26) *påställning* att ett fordon som registrerats första gången och därefter avställts åter tas i trafik och att uppgift om detta antecknas i registret,

27) *slutlig avregistrering* att ett fordon som registrerats första gången slutligt tas ur trafik i Finland och att uppgift om detta antecknas i registret.

6 §

Godkännande av fordon, system, komponenter och separata tekniska enheter för trafik

Användning i trafik av ett *motordrivet fordon* och av ett *släpfordon* som är lämpat att kopplas till det eller dess *släpvagn* är förbjuden, om fordonstypen eller det enskilda fordonet inte godkänts för trafik på behörigt sätt.

förändringar i registeruppgifterna,

23) *den som ansvarar för användningen av en bil* en i Finland bosatt myndig fysisk person som är en bils huvudsakliga förare utan att vara dess ägare eller innehavare eller, om bilen inte har någon huvudsaklig förare, som har uppgifter om bilens förare; den som ansvarar för användningen av en bil ska ha kör rätt minst för fordon av klass B,

24) *påvisande av överensstämmelse genom CE-märkning* ett förfarande med vilket tillverkaren genom CE-märkning påvisar att kraven i en teknisk förenhetligad standard eller i ett särdirektiv därom uppfylls i fråga om ett fordon, ett system, en komponent eller en separat teknisk enhet som vid påvisande av överensstämmelse omfattas av rådets beslut 93/465/EEG om moduler för olika stadier i förfaranden vid bedömning av överensstämmelse samt regler för anbringande och användning av CE-märkning om överensstämmelse, avsedda att användas i tekniska harmoniseringsdirektiv eller motsvarande särdirektiv,

25) *avställning* att ett fordon som registrerats första gången tas ur trafik tillfälligt och att uppgift om detta antecknas i registret,

26) *påställning* att ett fordon som registrerats första gången och därefter avställts åter tas i trafik och att uppgift om detta antecknas i registret,

27) *slutlig avregistrering* att ett fordon som registrerats första gången slutligt tas ur trafik i Finland och att uppgift om detta antecknas i registret.

6 §

Godkännande av fordon, system, komponenter och separata tekniska enheter för trafik

Användning i trafik av ett fordon, ett system, en komponent, en separat teknisk enhet och en utrustning är förbjuden, om fordonstypen eller det enskilda fordonet, systemet, komponenten, den separata tekniska enheten eller utrustningen inte har godkänts för trafik på behörigt sätt.

Sådana fordon som inte stämmer överens med denna lag eller med stöd av den utfärdade bestämmelser och som inte försetts med godkännandemärkning enligt dessa bestäm-

Sådana komponenter, separata tekniska enheter och cyklar som inte stämmer överens med denna lag eller med stöd av den utfärdade bestämmelser och som inte försetts med godkännandemärkning enligt dessa bestämmelser eller med CE-märkning, om sådan förutsätts i bestämmelserna, får inte importeras till landet i försäljningssyfte eller tillverkas för försäljning i Finland, saluföras eller säljas eller annars överlåtas eller användas i trafik.

Bestämmelser om godkännande av fordon samt system, komponenter och separata tekniska enheter finns i 5 och 7 kap. Bestämmelser om tillsyn över import och tillverkning av samt handel med komponenter, separata tekniska enheter och cyklar finns i 10 kap.

7 §

Ändring av fordons konstruktion, konstruerande av fordon och istandsättning av skadade fordon

Konstruktionen hos ett fordon som används i trafik får inte efter ibruktagandet ändras så att fordonet inte längre uppfyller kraven, om inte något annat bestäms om obetydliga ändringar genom förordning av kommunikationsministeriet. Om 50 procent eller mer av fordonets ursprungliga komponenter byts ut, skall fordonet *föras till registreringsbesiktning* och antecknas i register som ett konstruerat fordon eller som ett konstruerat och ändrat fordon. Bestämmelser om bilskatt för konstruerade fordon finns i bilskattelagen (1482/1994).

melser eller med CE-märkning, om sådan förutsätts i bestämmelserna, får inte importeras till landet i försäljningssyfte eller tillverkas för försäljning i Finland, saluföras eller säljas eller annars överlåtas som ny för vägtrafik. Detsamma gäller en snöskoter för terrängtrafik.

Sådana system, komponenter och separata tekniska enheter och *sådan utrustning* som inte stämmer överens med denna lag eller med stöd av den utfärdade bestämmelser och som inte försetts med godkännandemärkning enligt dessa bestämmelser eller med CE-märkning, om sådan förutsätts i bestämmelserna, får inte importeras till landet i försäljningssyfte eller tillverkas för försäljning i Finland, saluföras eller säljas eller annars överlåtas för att användas i *vägtrafik eller terrängtrafik*.

Bestämmelser om godkännande av fordon samt system, komponenter och separata tekniska enheter finns i 5, 5 a, 5 c och 7 kap. Bestämmelser om tillsyn över import och tillverkning av samt handel med *fordon*, komponenter, separata tekniska enheter och *utrustning* finns i 10 kap.

7 §

Ändring av fordons konstruktion, konstruerande av fordon och istandsättning av skadade fordon

Konstruktionen hos ett fordon som används i trafik får inte efter ibruktagandet ändras så att fordonet inte längre uppfyller kraven, om inte något annat bestäms om obetydliga ändringar genom förordning av kommunikationsministeriet. Om 50 procent eller mer av fordonets ursprungliga komponenter byts ut, ska fordonet ges ett nytt *tillverkningsnummer*. *Ett fordon i kategori M, N och O av detta slag som tas i bruk första gången ska godkännas enskilt och ett fordon i en annan kategori ska visas upp för godkännande vid en registreringsbesiktning. Fordonet ska antecknas i register som ett konstruerat fordon eller som ett konstruerat och ändrat fordon.* Bestämmelser om bilskatt för konstruerade fordon finns i bilskattelagen (1482/1994).

15 §

Motorredskap

Motorredskap är

1) ett motordrivet fordon som tillverkats eller är avsett att utrustas som arbetsmaskin och vars största konstruktiva hastighet är högst 40 km/h,

2) ett för väghållningsarbete tillverkat annat motordrivet fordon än en bil, även om dess största konstruktiva hastighet är större än 40 km/h,

3) en dragtruck som tillverkats för förflyttning av släpvagnar och transportlavetter i hamn eller på något annat terminalområde och vars största konstruktiva hastighet är högst 50 km/h, om inte fordonet skall anses vara en lastbil eller trafiktraktor.

17 §

Släpvagn

Fordon i kategori O1–O4 (bilsläpvagn) är ett för person- eller godstransport eller turism tillverkat släpfordon.

Bilsläpvagnar indelas i följande kategorier med hänsyn till totalmassan:

1) fordon i kategori O₁ (lätt släpvagn) med en totalmassa som är högst 0,75 ton,

2) fordon i kategori O₂ med en totalmassa som är större än 0,75 ton men högst 3,5 ton,

3) fordon i kategori O₃ med en totalmassa som är större än 3,5 ton men högst 10 ton,

4) fordon i kategori O₄ med en totalmassa som är större än 10 ton.

Fordon i kategori R är en traktorsläpvagn avsedd för godstransport.

Genom förordning av kommunikationsministeriet utfärdas bestämmelser om indelningen av släpvagnar i klasser med hänsyn till konstruktionen.

15 §

Motorredskap

Motorredskap är

1) ett självgående fordon som är konstruerat och tillverkat för att utföra arbete och som med hänsyn till sin konstruktion inte lämpar sig för person- eller godstransport; maskiner som är monterade på en bil ska inte betraktas som motorredskap,

2) en dragtruck som tillverkats för förflyttning av släpvagnar och transportlavetter i hamn eller på något annat terminalområde och vars största konstruktiva hastighet är högst 50 km/h, om inte fordonet ska anses vara en lastbil eller trafiktraktor.

17 §

Släpvagn och släpanordning

Fordon i kategori O₁–O₄ (bilsläpvagn) är ett släpfordon.

Bilsläpvagnar indelas i följande kategorier med hänsyn till totalmassan:

1) fordon i kategori O₁ (lätt släpvagn) med en totalmassa som är högst 0,75 ton,

2) fordon i kategori O₂ med en totalmassa som är större än 0,75 ton men högst 3,5 ton,

3) fordon i kategori O₃ med en totalmassa som är större än 3,5 ton men högst 10 ton,

4) fordon i kategori O₄ med en totalmassa som är större än 10 ton.

Fordon i kategori R är en traktorsläpvagn avsedd för godstransport.

Släpanordning är en bilsläpvagn eller ett släpfordon för koppling till ett annat motordrivet fordon än en bil, som inte är avsedd för person- eller godstransport eller turism.

Genom förordning av kommunikationsministeriet utfärdas bestämmelser om indelningen av släpvagnar i klasser med hänsyn till konstruktionen och om andra släpvagnar än bilsläpvagnar.

18 §

Släpanordning

Med släpanordning avses andra släpfordon än släpvagnar. (upphävs)

Släpanordning är också

1) en mellanvagn som är avsedd för koppling av en för specialtransport konstruerad påhängsvagn och som belastas på samma sätt som en påhängsvagn och som delar belastningen från släpvagnen mellan dragbilens vändskiva och mellanvagnens axlar,

2) en hjälpvagn som är avsedd att kopplas till ett fordon i kategori M_1 eller N_1 och som huvudsakligen används för att bogsera ett skadat fordon.

28 §

Begränsning av skadliga utsläpp och energiförbrukningen

Den energiförbrukning och de skadliga utsläpp, såsom gasformiga utsläpp, partikelutsläpp, buller och elektromagnetiska störningar, som orsakas av fordon som används i trafik skall vara så ringa som möjligt.

29 §

Närmare bestämmelser om begränsning av skadliga utsläpp och energiförbrukningen

Närmare bestämmelser om begränsning av skadliga utsläpp och energiförbrukningen i fråga om fordon som används i trafik utfärdas vid behov genom förordning av kommunikationsministeriet.

28 §

Begränsning av skadliga utsläpp och energiförbrukningen samt av övriga konsekvenser för miljön

Den energiförbrukning och de övriga växthusgasutsläpp och de övriga skadliga utsläpp, såsom gasformiga utsläpp, partikelutsläpp, buller och elektromagnetiska störningar, som orsakas av fordon avsedda för transportändamål får inte överskrida den allmänna tekniska nivån då fordonet tillverkades.

29 §

Närmare bestämmelser om begränsning av skadliga utsläpp och energiförbrukningen samt av övriga konsekvenser för miljön

Närmare bestämmelser om begränsning av energiförbrukningen och växthusgasutsläppen och de skadliga utsläppen, såsom gasformiga utsläpp, partikelutsläpp, buller och elektromagnetiska störningar, som orsakas av fordon som är avsedda för transportändamål och som används i trafik utfärdas vid behov genom förordning av kommunikationsministeriet.

29 a §

Krav på fordon som begagnade förts in i landet

Ett fordon som begagnat förts in i landet och registreras första gången eller annars tas i bruk i trafik första gången i Finland eller någon annanstans ska uppfylla de tekniska krav som gäller i Finland då fordonet första gången tas i bruk eller senare.

Vid första registrering av bilar eller bilsläpvagnar som begagnade förts in i landet någon annanstans ifrån än från en EES-stat eller från landskapet Åland och som tagits i bruk där inom en kortare period än sex månader ska fordonet föras till enskilt godkännande, om det inte har EG-typgodkänts.

5 kap

Fordons, systems, komponenters och separata tekniska enheters överensstämmelse med gällande krav

30 §

Typgodkännanden

Med *EG-typgodkännande* avses typgodkännanden enligt Europeiska gemenskapens rättsakter om typgodkännande av nya fordon och av system, komponenter och separata tekniska enheter i dessa. EG-typgodkännande av hela fordon baserar sig på följande direktiv:

1) rådets direktiv 70/156/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om typgodkännande av motorfordon och släpvagnar till dessa fordon,

2) Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/24/EG om typgodkännande av två- eller trehjuliga motorfordon och om upphävande av rådets direktiv 92/61/EEG,

3) Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/37/EG om typgodkännande av jordbruks- eller skogsbrukstraktorer, av släpvagnar och utbytbara dragna maskiner till sådana traktorer samt av system, komponenter och separata tekniska enheter till dessa fordon och

5 kap.

Typgodkännande och CE-märkning

30 §

Typgodkännande

Med *EG-typgodkännande* avses typgodkännanden enligt Europeiska gemenskapens rättsakter om typgodkännande av fordon och av system, komponenter och separata tekniska enheter i dessa. EG-typgodkännande av hela fordon baserar sig på följande direktiv:

1) Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/46/EG om fastställande av en ram för godkännande av motorfordon och släpvagnar till dessa fordon samt av system, komponenter och separata tekniska enheter som är avsedda för sådana fordon,

2) Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/24/EG om typgodkännande av två- eller trehjuliga motorfordon och om upphävande av rådets direktiv 92/61/EEG,

3) Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/37/EG om typgodkännande av jordbruks- eller skogsbrukstraktorer, av släpvagnar och utbytbara dragna maskiner till sådana traktorer samt av system, komponenter och

om upphävande av direktiv 74/150/EEG.

Med *E-typgodkännande* avses typgodkännande enligt de reglementen som bifogats den i Genève den 20 mars 1958 ingångna överenskommelsen om förenhetligande av villkoren för typgodkännande av utrustning och delar till motorfordon samt om ömsesidigt erkännande av sådant godkännande (FördrS 70/1976), nedan Genèveöverenskommelsen.

Med *nationellt typgodkännande* avses typgodkännande i Finland av fordon, system, komponenter eller separata tekniska enheter.

Med *typgodkännande av små serier* avses typgodkännande som beviljas fordon av en typ som tillverkas i ett begränsat antal och som inte beviljats fullständigt typgodkännande i den form fordonet avses bli infört i registret.

31 §

Tillämpningsområden för typgodkännanden

EG-typgodkännande beviljas system, komponenter eller separata tekniska enheter samt fordon i kategori M₁, L och T₁—T₃. Nationellt typgodkännande beviljas fordon, system, komponenter eller separata tekniska enheter. Typgodkännande av små serier beviljas fordon. E-typgodkännande beviljas system, komponenter och separata tekniska enheter.

32 §

Typgodkännandeskyldighet

En förutsättning för att fordon i kategori M₁, L eller T₁—T₃ som tas i bruk första gången skall kunna antecknas i registret är att fordonstypen är EG-typgodkänd eller typgodkänd i små serier. Fordon i kategori M₁, L eller T₁—T₃ som färdigställts under den sista etappen vid etappvis typgodkännande eller som tillverkats eller förts in i landet som en-

separata tekniska enheter till dessa fordon och om upphävande av direktiv 74/150/EEG.

Med **EG-typgodkännande** av små serier avses EG-typgodkännanden som i enlighet med de rättsakter som nämns i 1 mom. 1 eller 3 punkten beviljas fordon som är nya fordon av en typ som tillverkas i ett begränsat antal.

Med *E-typgodkännande* avses typgodkännanden enligt de reglementen som bifogats överenskommelsen om förenhetligande av villkoren (nedan *E-reglementet*) för typgodkännande av utrustning och delar till motorfordon samt om ömsesidigt erkännande av sådant godkännande (FördrS 70/1976), nedan Genèveöverenskommelsen.

Med *nationellt typgodkännande* avses typgodkännanden i Finland av nya fordon eller utrustning.

Med **nationellt typgodkännande av små serier** avses nationella typgodkännanden som i enlighet med de EU-rättsakter som nämns i 1 mom. beviljas fordon som är nya fordon av en typ som tillverkas i ett begränsat antal.

31 §

Tillämpningsområdet för typgodkännanden

EG-typgodkännande beviljas system, komponenter eller separata tekniska enheter samt fordon i kategori M, N, O, L och T₁—T₃ eller motorredskap. Nationellt typgodkännande beviljas andra fordon och annan utrustning avsedda för vägtrafik samt motorredskap. Vid typgodkännande av små serier tillämpas kvantitativa begränsningar som baserar sig på de rättsakter som nämns i 30 § 1 mom. E-typgodkännande beviljas system, komponenter och separata tekniska enheter.

32 §

Typgodkännandeskyldighet

Nya fordon i kategori M, N, O, L och T₁—T₃ som säljs för användning i vägtrafik eller registreras första gången ska vara EG-typgodkända eller nationellt typgodkända i små serier.

skilt exemplar får dock antecknas i registret på basis av registreringsbesiktningen.

System, komponenter och separata tekniska enheter som är avsedda för fordon som avses 1 mom. och säljs separat ska vara EG- eller E-typgodkända. Genom förordning av kommunikationsministeriet kan dock utfärdas bestämmelser om undantag från detta i enlighet med de rättsakter som nämns i 30 § 1 mom.

Med avvikelse från 1 mom. får följande nya fordon föras till registreringsbesiktning för konstaterande av överensstämmelse med kraven:

1) fordon i kategori L eller T₁—T₃ som tillverkats eller förts in i landet som enskilda exemplar för användning i vägtrafik och som inte är EG-typgodkända eller nationellt typgodkända i små serier,

2) fordon i kategori M, N eller O som är nationellt typgodkända i små serier i en annan EES-stat eller i landskapet Åland och vilkas nationella typgodkännande av små serier Finland har erkänt så som avses i 39 a § 2 mom.,

3) fordon i kategori M, N och O som godkänts enskilt i en annan EES-stat eller i landskapet Åland,

4) andra fordon än fordon i kategori M, N eller O som färdigställts under den sista etappen vid etappvis typgodkännande.

I 50 b § bestäms om rätt att bevilja enskilt typgodkännande av fordon i kategori M, N och O.

32 a §

Tillverkarens ansvar inför typgodkännandemyndigheten

Fordonets, systemets, komponentens, den separata tekniska enhetens och utrustningens tillverkare svarar inför den typgodkännandemyndighet som nämns i 34 § för typgodkännandet av den produkt han tillverkar samt för produktionens överensstämmelse oavsett om tillverkaren har deltagit i alla tillverkningsskeden i fråga om produkten. Vid etappvist typgodkännande svarar varje tillverkare inför typgodkännandemyndigheten för godkännandet av fordonet och produktionens överensstämmelse i fråga om de system, komponenter, separata tekniska enheter och den ut-

rustning som har tillfogats eller ändrats under det aktuella tillverkningsskedet i fråga om fordonet.

32 b §

Utseende av tillverkarens representant

Fordonets, komponentens, systemets, den separata tekniska enhetens och utrustningens tillverkare som ansöker om EG-typgodkännande eller nationellt typgodkännande och är etablerad utanför en EES-stat ska utse en representant som är etablerad i en EES-stat. När det är fråga om annat nationellt typgodkännande än nationellt typgodkännande av små serier, ska tillverkarens representant dock vara etablerad i Finland.

33 §

Den som ansöker om godkännande

Typgodkännande söks av fordonets, systemets, komponentens eller den separata tekniska enhetens tillverkare. *E-typgodkännande, typgodkännande av små serier och nationellt typgodkännande kan för tillverkarens räkning också sökas av tillverkarens representant.*

34 §

Godkännandemyndighet

I Finland är Fordonsförvaltningscentralen godkännandemyndighet i fråga om fordon i kategori M, N, L, O, T₁—T₃, C och R, trafiktraktorer, motorredskap samt terrängfordon liksom komponenter, system och separata tekniska enheter i dessa.

34 a §

Behörig myndighet i fråga om ärenden som gäller CE-märkta produkter

Om i denna lag eller med stöd av den utfärdade bestämmelser förutsätts påvisande av överensstämmelse genom CE-märkning i fråga om en cykel, ett *fordons* komponent, ett system eller en separat teknisk enhet är For-

33 §

Den som ansöker om godkännande

Typgodkännande söks av fordonets, systemets, komponentens, den separata tekniska enhetens eller utrustningens tillverkare eller av tillverkarens representant.

34 §

Typgodkännandemyndighet

I Finland är Fordonsförvaltningscentralen *typgodkännandemyndighet* i fråga om fordon i kategori M, N, L, O, T₁—T₃, C och R, trafiktraktorer, motorredskap och terrängfordon liksom system, komponenter, separata tekniska enheter *och utrustning* i dessa.

34 a §

Behörig myndighet i fråga om ärenden som gäller CE-märkta produkter

Om i denna lag eller med stöd av den utfärdade bestämmelser förutsätts påvisande av överensstämmelse genom CE-märkning i fråga om en cykel, en *snöskoter*, en komponent, ett system eller en separat teknisk enhet

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

donsförvaltningscentralen behörig myndighet

är Fordonsförvaltningscentralen behörig myndighet.

35 §

35 §

*Beviljande av typgodkännande**Beviljande av typgodkännande*

Godkännandemyndigheten beviljar typgodkännande av fordon eller system i fråga om sådana färdiga fordonstyper och system som stämmer överens med uppgifterna i de informationsdokument som fordonstillverkaren företer och som uppfyller de tekniska krav som uppställts för färdiga fordon eller system.

Typgodkännandemyndigheten beviljar typgodkännande av fordon eller system i fråga om sådana färdiga fordonstyper och system som stämmer överens med de informationsdokument som fordonstillverkaren företer och som uppfyller de krav som uppställts för färdiga fordon eller system. I 45 och 46 § finns bestämmelser om de åtgärder för säkerställande av produktionens överensstämmelse som krävs innan typgodkännande beviljas.

Godkännandemyndigheten beviljar etappvis typgodkännande för sådana grundläggande fordonstyper och ofullbordade fordonstyper som stämmer överens med uppgifterna i informationsdokumenten och som uppfyller de tekniska krav som uppställts för fordonet utifrån tillverkningsskedet för fordonstypen.

Typgodkännandemyndigheten beviljar etappvist typgodkännande för sådana ofullbordade fordonstyper som stämmer överens med informationsdokumenten och som uppfyller de krav som uppställts för fordonet utifrån tillverkningsskedet för fordonstypen.

Godkännandemyndigheten beviljar typgodkännande av komponenter eller separata tekniska enheter i fråga om sådana typer av komponenter eller separata tekniska enheter som stämmer överens med uppgifterna i informationsdokumenten och som uppfyller de tekniska krav som uppställts för komponenterna eller de separata tekniska enheterna.

Typgodkännandemyndigheten beviljar typgodkännande av komponenter, separata tekniska enheter eller utrustning i fråga om sådana typer av komponenter, separata tekniska enheter eller utrustning som stämmer överens med informationsdokumenten och som uppfyller de krav som uppställts för komponenterna, de separata tekniska enheterna eller utrustningen.

I godkännandet kan vid behov inkluderas begränsningar i fråga om användningen av fordon, system, komponenter eller separata tekniska enheter och sådana villkor för installation av system, komponenter eller separata tekniska enheter som beror på säkerhetskrav eller på delarnas eller de separata tekniska enheternas egenskaper.

Över typgodkännandet ges ett intyg över typgodkännande. I godkännandet kan vid behov inkluderas begränsningar i fråga om användningen av fordon, system, komponenter, separata tekniska enheter eller utrustning och sådana villkor för installation av system, komponenter, separata tekniska enheter eller utrustning som beror på säkerhetskrav eller på komponenternas, de separata tekniska enheternas eller utrustningens egenskaper.

Vid beviljande av godkännande tillämpas i fråga om EG-typgodkännande det förfarande som föreskrivs i den rättsakt som avses eller nämns i 30 § 1 mom., i fråga om E-typgodkännande det förfarande som föreskrivs i Genèveöverenskommelsen och i fråga om nationellt typgodkännande det förfarande som godkännandemyndigheten fast-

Vid beviljande av godkännande tillämpas i fråga om EG-typgodkännande och nationellt typgodkännande av små serier det förfarande som föreskrivs i de rättsakter som nämns i 30 § 1 mom. och i fråga om E-typgodkännande det förfarande som föreskrivs i Genèveöverenskommelsen.

ställt.

36 §

Påvisande av överensstämmelse med kraven

Den överensstämmelse med kraven som avses i 35 § påvisas genom *kontroller, mätningar, tester och kalkyler som utförs av godkännandemyndigheten, genom att den som ansöker om godkännande lämnar in ett intyg som utfärdats av en godkännandemyndighet i en annan EES-stat eller en stat som tillämpar det aktuella E-reglementet eller genom kontroller, mätningar, tester och kalkyler som utförs av en teknisk tjänst. Med godkännandemyndighetens tillstånd får den tekniska tjänsten för deltester anlita en utomstående inrättning som uppfyller kraven enligt 47 § 1 mom. eller använda tillverkarens laboratorium eller mät- och testanordningar. Den tekniska tjänsten svarar för de kontroller, mätningar och tester som den anlitate inrättningen eller laboratoriet utför.*

Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om förfarandet vid typgodkännande, utfärdande av intyg över typgodkännande och typregisterutdrag för enskilda fordon och om blanketter samt anmälan om beviljat typgodkännande till godkännandemyndigheterna i övriga EES-stater, till Europeiska gemenskapernas kommission, nedan kommissionen, och till godkännandemyndigheterna i de stater som tillämpar E-reglementet i fråga.

36 a §

Förutsättningar för CE-märkning

Tester och kontroller som sker i syfte att (3 mom. upphävs)

36 §

Påvisande av överensstämmelse med kraven vid typgodkännande

Den överensstämmelse med kraven som avses i 35 § påvisas genom *att den som ansöker om godkännande lämnar in ett intyg över typgodkännande som utfärdats av en godkännandemyndighet i en annan EES-stat eller i landskapet Åland eller i en stat som tillämpar E-reglementet i fråga eller genom kontroller, mätningar, tester och kalkyler som utförs av en utsedd teknisk tjänst.*

Med avvikelse från 1 mom. kan överensstämmelse med kraven för nationellt typgodkännande samt överensstämmelse med andra krav än sådana där det krävs fullständig överensstämmelse enligt den rättsakt som nämns i 30 § 1 mom. 1 punkten och som tillämpas vid EG-typgodkännande av små serier påvisas också på basis av en utredning av en godkänd sakkunnig enligt 48 § eller till smärre delar genom kontroller, mätningar, tester och kalkyler som utförs av typgodkännandemyndigheten. Vid nationellt typgodkännande kan typgodkännandemyndigheten som bevis på överensstämmelse godkänna även en utredning om överensstämmelse som gjorts av en teknisk tjänst som anmälts av en annan EES-stat eller en stat som tillämpar E-reglementet i fråga.

Genom förordning av kommunikationsministeriet utfärdas bestämmelser om förfaranden för påvisande av överensstämmelse med de övriga krav enligt 2 mom. som inte förutsätter fullständig överensstämmelse och som tillämpas vid EG-typgodkännande av små serier och överensstämmelse i fråga om nationellt typgodkännande samt om när överensstämmelse med kraven kan påvisas på basis av en i 2 mom. avsedd utredning av en godkänd sakkunnig.

påvisa överensstämmelse med gällande krav och säkra kvaliteten får utföras enbart av en sådan teknisk tjänst som av ett behörigt ministerium är godkänt och anmält till Europeiska gemenskapernas kommission och de övriga medlemsländerna eller av en i 48 § avsedd teknisk tjänst.

37 §

Vägran att bevilja typgodkännande

Om godkännandemyndigheten bedömer att fordon, system, komponenter eller separata tekniska enheter som uppfyller kraven enligt 35 § utgör en allvarlig fara för trafiksäkerheten, kan godkännandemyndigheten vägra att meddela typgodkännande. Godkännandemyndigheten skall utan hinder av bestämmelserna om sekretess utan dröjsmål underrätta godkännandemyndigheterna i de övriga EES-staterna, godkännandemyndigheterna i de stater som tillämpar E-reglementet i fråga och kommissionen om risken och om att godkännande vägrats samt uppge grunderna för sitt beslut.

39 §

Register med uppgifter om typgodkännanden

Godkännandemyndigheten skall föra ett register över de typgodkännanden den beviljat och över sådana typgodkännanden av fordon om vilka den får uppgifter av godkännandemyndigheter i de övriga EES-staterna eller i de stater som tillträtt Genèveöverenskommelsen eller av fordonstillverkare eller dessas representanter. I registret antecknas de uppgifter som finns i intyget över typgodkännande av fordonstypen och de testresultat som fogats till intyget.

De uppgifter i registret med uppgifter om typgodkännanden som innehåller affärs- och yrkeshemligheter får utan hinder av bestämmelserna om sekretess ges till besiktningsförrättare och avtalsregistrerare för utförande av i lag eller med stöd av lag föreskrivna besikt-

37 §

Vägran att bevilja typgodkännande

Om *typgodkännandemyndigheten* bedömer att en *typ* av fordon, system, komponenter eller separata tekniska enheter som uppfyller kraven enligt 35 § utgör en allvarlig fara för trafiksäkerheten *eller allvarligt skadar miljön eller hälsan*, kan typgodkännandemyndigheten vägra att meddela typgodkännande. *Typgodkännandemyndigheten ska* utan hinder av bestämmelserna om sekretess utan dröjsmål underrätta godkännandemyndigheterna i de övriga EES-staterna *och i landskapet Åland*, godkännandemyndigheterna i de stater som tillämpar E-reglementet i fråga och *Europeiska gemenskapernas kommission om att godkännande vägrats samt uppge grunderna för sitt beslut. Någon underrättelse behövs dock inte om att ansökan om typgodkännande har avslagits.*

39 §

Register över typgodkännanden

Typgodkännandemyndigheten ska föra ett register över de typgodkännanden den beviljat och över sådana typgodkännanden av fordon om vilka den får uppgifter av godkännandemyndigheter i de övriga EES-staterna, *i landskapet Åland* eller i de stater som tillträtt Genèveöverenskommelsen eller av fordonsstillverkare eller dessas representanter. I registret antecknas de uppgifter som finns i intyget över typgodkännande av fordonstypen och de testresultat som fogats till intyget.

De uppgifter i registret *över typgodkännanden* som innehåller affärs- och yrkeshemligheter får utan hinder av bestämmelserna om sekretess ges till

1) besiktningsförrättare för utförande av i lag eller med stöd av lag föreskrivna besikt-

nings- och registreringsuppdrag samt för uppdrag som utförs i samband med teknisk vägkontroll.

ningsuppdrag,

2) avtalsregistrerare för utförande av i lag eller med stöd av lag föreskrivna registreringsuppdrag,

3) den tekniska tjänst som på basis av ett avtal med produkttillverkaren övervakar produktionens överensstämmelse för utförande av tillsynsuppdrag,

4) beviljare av enskilda godkännanden för ett enskilt godkännande av ett fordon,

5) fordonskontrollanter för uppdrag som utförs i samband med teknisk vägkontroll.

39 a §

Erkännande av typgodkännanden

Finland erkänner EG-typgodkännanden och E-typgodkännanden som andra EES-stater eller landskapet Åland i enlighet med de rättsakter som nämns i 30 § 1 mom. har beviljat färdiga fordon, system, komponenter och separata tekniska enheter eller färdig utrustning, samt ett EG- eller E-typgodkännande som beviljats ett fullbordat tillverkningsskede för fordon som typgodkänns etappvis.

Finland erkänner ett nationellt typgodkännande av små serier som andra EES-stater och landskapet Åland i enlighet med de rättsakter som nämns i 30 § mom. 1 punkten har beviljat fordon, om det inte finns grundad anledning att misstänka att de tekniska bestämmelser enligt vilka godkännandet har beviljats inte motsvarar åtminstone de tekniska krav som i Finland gäller för nationellt typgodkännande av små serier.

Genom förordning av statsrådet utfärdas bestämmelser om förfaranden, tidsfrister och erhållande av tekniska uppgifter ur godkännandehandlingarna i fråga om

1) beviljande av erkännande av ett nationellt typgodkännande av små serier som beviljats av en annan EES-stat eller landskapet Åland,

2) sökande av erkännande hos en annan EES-stat eller landskapet Åland för ett i Finland beviljat nationellt typgodkännande av små serier,

3) försäljning, registrering eller ibruktagnande i en annan EES-stat eller i landskapet Åland av fordon som typgodkänts nationellt i

40 §

Närmare bestämmelser om typgodkännande

Närmare bestämmelser om EG-typgodkännande av jordbruks- och skogsbrukstraktorer, av släpvagnar och utbytbara dragna maskiner till sådana traktorer samt av system, komponenter och separata tekniska enheter till dessa fordon utfärdas genom förordning av statsrådet.

Genom förordning av statsrådet bestäms i fråga om nationellt typgodkännande och typgodkännande av små serier

1) vilka fordon som hänförs till samma typ,
2) om anmälan av uppgifter om typgodkännande till registret med uppgifter om typgodkännanden,

3) om befogenheter för Fordonsförvaltningscentralen att bevilja smärre enskilda undantag vid typgodkännande, om undantaget inte äventyrar trafiksäkerheten eller snedvrider konkurrensen,

4) det högsta antal genom typgodkännande av små serier godkända fordon som får införas i registret per år,

5) på vilka villkor ett i en annan EES-stat för fordon i kategori M1, L och T—T₃ beviljat typgodkännande av små serier gäller i Finland.

40 §

Närmare bestämmelser om typgodkännande

Närmare bestämmelser om EG-typgodkännande av jordbruks- och skogsbrukstraktorer, av släpvagnar och utbytbara dragna maskiner till sådana traktorer samt av system, komponenter och separata tekniska enheter till dessa fordon utfärdas genom förordning av statsrådet.

Genom förordning av statsrådet bestäms vid behov

1) vilka fordon som hänförs till samma typ,
2) om anmälan av tekniska uppgifter som gäller typgodkännanden och uppgifter om godkännanden till registret över typgodkännanden och om registrering av uppgifterna i registret,

3) om befogenheter för Fordonsförvaltningscentralen att bevilja smärre enskilda undantag vid typgodkännande, om undantaget inte äventyrar trafiksäkerheten eller snedvrider konkurrensen,

4) det högsta antal genom typgodkännande av små serier godkända fordon som får införas i registret per år,

5) på vilka villkor ett i en annan EES-stat för fordon i kategori M, N, O, L och T₁—T₃ beviljat nationellt typgodkännande av små serier gäller i Finland,

6) det högsta antal genom i Finland erkänt typgodkännande av små serier beviljat av en annan EES-stat som får införas i registret, säljas eller tas i bruk per år.

Genom förordning av kommunikationsministeriet utfärdas vid behov närmare bestämmelser om de tekniska krav enligt vilka ett i en annan EES-stat för fordon i kategori M, N, O, L och T₁—T₃ beviljat nationellt typgodkännande av små serier gäller i Finland.

Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om förfarandet vid typgodkännande, typgodkännandets giltighet, utfärdandet av intyg över typgodkännande och den blankett som ska användas samt om underrättelserna om beviljat, ändrat, återkallat eller förvägrat godkännande till godkän-

nandemyndigheterna i andra EES-stater och i landskapet Åland, Europeiska gemenskaperna kommission och godkännandemyndigheterna i de stater som tillämpar E-reglementet i fråga.

5 a kap.

Överensstämmelse hos typgodkända och CE-märkta produkter

41 §

Intyg över överensstämmelse och godkännandemärkningar

Tillverkaren av fordon skall utfärda ett intyg över överensstämmelse enligt tillverkningskedet för typgodkända fordon. *Intyg över överensstämmelse får dock inte utfärdas för fordon som typgodkänts vid typgodkännande av små serier.*

Tillverkaren skall förse varje komponent eller separat teknisk enhet som tillverkats i enlighet med typgodkännandet med sitt kommersiella märke eller sitt varumärke och med typbeteckning. Om så anges i Europeiska gemenskapens rättsakter eller i ett E-reglemente, skall varje komponent och separata tekniska enhet förse med ett typgodkännandenummer eller typgodkännandemärke. Tillverkare behöver då inte förse komponenterna eller enheterna med ett kommersiellt märke eller varumärke och typbeteckning.

Bestämmelser om utfärdande av intyg över överensstämmelse för del eller separat teknisk enhet, uppgifter i intyget och lämnande av uppgifter om de förutsättningar som gäller begränsningar i fråga om användning och installation av komponenter eller separata tekniska enheter utfärdas genom förordning av statsrådet. Genom förordning av statsrådet kan också bestämmas att komponenter och separata tekniska enheter inte behöver förse med varumärke eller typbeteckning eller andra godkännandemärkningar, om Europeiska gemenskapens lagstiftning eller en internationell överenskommelse som är bindande för Finland inte kräver ett sådant märke eller en sådan märkning.

41 §

Intyg över överensstämmelse och godkännandemärkningar

Tillverkaren av *EG*-typgodkända fordon ska utfärda ett intyg över överensstämmelse enligt tillverkningskedet för typgodkända fordon.

Tillverkaren ska förse varje komponent eller separat teknisk enhet som tillverkats i enlighet med typgodkännandet med sitt kommersiella märke eller sitt varumärke och med typbeteckning. Om så anges i Europeiska gemenskapens rättsakter eller i ett E-reglemente, ska varje komponent och separata tekniska enhet förse med ett typgodkännandenummer eller typgodkännandemärke. Tillverkaren behöver då inte förse komponenterna eller enheterna med ett kommersiellt märke eller varumärke och typbeteckning.

Närmare bestämmelser om utfärdandet av intyg över överensstämmelse för komponenter eller separata tekniska enheter samt om uppgifterna i intyget utfärdas genom förordning av statsrådet. Genom förordning av statsrådet kan också bestämmas att komponenter och separata tekniska enheter inte behöver förse med varumärke eller typbeteckning eller andra godkännandemärkningar, om Europeiska gemenskapens lagstiftning eller en internationell överenskommelse som är bindande för Finland inte kräver ett sådant märke eller en sådan märkning.

41 a §

Påvisande av överensstämmelse genom CE-märkning

En cykel, ett fordon's komponent, ett system eller en separat teknisk enhet skall CE-märkas av tillverkaren, tillverkarens representant eller den som svarar för utsläppande av produkten på marknaden, om märkning förutsätts i mera detaljerade bestämmelser som avser produkten.

41 a §

Påvisande av överensstämmelse genom CE-märkning

En cykel, *en snöskoter*, ett fordon's komponent, ett system eller en separat teknisk enhet ska CE-märkas av tillverkaren, tillverkarens representant eller den som svarar för utsläppande av produkten på marknaden, om märkning förutsätts i mera detaljerade bestämmelser som avser produkten.

42 §

Åtgärder som förutsätts när i Finland godkända typer inte stämmer överens med kraven eller är farliga

Om godkännandemyndigheten konstaterar eller får kännedom om att fordon, komponenter eller separata tekniska enheter som den godkänt inte stämmer överens med kraven på den typ som godkännandemyndigheten godkänt *eller kan utgöra en allvarlig fara för trafiksäkerheten*, skall godkännandemyndigheten vidta befogade åtgärder för att säkerställa att de tillverkade fordonen, komponenterna eller separata tekniska enheterna på nytt fås att stämma överens med kraven på den godkända typen *eller att den fara de medför undanröjs*. I detta syfte har godkännandemyndigheten rätt att

1) temporärt eller permanent förbjuda att sådana fordon, komponenter eller separata tekniska enheter som inte uppfyller kraven eller är farliga tillverkas, saluförs, säljs eller överläts på annat sätt samt används,

2) kräva att sådana ändringar görs i fordonen, komponenterna eller de separata tekniska enheterna att kraven uppfylls *eller faran undanröjs*, och kräva att resultatet påvisas,

3) förplikta den som tillverkar, importerar eller säljer fordon, komponenter eller separata tekniska enheter att offentligt meddela att de inte stämmer överens med kraven *eller att en fara sammanhänger med dem* samt själv lämna ett sådant meddelande på tillverkarens, importörens eller säljarens bekostnad,

4) förplikta tillverkaren, importören eller säljaren att ersätta kostnaderna för testning

42 §

Åtgärder som förutsätts när i Finland godkända typer inte stämmer överens med kraven

Om *typgodkännandemyndigheten* konstaterar eller får kännedom om att fordon, komponenter, separata tekniska enheter eller utrustning som den har godkänt inte stämmer överens med kraven på den typ som typgodkännandemyndigheten har godkänt, ska typgodkännandemyndigheten vidta befogade åtgärder för att säkerställa att de tillverkade fordonen, komponenterna eller separata tekniska enheterna på nytt fås att stämma överens med kraven på den godkända typen. I detta syfte har typgodkännandemyndigheten rätt att

1) temporärt eller permanent förbjuda att sådana fordon, komponenter eller separata tekniska enheter *eller sådan utrustning* som inte uppfyller kraven tillverkas, saluförs, säljs eller överläts på annat sätt samt används,

2) kräva att sådana ändringar görs i fordonen, komponenterna, de separata tekniska enheterna *eller utrustningen* att kraven uppfylls, och kräva att resultatet påvisas,

3) förplikta den som tillverkar, importerar eller säljer fordonen, *komponenterna, de separata tekniska enheterna eller utrustningen* att offentligt meddela att dessa inte stämmer överens med kraven samt själv lämna ett sådant meddelande på tillverkarens, importörens eller säljarens bekostnad,

4) förplikta tillverkaren, importören eller säljaren att ersätta kostnaderna för testning

och undersökning, om godkännandemyndigheten utövar någon av de rättigheter som avses i 1—3 punkten.

Godkännandemyndigheten kan förena förbudet samt ändrings- eller anmälningsuppmeningen med vite eller hot om tvångsutförande så som bestäms i viteslagen (1113/1990). Godkännandemyndigheten betalar kostnaderna för en åtgärd som vidtas genom tvångsutförande. Kostnaderna får utan dom eller beslut drivas in hos parten i den ordning som föreskrivs i lagen om indrivning av skatter och avgifter i utsökningsväg (367/1961).

Om de åtgärder som avses i 1 och 2 mom. inte leder till ett resultat enligt 1 mom., kan godkännandemyndigheten vid behov återkalla typgodkännandet.

43 §

Anmälan om att i Finland godkända typer inte stämmer överens med kraven

Om det i de fall som avses i 42 § är fråga om EG-typgodkännande, skall godkännandemyndigheten underrätta godkännandemyndigheterna i de övriga EES-staterna om de åtgärder som vidtagits. Om det är fråga om typgodkännande med stöd av Genèveöverenskommelsen, skall godkännandemyndigheten underrätta godkännandemyndigheterna i de stater som tillämpar det aktuella reglementet om de åtgärder som vidtagits. En sådan anmälan får göras utan hinder av bestämmelserna om sekretess.

44 §

I annan stat godkända typer som inte stämmer överens med kraven

Om godkännandemyndigheten bedömer att fordon, komponenter eller separata tekniska enheter som godkänts i en annan EES-stat eller, om det är fråga om godkännande med stöd av Genèveöverenskommelsen, i en stat

och undersökning, om typgodkännandemyndigheten utövar någon av de rättigheter som avses i 1—3 punkten.

Typgodkännandemyndigheten kan förena förbudet samt ändrings- eller anmälningsuppmeningen med vite eller hot om tvångsutförande så som bestäms i viteslagen (1113/1990). Typgodkännandemyndigheten betalar kostnaderna för en åtgärd som vidtas genom tvångsutförande. Kostnaderna får utan dom eller beslut drivas in hos parten i den ordning som föreskrivs i lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007).

Om de åtgärder som avses i 1 och 2 mom. inte leder till ett resultat enligt 1 mom., kan typgodkännandemyndigheten vid behov återkalla typgodkännandet.

43 §

Anmälan om att i Finland godkända typer inte stämmer överens med kraven

Om det i de fall som avses i 42 § är fråga om EG-typgodkännande, ska typgodkännandemyndigheten underrätta godkännandemyndigheterna i de övriga EES-staterna *och i landskapet Åland samt Europeiska gemenskapernas kommission om de åtgärder som vidtagits, om så förutsätts i en EU-rättsakt. Anmälan ska göras utan dröjsmål i enlighet med det förfarande som anges i de rättsakter som nämns i 30 § 1 mom.* Om det är fråga om typgodkännande med stöd av Genèveöverenskommelsen, ska typgodkännandemyndigheten underrätta godkännandemyndigheterna i de stater som tillämpar det aktuella reglementet om de åtgärder som vidtagits. En sådan anmälan får göras utan hinder av bestämmelserna om sekretess.

44 §

I annan stat godkända typer som inte stämmer överens med kraven

Om *typgodkännandemyndigheten* bedömer att fordon, komponenter eller separata tekniska enheter som godkänts i en annan EES-stat eller, om det är fråga om godkännande med stöd av Genèveöverenskommelsen, i en

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

som tillämpar E-reglementet i fråga och som åtföljs av ett intyg över överensstämmelse eller godkännandemärke inte stämmer överens med kraven på den godkända typen, kan godkännandemyndigheten begära att den stat som meddelat typgodkännandet skall kontrollera att tillverkade fordon, komponenter eller separata tekniska enheter stämmer överens med kraven på den godkända typen.

stat som tillämpar E-reglementet i fråga och som åtföljs av ett intyg över överensstämmelse eller godkännandemärke inte stämmer överens med kraven på den godkända typen, ska *typgodkännandemyndigheten* begära att den stat som meddelat typgodkännandet *ska* kontrollera att tillverkade fordon, komponenter eller separata tekniska enheter stämmer överens med kraven på den godkända typen.

44 a §

44 a §

*Bristande överensstämmelse hos CE-märkta produkter**Bristande överensstämmelse hos CE-märkta produkter*

Om en behörig myndighet observerar att en cykel, ett fordons komponent, ett system eller en separat teknisk enhet som släppts ut på marknaden och vars överensstämmelse med gällande krav är påvisad genom CE-märkning inte motsvarar de krav som ställs på produkten, skall den behöriga myndigheten handla så som bestäms i 42 § 1 och 2 mom. för att avlägsna sådana produkter från marknaden och begränsa deras fria rörlighet.

Om en behörig myndighet observerar att en cykel, *en snöskoter*, en komponent, ett system eller en separat teknisk enhet som släppts ut på marknaden och vars överensstämmelse med gällande krav är påvisad genom CE-märkning inte motsvarar de krav som ställs på produkten, ska den behöriga myndigheten handla så som bestäms i 42 § 1 och 2 mom. för att avlägsna sådana produkter från marknaden och begränsa deras fria rörlighet.

Den behöriga myndigheten skall underrätta kommissionen om vidtagna marknadstillsynsåtgärder i enlighet med vad som förutsätts i fråga om cykeln, fordonskomponenten, systemet eller den separata tekniska enheten i direktiv som tillämpas med stöd av denna lag eller i någon annan bestämmelse.

Den behöriga myndigheten ska underrätta kommissionen om vidtagna marknadstillsynsåtgärder i enlighet med vad som förutsätts i fråga om cykeln, *snöskotern*, komponenten, systemet eller den separata tekniska enheten i direktiv som tillämpas med stöd av denna lag eller i någon annan bestämmelse.

44 b §

Bristande överensstämmelse hos komponenter, separata tekniska enheter och cyklar

Om tillsynsmyndigheten observerar eller får kännedom om att sådana i 6 § 3 mom. avsedda komponenter eller separata tekniska enheter, som inte behöver ha godkänts särskilt för transportändamål, eller cyklar importeras, tillverkas för försäljning i Finland, saluförs, säljs eller överläts på annat sätt, ska tillsynsmyndigheten förfara enligt 42 § 1 och 2 mom.

Om åtgärder enligt 42 § 1 och 2 mom. inte leder till att komponenter, separata tekniska enheter eller cyklar fås att uppfylla kraven, kan tillsynsmyndigheten bestämma att de

komponenter, separata tekniska enheter eller cyklar som tillverkaren, importören och säljaren har i sin besittning ska förstöras eller bestämma hur det annars ska förfaras i fråga om dessa.

45 §

Åtgärder i anslutning till produktionens överensstämmelse

Vid överlåtelse av fordon, system, komponenter eller separata tekniska enheter skall tillverkaren och tillverkarens representant se till att fordonet, systemet, komponenten eller den tekniska enheten till sin konstruktion och utrustning samt sitt skick stämmer överens med den godkända typen eller förutsättningarna för CE-märkningen.

Innan godkännande beviljas skall godkännandemyndigheten försäkra sig om tillräckliga förfaranden som garanterar effektiv tillsyn över produktionens överensstämmelse *och vidta åtgärder i anslutning till tillsynen. Vid tillsynen över produktionens överensstämmelse tillämpas i fråga om EG-typgodkännande det förfarande som föreskrivs i en rättsakt som avses eller nämns i 30 § 1 mom., i fråga om E-typgodkännande det förfarande som föreskrivs i Genèveöverenskommelsen och i fråga om nationellt typgodkännande det förfarande som godkännandemyndigheten fastställt. Godkännandemyndigheten kan låta en teknisk tjänst utföra delar av tillsynen över produktionens överensstämmelse. Vid bedömning av och därmed förknippad tillsyn över överensstämmelse i fråga om en produkt som certifierats med CE-märkning tillämpas vad som bestäms i det direktiv eller i de bestämmelser som utfärdats om genomförande av direktivet och som med stöd av denna lag skall tillämpas på produkten. Den anmälda tekniska tjänsten kan bedöma produkternas överensstämmelse med gällande krav endast på ansökan av tillverkaren.*

45 §

Tillsyn över överensstämmelse vid produktion

Vid överlåtelse av fordon, system, komponenter eller separata tekniska enheter ska tillverkaren och tillverkarens representant se till att fordonet, systemet, komponenten eller den tekniska enheten till sin konstruktion och utrustning samt sitt skick stämmer överens med den godkända typen eller förutsättningarna för CE-märkningen.

Tillverkaren eller tillverkarens representant ska utan dröjsmål underrätta typgodkännandemyndigheten om sådana uppgifter om bristande överensstämmelse hos en typ som kan leda till att typgodkännandet återkallas.

Innan typgodkännande beviljas ska typgodkännandemyndigheten försäkra sig om ett tillräckligt förfarande som garanterar effektiv tillsyn över produktionens överensstämmelse.

Utöver vad som bestäms i denna lag ska vid tillsynen över produktionens överensstämmelse tillämpas i fråga om EG-typgodkännande de förfaranden som föreskrivs i de rättsakter som nämns i 30 § 1 mom., och i fråga om E-typgodkännande det förfarande som föreskrivs i Genèveöverenskommelsen. *Fordonsförvaltningscentralen meddelar närmare föreskrifter om hur förfarandena ovan ska tillämpas på tillsynen över produktionens överensstämmelse för nationellt typgodkännande.*

Vid bedömning av och därmed förknippad tillsyn över överensstämmelse i fråga om en produkt som certifierats med CE-märkning tillämpas vad som bestäms i det direktiv eller i de bestämmelser som utfärdats om genomförande av direktivet.

Kostnaderna för tillsynen över överensstämmelse betalas av den som ansökt om godkännande eller bedömning. Godkännandemyndigheten och den tekniska tjänsten har rätt att för tillsynen

1) få tillträde till platser där fordon, komponenter, system och separata tekniska enheter tillverkas, lagras, säljs, installeras, repareras och kontrolleras,

2) ta prov på produktionen och med bestämda intervaller utföra tester och kalkyler som föreskrivs i integrerade standarder som tillämpas med stöd av denna lag, i Europeiska gemenskapens rättsakter eller i E-reglementen,

3) vid behov få tillgång till material som behövs för att kontrollera kvaliteten och överensstämmelsen i fråga om varje godkänd typ eller CE-märkt produkt,

4) kontrollera tillsynsmetoderna i fråga om produktionens överensstämmelse.

Kontroll och tillsyn får inte verkställas på en hemfridsskyddad plats. Om godkännandemyndigheten låter en teknisk tjänst verkställa tillsynen över överensstämmelse, skall den tekniska tjänsten tillämpa vad som bestäms i förvaltningslagen (434/2003), lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) och språklagen (423/2003).

46 §

Avtal om tillsyn över produktionens överensstämmelse

För att säkerställa att de komponenter, system, separata tekniska enheter och fordon som produceras stämmer överens med den godkända typen, ingår godkännandemyndigheten ett avtal med tillverkaren om metoderna för och omfattningen av tillverkarens tillsyn över produktionens överensstämmelse samt bokföringen av resultaten av tester och kalkyler och om bilagedokumentens tillgänglighet under en med godkännandemyndigheten överenskommen tid. Denna tid får inte vara längre än 10 år.

Om tillverkaren bryter mot det avtal som avses i 1 mom. kan godkännandemyndigheten återkalla godkännandet för viss tid eller helt och hållet.

46 §

Avtal om tillsyn över produktionens överensstämmelse

Innan typgodkännande beviljas ska den som ansöker om godkännande ingå ett avtal om tillsyn över produktionens överensstämmelse. Den som ansöker om EG- eller E-typgodkännande ska ingå ett avtal med den utsedda tekniska tjänsten. Den som ansöker om nationellt typgodkännande ska ingå ett avtal med antingen den utsedda tekniska tjänsten eller den godkända sakkunniga som avses i 48 §. Avtalet ska fogas till dokumenten i ansökan om typgodkännande.

Den som ansöker om godkännande kan ingå det avtal som avses i 1 mom. med typgodkännandemyndigheten, om det inte rimligen går att finna en utsedd teknisk tjänst eller en godkänd sakkunnig som utför tillsyn över produktionens överensstämmelse eller

med den godkända sakkunniga. Avtalet med typgodkännandemyndigheten ingås för viss tid, högst fem år.

I avtalet om tillsyn över produktionens överensstämmelse avtalas om hur tillsynen ska verkställas. Kostnaderna för tillsynen över överensstämmelse betalas av den som ansökt om godkännande eller bedömning. Närmare bestämmelser om innehållet i avtalet utfärdas genom förordning av statsrådet.

Innehavaren av ett typgodkännande ska utan dröjsmål underrätta typgodkännandemyndigheten om att avtalet om tillsyn över produktionens överensstämmelse har ändrats eller upphört att gälla.

46 a §

Behörighet för den som utför tillsyn över överensstämmelse

Typgodkännandemyndigheten får när som helst kontrollera tillsynsmetoderna i fråga om överensstämmelse vid produktionsenheterna för de produkter den godkännt.

Typgodkännandemyndigheten, den utsedda tekniska tjänsten och den godkända sakkunniga har rätt att för tillsynen

1) få tillträde till platser där fordon, system, komponenter och separata tekniska enheter tillverkas, lagras, säljs, installeras, repareras och kontrolleras,

2) ta prov på produktionen och med bestämda intervaller utföra tester eller kalkyler som föreskrivs i standarder som tillämpas med stöd av denna lag, i Europeiska gemenskapens rättsakter eller E-reglementen,

3) vid behov få tillgång till material som behövs för att kontrollera kvaliteten och överensstämmelsen i fråga om varje godkänd typ eller CE-märkt produkt,

4) kontrollera tillsynsmetoderna i fråga om produktionens överensstämmelse.

Kontroll och tillsyn får inte verkställas i lokaler som används för permanent boende. Om den tekniska tjänsten eller den godkända sakkunniga verkställer tillsynen över överensstämmelse med stöd av ett avtal som avses i 46 § 1 mom., ska den tekniska tjänsten eller den godkända sakkunniga tillämpa vad som bestäms i förvaltningslagen (434/2003), lagen om offentlighet i myndigheternas verk-

samhet (621/1999) och språklagen (423/2003).

Om tillsynen över produktionens överensstämmelse i fråga om en typgodkänd produkt inte verkställs så som förutsätts i bestämmelserna och det avtal om tillsyn över produktionens överensstämmelse som avses i 46 § 1 mom., kan typgodkännandemyndigheten ge tillverkaren en anmärkning eller varning. Om anmärkningen eller varningen inte leder till att bristerna i verksamheten avhjälpas inom utsatt tid, kan typgodkännandemyndigheten för viss tid eller helt och hållet återkalla sitt typgodkännande.

46 b §

Typgodkännanden upphör att gälla

Giltighetstiden för ett typgodkännande av fordon löper ut, om

1) nya bestämmelser om registrering, försäljning eller ibruktagande av fordonet träder i kraft och typgodkännandet inte har uppdaterats så att det motsvarar bestämmelserna,

2) tillverkningen av det typgodkända fordonet upphör slutgiltigt,

3) giltighetstiden för det tillstånd som avses i 78 § löper ut,

4) typgodkännandemyndigheten återkallar typgodkännandet.

Innehavaren av typgodkännande av fordon ska utan dröjsmål underrätta typgodkännandemyndigheten om att typgodkännandet giltighetstid löper ut enligt 1 mom. 1 och 2 punkten.

Närmare bestämmelser om hur giltighetstiden för ett typgodkännande av fordon, system, komponenter och separata tekniska enheter löper ut utfärdas genom förordning av statsrådet.

5 b kap.

Krav som gäller tekniska tjänster

47 §

Godkännande som beviljas tekniska tjänster

47 §

Utsedda tekniska tjänster

Utsedda tekniska tjänster ska för påvisande

Kommunikationsministeriet godkänner tekniska tjänster för att utföra kontroller, mätningar, tester och kalkyler enligt 36 §. Förutsättning för godkännande är att den tekniska tjänsten uppfyller kraven i standarden SFS-EN ISO/IEC 17025:2000 och att den tekniska tjänstens kompetensområde omfattar alla de bestämmelser som gäller sådant godkännande som den tekniska tjänsten ansöker om. En tillverkare får inte godkännas som teknisk tjänst, om det inte uttryckligen föreskrivs om det i Europeiska gemenskapens rättsakter.

Kommunikationsministeriet godkänner tekniska tjänster för tillsyn över överensstämmelse enligt 45 §. Förutsättning för godkännande är att den tekniska tjänsten uppfyller kraven i standarden SFS-EN 45012:1998 eller ISO/IEC Guide 62:1996 i fråga om den verksamhet som den utövar. En person som utför kontroller, mätningar, tester och kalkyler enligt 36 § får inte för samma uppdragsgivares räkning fungera som ledande bedömare av tillsynen över överensstämmelse. En tillverkare får inte godkännas såsom teknisk tjänst som utför tillsyn över överensstämmelse, om det inte uttryckligen föreskrivs om det i Europeiska gemenskapens rättsakter.

Godkännande enligt 1 och 2 mom. kan beviljas för viss tid. När godkännande beviljas kan sådana nödvändiga krav, begränsningar och övriga villkor uppställas i fråga om den tekniska tjänstens verksamhet som säkerställer att de uppgifter som förutsätter godkännande utförs på behörigt sätt. Närmare bestämmelser om påvisande av att de krav, begränsningar och andra villkor som ställs på tekniska tjänster uppfylls och om tekniska

av överensstämmelse utföra i 36 § avsedda eller med kvalitetskontrollen förknippade i 45 § 4 mom. avsedda kontroller, mätningar, tester, kalkyler och bedömningar eller de tester och bedömningar som behövs för påvisande av överensstämmelse hos komponenter och utrustning som avses i 78 § 2 mom. Ett godkännande som utsedd teknisk tjänst kan beviljas för viss tid. Tillverkaren kan godkännas som utsedd teknisk tjänst endast om så föreskrivs i den rättsakt av Europeiska gemenskapen som gäller de aktuella tekniska kraven. Typgodkännandemyndigheten kan godkännas som teknisk tjänst om myndigheten uppfyller kraven i denna paragraf.

Typgodkännandemyndigheten godkänner de utsedda tekniska tjänsterna på basis av en bedömning utifrån ansökan, om den tekniska tjänsten uppfyller kraven i följande standarder i fråga om den aktuella verksamheten:

1) standarden SFS-EN ISO/IEC 17025 som gäller testning för bedömning av överensstämmelse hos produkter,

2) standarden SFS-EN ISO/IEC 17020 som gäller tillsyn över tillverkarens eller en tredje parts testning för bedömning av produktions överensstämmelse,

3) standarden SFS-EN ISO/IEC 17021 som gäller bedömning av tillverkarens förfaranden för tillsyn över produktionens överensstämmelse,

4) standarden SFS-EN ISO/IEC 17020 som gäller testning för bedömning av produktions överensstämmelse

På de villkor som avses i de standarder som nämns i 2 mom. får utsedda tekniska tjänster för utförandet av kontroller, mätningar, tester och kalkyler som entreprenör anlita en extern, kvalificerad tjänst med tillverkarens samtycke eller tillverkarens laboratorium eller mät- och testanordningar. Den utsedda tekniska tjänsten svarar för de kontroller, mätningar, tester, kalkyler och bedömningar som den anlitate tjänsten eller

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

tjänsters anmälningar utfärdas genom förordning av statsrådet.

det anlitade laboratoriet gör och sörjer för att entreprenören följer de standarder som förutsätts för verksamheten. Om typgodkännandemyndigheten beslutar vilken entreprenör som ska anlitas, svarar typgodkännandemyndigheten för entreprenörens agerande.

47 a §

Bedömning av utsedda tekniska tjänsters kompetens

För bedömning av en teknisk tjänsts kompetens ska typgodkännandemyndigheten tillsätta en bedömningsgrupp med medlemmar som är oavhängiga av den verksamhet som bedömningen gäller och som har de särskilda kunskaper som rör det tekniska område på vilket den tekniska tjänsten kommer att bedriva verksamhet. Bedömningsgruppens beslut om utseende av den tekniska tjänsten ska basera sig på en bedömningsrapport utifrån uppgifterna i de dokument som den ansökande tekniska tjänsten har lämnat in och utifrån bedömning av den tekniska tjänsten på plats. Som ett led i bedömningen godkänns ett giltigt ackrediteringsintyg som visar att kraven enligt de standarder som nämns i 47 § 2 mom. uppfylls som ett kompenserande bevis i stället för bedömning av den tekniska tjänstens kompetens och bedömning av den tekniska tjänstens verksamhet på plats.

Kompetensområdet för den tekniska tjänst som utses ska omfatta alla de bestämmelser och den verksamhet i fråga om vilka den tekniska tjänsten ansöker om att bli utsedd. Den som utför testning för bedömningen av överensstämmelse med kraven får inte för samma uppdragsgivares räkning vara ledande bedömare av tillsynen över produktionens överensstämmelse.

Den tekniska tjänsten ska ha en ansvarsförsäkring som motsvarar omfattningen av dess verksamhet för att ersätta andra än indirekta skador som den tekniska tjänstens verksamhet orsakar en tillverkare eller tredje parter.

48 §

Erkännande av utländska tekniska tjänster

Finland erkänner de kontroller, mätningar, tester och kalkyler som gjorts av tekniska tjänster som anmälts av en EES-stat och av en stat som tillämpar E-reglementet i fråga.

49 §

Tillsyn över tekniska tjänster

De tekniska tjänsterna skall föra register över sina kontroller, mätningar, tester och kalkyler.

Godkännandemyndigheten övervakar de tekniska tjänsternas verksamhet i fråga om den verksamhet som de tekniska tjänsterna med stöd av 47 § 1 och 2 mom. godkänts att utöva, och säkerställer regelbundet att de föreskrivna kraven uppfylls. För tillsynen har godkännandemyndigheten och de sakkunniga som den anlitat rätt att få tillträde till sådana lokaler i de tekniska tjänsterna som inte omfattas av hemfriden och där kontroller, mät-

48 §

Godkända sakkunniga

Typgodkännandemyndigheten kan på ansökan godkänna en teknisk tjänst, en organisation som utför testning eller en enskild sakkunnig som godkänd sakkunnig för att utföra i 36 § 2 mom., 45 § 4 mom. eller 50 e § 2 mom. avsedda utredningar inom sitt kompetensområde som typgodkännandemyndigheten särskilt slagit fast i sitt beslut. Den godkända sakkunniga ska ha de anordningar som förutsätts för uppgifterna och yrkeskunnig personal. Vid bedömning av anordningarna och personalens kompetens iaktas i tillämpliga delar kraven enligt de standarder som nämns i 47 § 2 mom. 1 och 2 punkten och förfarandet enligt 47 a § 1 mom.

Fordonsförvaltningscentralen meddelar närmare föreskrifter om innehållet i de utredningar som avses i 1 mom. och om innehållet i de intyg som gäller eventuella kontroller, tester och kalkyler som behövs för utredningarna och i den beskrivning av verksamheten för godkända sakkunniga som förutsätts för beslut om godkännande

49 §

*Tillsyn över **utsedda** tekniska tjänster och **godkända sakkunniga***

De utsedda tekniska tjänsterna och de godkända sakkunniga ska föra register över sina kontroller, mätningar, tester, kalkyler och utredningar. De utsedda tekniska tjänsterna och de godkända sakkunniga ska underrätta typgodkännandemyndigheten om de upphör med sin verksamhet eller verksamheten ändras så att villkoren för utseende eller godkännande inte längre uppfylls.

Typgodkännandemyndigheten övervakar de utsedda tekniska tjänsterna och de godkända sakkunnigas verksamhet i fråga om den verksamhet som dessa med stöd av 47 eller 48 § har godkänts att utöva, och säkerställer regelbundet att de föreskrivna kraven uppfylls. För tillsynen har typgodkännandemyndigheten och de sakkunniga som den anlitat rätt att få tillträde till sådana lokaler i de utsedda tekniska tjänsterna och hos de god-

*Gällande lydelse**Föreslagen lydelse*

ningar, tester och kalkyler görs och att utan hinder av bestämmelserna om sekretess få tillgång till material som gäller de tekniska tjänsternas oberoende samt personal, system, anordningar och redskap liksom kontroller, mätningar, tester och kalkyler. Kostnaderna för tillsynen betalas av de tekniska tjänsterna.

kända sakkunniga som inte används för permanent boende och där kontroller, mätningar, tester, kalkyler och utredningar görs och att utan hinder av bestämmelserna om sekretess få tillgång till material som gäller de utsedda tekniska tjänsternas och de godkända sakkunnigas oberoende samt personal, system, anordningar och redskap liksom kontroller, mätningar, tester, kalkyler och utredningar. Kostnaderna för tillsynen betalas av de utsedda tekniska tjänsterna och de godkända sakkunniga.

Om godkännandemyndigheten vid tillsynen observerar att en teknisk tjänst inte uppfyller föreskrivna krav eller handlar i strid med bestämmelserna när den utför uppgifter enligt 36 § 1 mom. eller 45 §, skall godkännandemyndigheten underrätta kommunikationsministeriet. Godkännandemyndigheten har rätt att utan hinder av bestämmelserna om sekretess lämna kommunikationsministeriet de uppgifter som avses i 1 mom.

50 §

Återkallande av godkännande som beviljats en teknisk tjänst

Om en teknisk tjänst som avses i 47 § 1 eller 2 mom. inte uppfyller föreskrivna krav eller i verksamhet som avses i detta kapitel handlar i strid med bestämmelserna, kan kommunikationsministeriet ge den tekniska tjänsten en anmärkning eller varning. Om anmärkningen eller varningen inte leder till att bristerna i verksamheten avhjälps, kan kommunikationsministeriet för viss tid återkalla beviljat godkännande. Godkännandet kan återkallas helt och hållet, om väsentliga brister eller försummelser framkommit i verksamheten.

50 §

Återkallande av godkännande som beviljats en utsedd teknisk tjänst eller en godkänd sakkunnig

Om en utsedd teknisk tjänst eller en godkänd sakkunnig inte uppfyller föreskrivna krav eller i verksamhet som avses i detta kapitel handlar i strid med bestämmelserna, kan typgodkännandemyndigheten ge en anmärkning eller varning. Om anmärkningen eller varningen som ges till den utsedda tekniska tjänsten eller den godkända sakkunniga inte leder till att bristerna i verksamheten avhjälps, kan typgodkännandemyndigheten för viss tid återkalla beviljat godkännande. Godkännandet kan återkallas helt och hållet, om väsentliga brister eller försummelser framkommit i verksamheten för den utsedda tekniska tjänsten eller den godkända sakkunniga.

50 a §

Närmare bestämmelser om de tekniska tjänsterna

Närmare bestämmelser om förfarandet för godkännande av utsedda tekniska tjänster, om bedömningen och om innehållet i bedömningsrapporten och om anmälan om utsedda tekniska tjänster utfärdas närmare genom förordning av statsrådet. Genom förordning av statsrådet utfärdas vid behov också bestämmelser om de tidsfrister, krav, begränsningar och villkor som ska uppställas i samband med godkännandet av utsedda tekniska tjänster och godkända sakkunniga och som är nödvändiga för tillbörlig verksamhet samt om offentligt tillgängliga uppgifter om kompetensområdet.

5 c kap.

Enskilda godkännanden

50 b §

Rätt som gäller enskilt godkännande

Enskilt godkännande beviljas ett nytt fordon i kategori M, N eller O som säljs för användning i vägtrafik eller registreras första gången och som inte har typgodkänts. Ett typgodkänt fordon i kategori M, N eller O kan dock föras till enskilt godkännande, om det före den första registreringen har ändrats så att det beviljade typgodkännandet har upphört att gälla eller om det för fordonet i ett annat EES-land eller i landskapet Åland har beviljats ett sådant nationellt typgodkännande av små serier som inte har erkänts i Finland. Dessutom kan ett fordon i kategori M, N eller O som färdigställts under den sista etappen vid etappvis typgodkännande beviljas enskilt godkännande i stället för EG-typgodkännande eller nationellt typgodkännande av små serier.

I 29 a § 2 mom. bestäms om skyldighet att bevilja enskilt godkännande av bilar och bilsläpvagnar som begagnade förts in i landet någon annanstans ifrån än från en EES-stat eller från landskapet Åland.

50 c §

Krav som gäller enskilt godkännande

Ett fordon som beviljas enskilt godkännande ska till sina miljö- och trafiksäkerhetsgenskaper uppfylla de krav som gäller för EG-typgodkännande och nationellt typgodkännande av små serier. För fordon som beviljas enskilt godkänna kan dock genom förordning av kommunikationsministeriet bestämmas om smärre undantag från de tekniska kraven på fordonet.

50 d §

Förfarande vid enskilt godkännande

Fordonets tillverkare eller ägare eller, för deras räkning, en person som är stadigvarande bosatt inom en EES-stats territorium ska ansöka om enskilt godkännande.

Vid enskilt godkännande kontrolleras fordonets identifieringsuppgifter och övriga uppgifter som behövs för registreringen. Dessutom kontrolleras om fordonet till sin konstruktion, sina mått och sin utrustning stämmer överens med bestämmelserna. Vid enskilt godkännande tillämpas det förfarande som föreskrivs i den rättsakt som nämns i 30 § 1 mom. 1 punkten. Genom förordning av statsrådet kan utfärdas närmare bestämmelser om enskilda godkännanden och om registreranmälan av uppgifter om enskilda godkännanden.

50 e §

Påvisande av överensstämmelse med kraven vid enskilt godkännande

Komponenters, systems och separata tekniska enheters överensstämmelse med kraven kan vid enskilt godkännande påvisas

1) genom ett av den som ansöker om godkännande inlämnat intyg över EG-typgodkännande av en godkännandemyndighet i en EES-stat eller i landskapet Åland eller en godkännandemärkning som påvisar ett godkännande enligt intyget,

2) genom ett intyg över E-typgodkännande av en godkännandemyndighet i en stat som

tillämpar E-reglementet i fråga eller genom en godkännandemärkning som påvisar ett godkännande enligt intyget.

Utöver 1 mom. ska genom förordning av kommunikationsministeriet utfärdas bestämmelser om när överensstämmelse med de tekniska kraven kan påvisas

1) på basis av en utredning som motsvarar kompetensområdet för den tekniska tjänst som anmälts av en EES-stat eller en stat som tillämpar E-reglementet,

2) på basis av en utredning som motsvarar kompetensområdet för en godkänd sakkunnig som avses i 48 §,

3) genom någon annan än i 1 mom. avsedd godkännandemärkning i allmänt internationellt bruk som fästs på komponenten, systemet eller den separata tekniska enheten,

4) genom tillverkarens mätningar, kalkyler eller tester som baserar sig på förfaranden som används allmänt,

5) till smärre delar genom kontroller, mätningar, kalkyler och utredningar av den som beviljar enskilt godkännande.

50 f §

Intyg över enskilt godkännande

Sökanden ska få ett intyg över enskilt godkännande som är giltigt tre månader. Intygets giltighet upphör om ett fordon som tas i bruk första gången inte längre uppfyller de tekniska krav som gällde vid tidpunkten för ibruktagandet. Om fordonet inte har registrerats inom tre månader efter att intyget givits, kan intygets giltighet förlängas, om fordonet fortfarande uppfyller de tekniska krav som gällde vid tidpunkten för det första ibruktagandet.

Genom förordning av statsrådet utfärdas bestämmelser om intyget över enskilt godkännande och om fortsatt giltighet för intyget.

50 g §

Beviljare av enskilda godkännanden

Bestämmelser om beviljare av enskilda godkännanden utfärdades särskilt.

50 h §

Ibruktagande i en annan EES-stat eller i landskapet Åland av fordon som beviljats enskilt godkännande i Finland

Om ägaren av ett fordon som beviljats enskilt godkännande i Finland vill sälja, registrera eller ta i bruk fordonet i en annan EES-stat eller i landskapet Åland, ska typgodkännandemyndigheten på ansökan ge fordonets ägare ett utlåtande om de tekniska krav i enlighet med vilka fordonet har godkänts.

50 i §

Erkännande i Finland av godkännandet av ett fordon som beviljats enskilt godkännande i en annan EES-stat eller i landskapet Åland

Utifrån de dokument som sökanden lämnat in erkänner Finland ett enskilt godkännande som en annan EES-stat eller landskapet Åland beviljat med stöd av den rättsakt som nämns i 30 § 1 mom. 1 punkten, om det inte finns grundad anledning att misstänka att de tekniska bestämmelser enligt vilka godkännandet har beviljats inte motsvarar åtminstone de tekniska krav som i Finland gäller för enskilt godkännande. Fordonets överensstämmelse med kraven konstateras vid en registreringsbesiktning.

Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om det förfarande som ska iakttas vid erkännande av ett enskilt godkännande som beviljats ett fordon i en annan EES-stat eller i landskapet Åland.

54 §

Godkännande eller underkännande av fordon vid periodisk besiktning

Ett fordon skall godkännas vid periodisk besiktning, om det vid besiktningen inte har upptäckts sådana fel eller brister som är betydande med tanke på trafiksäkerheten eller avsevärda med tanke på miljön. Om fordonet inte godkänns vid besiktningen skall det underkännas. Närmare bestämmelser om grun-

54 §

Godkännande och underkännande av fordon vid periodisk besiktning

Ett fordon ska godkännas vid periodisk besiktning, om det vid besiktningen inte har upptäckts sådana brister i överensstämmelsen hos fordonets konstruktioner eller utrustning som förutsätter ändringsbesiktning eller sådana fel eller brister som är betydande med tanke på trafiksäkerheten eller avsevärda med

derna för underkännande utfärdas genom förordning av statsrådet.

tanke på miljön. Om fordonet inte godkänns vid besiktningen ska det underkännas. Närmare bestämmelser om grunderna för underkännande utfärdas genom förordning av statsrådet.

60 §

Registreringsbesiktning

Innan ett motordrivet fordon och ett fordon som kopplats till detta eller dess släpvagn registreras första gången skall det ha godkänts vid en registreringsbesiktning *som utförts tidigast tre månader före första registreringen. Till* registreringsbesiktning före första registrering behöver dock inte föras ett i enlighet med 65 § förhandsanmält och som färdigt fordon typgodkänt fordon, vars typgodkännande är giltigt vid registreringstidpunkten och vars konstruktion eller utrustning inte ändrats till de delar som granskats vid typgodkännandet.

Dessutom skall ett motordrivet fordon och ett fordon som kopplats till detta eller till dess släpvagn *utöver vad som sägs i 1 mom.* ha godkänts vid en registreringsbesiktning som utförts högst tre månader tidigare innan det åter tas i trafik, om

1) fordonet varit registrerat i Finland, *men är avregistrerat när denna lag träder i kraft,*

2) fordonet avställt för export utomlands eller till landskapet Åland och för registrering där, eller

3) fordonet på grund av skada avställt på anmälan av en sammanslutning som sköter trafik- eller bilförsäkringsärenden.

Vid registreringsbesiktning kontrolleras fordonets identifieringsuppgifter och övriga uppgifter som behövs för registreringen. Dessutom kontrolleras om fordonet till sitt skick är säkert samt till sin konstruktion, sina mått och sin utrustning stämmer överens med bestämmelserna.

60 §

Registreringsbesiktning

Innan ett motordrivet fordon och ett fordon som kopplats till detta eller till dess släpvagn registreras första gången ska det ha godkänts vid en registreringsbesiktning. För registreringsbesiktning behöver inte uppvisas ett i enlighet med 65 § förhandsanmält och som färdigt fordon typgodkänt *fordon eller ett fordon som första gången ska tas i bruk och som har beviljats enskilt godkännande i Finland, om godkännandet av fordonet är i kraft vid tidpunkten för den första registreringen och att fordonets konstruktion eller utrustning inte har ändrats till de delar som granskats vid godkännandet.*

Ett motordrivet fordon och ett fordon som kopplats till detta eller till dess släpvagn ska ha godkänts vid en registreringsbesiktning tidigast tre månader tidigare innan det åter tas i trafik, om

1) fordonet har varit registrerat i Finland, *men har avregistrerats före den 2 november 2007,*

2) fordonet har avställt för export utomlands eller till landskapet Åland och för registrering där, eller

3) fordonet på grund av skada har avställt på anmälan av en sammanslutning som sköter trafik- eller bilförsäkringsärenden.

Vid registreringsbesiktning kontrolleras fordonets identifieringsuppgifter och övriga uppgifter som behövs för registreringen. Dessutom kontrolleras om fordonet till sin konstruktion, sina mått och sin utrustning stämmer överens med bestämmelserna. *Till den som företett fordonet för besiktning ges ett intyg över registreringsbesiktningen.*

Intyget över registreringsbesiktningen av ett fordon som ska tas i bruk första gången är giltigt i tre månader. Giltigheten upphör om typgodkännandet eller det enskilda godkännandet av fordonet upphör att gälla eller

om fordonet inte längre uppfyller de tekniska krav som gällde vid tidpunkten för det första ibruktagandet.

Begagnade fordons skick kontrolleras i samband med registreringsbesiktning. Fordonets skick kontrolleras inte, om inte den som företer fordonet för besiktning vill det, förutsatt att

1) fordonet inte alls behöver genomgå periodisk besiktning i Finland,

2) fordonet är så nytt att det ännu inte behöver genomgå periodisk besiktning i Finland, eller

3) fordonet har genomgått periodisk besiktning i en EES-stat eller i landskapet Åland och

a) ett intyg eller en kopia av intyget företes,

b) besiktningen fortfarande är giltig med beaktande av de tidsfrister som gäller för besiktningens periodicitet i Finland, samt

c) innehållet i besiktningen motsvarar kraven enligt bestämmelserna om periodisk besiktning i Europeiska gemenskapen; i samband med registreringsbesiktning kontrolleras dock alla objekt som anges i bestämmelserna om periodisk besiktning i Finland och som inte har kontrollerats vid periodisk besiktning i en EES-stat eller i landskapet Åland.

Genom förordning av statsrådet utfärdas vid behov bestämmelser om utförande av registreringsbesiktning och om det intyg som ges över den samt om registeranmälan av uppgifter om registreringsbesiktningen *och om registreringsbesiktningsskyldighet i fråga om fordon som registrerats eller tagits i bruk i landskapet Åland eller utomlands.* Genom förordning av statsrådet kan också föreskrivas att ett fordon, med avvikelse från 1 och 2 mom., inte behöver föras till registreringsbesiktning, om detta inte är nödvändigt

1) för identifiering av fordonet,

2) för registeranmälan av uppgifter om fordonet,

3) för kontroll av om fordonet uppfyller kraven i de fordonsspecifika bestämmelserna, eller

4) av andra likartade skäl.

Genom förordning av statsrådet utfärdas *närmare* bestämmelser om registreringsbesiktningen, intyget över registreringsbesiktning och registeranmälan av uppgifter om registreringsbesiktningen. Genom förordning av statsrådet kan också föreskrivas att ett fordon, med avvikelse från 1 och 2 mom., inte behöver föras till registreringsbesiktning, om detta inte är nödvändigt

1) för identifiering av fordonet,

2) för registeranmälan av uppgifter om fordonet,

3) för kontroll av om fordonet uppfyller kraven i de fordonsspecifika bestämmelserna, eller

4) av andra likartade skäl.

60 a §

**Påvisande av överensstämmelse med kraven
vid registreringsbesiktning**

Om ett fordon godkänns för trafik på basis av registreringsbesiktning, kan uppfyllandet av kraven på fordonets struktur, mått eller utrustning påvisas så som avses i 50 e § 1 mom. Genom förordning av kommunikationsministeriet utfärdas dessutom bestämmelser om när överensstämmelse i fråga om de tekniska kraven kan påvisas så som avses i 50 e § 2 mom. 1—4 punkten eller till smärre delar genom besiktningsförrättarens kontroller, mätningar, kalkyler och utredningar.

Ett giltigt EG-typgodkännande eller ett giltigt nationellt typgodkännande av små serier som beviljats fordonet eller erkänts i Finland betraktas som bevis på överensstämmelse.

Vid påvisande av överensstämmelse vid registreringsbesiktning ska beaktas det intyg över enskilt godkännande som fordonet beviljats i en annan EES-stat eller i landskapet Åland eller något annat intyg som beviljats av en myndighet och av vilket framgår de kontroller som fordonet genomgått.

60 b §

**Godkännande och underkännande av fordon
vid registreringsbesiktning**

Ett fordon som i Finland första gången godkänns för trafik i samband med registreringsbesiktning ska godkännas i fråga om överensstämmelse, om fordonet uppfyller de tekniska kraven. Ett fordon som registrerats i någon annan EES-stat eller i landskapet Åland och som begagnat förts in i landet ska i fråga om överensstämmelse godkännas i samband med registreringsbesiktning också om det påvisas att fordonet uppfyller sådana gällande tekniska krav i det tidigare registreringslandet som motsvarar minst de tekniska krav som gäller i Finland.

Om fordonets skick kontrolleras i samband med registreringsbesiktningen, ska 54 § tillämpas i fråga om godkännande och underkännande.

Om fordonet inte godkänns vid registreringsbesiktningen ska det underkännas.

Närmare bestämmelser om grunderna för underkännande utfärdas genom förordning av statsrådet.

62 §

Kopplingsbesiktning

Ett fordon i kategori M eller N och ett fordon i kategori O som skall kopplas till varandra skall föras till kopplingsbesiktning innan kombinationen tas i bruk, om det är fråga om en fordonskombination som godkänts för specialtransporter eller om fordonets mekaniska kopplingsanordningar, kopplingen av elledningarna och, i fråga om ett fordon som är försett med tryckluftsbromsar, dimensioneringen och placeringen av släpbromskopplingarna avviker från de kopplingsanordningar som allmänt används i fordon.

62 §

Kopplingsbesiktning

Ett fordon i kategori M eller N och ett *annat* fordon i kategori O än *en släpanordning som ska kopplas till fordonet eller dess släpvagn ska* föras till kopplingsbesiktning innan kombinationen tas i bruk, om det är fråga om en fordonskombination som godkänts för specialtransporter eller om fordonets mekaniska kopplingsanordningar, kopplingen av elledningarna och, i fråga om ett fordon som är försett med tryckluftsbromsar, dimensioneringen och placeringen av släpbromskopplingarna avviker från de kopplingsanordningar som allmänt används i fordon.

63 §

Tillämpning av bestämmelserna om periodisk besiktning på övriga besiktningar

Bestämmelserna i 52, 54–57 och 59 § tillämpas på registrerings-, ändrings- och kopplingsbesiktning. Registreringsbesiktning får dock utföras trots förbudet i 52 §.

63 §

Tillämpning av bestämmelserna om periodisk besiktning på övriga besiktningar

Bestämmelserna i 52, 55–57 och 59 § tillämpas på registrerings-, ändrings- och kopplingsbesiktning. Registreringsbesiktning får dock utföras trots förbudet i 52 §. *I fråga om godkännande och underkännande av fordon vid ändrings- och kopplingsbesiktning ska 54 § tillämpas.*

64 a §

Undantag från registreringsskyldigheten

Registreringsskyldigheten enligt 8 § och anmälningsskyldigheten enligt 64 § gäller inte

- 1) andra terrängfordon än snöskotrar,
- 2) motorredskap, byggda eller utrustade för produktion av skörd, skördebärgning eller väghållning, eller sådana traktorer eller motsvarande motorredskap som är avsedda att styras av gående,
- 3) släpvagnar som är avsedda att kopplas till fordon i kategori L, traktorer, motorred-

64 a §

Undantag från registreringsskyldigheten

Registreringsskyldigheten enligt 8 § och anmälningsskyldigheten enligt 64 § gäller inte

- 1) andra terrängfordon än snöskotrar,
- 2) motorredskap, byggda eller utrustade för produktion av skörd, skördebärgning eller väghållning, eller sådana traktorer eller motsvarande motorredskap som är avsedda att styras av gående,
- 3) släpvagnar som är avsedda att kopplas till fordon i kategori L, traktorer, motorred-

skap eller terrängfordon,
4) släpanordningar,
5) slädar.

skap eller terrängfordon,
4) släpanordningar *med undantag för släpanordningar för koppling till bil*,
5) slädar.

66 §

Första registrering av fordon

I 80 och 81 § finns bestämmelser om rätt att vägra registrera fordon som utgör allvarlig fara för trafiksäkerheten eller medför olägenheter för miljön eller hälsan.

67 §

Vägran att registrera farliga fordon

Om Fordonsförvaltningscentralen bedömer att vissa typer av fordon utgör allvarlig fara för trafiksäkerheten eller arbetarskyddet, trots att de har ett gällande intyg över överensstämmelse, kan den vägra utföra en första registrering av ett sådant fordon för en tid av högst sex månader. Fordonsförvaltningscentralen skall utan dröjsmål och utan hinder av bestämmelserna om sekretess anmäla detta till godkännandemyndigheterna i de övriga EES-staterna, godkännandemyndigheterna i stater som tillämpar E-reglementet i fråga och kommissionen samt uppge grunderna för sitt beslut

(upphävs, se 80 §)

Om en medlemsstat som meddelat typgodkännande bestrider en påstådd fara för trafiksäkerheten eller arbetarskyddet som anmälts till den, skall Fordonsförvaltningscentralen försöka lösa meningsskiljaktigheten genom samråd med den myndighet som beviljat godkännandet. Kommissionen skall underlättas om saken.

69 §

De sista fordonen i serien

Godkännandemyndigheten kan på ansökan av tillverkaren av ett fordon bevilja undantag från kraven i ett direktiv om fordonskonstruktion och utrustning

69 §

De sista fordonen i serien

Godkännandemyndigheten kan på ansökan av tillverkaren *eller tillverkarens representant bevilja undantag från de krav som grundar sig på Europeiska gemenskapens rättsakter om fordons konstruktion och utrustning*,

Gällande lydelse

1) för högst sex månader från det att kraven i direktivet trätt i kraft eller, om den tid undantagen är i kraft går ut i slutet av ett kalenderår, för sju månader för ett färdigt fordon,

2) för högst 12 månader från det att kraven i direktivet har trätt i kraft eller, om den tid undantaget är i kraft går ut i slutet av ett kalenderår, för 13 månader för fordon som godkänns utifrån etappvis typgodkännande.

Undantag kan beviljas för högst 10 procent av de fordon av samma märke i kategori M1 och för 30 procent av fordon av samma märke i någon annan kategori som tagits i bruk i Finland under det föregående kalenderåret eller de föregående 12 månaderna. Procenttalet avrundas uppåt till närmaste hela tal.

Med avvikelse från 1 och 2 mom. är den möjlighet som föreskrivs i 1 mom. för fordon i kategori T_1 — T_3 begränsad till 24 månader för färdiga fordon och till 30 månader för etappvis typgodkännande. I fråga om fordon i kategori T_1 — T_3 kan undantag beviljas för högst 10 procent av det antal fordon av alla typer i fråga som tagits i bruk i Finland under de två föregående åren. Maximiantalet i fråga får dock inte understiga 20.

Undantaget i 1—3 mom. tillämpas endast på fordon som

1) fanns inom EES-staternas territorium när

Föreslagen lydelse

om inte något annat föreskrivs i dem,

1) för högst 6 månader från det att kraven i fråga om fordonet trätt i kraft eller, om den tid undantagen är i kraft går ut i slutet av ett kalenderår, för 7 månader för ett färdigt fordon i kategori L, motorredskap eller terrängfordon,

2) för högst 12 månader från det att kraven i fråga om fordonet har trätt i kraft eller, om den tid undantaget är i kraft går ut i slutet av ett kalenderår, för 13 månader för fordon i kategori L, motorredskap och terrängfordon som godkänns utifrån etappvis typgodkännande,

3) för högst 12 månader från det att kraven i fråga om fordonet trätt i kraft för färdiga fordon i kategori M, N eller O,

4) för högst 18 månader från det att kraven i fråga om fordonet trätt i kraft för fordon i kategori M, N eller O som färdigställts som ett resultat av den sista etappen vid etappvis typgodkännande,

5) för högst 24 månader från det att kraven i fråga om fordonet trätt i kraft för färdiga fordon i kategori T_1 — T_3 ,

6) för högst 30 månader från det att kraven i fråga om fordonet trätt i kraft för fordon i kategori T_1 — T_3 som färdigställts som ett resultat av den sista etappen vid etappvis typgodkännande.

Undantag enligt 1 mom. kan beviljas för högst 10 procent av samma tillverkares fordon i kategori M1 och för 30 procent av samma tillverkares fordon i varje annan fordonskategori vilka tagits i bruk i Finland under det föregående kalenderåret eller de föregående 12 månaderna. Fordonsantalet enligt det nämnda procenttalet avrundas uppåt till närmaste hela tal.

Med avvikelse från 2 mom. kan i fråga om fordon i kategori T_1 — T_3 undantag beviljas för högst 10 procent av alla de fordon av typerna i fråga som tagits i bruk i Finland under de två föregående åren. Maximiantalet i fråga får dock inte understiga 20.

Undantaget i 1—3 mom. tillämpas endast på fordon som

1) fanns inom EES-staternas territorium när

godkännandet upphörde att gälla,

2) har ett gällande intyg över överensstämmelse eller ett intyg över giltigt nationellt typgodkännande, som utfärdats medan de aktuella fordonens typgodkännande fortfarande var giltigt, och som

3) ännu inte hade registrerats eller tagits i bruk förrän nämnda typgodkännande upphörde att gälla.

Bestämmelser om förfarandet vid beviljande av undantag för de sista fordonen i serien utfärdas genom förordning av kommunikationsministeriet.

typgodkännandet upphörde att gälla,

2) har ett giltigt intyg över överensstämmelse eller ett intyg över giltigt nationellt typgodkännande, som utfärdats medan de aktuella fordonens typgodkännande fortfarande var giltigt, och som

3) ännu inte hade registrerats eller tagits i bruk förrän nämnda typgodkännande upphörde att gälla.

Bestämmelser om förfarandet, *tidsfristerna och registeranteckningarna om undantag* vid beviljande av undantag för de sista fordonen i serien utfärdas genom förordning av kommunikationsministeriet.

10 kap

Rätt att använda fordon, komponenter och separata tekniska enheter samt cyklar och förhindrande av användning samt reparationsskyldighet

78 §

Rätt att använda komponenter och separata tekniska enheter

Komponenter eller separata tekniska enheter som är typgodkända eller försedda med CE-märkning så som förutsätts i denna lag eller i bestämmelser utfärdade med stöd av den får användas i trafik, om de utöver de villkor som hänför sig till typgodkännandet eller påvisandet av överensstämmelse genom CE-märkning också uppfyller de övriga kraven i anslutning till användning i trafik.

10 kap.

Rätt att använda fordon, komponenter och separata tekniska enheter och förhindrande av användning samt reparationsskyldighet

78 §

Komponenter och tekniska enheter som kräver tillstånd

Ett fordon eller dess släpvagns komponenter eller utrustning som kan medföra en betydande risk vad gäller korrekt funktion av system som är nödvändiga för fordonets säkerhet eller för dess miljöprestanda får bjudas ut för försäljning, säljas eller tas i bruk endast om typgodkännandemyndigheten har beviljat tillstånd för det.

I fråga om ansökan om, beviljande och ändring av det tillstånd som avses i 1 mom., märkning och förpackning av komponenter eller utrustning, tillverkarens anmälningar och säkerställande av produktionens överensstämmelse tillämpas de förfaranden som föreskrivs i eller har godkänts med stöd av den rättsakt som nämns i 30 § 1 mom. 1 punkten.

Om typgodkännandemyndigheten observerar att villkoren för beviljande av det redan gällande tillståndet som avses i 1 mom. inte uppfylls, ska den begära att tillverkaren av komponenten eller utrustningen vidtar behövliga åtgärder för att säkerställa att kom-

ponenten eller utrustningen på nytt fås att stämma överens med kraven. Om komponenten eller utrustningen trots begäran inte fås att stämma överens med kraven, ska typgodkännandemyndigheten återkalla tillståndet.

Tillstånd som motsvarar tillstånd enligt 1 mom. och som beviljats i någon annan EES-stat än Finland eller i landskapet Åland och som fortfarande är giltiga är giltiga också i Finland.

Genom förordning av kommunikationsministeriet utfärdas vid behov närmare bestämmelser om de komponenter och den utrustning som avses i 1 mom. och om det förfarande som avses i 2 mom.

79 §

Tillsyn över handel med komponenter, separata tekniska enheter och cyklar

Fordonsförvaltningscentralen är tillsynsmyndighet i fråga om tillverkning av och handel med komponenter, separata tekniska enheter och cyklar som nämns i 78 §. Tullverket är tillsynsmyndighet i fråga om övervakning av import från länder utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet till Finland.

Förbudet enligt 6 § 2 mom. gäller inte komponenter, separata tekniska enheter eller cyklar, vilka på grund av slitage eller av någon annan orsak är odugliga för det ursprungliga ändamålet, om detta anges synligt genom en anteckning på de komponenter, separata tekniska enheter eller cyklar som saluförs eller på deras förpackningar eller om det annars klart framgår att en komponent, en separat teknisk enhet eller en cykel säljs som skrot eller för något annat ändamål än för att som sådan användas i trafik.

80 §

Komponenter, separata tekniska enheter och cyklar som medför fara

Om tillsynsmyndigheten bedömer att andra än i 42 § nämnda typgodkända komponenter eller separata tekniska enheter eller att andra än sådana komponenter eller separata teknis-

79 §

Marknadstillsyn som gäller fordon, komponenter och separata tekniska enheter

Fordonsförvaltningscentralen är tillsynsmyndighet i fråga om tillverkning av och handel med fordon, system, komponenter, separata tekniska enheter och utrustning som nämns i 6 § 2 och 3 mom. Tullverket är tillsynsmyndighet i fråga om övervakning av import från länder utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet till Finland.

Förbudet enligt 6 § 2 och 3 mom. gäller inte fordon, komponenter eller separata tekniska enheter, vilka på grund av slitage eller av någon annan orsak är odugliga för det ursprungliga ändamålet, om detta anges synligt genom en anteckning på de fordon, komponenter eller separata tekniska enheter som saluförs eller på deras förpackningar eller om det annars klart framgår att ett fordon, en komponent eller en separat teknisk enhet säljs som skrot eller för något annat ändamål än för att som sådana användas i trafik.

80 §

Fordon, system, komponenter eller separata tekniska enheter som medför fara

Om typgodkännandemyndigheten bedömer att något fordon eller system eller någon komponent eller separat teknisk enhet som avses i de rättsakter som nämns i 30 § 1

ka enheter som är försedda med CE-märkning enligt denna lag eller med stöd av den utfärdade bestämmelser medför allvarlig fara för trafiksäkerheten trots att de är försedda med tillräckliga anteckningar, kan tillsynsmyndigheten för en tid av högst sex månader förbjuda att sådana komponenter och separata tekniska enheter säljs eller tas i bruk. I sådana fall skall tillsynsmyndigheten förfara enligt 44 och 44 a §.

Om en cykel eller någon annan än en typgodkänd komponent eller separat teknisk enhet medför fara för förarens hälsa eller egendom, skall lagen om konsumtionsvarors och konsumenttjänsters säkerhet (75/2004) tillämpas.

81 §

Beskrivning

Om användningen eller installationen i fordon av andra än typgodkända komponenter eller separata tekniska enheter avsevärt på-

mom. medför allvarlig fara för trafiksäkerheten, arbetarskyddet, miljön eller hälsan trots att den är försedd med ett giltigt intyg över överensstämmelse, kan typgodkännandemyndigheten för en tid av högst sex månader förbjuda första registrering eller försäljning av ett sådant fordon, ett sådant system, en sådan komponent eller en sådan teknisk enhet. Typgodkännandemyndigheten ska utan dröjsmål och utan hinder av bestämmelserna om sekretess anmäla detta till godkännandemyndigheterna i de övriga EES-staterna och i landskapet Åland, godkännandemyndigheterna i de stater som tillämpar E-reglementet i fråga, Europeiska gemenskapernas kommission och, om så förutsätts i en rättsakt som nämns i 30 § 1 mom., tillverkaren av fordonet samt uppge grunderna för sitt beslut.

Om en medlemsstat som meddelat typgodkännande gör en fara som avses i 1 mom. och som anmälts till den stridig, ska typgodkännandemyndigheten försöka lösa meningsskiljaktigheten genom samråd med den myndighet som beviljat godkännandet.

Om Fordonsförvaltningscentralen bedömer att en komponent eller separat teknisk enhet som är försedd med CE-märkning enligt denna lag eller med stöd av den utfärdade bestämmelser medför allvarlig fara för trafiksäkerheten, arbetarskyddet, miljön eller hälsan trots att den är försedd med tillräckliga märkningar, kan Fordonsförvaltningscentralen förbjuda att sådana komponenter och separata tekniska enheter säljs eller tas i bruk. I sådana fall ska den behöriga myndigheten förfara enligt 44 a §.

Om en cykel eller någon annan än en typgodkänd komponent eller separat teknisk enhet medför fara för förarens hälsa eller egendom, ska lagen om konsumtionsvarors och konsumenttjänsters säkerhet (75/2004) tillämpas.

81 §

Åtgärder som förutsätts när i Finland godkända typer samt fordon som beviljats enskilt godkännande medför fara

Om fordon, system, komponenter, separata tekniska enheter eller utrustning som beviljats typgodkännande eller enskilt godkän-

*Gällande lydelse**Föreslagen lydelse*

verkar trafiksäkerheten eller miljön och användningen eller installationen i fordon inte är uppenbar utan anvisningar, skall överlåtaren se till att komponenten och den separata tekniska enheten, då den säljs eller annars överläts som ny, åtföljs av en finsk- och svenskspråkig beskrivning av korrekt användning av komponenten och den separata tekniska enheten, av installation av en komponent och separat teknisk enhet avsedd att installeras i ett fordon och av övriga nödvändiga omständigheter.

Närmare bestämmelser om hur beskrivningen skall ges och om dess innehåll utfärdas genom förordning av statsrådet

nande i Finland medför fara som avses i 80 § 1 mom., ska typgodkännandemyndigheten försäkra sig om att faran undanröjs. I detta syfte har typgodkännandemyndigheten rätt att

1) temporärt eller permanent förbjuda att de farliga fordonen, system, komponenterna eller de separata tekniska enheterna tillverkas, saluförs, registreras första gången, säljs eller överläts på annat sätt samt används,

2) kräva att sådana ändringar görs i fordonen, system, komponenterna eller de separata tekniska enheterna att faran undanröjs, och kräva att resultatet påvisas,

3) förplikta den som tillverkar, importerar eller säljer fordon, komponenter eller separata tekniska enheter att offentligt meddela att en fara sammanhänger med fordonen, komponenterna eller enheterna samt vid behov själv lämna ett sådant meddelande på tillverkarens, importörens eller säljarens bekostnad,

4) förplikta tillverkaren, importören eller säljaren att ersätta kostnaderna för testning och undersökning, om typgodkännandemyndigheten utövar någon av de rättigheter som avses i 1—3 punkten.

Tillverkaren, importören eller säljaren ska utan dröjsmål informera typgodkännandemyndigheten om fara som kan föranleda verksamhet enligt 1 mom. 1—3 punkten.

Typgodkännandemyndigheten kan förena det förbud samt den ändrings- eller anmälningsuppsmaning den meddelat tillverkaren, importören eller säljaren med vite eller hot om tvångsutförande så som bestäms i viteslagen. Typgodkännandemyndigheten ska betala kostnaderna för en åtgärd som vidtas genom tvångsutförande. Kostnaderna får utan dom eller beslut drivas in hos parten i den ordning som föreskrivs i lagen om verkställighet av skatter och avgifter.

82 §

82 §

*Verkställande av tillsyn**Verkställande av marknadstillsyn*

För utförande av kontroller har polisen, tillsynsmyndigheten och av tillsynsmyndigheten befullmäktigade sakkunniga rätt att få tillträde till den plats där den som importerar, tillverkar eller säljer komponenter, separata tek-

För utförande av marknadstillsyn eller kontroller i anslutning till den har polisen, tillsynsmyndigheten och av tillsynsmyndigheten befullmäktigade sakkunniga rätt att få tillträde till den plats där den som importerar, till-

niska enheter och cyklar tillverkar, lagrar och säljer dem, att för undersökning ta prov och att utan hinder av bestämmelserna om sekretess få behövliga handlingar och uppgifter om egenskaper hos och godkännande av komponenterna, de separata tekniska enheterna och cyklarna. Kontroller får dock inte utföras på hemfridsskyddade platser. Tillsynsmyndigheten har rätt att förbjuda att en misstänkt komponent, separat teknisk enhet och cykel importeras, tillverkas och överläts under den tid undersökningen pågår. Undersökningen skall utföras i brådskanie ordning.

verkar eller säljer fordon, komponenter och separata tekniska enheter tillverkar, lagrar och säljer dem, att för undersökning ta prov och att utan hinder av bestämmelserna om sekretess få behövliga handlingar och uppgifter om egenskaper hos och godkännande av fordonen, komponenterna och de separata tekniska enheterna. Kontroll och tillsyn får dock *inte verkställas i lokaler som används för permanent boende*. Tillsynsmyndigheten har rätt att förbjuda att misstänkta *fordon*, komponenter och separata tekniska enheter importeras, tillverkas och överläts under den tid undersökningen pågår. Undersökningen ska utföras i brådskanie ordning.

83 §

Komponenter, separata tekniska enheter och cyklar som inte överensstämmer med kraven

Om tillsynsmyndigheten upptäcker eller får kännedom om att sådana i 6 § 2 mom. avsedda komponenter, separata tekniska enheter eller cyklar som inte behöver vara av godkänd typ importeras, tillverkas för försäljning i Finland, saluförs, säljs eller överläts på annat sätt, skall tillsynsmyndigheten i tillämpliga delar förfara enligt 42 § 1 och 2 mom.

Om åtgärder enligt 42 § 1 och 2 mom. inte leder till att komponenter, separata tekniska enheter eller cyklar fås att uppfylla kraven, kan tillsynsmyndigheten bestämma att de komponenter, separata tekniska enheter eller cyklar som tillverkaren, importören och säljaren har i sin besittning skall förstöras eller bestämma hur det annars skall förfaras i fråga om dessa.

(upphävs, se 44 b §)

86 §

Skyldighet att reparera fordon

Om sådana fel eller avvikelser som medför betydande fara för trafiksäkerheten eller avsevärd olägenhet för miljön konstateras i en fordonstyp i kategori M₁ eller L som godkänts för användning i trafik i Finland eller i en del av fordonen av en sådan typ, skall fordonstypens tillverkare, tillverkarens represen-

86 §

Skyldighet att reparera fordon och återkallning

Om sådana fel eller avvikelser som medför *allvarlig* fara för trafiksäkerheten eller avsevärd olägenhet för miljön *eller hälsan* konstateras i en fordonstyp i kategori M, N, O eller L som godkänts för användning i trafik i Finland eller i en del av fordonen av en sådan typ, ska *fordonstillverkaren*, tillverkarens re-

tant och importören underrätta Fordonsförvaltningscentralen om alla pågående återkallningskampanjer, de objekt som skall repareras och kännetecknen för utförd reparation så snart fordonstillverkaren har inlett en återkallningskampanj för en sådan fordonsstyp i Finland eller någon annanstans inom EES-området. Fordonstillverkaren, tillverkarens representant och importören skall se till att felet eller avvikelsen avhjälps i fråga om alla nämnda fordon som används i Finland. Tillverkaren, tillverkarens representant och importören skall underrätta Fordonsförvaltningscentralen om när återkallningskampanjen alla fordon har reparerats.

Om tillverkaren av en fordonsstyp, tillverkarens representant eller importören försummar sin underrättelseskyldighet i fråga om en återkallningskampanj enligt 1 mom., kan Fordonsförvaltningscentralen förelägga den försumlige vite enligt viteslagen.

presentant och importören underrätta Fordonsförvaltningscentralen om alla pågående återkallningskampanjer, de objekt som ska repareras och kännetecknen för utförd reparation så snart fordonstillverkaren har inlett en återkallningskampanj för en sådan fordonsstyp i Finland eller någon annanstans inom en *EES-stats territorium*. Fordonstillverkaren, tillverkarens representant och importören ska se till att felet eller avvikelsen avhjälps i fråga om alla nämnda fordon som används i Finland. Tillverkaren, tillverkarens representant och importören ska underrätta Fordonsförvaltningscentralen om när återkallningskampanjen *har slutförts* och alla fordon har reparerats.

Om tillverkaren av en fordonsstyp, tillverkarens representant eller importören försummar sin underrättelseskyldighet i fråga om en återkallningskampanj enligt 1 mom., kan Fordonsförvaltningscentralen förelägga den försumlige vite enligt viteslagen.

86 a §

Avlägsnande av fordon från marknaden

Om en tillverkare av fordon som beviljats EG-typgodkännande i Finland är tvungen att i enlighet med den rättsakt som nämns i 30 § 1 mom. 1 punkten från marknaden avlägsna fordon som redan sålts, registrerats eller tagits i bruk på grund av att ett eller flera system eller en eller flera komponenter eller separata tekniska enheter som monterats på fordonet medför allvarlig fara för trafiksäkerheten, hälsan eller miljön, ska tillverkaren omedelbart underrätta typgodkännandemyndigheten om detta. Tillverkaren ska föreslå typgodkännandemyndigheten korrigerande åtgärder med vilka tillverkaren undanröjer den fara som avses ovan. Typgodkännandemyndigheten ska utan dröjsmål meddela godkännandemyndigheterna i andra EES-stater och i landskapet Åland de föreslagna åtgärderna och se till att åtgärderna faktiskt genomförs.

Efter att ha fått det meddelande om korrigerande åtgärder för undanröjande som avses i 1 mom. och som lämnats in av en godkännandemyndighet i en annan EES-stat el-

ler i landskapet Åland, ska typgodkännandemyndigheten se till att åtgärderna genomförs i Finland. Om typgodkännandemyndigheten anser att åtgärderna är otillräckliga eller om de inte har genomförts tillräckligt snabbt, ska myndigheten utan dröjsmål informera den godkännandemyndighet som beviljat EG-typgodkännandet.

Om typgodkännandemyndigheten inte själv godtar tillverkarens åtgärder enligt 1 mom. eller om myndigheten får ett i 2 mom. avsett meddelande av en godkännandemyndighet i en annan EES-stat eller i landskapet Åland, ska typgodkännandemyndigheten underrätta tillverkaren om detta. Om tillverkaren inte föreslår och genomför effektiva korrigeringar åtgärder, ska typgodkännandemyndigheten vidta behövliga skyddsåtgärder, inbegripet återkallelse av EG-typgodkännandet. Vid återkallelse av EG-typgodkännandet ska typgodkännandemyndigheten inom 20 arbetsdagar underrätta tillverkaren, godkännandemyndigheterna i andra EES-stater och i landskapet Åland och Europeiska gemenskapernas kommission om detta med rekommenderad post eller på likvärdigt elektroniskt sätt

93 §

Fordonstillverkarens och importörens särskilda anvisningar

93 §

*Fordonstillverkarens och importörens särskilda anvisningar för **Fordonsförvaltningscentralen***

93 a §

Fordonstillverkarens och släpvagnstillverkarens anvisningar för användaren av fordonet

Tillverkaren av ett fordon och dess släpvagn ska tillhandahålla teknisk information och anvisningar avsedda för användarna så som avses i artikel 37 i det direktiv som nämns i 30 § 1 mom. 1 punkten.

93 b §

Övriga anvisningar i fråga om tillverkare av typgodkända fordon, komponenter och separata tekniska enheter

Tillverkaren av typgodkända fordon ska förse tillverkarna av komponenter eller separata tekniska enheter med alla de uppgifter som behövs för EG-typgodkännande av komponenterna eller de separata tekniska enheterna eller för beviljande av ett tillstånd enligt 78 §. Fordonstillverkare har rätt att kräva att tillverkarna av komponenter och separata tekniska enheter ingår avtal om att information som inte är allmänt tillgänglig ska hållas konfidentiell.

Om en tillverkare av komponenter eller separata tekniska enheter är innehavare av ett intyg över EG-typgodkännande som i enlighet med den rättsakt utfärdad av Europeiska gemenskaperna som beviljandet av godkännandet grundar sig på omfattar begränsningar för användningen eller särskilda monteringskrav, ska tillverkaren förse fordons-tillverkaren med detaljerad information om detta.

Om så föreskrivs i de rättsakter som nämns i 30 § 1 mom. ska tillverkaren av komponenter eller separata tekniska enheter i anslutning till komponenterna eller de separata tekniska enheterna tillhandahålla anvisningar som gäller begränsningar för användningen eller särskilda monteringskrav.

Närmare bestämmelser om underrättelse om begränsningar för användningen och särskilda monteringskrav utfärdas vid behov genom förordning av statsrådet.

93 c §

Beskrivning

Om användningen eller installationen i fordon av andra än typgodkända komponenter eller separata tekniska enheter avsevärt påverkar trafiksäkerheten eller miljön och användningen eller installationen i fordon inte är uppenbar utan anvisningar, ska överlåtaren se till att komponenten och den separata tekniska enheten, då den säljs eller annars överläts som ny, åtföljs av en finsk- och

svenskspråkig beskrivning av korrekt användning av komponenten och den separata tekniska enheten, av installation av en komponent och separat teknisk enhet avsedd att installeras i ett fordon och av övriga nödvändiga omständigheter.

Närmare bestämmelser om hur beskrivningen ska ges och om dess innehåll utfärdas genom förordning av statsrådet.

96 §

Straff

Bestämmelser om straff för äventyrande av trafiksäkerheten finns i 23 kap. 1 § i strafflagen (39/1889).

Den som uppsåtligt eller av oaktsamhet

1) bryter mot det krav som föreskrivs om fordonets säkerhet, överensstämmelse med kraven och manöveregenskaper i 4 §,

2) underlåter att fullgöra den reparations-skyldighet som föreskrivs i 5 eller 57 §,

3) bryter mot användningsförbud eller kör-förbud enligt 6 § 1 mom. eller 8, 51, 56, 57, 75, 84 eller 85 §,

4) bryter mot det förbud mot tillverkning, import, saluföring, försäljning eller annan överlåtelse som föreskrivs i 6 § 2 mom.,

5) bryter mot det förbud att ändra ett for-dons konstruktion som föreskrivs i 7 §,

6) underlåter att fullgöra den skyldighet att hålla ett fordon trafikdugligt som föreskrivs i 9 §,

7) underlåter att fullgöra den skyldighet att ha med sig intyget över besiktning som före-skrivs i 58 § eller underlåter att fullgöra den besiktningsskyldighet som föreskrivs i 61 el-ler 62 §,

8) försummar att göra anmälan om ett for-dons registeruppgifter enligt 64 § eller för-summar skyldigheten enligt 66 a § att ha med sig registreringsintyg,

9) bryter mot kravet i 66 a § om använd-ning, fastsättning eller skötsel av registre-ringstecken, registreringsskyltar, förflytt-ningsmärken eller nationalitetsbeteckningar,

10) använder ett i 66 f § avsett provnum-merintyg eller förflyttningstillstånd i strid med paragrafen eller bestämmelser som ut-färdats med stöd av den,

96 §

Fordonsförseelse

Den som uppsåtligt eller av oaktsamhet

1) bryter mot det krav som föreskrivs om fordonets säkerhet, överensstämmelse med kraven och manöveregenskaper i 4 §,

2) underlåter att fullgöra den reparations-skyldighet som föreskrivs i 5 eller 57 §,

3) bryter mot användningsförbud eller kör-förbud enligt 6 § 1 mom. eller 8, 51, 56, 57, 75, 84 eller 85 §,

4) bryter mot det förbud mot tillverkning, import, saluföring, försäljning eller annan överlåtelse som föreskrivs i 6 § 2 eller 3 mom.,

5) bryter mot det förbud att ändra ett for-dons konstruktion som föreskrivs i 7 §,

6) underlåter att fullgöra den skyldighet att hålla ett fordon trafikdugligt som föreskrivs i 9 §,

7) underlåter att fullgöra den skyldighet att ha med sig intyget över besiktning som före-skrivs i 58 § eller underlåter att fullgöra den besiktningsskyldighet som föreskrivs i 61 el-ler 62 §,

8) försummar att göra anmälan om ett for-dons registeruppgifter enligt 64 § eller för-summar skyldigheten enligt 66 a § att ha med sig registreringsintyg,

9) bryter mot kravet i 66 a § om använd-ning, fastsättning eller skötsel av registre-ringstecken, registreringsskyltar, förflytt-ningsmärken eller nationalitetsbeteckningar,

10) använder ett i 66 f § avsett provnum-merintyg eller förflyttningstillstånd i strid med paragrafen eller bestämmelser som ut-färdats med stöd av den,

11) bryter mot skyldigheten enligt 71 § att tillåta utförandet av teknisk vägkontroll,

12) vägrar att visa upp de handlingar som avses i 71 § eller att lämna de handlingar som avses i 93 § eller att ge i 71 § avsedda personer tillträde till fordonet eller i 82 § avsedda myndigheter eller personer tillträde till den plats där den som importerar, tillverkar eller säljer komponenter, separata tekniska enheter eller cyklar tillverkar, lagrar eller säljer dem eller att ta prov för undersökningar eller att få behövliga handlingar eller uppgifter om egenskaperna hos eller godkännandet av komponenter, separata tekniska enheter eller cyklar,

13) försummar att ge den beskrivning som föreskrivs i 81 §,

14) utför installations- och reparationsarbeten enligt 87 § utan behörigt tillstånd eller i strid med den begränsning som föreskrivs i 90 §,

15) vägrar att ge i 91 § avsedda myndigheter eller personer tillträde till den plats där system, komponenter eller separata tekniska enheter installeras eller repareras, eller

16) bryter mot bestämmelser som utfärdats om specialtransportfordon och utförande av specialtransporter med stöd av 99 §

11) bryter mot skyldigheten enligt 71 § att tillåta utförandet av teknisk vägkontroll,

12) vägrar att visa upp de handlingar som avses i 71 § eller att lämna de handlingar som avses i 93 § eller att ge i 71 § avsedda personer tillträde till fordonet eller i 82 § avsedda myndigheter eller personer tillträde till den plats där den som importerar, tillverkar eller säljer fordon, komponenter eller separata tekniska enheter tillverkar, lagrar eller säljer dem eller att ta prov för undersökningar eller att få behövliga handlingar eller uppgifter om egenskaperna hos eller godkännandet av fordon, komponenter eller separata tekniska enheter,

13) försummar att ge den beskrivning som föreskrivs i 93 c §,

14) utför installations- och reparationsarbeten enligt 87 § utan behörigt tillstånd eller i strid med den begränsning som föreskrivs i 90 §,

15) vägrar att ge i 91 § avsedda myndigheter eller personer tillträde till den plats där system, komponenter eller separata tekniska enheter installeras eller repareras,

16) bryter mot de bestämmelser om specialtransportfordon eller utförande av specialtransporter som utfärdats med stöd av 99 §,

17) underlåter att fullgöra den skyldighet enligt 78 § att skaffa tillstånd för att bjuda ut för försäljning eller sälja komponenter och tekniska enheter,

18) bryter mot ett säljförbud som meddelats med stöd av 80 § 1 mom. eller anmäler ett sådant fordon för första registrering,

19) försummar att lämna sådan information som föreskrivs i en EU-förordning som innehåller tekniska krav och hänför sig till de rättsakter som nämns i 30 § 1 mom. som kan leda till att fordon, komponenter, separata tekniska enheter eller utrustning avlägsnas från marknaden,

20) underlåter att fullgöra sin anmälnings-skyldighet enligt 45 § 2 mom., 46 § 4 mom., 81 § 2 mom. eller 86 a § 1 mom.,

21) underlåter att fullgöra den skyldighet som ålagts tillverkaren att tillhandahålla material som avses i 46 a § 2 mom. 3 punkten eller material som behövs för verksamhet enligt 49 §,

22) försummar att tillhandahålla information som avses i 93, 93 a och 93 b §, eller

skall, om inte strängare straff för gärningen föreskrivs någon annanstans i lag, för fordonsförseelse dömas till böter.

23) bryter mot det förbud att på andra fordon använda färgsättningen och emblemen på polisfordon och gränsbevakningsväsendets fordon som föreskrivs i 20 § 4 mom.,

ska, om inte strängare straff för gärningen föreskrivs någon annanstans i lag, för fordonsförseelse dömas till böter.

För fordonsförseelse döms också den som uppsåtligen ger en utsedd teknisk tjänst, en godkänd sakkunnig eller en beviljare av enskilda godkännanden information som till sin juridiska betydelse är inkorrekt vid kontroller, mätningar eller tester som utförs för förfarandet för godkännande av fordon, komponenter, separata tekniska enheter eller utrustning eller vid tester eller bedömningar som utförs för tillsyn över produktionens överensstämmelse.

96 a §

Hänvisningar till strafflagen

Bestämmelser om straff för äventyrande av trafiksäkerheten finns i 23 kap. 1 § i strafflagen (39/1889).

Bestämmelser om straff för ingivande av osant intyg till en myndighet finns i 16 kap. 8 § i strafflagen.

1. Denna lag träder i kraft den 20 .
Lagens 3 § 23 punkt träder dock i kraft den 1 januari 2011.

2. De bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av fordonslagen förblir i kraft till dess något annat bestäms eller föreskrivs.

3. EG-typgodkännanden av fordon i kategori M, N och O erkänns från och med den 29 april 2009.

4. EG-typgodkännandeskyldigheten enligt 32 § tillämpas från och med den 29 april 2009 på ett fordon som är av en ny fordons-typ i kategori M₁. Enligt direktiv som nämns i 30 § 1 mom. tillämpas på ett fordon som är avsett för specialbruk i kategori M₁ och som hör till en ny fordons-typ EG-typgodkännandeskyldigheten dock från och med den 29 april 2011 och från och med den 29 april 2012 på alla fordon som är avsedda

för specialbruk i kategori M_1 och som tas i bruk första gången.

5. EG-typgodkännandeskyldigheten enligt 32 § tillämpas från och med den 29 oktober 2010 på ett ej färdigbyggt och färdigbyggt fordon som är av ny fordonstyp i kategori N_1 samt oberoende av fordonstypens ålder på alla ej färdigbyggda och färdigbyggda fordon i kategori N_1 från och med den 29 oktober 2011. Enligt direktiv som nämns i 30 § 1 mom. tillämpas på ett fordon som är avsett för specialbruk i kategori N_1 och som hör till en ny fordonstyp EG-typgodkännandeskyldigheten dock från och med den 29 oktober 2012 och från och med den 29 oktober 2014 på alla fordon som är avsedda för specialbruk i kategori N_1 och som tas i bruk första gången. I fråga om ett etappvis färdigbyggt fordon i kategori N_1 tillämpas EG-typgodkännandeskyldigheten på fordon av en ny fordonstyp från och med den 29 oktober 2011 och från och med den 29 april 2013 på alla etappvis färdigbyggda fordon i kategori N_1 som tas i bruk första gången.

6. EG-typgodkännandeskyldigheten enligt 32 § tillämpas från och med den 29 oktober 2010 på ett ej färdigbyggt och färdigbyggt fordon som är av en ny fordonstyp i kategori N_2 , N_3 , O_1 , O_2 , O_3 och O_4 samt oberoende av fordonstypens ålder på alla ej färdigbyggda och färdigbyggda fordon i kategori N_2 , N_3 , O_1 , O_2 , O_3 och O_4 från och med den 29 oktober 2012.

7. EG-typgodkännandeskyldigheten enligt 32 § tillämpas från och med den 29 april 2009 på ett ej färdigbyggt och färdigbyggt fordon som är av en ny fordonstyp i kategori M_2 och M_3 samt oberoende av fordonstypens ålder på alla ej färdigbyggda och färdigbyggda fordon i kategori M_2 och M_3 från och med den 29 oktober 2010. EG-typgodkännande för ett ej färdigbyggt och färdigbyggt fordon som är av en ny fordons-typ i kategori M_2 och M_3 kan dock på begäran av tillverkaren ersättas med ett nationellt typgodkännande före den 29 april 2010 om fordonen, deras system, komponenter och separata tekniska enheter har typgodkänts i enlighet med de rättsakter som räknas upp i del I i bilaga IV till det direktiv som nämns i 30 § 1 mom. 1 punkten.

8. Enligt direktiv som nämns i 30 § 1 mom. tillämpas på ett fordon som är avsett för specialbruk i kategori N_2 , N_3 , M_2 , M_3 , O_1 , O_2 , O_3 och O_4 och som hör till en ny fordonstyp EG-typgodkännandeskyldigheten från och med den 29 oktober 2012 och från och med den 29 oktober 2014 på alla fordon som är avsedda för specialbruk i kategori N_2 , N_3 , M_2 , M_3 , O_1 , O_2 , O_3 och O_4 och som tas i bruk första gången.

9. EG-typgodkännandeskyldigheten enligt i 32 § tillämpas från och med den 29 oktober 2012 på ett etappvis färdigbyggt fordon som är av en ny fordonstyp i kategori N_2 och N_3 samt från och med den 29 oktober 2014 på alla etappvis färdigbyggda fordon i kategori N_2 och N_3 som tas i bruk första gången, på ett etappvis färdigbyggt fordon av en ny fordonstyp i kategori M_2 och M_3 från och med den 29 april 2010 och från och med den 29 oktober 2011 på alla färdigbyggda fordon i kategori M_2 och M_3 som tas i bruk första gången samt från och med den 29 oktober 2011 på ett etappvis färdigbyggt fordon av en ny fordonstyp i kategori O_1 , O_2 , O_3 och O_4 och från och med den 29 oktober 2013 på alla etappvis färdigbyggda fordon i kategori O_1 , O_2 , O_3 och O_4 som tas i bruk första gången. EG-typgodkännande för ett etappvis färdigbyggt fordon i kategori M_2 och M_3 kan dock begäran av tillverkaren ersättas med ett nationellt typgodkännande före den 29 april 2011 om fordonen, deras system, komponenter och separata tekniska enheter har typgodkänts i enlighet med de rättsakter som räknas upp i del I i bilaga IV till det direktiv som nämns i 30 § 1 mom. 1 punkten.

10. De avtal om tillsyn över produktionens överensstämmelse som ingåtts med Fordonsförvaltningscentralen och som gäller när denna lag träder i kraft fortsätter att gälla utan ändringar, dock högst till den 1 maj 2014.

11. De godkännanden av tekniska tjänster som gäller när denna lag träder i kraft fortsätter att gälla utan ändringar.

12. Vid påvisande av överensstämmelse vid registreringsbesiktning och enskilt godkännande kan de förfaranden för registreringsbesiktning som gäller vid ikraftträdandet tillämpas till och med den 31 december 2009.

13. Bestämmelsen om registreringsskyldig-

het för släpanordningar för koppling till bil i 64 a § 4 punkten ska tillämpas på fordon som tas i bruk första gången från och med den 1 januari 2011 och på övriga fordon från och med den 1 januari 2015.

14. Lagens 30 § 1 mom., 31, 32, 34, 40 och 69 § ska tillämpas i fråga om fordon i kategori T_1 — T_3 och C samt i fråga om trafiktraktorer från och med den 1 juli 2009 på alla fordon som tas i bruk första gången.

15. Under tiden mellan denna lags ikraftträdande och de tillämpningstidpunkter som anges i 4—9, 13 och 14 mom. tillämpas på de fordon och system, komponenter och separata tekniska enheter i dessa vilka avses i nämnda lagrum de bestämmelser som gäller vid lagens ikraftträdande.

16. Ärenden som är anhängiga när denna lag träder i kraft ska behandlas och avgöras med stöd av de bestämmelser som gäller vid ikraftträdandet.

17. Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.
